University of Mysore

ORIENTAL LIBRARY PUBLICATIONS

Kannada Series No. 17

ವೀರಭದ್ರ ನೃಪಾಲ ವಿರಚಿತಂ

ವೀರಭದ್ರ ವಿಜಯಂ

VĪRABHADRA-VIJAYA

BY

VĪRABHADRANṚIPĀLA

EDITED BY

D. SRINIVASACHAR, M.A.,
Professor of Sanskrit, Maharaja's College, and Curator,
Government Oriental Library,
Mysore

AND

...AVALINGAYYA, M.A., B.L.,
...ator, Government Oriental Library,
Mysore

MYSORE
PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS
1930

Price Rs. 1—4—0

Recd 28. 11. 72

University of Mysore

ORIENTAL LIBRARY PUBLICATIONS
Kannada Series No. 17

ವೀರಭದ್ರ ನೃಪಾಲ ವಿರಚಿತಂ

ವೀರಭದ್ರ ವಿಜಯಂ

VĪRABHADRA-VIJAYA

BY

VĪRABHADRANṚIPĀLA

EDITED BY

D. SRINIVASACHAR, M.A.,
Professor of Sanskrit, Maharaja's College, and Curator,
Government Oriental Library,
Mysore

AND

M. S. BASAVALINGAYYA, M.A., B.L.,
Assistant Curator, Government Oriental Library,
Mysore

MYSORE
PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS
1930

ಪೀಠಿಕೆ

ವೀರಭದ್ರವಿಜಯವೆಂಬೀ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದವನು ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನೆಂಬ ಕವಿಯು. ಈತನು ಈಶ್ವರನ ದ್ವಾದಶಲೀಲಾಸ್ವರೂಪನಾದ ವೀರಭದ್ರನ ಮಹತ್ತ್ವಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೌಢವಾದೀಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೇ ಸಕಲದೇವೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ವೇದೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಹಂಪೆಯ ಹರೀಶ್ವರ, ಹಲಾಯುಧ, ಮಲ್ಹಣ ಮುಂತಾದ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಈತನ ಪೂರ್ವವಂಶದ ಪರಿಗಣನೆಯಿಂದಲೂ ಈ ಕವಿಯು ವೀರಶೈವಮತೀಯನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನೂ ಬರಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ರತ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ, ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳು, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಮಕರಂದದಂತೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ (ಪಾರ್ವತಿ)ಯು ಬೆರೆದಿರುವಳೆಂದು ಶಿವಶಕ್ತಿಯರಿಗೆ ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಾನು ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಮತಾನುಯಾಯಿಯೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತನು ತನ್ನನ್ನು ನೃಪೋತ್ತಮನೆಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ವಂಶಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ 35,36,37, ಮತ್ತು 38ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ :—

ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶವಾರಿಧಿರಾಕಾಬ್ಜನಾದ ಚಿಕ್ಕವಿರೂಪಾಕ್ಷ ; ಅವನ ಮಗ ಕಾಮನೃಪ ; ಇವನ ಹೆಂಡತಿ ವೀರಾಂಬಾ ; ಈಕೆಯ ಪುಣ್ಯೋದರಕಮಲಾಕರದಲ್ಲೊಗೆದ ರಾಜಹಂಸನೂ, ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನೂ, ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನೂ ಆದವನು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೃಪ ; ಜಗದೀಶ್ವರನಾದ ಆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ (ಶಿವ)ನಿಂದ ಆ ವೀರಭದ್ರನು ಹುಟ್ಟಿ ವಿಬುಧ (ದೇವತೆಗಳಿಂದ)ನುತನಾದಂತೆ, ಈ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೃಪನಿಂದ ವೀರಭದ್ರನಾಮಕನಾದ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿ, ವಿಬುಧ (ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ)ನುತನಾದನೆಂದು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ನೃಪೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಈತನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇಶದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕಾಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವ ಅಂಶವೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ

ತಿಳಿಯಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈತನ ತಂದೆಯಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೃಪನು ತಾನು ಬರೆದಿರುವ 'ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕ' ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶಕ. ೧೪೪೧ನೆಯ ಪ್ರಮಾಥಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. 1519 ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನಾದುದರಿಂದ, ಅವನ ಮಗನಾದ ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. 1530 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. (ಕವಿಚರಿತೆ, Vol. II, Page 217).

ಈತನು ಈ ಗ್ರಂಥವಲ್ಲದೆ ಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭಶತಕ, ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಶತಕ, ಪ್ರಾಣನಾಥಶತಕ, ಶ್ರೀಕಂಠಸೋಮೇಶ್ವರಶತಕ, ಕಂದಶತಕ ಎಂಬ ಐದು ಶತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಕಂದಶತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ,

ಶುಭಮಿಾವ ಪಾರ್ವತೀವ
ಲ್ಲಭಶತಕಮನಿಂದುಮಾಮಹೇಶ್ವರಶತಕಮ ।
ನುಭಯಕವಿವೀರಭದ್ರ
ಪ್ರಭು ಪೇಳ್ದಂ ಪ್ರಾಣನಾಥಶತಕಮನೊಲವಿಂ ॥

ವರಸೋಮೇಶ್ವರಶತಕಮ
ನಿರದಂಬಿಕೆಯುರಸಯೆಂಬ ಕಂದಶತಕಮಂ ।
ಸ್ಮರರೂಪವಿರೂಪಾಕ್ಷನು
ದರಸಂಭವನೆನಿಪ ವೀರಭದ್ರಂ ಪೇಳ್ದಂ ॥

ಎಂಬ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಈತನು ತನ್ನನ್ನು 'ಉಭಯಕವಿ' 'ಬುಧನುತ' 'ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ' ನೆಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕರ್ಣಾಟಕಭಾಷೆಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೂ, ಇವನಿಂದೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಕವಿಗಳಾರೂ ಈತನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉದಾಹರಿಸಿರುವುದಾಗಲಿ, ಹೊಗಳಿರುವುದಾಗಲಿ ಕಂಡುಬಾರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕವಿಯು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ, ವಿರಕ್ತತೋಂಟದಾರ್ಯರೇ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳಷ್ಟು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಂಥಕಾರನು ತನ್ನ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯುವೆಂಬೀ ಗ್ರಂಥವು ಕಾವ್ಯ, ಲಕ್ಷಣ, ಅಲಂಕಾರ, ನವರಸ, ರೀತಿಭಾವಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ, "ಕೂರ್ತ

ಮನದನ್ನಳ ಕೂಟದ ಸೌಖ್ಯ " ದಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿನ ಕವಿತ್ವರಸವು ಓದುವವರಿಗೆ ಸೊಗಸೀವುದೆಂದೂ, ಸಕ್ಕದವೇಷ್ಗ, 'ದೇಶೀಯದ ಬೀಡು' 'ಗಾಡಿ ನೆಲಸಿದ ನಾಡು' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಕವಿತಾಚಾತುರಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕನ್ನಡಕಬ್ಬಿಗರ ಬಾಳಿನ ಚಾಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಹೊಗಳಿಕೆಗೇನೇ ತಲೆದೂಗದೆ, ಅನೇಕಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒರೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದ ಹೊರತು ಕಬ್ಬಿಗನದು ಬರಿಯ್ಯ ಬಡಾಯಿಯ ಕಟ್ಟುಬಣ್ಣವೋ, ಬಲ್ಮೆಯ ಹುಟ್ಟುಬಣ್ಣವೋ ಎಂಬುದು ಬಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಈಶ್ವರನನ್ನೂ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಗುರುವಂದನೆ ಮಾಡಿ, ವೀರೇಶ, ನಂದೀಶ, ಭೃಂಗೀಶ, ವಿಘ್ನೇಶ, ಷಣ್ಮುಖರನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಲಗೊಂಡು, ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ವಂದಿಸಿದನಂತರ, ಶಾರದೆಯ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ, ಬಾಣ, ಹರೀಶ್ವರ, ಮಯೂರರ ವಾಕ್ಪ್ರೌಢಿಮೆಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಕಾಳಿದಾಸ, ಹಲಾಯುಧ, ಭೋಜ, ಮಲ್ಹಣ, ಕೇಶಿರಾಜ, ಉದ್ಭಟ—ಇವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ, 'ಪೇಳ್ವೆನೊಲವಿಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮೆನಿಪ್ಪಕಾವ್ಯಮಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಕ ದುರ್ಜನರನ್ನು ವ್ಯಾಜಸ್ತುತಿಯಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಸತ್ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ದುಷ್ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಬಹುದಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಡವಾದ ವೀಣೆಯು ನಾನಾಗೀತಚತುರನಾದ ವೈಣಿಕನ ಕೈಯಿಂದ ನುಡಿಯುವಂತೆ ತ್ರಿಲೋಕವನ್ನೂ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಆಡಿಸುವ ವಿಶ್ವನಾಥನು ನುಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವೆನೆಂದೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ಸ್ವಾಹಂಕಾರ ಖಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಕ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ವೀರಭದ್ರನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನೂ, ತನ್ನ ಕವಿತ್ವದ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ, ತನ್ನ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಕಥಾವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ವರ್ಣನಾವಿಷಯವಾದುದು ಶಿವಪುರಾಣದ ವಾಯವೀಯ ಸಂಹಿತೆ, ಲಿಂಗಪುರಾಣಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನುಪದೇಶಿಸುವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಭಾರತ, ಭಾಗವತ, ಮುಂತಾದ ನೀತಿಬೋಧಕಗಳಾದ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ದಕ್ಷಯಜ್ಞಧ್ವಂಸದ ಕಥೆಯು.

ಈ ಕಥೆಯ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ :—

"ನವಬ್ರಹ್ಮರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ಒಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನೂ, ಅಳಿಯನಾದ ಶಂಕರನನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಶಿವಸಭೆಗೆ ಹೋದನು. ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿ ಸುರಾಸುರರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ಋಷೀಶ್ವರರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಆಸಭೆಯು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿರಲು, ಎಲ್ಲರಂತೆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲೇ ಪೊಡಮಡದೆ ತನ್ನಳಿಯನೆಂಬ ಹಂಕಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಕ್ಷನನ್ನು ನಂದೀಶ್ವರನು ತನ್ನ ವೇತ್ರದಂಡದಿಂದ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಂಕರನನ್ನು ನೋಡಿ, ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಅಂಧನಾದ ದಕ್ಷನು, ಶಂಕರನಿಗೆ ರಗದೆ, ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಂದರೂ, ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದೆದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದರಿಸದೆ ತನಗೆ ಅಪಮಾನಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯ ಪಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಶಿವವಿದ್ವೇಷದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಸಭೆಯಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟನು. ಅನಂತರ, ಯಜ್ಞವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ, ಜಗದೇಕಾರಾಧ್ಯನೂ, ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನೂ ಆದ ಶಂಕರನನ್ನುಳಿದು, ಇತರ ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ, ದೇವರ್ಷಿ, ಪಿತೃಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ವರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಶಂಕರನು ಶ್ಮಶಾನವಾಸಿಯೂ, ತಿರುಕನೂ, ಅಸ್ಥಿಮಾಲಾ ಚಿತಾಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಅಪವಿತ್ರನೂ, ದೇವತೆಗಳ ಹವಿರ್ಭಾಗದಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನೂ—ಆದವನೆಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತ, ಅಗ್ರಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಯಜ್ಞವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯು ತಂದೆಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿಬರುವೆನೆಂದು ಪತಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೊಂದಿ, ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು, ಮೂರ್ಖನಾದ ದಕ್ಷನು ಮಾಡಿದ ಶಿವನಿಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪವಾಗಿ ಆ ದಕ್ಷಸಂಬಂಧವಾದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ದಕ್ಷನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಯಜ್ಞವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ಶಿವನಿಂದೆಮಾಡಿದುದರಿಂದ ದಕ್ಷನು ತನ್ನ ವಂಶೀಯರೊಡನೆ ವೈವಸ್ವತಮನ್ವಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೇತಸದಕ್ಷನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಶಿವನಿಂದಕವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಯಜ್ಞವನ್ನೆಸಗುವನೆಂತಲೂ, ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾಯವು ತಪ್ಪದೆ ಬರುವುದೆಂತಲೂ ಶಾಪವಿತ್ತು, ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ದಹಿಸಿ, ಗಿರಿರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೇನಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೌರಿ ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದವತರಿಸಿದಳು.

ಹೀಗೆ ಅವತರಿಸಿದ ಗಿರಿಜೆಯು ಮರಳಿ ಶಂಕರನ ಕೈವಿಡಿದು, ಗುಹಗಣೇಶ್ವರರಿಗೆ ಮಾತೆಯಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಾಗ "ಹಿಂದೆ ಶಿವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ

ಈಗ ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ದುರಾತ್ಮನಾದ ದಕ್ಷನನ್ನೂ ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ತಕ್ಕ ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಅದರಂತೆ ಶಂಕರನು ತನ್ನಂಶದಿಂದಲೇ ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಮಾತೆಯ ರಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿಖಿಲಾಂಗಸುಂದರನಾಗಿ, ನವಯೌವನಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಓರಗೆಯಾದ ಭದ್ರಕಾಳಿಯೆಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಯನ್ನು ಶಂಕರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಪತಿಯೊಡನೆ ಸುಖಸಲ್ಲಾಪದ ಹರ್ಷದಿಂದ್ದಳು. ಹೀಗಿರಲು, ನಾರದನೊಂದು ದಿವಸ ಶಿವಸಭೆಗೆ ಬಂದು, ಶಂಕರನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಣಿದು, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನೆಂಬೊರ್ವ ಮೂರ್ಖನು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ, ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಗ್ರಹವಿಸ್ಸನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಋಷಿಗಳಿಂದಲೂ ಒಡಗೂಡಿ, ಯಜ್ಞವನ್ನಾರಂಭಿಸಿರುವನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ, ವೀರಭದ್ರನು ಪಿತೃಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಸಕಲಗಣವರರೊಡಗೂಡಿ, ದಕ್ಷನ ಯಾಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಅವರವರ ಅಪರಾಧಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ದಕ್ಷನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಛೇದಿಸಿ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹರೂಪವಾದ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೆಸಗಿ, ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬಂದು, ಗೌರೀಶಂಕರರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾದ ಕುವರನಾದನು."

ಕವಿಯು ತಾನು ಬರೆದೀಗ್ರಂಥವು 'ದೇಶೀಯದ ಬೀಡು' 'ಸಕ್ಕದದೇಟ್ಗ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ (3–40; 6–61; 9–41; 5–65; 5–15 ಮೊದಲಾದುವು) ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ (12–132; 12–71; 12–72; 7–26; 7–27; 5–60; 5–9; 5–10; 4–6; 2–44; 1–30; 1–16; 1–2; 1–1; 1–4; 1–5; ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ) ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯಪದಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತಪದಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ, ದೇಶೀಯಪದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕಿಂತ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷ, ಉಪಮಾ, ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ, ಕವಿಗೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಛಂದೋವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ರಗ್ಧರಾ, ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀ

ಡಿತಗಳೆಂಬ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಪಲಮಾಲೆ, ಚಂಪಕಮಾಲೆ, ಮತ್ತೇಭ, ಮಹಾಸ್ರಗ್ಧರಗಳೆಂಬ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ, ಕಂದಪದ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕಂದಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರೆಗಳುಳ್ಳ ಗಣಗಳೂ, ಪದ್ಯಾರ್ಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುವೂ ಇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನುಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. (ಗಣೋಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಉದಾ :—vii. ಆಶ್ವಾಸ, ಪದ್ಯ :—12, 13, 15, 39, 40, 41, 42, 90 'ix ಆಶ್ವಾಸ ಪದ್ಯ :—14, 21, 23 ; ಪದ್ಯಾರ್ಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉದಾ :—iಆಶ್ವಾಸ, ಪದ್ಯ :—35, 36, 38 ; viiಆಶ್ವಾಸ, ಪದ್ಯ :—38, 40, 42, 44, 47 ; xii ಆಶ್ವಾಸ, ಪದ್ಯ :—58, 103, 125, 126 ಮುಂತಾದುವು.)

ಮೊದಮೊದಲು ಪದ್ಯಾರ್ಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲಘ್ವಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಬದಲು ಗುರ್ವಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದೂ, ಗಣನಿಯಮವಿಲ್ಲದಿರುವಕಡೆ ಗಣಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಯೂ, ಕಂದಪದ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಛಂದೋನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಛಂದೋವಿರುದ್ಧವಾದ ಪದ್ಯಗಳು ನೂರಾರು ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ, ಕವಿಯು ಈ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಚ್ಛೃಂಖಲವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆದಿರ ವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಈತನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕರಾದ ಕನ್ನಡಕವಿಗಳಂತೆ ಸುಜಾಣ, ಹಿಮವೆಟ್ಟು, ಕೈವಶ, ಅಳಿವಿಂಡು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಅರಿಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ವೀರಭದ್ರನ ವಿಜಯವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಲೂ, ಈ ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಥೆಯನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿರುವನೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಧಭಾಗದವರೆಗೂ ಅಂದರೆ ಏಳನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದವರೆಗೂ ವೀರಭದ್ರನ ಕಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಶಬ್ದವಾದರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವೀರಭದ್ರವಿಜಯವು ಎಂತೆನೆ ಎಂದು ಕವಿಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕಾಶೀದೇಶವನ್ನೂ, ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೂ, ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಾದ ವಿಶ್ವನಾಥನನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ, ವಸಂತರ್ತುವಿನ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯಜಲಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀಪರಮೇಶ್ವರರ ಲೀಲಾವಿನೋದಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಗಜಾಸುರಸಂಹಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಆರನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಂದಪುರಾಣದ ಕಾಶಿಕಾಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಸುರಾಭಾಂಡೇಶ್ವರೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಳಿಕ ಏಳನೆಯ ಆಶ್ವಾಸ

ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಣಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಂದರೆ, ವೀರಭದ್ರನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ—ಶಿವಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನು ಈಶ್ವರ ನಿಂದ ತನಗಾದಂತೆಣಿಸಿದ ಅಪಮಾನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಏಳನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ನಿಜವಾದ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯದ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಲು ಕವಿಯ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಆಪಾತತಃ ಕುಂದು ಬಂದಂತೆ ತೋರಿಬಂದರೂ, ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ವೀರಭದ್ರನು ಈಶ್ವರನ ದ್ವಾದಶಲೀಲಾಸ್ವರೂಪನೆಂದೇ ಕವಿಯು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಔತ್ಕೃಷ್ಟ್ಯವೆ ಲ್ಲವೂ ವೀರಭದ್ರನಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಗಜಾಸುರಸಂಹಾರ ಮತ್ತು ಸುರಾಭಾಂಡೇಶ್ವರೋಪಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವನೆಂದು ಸಮಾಧಾನಹೇಳ ಬಹುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಕವಿಯು ಕಥಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ವನ್ನು ಕೊಡದೆ, ತನ್ನ ವರ್ಣನಾಕೌಶಲವೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬರೆದನೆಂದು ಸಂದೇಹಪಡುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಬರಿಯ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದಲೇ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈತನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾ ಗಿಯೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವಷ್ಟು ವಿಷಯವರ್ಣನಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ತಂದೆ ವಿರುಪರಾಜ (ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೃಪ) ನೆಂಬುವನಿಂದ ರಚಿತವಾದ "ತ್ರಿಭುವನ ತಿಲಕ" ವೆಂಬ ಸಾಂಗತ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂವತ್ತು ನಾಲ್ವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, 'ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕ' ದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಕಡೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ಭಾವಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದೇ ಶೈಲಿಯೂ, ಅದೇ ಪದಗಳೂ, ಅದೇ ಕಥಾಸಂವಿ ಧಾನಕ್ರಮವೂ ಮತ್ತು ಅದೇ ಗ್ರಂಥಾರಂಭಸಮಾಪ್ತಿಗಳ ರೀತಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೋಲಿಕೆಗಳಿಂದ ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ.

ಈ ಕೆಳಗೆ ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಹೋಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕ.

(1) ಸಂಧಿ 1. ಸಾಂಗತ್ಯ 11.

ಹಿಂದಭವನನೊಲಿಸಿದಗ ಮೂಜಗದೊಳ
ಗಿಂದಭವನ ಕೃಪೆವಡೆವರ ।
ಮುಂದಭವನ ಮುಚ್ಚಿಪರ ಪಾದಾಬ್ಜಕೆ
ವಂದಿಪೆನಾನತಿಮುದದಿಂದೆ ॥

ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ.

ಆಶ್ವಾಸ 1. ಪದ್ಯ 13.

ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕ.

(2) ಸಂಧಿ 1. ಸಾಂಗತ್ಯ 42.

ವರಕರ್ತೃಕರ್ಮಕ್ರಿಯಾಂತಲಿಂಗವಿಭಕ್ತಿ
ಗುರು ಪಾದಬಂಧ ನೆರೆ ವಿಭೂತಿ ।
ಸರಸಪ್ರಸಾದಪುಣ್ಯದಿಂದೆ ಶಂ
ಕರ ಭಕ್ತರಂತಪ್ಪುದೀಕಾವ್ಯಂ ॥

(3) ಸಂಧಿ 2. ಸಾಂಗತ್ಯ 12.

ಮದಕರಿ ಪುಟ್ಟುವ ಮಣಿ ದಿವ್ಯರತ್ನ ಪು
ಟ್ಟುವ ಗಿರಿ ಮುತ್ತುಪುಟ್ಟುವ ಪೊಳೆ ।
ಪುದಿದು ಬಾವನ್ನ ಪುಟ್ಟುವ ವನವೊಂದಿಲ್ಲ
ಚದುರೆ ಕೇಳಾರಾಜ್ಯದಿರವೆಂತೋ ॥

(4) ಸಂಧಿ 6. ಸಾಂಗತ್ಯ 16.

ಮುಡಿಗಳೊ ಕಾರ್ಮುಗಿಲೊ ಪೊಳೆವಕ್ಷಿಯೊ
ಕುಡಿಮಿಂಚೋ ಕಂಕಣನಿನದವೊ ।
ಇಡಿದ ಮೇಘಧ್ವಾನವೋ ಎನಲೆಸೆದರು
ಮಡದಿಯರ್ ಮಳೆಗಾಲವೆಂಬಂತೆ ॥

(5) ಸಂಧಿ 6. ಸಾಂಗತ್ಯ 30,31.

ಸಾಳಂಗನಾಟ ಭೈರವಿ ಗುಜ್ಜರಿ
ಮಾಳವಿಯಾ ಹರಿಕಾಂಭೋಧಿ ।
ಗೌಳವರಾಳಿ ವಸಂತಭೈರವಿ ಹ
ದುಳವನವನೊಲ್ದು ಪಾಡಿದಾ ॥
ಗತಿಗಹಗಹಿಕೆ ಗಮಕ ಜೋಕೆ
ಜತೆಕೊಂಕು ಜಾಯಿ ನೊಳ್ಪನು ಜಾಯಿ ।
ಯತಿ ಸೊಂಪಾಹತ ವಹಣಿ ಕಳಸ ಕಂ
ಪಿತಮುಣ್ಮಿ ಪಾಡಿದನವನೊಲ್ದು ॥

(6) ಸಂಧಿ 15. ಸಾಂಗತ್ಯ 37

ಭಾವಕಿಯರು ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಚಿತ್ರಯಂತ್ರದೆ
ಬಾವನ್ನ ಪೊರೆದ ಜಲವ ತುಂಬಿ ।
ಭೂವರನಂಗಕೆ ಸೂಸಲೊಪ್ಪಿದ ಕುಳಿ
ರಾವರಿಸಿದ ಭೂಧರನಂತೆ ॥

ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ.

ಆಶ್ವಾಸ 1. ಪದ್ಯ 31.

ಗುರುಪದವಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂ
ಧುರಲಿಂಗತ್ರಯದೆ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾನ್ವಯ
ದಿಂದಂ ।
ವರರೀತಿಭಾವದಿಂ ಶಂ
ಕರಭಕ್ತರ ತೆರದಿನೆಸೆವುದೀ ಸತ್ಕಾವ್ಯಂ ॥

ಆಶ್ವಾಸ 1. ಪದ್ಯ 50,

ರನ್ನಂಪುಟ್ಟುವ ಗಿರಿ ಮು
ತ್ತುನ್ನತಿಯಿಂಪುಟ್ಟುವಿರ್ಪಪೊಳೆಯೊಲವಿಂಬಾ
ವನ್ನಂಪುಟ್ಟುವಡವಿ ಚೆಂ
ಬೊನ್ನುದಯಿನದಿರ್ಪ ತಾಣಮಿಲ್ಲಾನಾ
ಡೊಳ್ ॥

ಆಶ್ವಾಸ 3. ಪದ್ಯ 15.

ಅಶ್ವಾಸ 6. ಪದ್ಯ 89,90.

ಮಾಳವಿಯಾ ಹರಿಭೈರವಿ
ಸಾಳಂಗಂ ನಾಟಿ ದೇಶಿಗುಜ್ಜರಿಯಾ ಹಿಂ ।
ದೋಳಂ ವಸಂತಭೈರವಿ
ಗೌಳಮನಾವೀಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿ ಬಾಜಿ
ಸಿದಂ ॥
ಗತಿ ಗಹಗಹಿಸಲ್ ಕಳಸೋ
ನ್ನತಿ ಗಮಕಂ ವಹಣಿಕೊಂಕು ಬಾಯ್‌ನು
ಣ್ಪನು ಜಾಯ್ ।
ಜತಿನೇವಣಿ ಮಿಗೆ ಸೊಂಪಾ
ಹತಕಂಪಿತಮುಣ್ಮಿ ಪಾಡಿದಂ ಮುನಿ
ಋಷಭಂ ॥

ಆಶ್ವಾಸ 3. ಪದ್ಯ 63.

ಬಾವನ್ನದ ರಸಮಂ ಬೆ
ಳ್ದಾವರೆಯೆಸಳಿಂದೆ ತೆಗೆದು ಸೂಸಿದ
ಪದದೊ ।
ಳ್ಬಾವಜಹರನೆಸೆದಂ ಕುಳಿ
ರಾವರಿಸಿದ ಪರ್ವತಂಬೊಲುರೆ ರಂಜಿಸುತಂ ॥

ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕ.	ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ.
(7) ಸಂಧಿ 15. ಸಾಂಗತ್ಯ 18.	ಆಶ್ವಾಸ 4. ಪದ್ಯ 5.
ಮೃಗವೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಮೃಗಗಳೆನೆ ನದಿಯೆಲ್ಲ ಜಗುನೆಯೆಂದೆನೆ ಪಕ್ಷಿಗಣವೆಲ್ಲಾ। ಮಿಗೆ ಕೋಕಿಲವ್ರಜವೆನೆ ಗಿರಿತತಿ ನೀಲ ನಗವೆನೆ ಮರ್ಬು ಪರ್ಬಿದುದಾಗ ॥	ಮೃಗವೆಲ್ಲಂ ಕೃಷ್ಣಮೃಗಂ ಖಗವೆಲ್ಲಂ ಕೋಕಿಳವೆನೆ ನಾಗವುದೆಲ್ಲಂ। ಮಿಗೆ ನೀಳಾಚಳವೆಂಬ ನ್ನೆಗವೆಸೆದುವು ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗುರೆ ಕುಂ ದುತ್ತುಂ ॥
(8) ಸಂಧಿ 18. ಸಾಂಗತ್ಯ 11.	ಆಶ್ವಾಸ 11. ಪದ್ಯ 21.
ನಡೆದುದು ಕುಂಭಸಂಭವನ ಮೇಲೇಳ್ತರ್ಪ ಕಡಲಂತೆ ಸುರರಾಜನೆಡೆಗೆಯ್ದೆ। ಕಡುಪಿಂದೆ ನಗಗಳೇಳ್ತರ್ಪಂತೆ ನಂಬಿಯ ಪಡೆ ಕಲಿ ಕಾಮದೇವನಮೇಲೆ ॥	
(9) ಸಂಧಿ 25. ಸಾಂಗತ್ಯ 2.	ಆಶ್ವಾಸ 1. ಪದ್ಯ 34.
ಕವಿಗಳ ಕೈಗನ್ನಡಿ ಕೇಳ್ವರಸಿಕರ ಕವಿಗಮರ್ದುಣಿಸಗಲ್ದನಿಯರಾ। ಜವಳಿಗೊಳಿಪ ಮೋಹನಮಂತ್ರ ನಿನ್ನಯ ನವಿನುಡಿ ಹೊನ್ನೊರೆ ವಿರುಪೇಂದ್ರಾ ॥	ಇದು ಕವಿಗಳ ಕರ್ಣಾಮೃತ ವಿದು ರಸಿಕರಸಾಯನಂ ಬಳಿಕ್ಕಗಲ್ದೋಪ। ರ್ಗಿದು ಜವಳಿಗೊಳಿಪ ಮಂತ್ರದ ಸದನಂ ತಾನೆನಿಸುತಿರ್ಪುದೀ ಸತ್ಕಾವ್ಯಂ ॥
(10) ಸಂಧಿ 27. ಸಾಂಗತ್ಯ 6.	ಆಶ್ವಾಸ 1. ಪದ್ಯ 33.
ಲಕ್ಕಣದಾಡುಂಬೊಲ ದೇಶೀಯುದ ಪಕ್ಕೆ ಸದ್ಭಾವದ ತವರ್ಮನೆ। ಸಕ್ಕದದಾವಾಸವಾದುದು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಯುಕ್ಕೆಯೆನಿಸಿ ನೃಪತಿಕಬ್ಬಾ ॥	ಇದು ಲಕ್ಕಣದಾಡುಂಬೊಲ ನಿದು ಸಕ್ಕದದೇಪ್ಸೆಗಾಡಿ ನೆಲಸಿದ ನಾಡಿಂ। ತಿದು ದೇಶೀಯುದ ಬೀಡೆನಿ ಪ್ಪುದು ನವರಸಭರಿತನವ್ಯಕಾವ್ಯಂ ದಿವ್ಯ. ॥
(11) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಯ ಕೊನೆಯ ಸಾಂಗತ್ಯ.	ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಶ್ವಾಸದ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯಂ
ಗಿರಿಜೆಯ ಮೆಯ್ಯಂಪಿಗೆರಗುವ ತುಂಬಿಯಿಂ ಚರವಶ್ವತರಗಾನರಸದೊಳು। ಬೆರೆದು ಕಿವಿಗೆ ರಂಜಿಸಿ ತಲೆಯೊಲೆವ ಶಂ ಕರ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಜಯ ॥	ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರ ಕುಜಪ್ರಸೂನದೊಳ್ .. ..

ಅಲ್ಲದೆ, ಶಿವಪುರಾಣದ ವಾಯವೀಯಸಂಹಿತೆಯ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾವಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಈತನು ಕನ್ನಡಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಕೆಳಗಣ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶಿವಪುರಾಣ. ವಾ. ಸಂ.	ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ.
(1) ಅಧ್ಯಾಯ 18. ಶ್ಲೋ॥ 47. ವಿದ್ಯಾಚೋರೋ ಗುರುದ್ರೋಹೀ ವೇದೇಶ್ವರ ವಿದೂಷಕಃ ।	ಆಶ್ವಾಸ 7. ಪದ್ಯ 92.
(2) ಅಧ್ಯಾಯ 18. ಶ್ಲೋ॥ 10. ಅಪ್ರಪೂಜ್ಯೇಚೈವಪೂಜಾ ಪೂಜ್ಯಾನಾಂ ಚಾಪ್ಯಪೂಜನೆ ।	ಆಶ್ವಾಸ 10. ಪದ್ಯ 11.
(3) ಅಧ್ಯಾಯ 18. ಶ್ಲೋ॥ 21. ತದಾ ಚಾಮರಯೋರ್ಮಧ್ಯೆದೇವ್ಯಾ ವದನ ಮಾಬಭೌ । ಅನ್ಯೋನ್ಯಂ ಯುಧ್ಯತೋರ್ಮಧ್ಯೆ ಹಂಸ ಯೋರಿವಪಂಕಜಂ	ಆಶ್ವಾಸ 12. ಪದ್ಯ 11.
(4) ಅಧ್ಯಾಯ 18. ಶ್ಲೋ॥23. ತಚ್ಛತ್ರಮುಜ್ಜ್ವಲಂ ದೇವ್ಯಾ ರುರುಚೆ ವದನೋಪರಿ । ಉಪರ್ಯಮೃತಭಾಂಡಸ್ಯ ಮಂಡಲಂ ಶಶಿನೋ ಯಥಾ ॥	ಆಶ್ವಾಸ 12. ಪದ್ಯ 10.

ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ 'ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕ' ದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಪದಗಳನ್ನೂ ಈತನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು "ನನು ಪುತ್ರಃ ಪಿತ್ರ್ಯ ಮರ್ಹತಿ" ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ, ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮಗನು ಹಕ್ಕುದಾರನೆಂಬ ಭಾವದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ತಂದೆಯು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥವು ಅದುವರೆಗೂ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೋ ಇರಬೇಕು. ಆದರೂ ವರ್ಣನಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವು 'ನವರಸಭರಿತನವ್ಯಕಾವ್ಯಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಈತನು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಇತರ ರಸಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರೂ, ಶೃಂಗಾರರಸಕ್ಕೇನೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆರನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಸುರಾಭಾಂಡೇಶ್ವರೋಪಾಖ್ಯಾನದ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಂತೂ ಔಚಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಮೀರಿ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಶ್ವಾಸದ ಆದ್ಯಂತಮಂಗಳಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶೃಂಗಾರ ರಸದ್ಯೋತಕವಾದ ಭಾವಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ತುಂಬಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಲೈಬ್ರೆರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ಶೋಧನೆಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿಯು ಒಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ನೂರಾರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರ ಅಜ್ಞತೆಯಿಂದುಂಟಾದ ವರ್ಣಭಂಗ, ಪಾದಭಂಗ, ಪದಭಂಗ ಮತ್ತು ಛಂದೋಭಂಗವೇ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಪ್ರತ್ಯಂತರವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರೂ, ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಯಾವುದೂ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಲೈಬ್ರೆರಿಯ ಏಕಮಾತ್ರಪ್ರತಿಯನ್ನೇ ಶರಣುಹೊಕ್ಕು, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಯಥಾಮತಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿ, ಹಾಗೆ ತಿದ್ದಿದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರೆದೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿಯೂ, ಅರ್ಥವಾಗದೆಯೂ ದೋಷಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದ ಮಾತೃಕೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಆಯಾಯ ಪುಟದ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದೂ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಬದ್ಧಮಯವೂ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಗ್ರಂಥಲೋಪವುಳ್ಳುದೂ ಆದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನರಿತ ಸಹೃದಯರಾದ ಪಾಠಕರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮಾದದಿಂದಾಗಿರಬಹುದಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುವ,

ಎಂ. ಎಸ್. ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯ,
Assistant Curator,
Oriental Library.

ಆಶ್ವಾಸವಿಷಯಸೂಚಿ

ಶೋಧನಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ಪಙ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
1	8	ಸಂತಸದಿಂದ	ಸಂತಸದಿಂದೆ
2	9	ಸುರರೆ	ಸುರರ
,,	13	ದೇವ ಸಂ	ದೇವಸಂ
2	15	ತಿರ್ದುಗರಿಂ	ತಿರ್ದುಗದರಿಂ
,,	18	ಕಣ್ಣಭನವ	ಕಣ್ಣಭವ
3	21	ಗದೇ	ಗದೇಂ
4	18	ಫಣಿ	ಫಣಿ
5	18	ಯೋಳ್	ಯೊಳ್
,,	20	ಸತ್ಕೃತಿಯುತಾನ್ವಯದಿಂ	ಸತ್ಕ್ರಿಯಾನ್ವಯದಿಂದ
7	19	ಮೇಳನದಿ	ಮೇಳದಿ
9	12	ಗಿರಿವು	ಗಿರಿಮು
11	22	ದೇವತೆಯುರೊ	ದೇವಿಯುರೊ
12	17	ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತ	ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತ॥
14	8	ಬಣ್ಣಿಪಂ	ಬಣ್ಣಿಪಂ
18	13	ಮಿನಗುವ	ಮಿನುಗುವ
19	8	ವಲ್ಲದೆಯುಂ	ಮಲ್ಲದೆಯುಂ
,,	18	ಚಳಿಸವ	ಚಳಿಸುವ
,,	,,	ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ	ಮಗಿಲಲ್ಲಿ
21	3	ಕೆಲಸಮಂ	ಘನತೆಯಂ
,,	22	ಧೀಶರ	ಧೀಶ್ವರ
26	24	ನ್ಯೆದೆನಿಪ್ಪಿಂದ್ರಿಯ	ನ್ಯೆದೆನಿಪಿಂದ್ರಿಯ
28	19	ಕುಂದದಿರ್ಪ	ಕುಂದುತಿರ್ಪ
,,	22	ಸತತಂ	ಸಂತತಂ
,,	,,	ಳಾಉದ್ಯಾನ	ಳಾವುದ್ಯಾನ
29	1	ಕಾವಗೆಂದು	ಕಾವಂಗೆಂದು
,,	10	ವ್ಮರಲೆಸೆ	ವ್ಮಲರೆಸೆ
,,	12	ಳಾಉಪ	ಳಾವುಪ
30	24	ತಿಟಿವ	ತಿಱುವ

ಪುಟ	ಪಙ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
32	1	ಪಟ್ಟಿದ	ಪುಟ್ಟಿದ
34	6	ನ್ಮೃಗ	ಲ್ಮೃಗ
,,	9	ಸೂಸಿ	ಸೂಸೆ
38	8	ವಲಯುವ	ವಲಯುಂ
40	17	ಆನೆಯು	ಆನೆಯು
44	8	ಲೆಂಗು	ಲೆಂದು
,,	16	ನೋರ್ವನೋ	ನೊರ್ವನೇ
,,	21	ದರಸತ್ತೆ	ದರಸುತ್ತೆ
49	5	ಕಾರಕಾ	ಕರಕಾ
,,	6	ಫಲತ	ಫಲತ
52	1	ಳ್ಮಾಡಿದ	ಳ್ಮಾಡಿದನಾ
,,	12	ಮಂದಾರಿಯು	ಮಾರಾರಿಯು(?)
53	8	ಳ್ಸಿತ	ಳ್ಕೃತಿ
,,	25	ಮುಷ್ಟಾ	ಮುಷ್ಟೀ
59	15	ಶಿರಚ್ಛೇದ	ಶಿರಶ್ಛೇದ
61	10	ಮರಂ	ಮವರಂ
63	8	ಮೆಯ್ಗೆಂಪಿ	ಮೆಯ್ಗಂಪಿ
66	1	ನಿದಾಘೇಂದ್ರ	ನಿದಾಘೇಂದ್ರ
67	13	ಳೇಳೆ	ಳೇಳ್ಗೆ
,,	1	ಚರಿಸ	ಚರಿಸು
72	12	ಗೇಣ್ಗೆಯೆತಾಕಾ	ಗೇಣ್ಗೆರವುಕಾ
73	8	ನಚ್ಚರಿಯೋ	ನಚ್ಚರಿಯೋ
,,	21	ಳೂರ್ವಸಿಯೊ	ಳೂರ್ವಸಿಯೋ
75	23	ಬೆಮರ್ವನಿ	ಬೆಮನಿರ್ಗೀರ್ವನಿ
76	13	ಕಾತುರ	ಕಾತರ
77	7	ತಾವ್	ತಾಂ
78	26	ಸನ್ಯಾಸಿ	ಸಂನ್ಯಾಸಿ
79	14	ತ್ರಿವಳೆ	ತ್ರಿವಳ್ಗೆ
,,	21	ವಿರ್ನಿಂ	ವಿರ್ನಂ
81	25	ಯಾದರಸ್ಮಿತಂ	ಮಂದದರಸ್ಮಿತಂ

ಪುಟ	ಪಙ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
82	5	ನಾರ್ದೆಸು	ನಾರ್ದಿಸು
,,	20	ಎದ	ಪಾದ
86	12	ೞಯ್ದು	ೞ್ಗಯ್ದ
,,	26	ಲಸದ್ಗಣ	ಲಸದ್ಗುಣ
87	21	ವರ್ಪ	ಬರ್ಪ
89	1	ಲೊಲ್ದ	ಲೊಲ್ದು
·90	21	ತಿರ್ಪ	ತ್ರಿರ್ಪ
91	6	ದಯುದಯು	ದಯು
92	7	ಯುಪ್ಪಪಡಿ	ಯುಪ್ಪವಡಿ
93	10	ಜ್ವಲಿಸುತ	ಜ್ವಲಿಸುವ
94	17	ಪೊತ್ತುಕೋ	ಪೊತ್ತತೋ
94	18	ಸಿತೆ	ಸಿತ
95	6	ಸಭೆಯೋೞ್	ಸಭೆಯೊೞ್
·96	11	ಸಪ್ತೋನ್ನತಿಶೀರ್ಷನರ್ವ	ಸಪ್ತೋನ್ನತಶೀರ್ಷನ ನವ
,,	17	ನಿದಾನ	ನಿಧಾನ
·97	20	ರಂಜಿಸಿತ್ತ	ರಂಜಿಸಿತ್ತು
,,	26	ಸ್ತವ	ಸ್ತುವ
98	1	ರಂನ	ರನ್ನ
,,	1	ಪಟ್ಟಣಂ	ಪಟ್ಟವಣಂ
,,	26	ಪೊರವಟ್ಟು	ಪೊಡವಟ್ಟು
99	8	ದಿಂಗಣಂ	ದಿಗೞಂ
100	12	ಪಿಡಿದ	ಪಿಡಿಯ
,,	10	ನೆನಿಸವ	ನೆನಿಸುವ
102	10	ಮುರುಂಟಿದನಿಕರ	ಮುರುಂಟಿದಮರನಿಕರ
105	25	ಸಂಬಧ	ಸಂಬಂಧ
107	6	ೞನೆಕ	ೞನೇಕ
,,	16	ಪೆಡೆ	ಪಡೆ
,	19	ಮೋಘಾವುದನ	ಮೋಘಾಗವುದ ನ
108	6	ಗಿರಿದಾಗ	ಗಿಂದಾಗ

ಪುಟ	ಪಙ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
109	2	ಸಂತೋಕಷುಜಂ	ಸಂತೋಷಕುಜಂ
110	13	ಚ್ಛೇದನಕುದಿಸಿದ	ಚ್ಛೇದಕುದಿಸಿದ
,,	22	ದೊಕ್ಕವು	ದೊಕ್ಕುವು
111	20	ವೀರದ್ರ	ವೀರಭದ್ರ
114	6	ದೊಳಂ	ದೊಳುಂ
115	18	ಮೂರ್ಧ್ವಾರ್	ಮೂರ್ಧಾರ್
122	2	ರನ್ನದೋರೆ	ರನ್ನದೊರೆ
123	13	ಭೂಷಣ	ಭೂಷವು
,,	23	ಸೌಖ್ಯ	ಸಾಮ್ಯ
124	13	ಮಂಗ ಪದ	ಮಂಗಳಪದ
125	4	ನಿವನೆಂ	ಳಿವಳೆಂ
126	3	ಪೋರ್ಲ್ಗಂಜಿಸಿ	ಪೋಲ್ರ್ಗಂಜಿಸಿ
,,	6	ಬರೆದಿರ್ದಂದಲ್ಲಿ	ನೆರೆ ಪೀರ್ದಂದಲ್ಲಿ
,,	22	ಳ್ಗರಿವಿಂದಾ	ಳ್ಗರವಿಂದಾ
127	10	ಧೂತಿಯು	ಧೂತಿಯಿ
,,	6	ಗಳ	ಗಳಿ
,,	16	ಸಕಲಾ	ಸುಕಲಾ
128	17	ನಿಟ್ಟಿಸ	ನಿಟ್ಟಿಸಿ.
129	25	ಗಾಡಿಯುಂ	ಗಿಂಡಿಯುಂ
132	5	ಪಶಪತಿ	ಪಶುಪತಿ
,,	17	ಪಗರೋಳ್	ಪಗಲೊಳ್
136	9	ಮುಖಮದ	ಮುಖಮುದು
,,	17	ದು ಕದಂಬಂ	ಧು ಕದಂಬಂ
,,	20	ಚಿತೆಯೊ	ದಿತೆಯೊ
,,	26	ಜರಚು	ಜರೆಚು
,,	,,	ಕೊಲಗೆಂ	ಕೊಲೆಗೇಂ
,,	,,	ಡುಟ್ಟಿ	ದುಟ್ಟಿ
137	19	ಚಿದ್ರ	ಚಿತ್ರ
138	18	ದೆನಗೊ	ದೆವಗೊ
140	20	ಭೊಂಕನೆ	ಭೋಂಕನೆ

ಪುಟ	ಪಙ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
141	22	ಗರ್ಳಿಂ	ಗರ್ಳುಂ
,,	,,	ಕಾಮುಂಡಿ	ಚಾಮುಂಡಿ
142	2	ಳನ್ನತಿಕೆ	ಳುನ್ನತಿಕೆ
,,	6	ಯಾರ್ಧಟಿ	ಯಾರ್ಬಟೆ
143	18	ಧೂಮಿ	ಭೂಮಿ
145	16	ರೀರ್ವ	ರಿರ್ವ
148	23	ನಿದಾನಂ	ನಿಧಾನಂ
150	18	ನಿದಾನವೋ	ನಿನಾದವೋ
152	15	ಇರಿ ಇರಿ	ಇರಿಯಿರಿ
,,	18	ತ್ರರದರಿ	ತ್ರಿದರಿ
153	1	ನಿಮ್ಮಯಾ	ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಯಾ
155	2	ಯುಬ್ಬೆ	ಯುಬ್ಬೆ
,,	8	ಕೆಡೆಪಿ	ಕೆಡಪಿ
,,	15	ತೆಂದೆಂದೊಡೆ	ದೆಂತೆಂದೊಡೆ
159	17	ಮೆರೆದಿಪುದು	ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು
171	22	ವಾಸೆವಂ	ವಾಸವಂ
178	8	ಸೆಂದ	ಸೆಂದು
179	6	ವುತ್ರಖಳ	ವುತ್ರಖಿಳ
,,	23	ತರೆದ	ತರಿದ

ವೀರಭದ್ರ ವಿಜಯಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಗೌರೀಪೀನವೃತ್ತಸ್ತನಘುಸೃಣದಿನೋರಂತೆ ರಂಜಿಪ್ಪ ವಕ್ಷೋ
ಭಾಗಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾಮರಮಣಿಮಕುಟಶ್ರೇಣಿಶೋಣಾಂಘ್ರಿಯುಗ್ಮಂ ।
ನಾಗಾಧೀಶೋಪವೀತಂ ರವಿಶಶಿಶಿಖಿನೇತ್ರಂ ಜಗದ್ಧಾತ್ರನೀಗೊ
ಳ್ದೀಗಂ ಭಕ್ತಪ್ರತಾನಕ್ಕಭಿಮತವನೊರಲ್ದಾವಗಂ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ॥ ೧

ಶ್ರೀಯುಂ ವಾರಿಜಲೋಚನಂಗೆ ಮುದದಿಂದಾಬ್ರಹ್ಮದೇವಂಗೆ ವಾ
ಕ್ಛ್ರೀಯುಂ ಸಂತಸದಿಂದ ಜಂಭಮಥನಂಗೋರಂತೆ ರಂಜಿಪ್ಪ ಗೋ ।
ಶ್ರೀಯುಂ ಕೊಟ್ಟೆಸೆದಿರ್ಪ ದೇವನೆಮಗೊಲ್ದೆಲ್ಲಾಗಳೊಪ್ಪಿರ್ಪ ಗೋ
ಶ್ರೀಯುಂ ಸಂತತಮೀಗೆ ಭಾವಕರ ಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದಮಾಗಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೨

ಕಾವನ ಕೋಲ್ಗಳಂ ಮುಱಿದು ಕೊಲ್ವ ಪೊಡರ್ಪುಱೆ ತಾಯುಹೊಟ್ಟೆಯೊ
ಳ್ಬೀವ ನಿರೋಧಮೆಂಬುದದುಮೊರ್ವರ್ಗೆಯುಮಿಲ್ಲದ ಪೆರ್ಮೆ ಮತ್ತಮೇ ।
ಣ್ಸಾವಿನ ಬೇವ ಸಂಸಲೆಯುಮರ್ಚದ ಬಲ್ಮೆಯುದಾರ್ಗೆ ಸಾರ್ದುದಾ
ದೇವನೆ ದೇವನಾತನಡಿದಾವರೆಗಾಂ ತುಟಿಲ್ಗೆಯ್ವೆನಟ್ಟಿಯಿಂ ॥ ೩

ಅಮೃತಾತ್ಮಂ ಸುಪ್ರಸನ್ನಂ ತುಹಿನಗಿರಿತನೂಜಾವರಂ ತೀರ್ಥವಾಹಂ
ರಮಣೀಯಂ ನಾಡೆ ಮುಕ್ತಾಮಯನುಱುಭುವನಾಧಾರನೋರಂತಗಾಧಂ ।
ಕಮಠಾವಾಸಂ ಸಮಸ್ತಾನಿಮಿಷನಿಕರಸೇವ್ಯಂ ಶಿವಾಂಭೋಧಿ ಮತ್ಕಾ
ವ್ಯಮೆನಿಪ್ಪೀವಿದ್ರುಮಕ್ಕಭ್ಯುದಯದೆಸಕಮಂ ಮಾಳ್ಕೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ ॥ ೪

ಸುರಸೇವ್ಯಂ ಸತತಂ ಹರಿಪ್ರಿಯನುಮಾವಿಭ್ರಾಜಿತಂ ನಾಡೆ ಪಾಂ
ಡುರವರ್ಣಂ ಭಜಕೌಘಕಾಮಫಲದಂ ನೀಡುಂ ವಿಶಾಖಾನ್ವಿತಂ ।
ಪರಮಾನಂದಕರಂ ಮಹಾಭ್ಯುದಯಪಾದಂ ಶಂಭುಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ
ಕರುಣಂಗೆಯ್ಗೊಲವಿಂದೆ ಮತ್ಕೃತಿಲತಾವಿಸ್ತಾರಕಾಧಾರಮಂ ॥ ೫

ಆವಳ ಮ್ಮೆಮೆಯಿಂದೆ ರತಿ [1] ಗೈದೆತನಂ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೆಯ್ದೆ ಮ
ತ್ತಾವಳ ಪುತ್ರನಿಂ ನಿಖಿಲನಿರ್ಜರಕಾಮಿನಿಯರ್ಗೆ ಕರ್ಣಪ ।
ತ್ರಾವಳಿಯೋಜೆವೆತ್ತು ನೆಲಸಿತ್ತು ವಲಂ ಜಗವೊಲ್ದು ನೋಡೆಯಾ
ದೇವಿಯ ಪಾದಪದ್ಮ ಮೆಮಗೀಗೆ ನಿರಂತರಮಿಾಪ್ಸಿತಾರ್ಥಮಂ ॥ ೬

ವರಹಸ್ತಾನೀಕಮಂ ಗಹ್ವರಶಿರದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು ತದ್ಧ್ವಾಂತಮಂ ಸಂ
ಹರಿಸಲ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟೇ ತರಣಿಗೆ ಧರೆಯೊಳ್ಕೃಪ್ಯಶೀರ್ಷಾಗ್ರದೊಳ್ತಾಂ ।
ಕರವೊಂದಂ ಸಾರ್ಚುತಂತಸ್ತಿಮಿರವನಿರದೆಬ್ಬಟ್ಟು ರಂಜಿಪ್ಪನೀ ಸ
ದ್ಗುರುವಾತಂಗೆಯ್ದೆ ನಾಂ ವಂದಿಸಿ ಕೃಪೆವಡೆದೀಕಾವ್ಯಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೀಗಳ್ ॥ ೭

ಮ ಯನಿಗಳವೃಂದಮಂ ಸುರರೆಗೊಂದಣಮಂ ಜಸವೆತ್ತದಕ್ಷನೆಂ
ದೆನಿಸುವ ಬೊಂಮನಂ ನೆಗಟ್ದ ಜನ್ನಮನಂದುಜು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ವೇ ।
ದನಿಕರದಿಂ ಪೊಗಪ್ತವಡೆದಚ್ಚರಿವೆತ್ತೆಸೆದಿರ್ಪ ರುದ್ರನಂ
ಮನದನುರಾಗದಿಂ ಪೊಗಪ್ವೆನಾಮಹಿಮಾಂಬುಧಿ ವೀರಭದ್ರನಂ ॥ ೮

ಮರಣಂಪೊರ್ದದ ಮ್ಮೆಮೆಯಿಂದಮಳಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದಿಂದಂ ಗಣೇ
ಶ್ವರನಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದಯೋನಿಜನೆನಿಪ್ಪೀ ದಿವ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ।
ಹರನಂತಿರ್ದುಱಿಂ ದ್ವಿತೀಯಶಿವನೆಂಬೀನಾಮದಿಂದೊಪ್ಪುವಾ
ವರನಂದೀಶ್ವರನೀವನಕ್ಕೆಮಗೆ ಚಿತ್ತಾನಂದಸಂದೋಹಮಂ ॥ ೯

ಮೂಱಡಿ ತನಗಿರುತಿರ್ದುಂ
ಮೂಱುಂಕಣ್ಣಭನವನಂಘ್ರಿಸರಸಿಜಕಾಹಾ ।
ಆಱಡಿಯೆನಿಸುತ್ತಿರ್ದಾ
ನೀಱಂ ಭೃಂಗೀಶನೀಗೆ ಮತ್ಕೃತಿಗೊಳ್ಪಂ ॥ ೧೦

ದ್ವಿರದಾಸ್ಯಂ ತಾನೆಯಾಗಿರ್ದುರುತರಧವಳಚ್ಛಾಯೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪೀ
ಕರದಾಸ್ಯಂ ಬಾಲಚಂದ್ರಾಖ್ಯನೆನಿಸಿ ವಿಲಸತ್ಸತ್ಕಳಾವೃಂದದಿಂ ಬಂ ।
ಧುರಮಾಗೊಪ್ಪಿರ್ಪನೇಗಂ ಕಪಿಲನೆನಿಸಿ ರಕ್ತಾಂಗನಾಗೀವಿರೋಧ
ಕ್ಕಿಱವಾಗೊಪ್ಪಿರ್ಪ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನತಿಶಯದಿಂ ಮಾಡ್ಕೆ ಮತ್ಕಾವ್ಯಕೊಳ್ಪಂ ॥ ೧೧

ತಾತಂ ಪಂಚಾಸ್ಯದಿಂದಂ ತ್ರಿಣಯನದೆ ವಿರಾಜಿಪ್ಪನಂತಾತನಂಗೋ
ದ್ಭೂತಂ ಚೆಲ್ವಾದ ಷಡ್ವಕ್ತ್ರದ ಕಡುಸೊಬಗಿಂ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷಿತ್ವದಿಂ ವಿ ।

---

[1] ಗೆಯ್ದೆ.

ಖ್ಯಾತಂಬೆತ್ತೊಪ್ಪುತಂ ತಂದೆಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತ್ತಾವಗಂ ರಂಜಿಪಂ ಮ
ತ್ತಾತಂಗಾಂ ವಂದಿಸುತ್ತೀಕೃತಿಯನುಸಿರ್ವೆನಾನಂದಸಂದೋಹದಿಂದಂ ॥ ೧೨

ಹಿಂದೆ ಭವಾನಿಯಾಣ್ಮನ ಪದಂಗಳ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ದವರ್ಗೆ ಮೋ
ಱಿಂದು ಮಹೇಶನಂಘ್ರಿಕಮಲಂಗಳನರ್ಚಿಸುತಿರ್ದವರ್ಗೆ ನಾಂ ।
ಮುಂದೆ ಶಶಾಂಕಜೂಟನಡಿಯಂ ಸಲೆ ಪೂಜಿಸುವರ್ಗೆ ಸಂತತಂ
ವಂದಿಸಿ ಪೇೞ್ವೆನೀಕೃತಿಯನಟ್ಟಿಯಿನಾಲಿಪುದೆಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರ್ ॥ ೧೩

ವೀರೇಶ್ವರನ ನೆಗೞ್ತೆಯ
ನೋರಂತುಱೆ ಪೇೞ್ವ ನನ್ನ ಮುಖಮಂ ಶಾರದೆ ।
ಸೇರದೆ ಮತ್ಕೃತಿಗೊಳ್ಪಂ
ತಾರದೆ ನಿಲಲಾರ್ಪಳೇ ವಿಶಾರದೆಯೊಲವಿಂ ॥ ೧೪

ಬಾಣನ ಬೆಡಂಗು ಕನ್ನಡ
ಜಾಣಂ ಹಂಪೆಯಹರೀಶ್ವರನ ಬಗೆ ಸುಕವಿ ।
ಪ್ರಾಣಂ ಮಯೂರನೊಳ್ನುಡಿ
ಮಾಣದೆ ನೆಲಸಿರ್ಕೆ ಮತ್ಕೃತಿಯೊಳೊಳ್ಪಿಂದಂ ॥ ೧೫

ಘನಕವಿಕಾಳಿದಾಸನಡಿಗಳ್ಗೆ ಹಲಾಯುಧನಂಘ್ರಿಗಳ್ಗೆ ಭೋ
ಜನಚರಣಕ್ಕೆ ಮಲ್ಹಣನಪಾದಪಯೋಜಕೆ ನಾಡೆ ಕೇಶಿರಾ ।
ಜನಚರಣಕ್ಕೆಯುದ್ಭಟಮಹೀರಮಣಕ್ರಮಕೆಯ್ದೆ ಸಂತತಂ
ವಿನಮಿತನಾಗಿ ಪೇೞ್ವೆನೊಲವಿಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮೆನಿಪ್ಪ ಕಾವ್ಯಮಂ ॥ ೧೬

ಮುದದೆ ಮಧುವ್ರತಂಗಳುಣದಿರ್ದೊಡೆ ಚಂಪಕಪುಷ್ಪಕೆಯ್ದೆ ಕುಂ
ದುದಯಿಸಿ ತೋರ್ಪುದೇ ಬಳಿಕ ಚೋರವಿತಾನಕಸಹ್ಯಮಾದೊಡಾ ।
ಸೊದೆಯೊಡಲಂಗದೇ ಕೊಱತೆಯೋ ಸಲೆ ದುರ್ಜನಸಂಚಯಕ್ಕೆ ಸೇ
ರದೊಡೆ ನವೀನಭಾವರಸಮುಳ್ಳ ಲಸತ್ಕೃತಿ ನಿಂದ್ಯಮಪ್ಪುದೇ ॥ ೧೭

ನೆಟಿಲ್ಗಭಿಲಾಷೆಯಂ ಕುಡುವ ತೀಕ್ಷ್ಣಮೆನಿಪ್ಪ ಮಹಾತಪಕ್ಕೆ ಮೋ
ಱ್ಡುಬಿತಟನಾವಗಂ ಮೆರೆವ ದೀವಿಗೆಗಿಚ್ಚೆಯನೀವ ಮರ್ವನ ।
ಗ್ಗಟಿರೆನಿಸಿರ್ಪ ಸಜ್ಜನರಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ [1] ದುಷ್ಟರಂ
ಪಟಿವರದೇಕೊ ಕೋವಿದರೊರಲ್ದು ಲಸತ್ಕವಿತಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ॥ ೧೮

---

1 ದುಟ್ಟ.

ಪಿರಿದುಂ ಹೇಮದ ಬಣ್ಣದಂದದೆ ಕರಂ ತಾಂ ತೋರ್ದೊಡೇಂ ಪಿತ್ತಳಂ
ಧರೆಯೊಳ್ಮೇಣೊಱಗೆಯ್ದೆ ಬಂದು ಸದೃಶಂ ತಾನಪ್ಪುದೇಯಂತದ ।
ಕ್ಕರದಿಂ ದುಷ್ಕವಿಗಳ್ಬಟಿಕ್ಕೊಱೆದ ಕಬ್ಬಂ ಕಬ್ಬದಂತಿರ್ದೊಡೇಂ
ಸರಿವಂದಪ್ಪುದೆ ಸಬ್ಬಲಕ್ಕಣದ ಕಬ್ಬಕ್ಕೀ ಧರಾಭಾಗದೊಳ್ ॥ ೧೯

ತಿಳಿಯದೆ ಬೇಸತ್ತು ಮಗು
ಬ್ಬಬಲಂ ತಾಳ್ದೋದಿಸುತ್ತೆ ತಲೆಗೊಡಪುವವೋ ।
ಲ್ಗಟಿಪಿದ ದುಷ್ಕವಿತೆಯನ
ಗ್ಗಟಕವಿಗಳ್ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಧರಿತ್ರೀತಳದೊಳ್ ॥ ೨೦

ಸಂದಷ್ಟಂ ಸಲೆಯೊಂದಿ ಬಂದೊಡಱಿಯಂ ನಾಂ ಯತ್ನದಿಂದಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕಂದಂಬೆತ್ತ ಪರೋಕ್ತಿಯಂ ತೆಗೆದುದಿಲ್ಲೆಂದಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೋಕ್ತಿಯಂ ।
ಕುಂದೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಪೇಟ್ವರಿಂತು ಕೆಲಬರ್ತಾವುಂತೆ ತಮ್ಮಾ ಕವಿ
ತ್ವಂ ದಲ್ಪೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪುದೆ ವಲಂ ತಂತಂಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ॥ ೨೧

ತಿರ್ದುವುದೀಕೃತಿಯಂ ತ
ಪ್ಪಿರ್ದೊಡೆ ವಿಬುಧಾಳಿ ಬಗೆಗೆ ಸೊಗಸುವ ತೆಱದಿಂ ।
ಪೊರ್ದದವೋಲ್ದೋಷಂ ಜಾ
ಣ್ಣಾರ್ದಿರ್ಪಂತಾವಗಂ ಮನೋಮುದದಿಂದಂ ॥ ೨೨

ತ್ರಿಣಯನನಂಘ್ರಿಯಂ ನುತಿಸಲಾರದೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಕೀಳ್ಗೆ ಸಾರ್ದನಾ
ಫಣಿಪತಿಯೆಂಬುವಂ ನುಡಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ತಾಂ ಗುರುವಾದವಂ ನಭೋಂ ।
ಗಣಮನಡರ್ದನೆಯ್ದೆ ಲಘುವಾಗಿ ಬಟಿಕ್ಕಟಿದಲ್ಪಮರ್ತ್ಯರಂ
ಗಣಿಯಿಸಬರ್ಪುದೇ 1 ನುತಿಸೆನೆಂಬ ನರಂ ನೆಱೆ ಗಾಂಪನಲ್ಲವೆ ॥ ೨೩

ಜಡರೂಪಂ ಸಲೆ ತಾಳ್ದ ವೀಣೆಯದು ನಾನಾಗೀತಚಾತುರ್ಯಮಂ
ನುಡಿಸಲ್ಬಲ್ಲ ಸುಜಾಣನಿಂ ನುಡಿವವೋಲ್ಮಾಲೋಕಮಂ ಸಂತತಂ ।
ಬಿಡದಾಡಿಪ್ಪುರುಕೌಶಲಜ್ಞನೆನಿಪಾ ವಿಶ್ವೇಶನೊಲ್ದಿಕ್ಕರಿಂ
ನುಡಿಸಲ್ಕಾನುಸಿರ್ದೆಂ ನೆಗಪ್ತವಡೆದೀ ವೀರೇಶನೌನ್ನತ್ಯಮಂ ॥ ೨೪

ಮುದದಿಂ ಪೊಗಪ್ದನೀಗ
ಟ್ಮದನಹರಂ ವೀರಭದ್ರದೇವನ ಮಹಿಮಾ ।

---

1 ದೇಂ.

ಭ್ಯುದಯಮನೆನ್ನಾರ್ಪನಿತಂ
ವಿದಿತಾರ್ಥರ್ಕೇಳ್ದು ಲಾಲಿಪುದು ಸಂತಸದಿಂ ॥ ೧೫

ಕೃತಿನಾಥಂ ಗುರುವಿಶ್ವನಾಥನದಱಿಂ ಕೌಶಲ್ಯವಾಂತೊಪ್ಪುವೀ
ಕೃತಿನಾಮಂ ವರವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಭಾವಾರ್ಥಚಿತ್ರಂಗಳಿಂ ।
ಕೃತಿಯಂ ಪೇೞ್ದವನಾರೆನಲ್ಬುಧನುತಶ್ರೀವೀರಭದ್ರಾಹ್ವಯಂ
ಕೃತಿಯಂ ಕೇಳದರಾರ್ಮುದಂಬಡದರಾರ್ಕೊಂಡಾಡದಂತಿರ್ಪರಾರ್ ॥ ೧೬

ಮನಸಿಜವೈರಿಯ ಪನ್ನೆಱ
ಡನೆಯುರುಲೀಲಾಸ್ವರೂಪ ವೀರೇಶ್ವರನಂ ।
ಮನಸಿಜಹರನೆಂದೇಯಾ
ತನ ಪೆಸರಿಟ್ಟೆಂ ಬೞಿಕ್ಕೆ ನಾನೀ 1 ಕ್ಕೃತಿಗಂ ॥ ೧೭

ಭೀರುವನೆಯ್ದೆ ವೀರನೆನುತುಂ ಜನಮೆಲ್ಲುರೆ ಬಲ್ಲಮಂಗಳಾ
ಕಾರನನೆಯ್ದೆ ಭದ್ರನೆನುತುಂ ಧರೆ ಬಣ್ಣಿಪುದಂತುಟಲ್ತು ನಾಂ ।
ವೀರನನಂತು ವೀರನೆನುತುಂ ನಿಜಭದ್ರನನಿಂತುಭದ್ರನೆಂ
ದಾರಮಣೀಯಮಾಗಿ ಸಲೆ ಕೀರ್ತಿಸಿದೆಂ ವರವೀರಭದ್ರನಂ ॥ ೧೮

ವೀರತ್ವಂ ಭದ್ರತ್ವಮು
ದಾರಯೆ ರೂಪೇಕಮಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡುದಱಿಂ ।
ದೋರಂತೆ ವೀರಭದ್ರಾ
ಕಾರಂ ಸೊಗಸಿರ್ಪುದಾವಗಂ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೧೯

ವ॥ ಆವೀರಭದ್ರವಿಜಯದ ಕೃತಿಯೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಘನರಸದಿಂ ವಿಚಿತ್ರಪದದಿಂದೆ ನಭೋಂಗಣದಂತೆ ನಾಡೆ ರಂ
ಜನೆವಡೆದಿರ್ಪ ಲಕ್ಷಣದಿನುನ್ನತಸತ್ಕಳೆಯಿಂದೆ ಪೂರ್ಣಚಂ ।
ದ್ರನಸಿರಿಯಂತನಂತಪರಿರಾಜದಲಂಕೃತಿಯಿಂ ಗುಣಂಗಳಿಂ
ಮನಸಿಜವೈರಿಯಂತೆಸೆವುದೀಕೃತಿ ಬಿತ್ತಗರೊಲ್ದು ಭಾವಿಸಲ್ ॥ ೨೦

ಗುರುಪದವಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂ
ಧುರಲಿಂಗತ್ರಯದೆ 2 ಸತ್ಕೃತಿಯುತಾನ್ವಯದಿಂ ।

1 ಕೃತಿಯಂ. 2 ಸತ್ಕೃತಿಯಾನ್ವಿತದಿಂದಂ.

ವರರೀತಿಭಾವದಿಂ ಶಂ
ಕರಭಕ್ತರ ತೆರದಿನೆಸೆವುದೀ ಸತ್ಕಾವ್ಯಂ ॥ ೩೧

ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆಂಪಿನಂತೆ ಪೊಸಮಾಂದಳಿರಂತೆ ಸರೋಜದಂತೆ ಕಂ
ಕೆಲ್ಲಿಯಜೊಂಪದಂತೆ ಸಲೆ ತೆಂಕಣತಂಬೆಲರಂತೆ ಕಾವನಾ ।
ಬಲ್ಲುಲಿಯಂತೆ ಕೂರ್ತ ಮನದನ್ನಳ ಕೂಟದ ಸೌಖ್ಯದಂತಿಳಾ
ವಲ್ಲಭವೀರಭದ್ರನ ಕವಿತ್ವರಸಂ ಸೊಗಸೀವುದಾವಗಂ ॥ ೩೨

ಇದು ಲಕ್ಕಣದಾಡುಂಬೊಲ
ನಿದು ಸಕ್ಕದದೇಪ್ಗೆ ಗಾಡಿನೆಲಸಿದ ನಾಡಿಂ ।
ತಿದು ದೇಶೀಯದ ಬೀಡೆನಿ
ಪುದು ನವರಸಭರಿತನವ್ಯಕಾವ್ಯಂ ದಿವ್ಯಂ ॥ ೩೩

ಇದು ಕವಿಗಳಕರ್ಣಾಮೃತ
ಮಿದುರಸಿಕರಸಾಯನಂ ಬಟಿಕ್ಕಗಲ್ದೋಪ ।
ರ್ಗಿದು ಜವಳಿಗೊಳಿಪಮಂತ್ರದ
ಸದನಂ ತಾನೆನಿಸುತಿರ್ಪುದೀ ಸತ್ಕಾವ್ಯಂ ॥ ೩೪

ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶವಾರಿಧಿ
ರಾಕಾಬ್ಜಂ ಚಿಕ್ಕವಿರುಪನಾತ್ಮೋದ್ಭವನೆನಿ ।
ಪೀಕಾಮನೃಪಂ ತನುವಿಡಿ
ದಾಕಾಮನೊ ಎನಿಸುತೆಯ್ದೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪಂ ॥ ೩೫

ಆತಂಗೀಜನ್ಮದೊಳೆಯು
ಜಾತಂ ಕೈಗೂಡಿಸಿರ್ದ ಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಯೆನೆ ।
ರೀತಿಯಿನೊಪ್ಪಿರ್ಪಳ್ಬಟಿ
ಕಾತನಸತಿ ವೀರಮಾಂಬೆ ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸುತಂ ॥ ೩೬

ಆಕೆಯ ಪುಣ್ಯೋದರಕಮ
ಲಾಕರದಲ್ಲೊಗೆದ ರಾಜಹಂಸಂ ಪುಣ್ಯ ।
ಶ್ಲೋಕಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿನೆ
ಲ್ಲಾಕಾಲಂ ಸೊಗಯಿಪಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೃಪಂ ॥ ೩೭

1 ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವನಿ
ನಾವೀರಂ ಪುಟ್ಟಿ ವಿಬುಧನುತನಾದಂದದೊ।
ಳಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೃಪನಿಂ
ದೀವೀರಂ ಜನಿಸಿ ವಿಬುಧನುತನಾಗಿರ್ಪಂ ॥ ೩೮

ಮನಸಿಜಮಾನಭಂಜನಪದಾಂಬುಜವಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕದೇವರಂ
ನೆನೆದಱಿಯಂ ಸಮಂತು ಪರಕಾಮಿನಿಯರ್ಕಳ ಸಂಗಮಂ ವಲಂ ॥
ಕನಸಿನೊಳಾದೊಡಂ ಮಱೆದು ಕಂಡಱಿಯಂ ವಿರುಪೇಂದ್ರಸೂನುವೆಂ
ದೆನಿಸುವ ವೀರಭದ್ರನೆನುತುರ್ವರೆಯೆಯ್ದೆ ಪೊಗಳ್ವುದಾತನಂ ॥ ೩೯

ಆವೀರಭದ್ರನುಸಿರ್ದಂ
ಶ್ರೀವೀರೇಶ್ವರನವಿಜಯಮಂ ನಾನಾನ।
ದ್ಭಾವಾಲಂಕೃತಿರಸದಿಂ
ಕೋವಿದರಾಹಾ ಎನುತ್ತೆ ಬಣ್ಣಿಸುವಿನೆಗಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ,

ಮೀನಮಕರಕಮಠವ್ರಜ
ಫೇನತರಂಗಾಳಿಶೀಕರಪ್ರಕರಾವ।
ರ್ತಾನೀಕದಂಬುಸಂಚಯ
ನಾನಾಮಣಿನಿಕರದಿಂದುದಧಿ ರಂಜಿಸುಗುಂ ೪೧

ಅನಿಮಿಷವೃಂದದಿಂ ಸುರನಿವಾಸದವೊಲ್ಸಲೆ ವಿದ್ರುಮಂಗಳಿಂ
ವನದವೊಲಾಸರಸ್ವತಿಯ ಮೇಳನದಿನಬ್ಜಜನಂತೆ ಸಂತತಂ।
ಜನನುತಮಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಕಮಲಾಸ್ಪದದಿಂ ವನಜಾಕ್ಷನಂತೆವೋ
ಲ್ವನನಿಧಿ ತಾಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದುದಿಳಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೪೨

---

1 ಈ ಪದ್ಯದ ೧ ಮತ್ತು ೩ನೆಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಗಣನಿಯಮವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ, ಮಾತ್ರಾನಿಯಮವೊಂದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ; ಆದುದರಿಂದ, ಗಣನಿಯಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ೧ ಮತ್ತು ೩ನೆಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀವಿರುಪಾಕ್ಷ ಸುದೇವನಿ
.. ..
ಳಾವಿರುಪಾಕ್ಷ ನೃಪಾಲನಿ
ನೀವೀರಂ ಜನಿಸಿ .. ..

ಸುಳಿಗಾವಾಸಮದಾಗಿಯುಂ ಸಿತನಗಂ ತಾನಲ್ತು ಮೇಣ್ಸಂತತಂ
ತಿಳಿವಿಂಗಾಲಯಮಾಗಿಯುಂ ವರಮುನಿಸ್ವಾಂತಂ ಬಟಿಕ್ಕಲ್ತು ಬಾಂ ।
ಬೊಳೆಗಂತಾಸ್ಪದಮಾಗಿಯುಂ ಹರಕಪರ್ದಂ ತಾನದಲ್ತೆಯ್ವುಯು
ಜ್ವಳಿಸುತ್ತಿಂತು ವಿಶಾಲಮಾಗಿ ಧರೆಯಂ ಸುತ್ತಿತ್ತು ರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೪೩

ವಿರಹಿಜನದಂತೆವೋಲ್ಬಂ
ಧುರಮುತ್ಕಳಿಕೆಗಳಿನೆಯ್ದೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಯುವೋ ।
ಲ್ಕೈರವಹಮಾಗಿರ್ಪುದರಿಂ
ಶರನಿಧಿ ರಂಜಿಪ್ಪುದೀಧರಿತ್ರೀತಳದೊಳ್ ॥ ೪೪

ಸತತಂ ತಾಂ ಸುಗ್ರೀವಾ
ನ್ವಿತಮಾಗಿ ದಶಾಸ್ಯವೈರಿಯಲ್ತುರುಯಾದಃ ।
ಪತಿಯೆನಿಸಿರ್ದುಂ ಪಶ್ಚಿಮ
ಪತಿಯಲ್ತು ಸಮುದ್ರಮಿಂತಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೪೫

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಸಮುದ್ರಮುದ್ರಿತಧರಾಮಧ್ಯದೊಳ್ಕನಕಾಚಳಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದ ದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಗಿರಿಜಾತಾರ್ಧಾಂಗ [1] ಮೇಗಂ ದೊರೆಕೊಳೆ ಪರಮಾನಂದ [2] ದಾಧಿಕ್ಯದಿಂದಂ
ಪರಮೇಶಂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಂ ಪವಡಿಸೆ ಮಿಗೆ ಪೊಂಬಣ್ಣಮಾಂತಾವಗಂ ದಲ್ ।
ಪಿರಿದುಂ ರಂಜಿಪ್ಪ ಪೀನಸ್ತನಮೆನೆ ಬಗೆಗಿಂಬಾಗಿ ರಂಜಿಪ್ಪುದೇಗಂ
ಸುರಶೈಲಂ ವ್ಯೋಮಮುಮಂ ತಾಂ ತುಡುಕುತ್ತೆ ಘನವಿಸ್ತಾರದೌನ್ನತ್ಯದಿಂದಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಮೇರುವಿನ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳ್ಕಾಶೀದೇಶಮೆಸೆದಿರ್ಪುದದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಸುಕೃತದ ಬೈಕೆ ಸಾರತರಸತ್ಯದ ಜೋಕೆ ಸದಾಶಿವಾಗಮ
ಪ್ರಕರದ ಬೀಡು ನಾಲ್ಕೆನಿಸಿತೋರ್ಪ ಪದಂಗಳಮಿರ್ಪ ನಾಡು ಭಾ ।
ವಕರನಿವಾಸಮಂತದು ಸುಭಕ್ತಿಯಕೋಶಮುರುಪ್ರಕಾಶಮಾ
ಸುಕೃತಿಜನೋಪದೇಶಮೆನಿಸಿರ್ಪುದು ಕಾಶಿಯದೇಶಮಾವಗಂ ॥ ೪೭

ಮಡಿಯೆಂಬುದು ಧೌತಾಂಬರ
ದೆಡೆಯೊಳ್ಬಡಿಯೆಂಬುದಲ್ಬುದಂಡದೊಳೇಗಂ ।

---

1 ಮೇಘಂ. 2 ದೌನ್ನತ್ಯ.

ಪಿಡಿಯೆಂಬುದು ಕರಿಣಿಯೊಳೆಡೆ
ವಿಡದಿರ್ಪುವು ಬೇರೆ ಮತ್ತವಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್ ‖ ೮

ಪರವಶವೆಂಬುದು ಯೋಗೀ
ಶ್ವರಸಮುದಾಯಂಗಳೊಳ್ಪ್ರದೋಷವೆನಿಪ್ಪುದು ।
ಇರುಳಿನ ಮೊಗದೊಳ್ಸತತಂ
ದೊರೆಕೊಂಬುದು [1] ಮತ್ತವುಂಟೆಯಾಜನಪದದೊಳ್ ೪೯

ವ‖ ಮತ್ತಂ, ಪಟಿಯೆಂಬುದು ವಸ್ತ್ರವಿಶೇಷದೊಳ್ಕೌಟಿಲ್ಯವೆಂಬುದಂಗನಾಕುಂತಳದೊಳ್ಕೀಲೆಂಬುದಶ್ವಮುಖಲೋಹದೊಳ್ಚಳಿಯೆಂಬುದು ಶೀತಪರ್ಯಾಯದೊಳ್ಬೇಳೆಂಬುದು [2] ಹವಿಃಪ್ರದಾನದೊಳಾ [3] ಳಿಯೆಂಬುದಾ ಸಖೀಜನದೊಳ್ ಮುತ್ತೆಂಬುದು ಮೌಕ್ತಿಕದೊಳಟಿಯೆಂಬುದಾಜಿಡಿಯೊಳಾಟಡಿಯೆಂಬುದು ತುಂಬಿಗಳೊಳ್ಸಲೆ ಸಂದಿರ್ಪುವಲ್ಲದೆಯಾಜನಪದದೊಳಿಲ್ಲಮುದಲ್ಲದೆಲ್ಲಿಯುಂ,

ರನ್ನಂ ಪುಟ್ಟುದ ಗಿರಿಮು
ತ್ತುನ್ನತಿಯಿಂ ಪುಟ್ಟದಿರ್ಪ ಪೊಳೆಯೊಲವಿಂ ಬಾ ।
ವನ್ನಂ ಪುಟ್ಟದಡವಿ ಚೆಂ
ಬೊನ್ನುದಯಿಸದಿರ್ಪ ತಾಣವಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್ ‖ ೫೦

ಲತೆಗಳ ಸಮುದಯವೆಲ್ಲಂ
ಲತಗಳ ಸಮುದಯವೆಯಾಗಿತೋರ್ಪುದು ನಿಚ್ಚಂ ‖
ಸತಿಯರ ಗೊಂದಣಮೆಲ್ಲಂ
ಸತಿಯರ ಗೊಂದಣವೆ ನೋಡೆಯಾಜನಪದದೊಳ್ । ೫೧

ತೆಂಗುಂ ಪಲಸುಂ ಮಾವುಂ
ಕೌಂಗುಂ ತನಿನೇರಿಲುಂ ಕರಕಮುಂ ವರನಾ ।
ರಂಗುಮುಮಲ್ಲದೆಯುಳಿದ ಮ
ರಂಗಳ್ಗಿಡುಗಳ್ಬಟಿಕ್ಕವಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್ ‖ ೫೨

ತಿಳಿಗೊಳದಿಂದೆ ಪೂತಲತೆಯಿಂದೆ ಫಲಂಗಳಿನೊಪ್ಪುತಾವಗಂ
ನೆಟಲ್ಗೆ ನಿವಾಸಮಾದ ತರುಸಂತತಿಯಿಂ ಪಟುಕಾಲ್ಗಳಿಂದಣಂ ।
ಸುಟಿವೆಳೆಗಾಳಿಯಿಂದೆ ಸಲೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತೆ ಸೆವರ್ಗೆ ತಾಂ ಮನಂ
ಗೊಳಿಸುತೆ ರಯ್ಯಮಾಗಿ ನೆರೆಯಾವಿಷಯಂ ಸೊಗಸಿರ್ಪುದೊಳ್ಪಿನಿಂ ‖ ೫೩

1 ಮತ್ತಮುಂಟೆ. 2 ಹವ್ಯ. 3 ಆಳಿ.

ಆವಿಷಯಂ ತಿಸುಳಿಗೆ ತಾ
ನೇವಿಷಯುಮುದಾಗಿ ಸಂತತಂ [1] ರಂಜಿಸುಕುಂ ।
ಭೂವನಿತೆಯಸೌಭಾಗ್ಯಂ
ತೀವಿದ ಕೊಟ್ಟಾರದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೪

ಬಿರಿದೊಸರ್ವಿಕ್ಷುರಸದೆ ಪಾ
ಮರಿಯರವೊಗಸಸಿಯಿನೊಸರ್ವ ಚಂದ್ರೋಪಳನಿ ।
ರ್ಝರಜಳದ ಕಾಲ್ವೆಯಿಂದಂ
ನಿರಂತರಂ ಬೆಳೆವುವಲ್ಲಿ ಕಳಮಕ್ಷೇತ್ರಂ ॥ ೫೫

ಆಜನಪದಮಂ ಸಾರ್ದಿ
ರ್ಪಾಜನಮೆಲ್ಲಂ ಕೃತಾರ್ಥರವರಡಿಸೋಂಕಿಂ ।
2 ಬೀಜಿಸುತೆ ನಿಮಿರ್ದಪುಳಕ
ವ್ರಾಜಮೆನಲ್ನೆಲ್ಲಸಸಿ ಮನಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೬

ಬಿಸಿಲ್ಗುಱೆ ಬಾಡದಂತಿನಿತುವಾಸರಮಾರಯು ಸಾರ್ದು ತಮ್ಮರ
ಕ್ಷಿಸುತೆ ಫಲಕ್ಕೆ ತಂದಮೃತವಂ ಸಲೆ ಬೀಳ್ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ನಾಡೆ ಸಂ ।
ತಸದೊಳೆಟಂಗವೇಳ್ಕೆನುತೆ ವಂದಿಸಿತೋರ್ಪ ಬೆಡಂಗೊ ತಾನೆನ
ಲ್ಪೊಸತೆನೆ ಬಣ್ಪಿನಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಬಾಗಿದ ಶಾಲಿವನಂ ವಿರಾಜಿಕುಂ ॥ ೫೭

ತಂಡುಲದಿನಿದಂ ಜನ್ನದೊ
ಳುಂಡು ಕರಂ ಕಂಡು ದೇವತೆಗಳೆಱೆಯುಲದಂ ।
3 ಕೊಂಡಿರದೆ ಪೋಪವೆನೆ ಗಿಳಿ
ವಿಂಡಾತೆನೆಗರ್ಚಿ ಪಾಱುತಿರ್ಪುವು ನಭದೊಳ್ ॥ ೫೮

ಆ ಕಳಮಕ್ಕೆ ಬಂದೆಱಪ ರಾಜಶುಕಂಗಳನಟ್ಟಲೆಂದುವ
ತ್ತಾಕುಮುದಾಕ್ಷಿಯರ್ಸತತಮುಬ್ಬರದಿಂ ದನಿಗೆಯ್ವುತಿರ್ಪಿನಂ ।
ಕೋಕಿಳನಾದಮೆಂದು ಬಗೆದಾಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿ
ರ್ವ್ಯಾಕುಳದಿಂದೆ ಪಾಲ್ದನೆಯನೊಲ್ದುಱೆ ಸೇವಿಸುತಿರ್ಪುವಾವಗಂ ॥ ೫೯

ಬಳಸಿದ ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳಿಂ
ಬಳಸಿದ ಕಳಮದ ಸಮೂಹವಂ ಸಂತಸದಿಂ ।

---

1 ರಂಜಿಸುತಂ. 2 ಬೀಜಿಸುತಾಟ್ಟಿದಪುಳಕ.
3 ಕೊಂಡು ಪೋಪಂದವೆನೆ ಗಿಳಿ.

ಬೆಳೆಯಿಸುತುಂ ಬೇಂಟವನುೞಿ
ಬಳೆಯಿಸುವರ್ಪಾಂಥಜನಕೆ ಪಾಮರಿಯರ್ಕಳ್ ‖ ೬೦

ಆ ತರಳಾಕ್ಷಿಯರ್ಗೆ ಮನಸೋಲ್ತು ಬಿಸಿಲ್ಗುೞಿ ಭೀತಿಸುತ್ತಶೋ
ಕಾತತಪತ್ರಮಂ ಪಿಡಿದು ಬಂದೆಡೆಯಾಡುವ ಪಾಂಥರಾಘುನೋ ।
ಜಾತನೃಪಂಗೆ ನಿನ್ನ ಬಲದಟ್ಟುಳಿ ಮೇಣ್ಪಿರಿದೆಂದು ದೂರಲೆಂ
ದಾತುರದಿಂದೆ ಪೋಪ ಬಗೆಯೋ ಎನಲೊಪ್ಪಿದರಾಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ‖ ೬೧

ಭೂಮಾನಿನಿಗುೞಿಸೊಗಯಿಪ
ಸೀಮಂತದ ರೇಖೆಯಂತೆಯಾದೇಶದೊಳಿ ।
ಪೆರ್ಮಾರ್ಗಂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ತಾ
ನೇಮಾರ್ಗಮದಾಗಿ ನಾಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ‖ ೬೨

ಮರುಗದ ಕಾವಣದಿಂ ಕ
ತ್ತುರಿಯನುಲೇಪನದಿನಮರ್ದ ಲಾವಂಚಂಗಳ ।
ನೆರಗೆಯಿನಱವಟ್ಟಿಗೆಗ
ಳ್ಪರಿಮಳದ ಗೃಹಂಬೊಲಿರ್ದುವಾಬಟ್ಟೆಗಳೊಳ್ ‖ ೬೩

ಪೞುಕಿನ ಕುಂಭದೊಳ್ಪರಿಮಳಂಬೊೞೆದಾವಗಮೊಪ್ಪುತಿರ್ಪನಿ
ರ್ಮಳಜಳಮಂ ಮೃಗಾಂಬಕಿಯರಾಪಥಿಕರ್ಗೆಱೆಯಲ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಚೆಂ
ದಳದೊಳಮರ್ಚೆ ರನ್ನಗಳಸಂಬೊಲದೆಯ್ದೆ ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ಕೋ
ಮಳೆಯರ 1 ಕೈಬಸಕ್ಕೆ ಸಲೆ ಸಾರ್ದೊಡೆ ರಾಗಮದಾರ್ಗೆ ಪುಟ್ಟದೋ ‖ ೬೪

ಜೀವನಮಂ ಸಮಂತಿರದೆ ತಮ್ಮಯ ಕೈಯೊಳಮರ್ಚಿ ತೋರ್ಪ ರಾ
ಜೀವದಳಾಕ್ಷಿಯರ್ಬಳಿಕೆ ಚಿತ್ರಮಿದೆಂಬಿನೆಗಂ ದಿಟಕ್ಕೆನಿ ।
ರ್ಜೀವನರಾಗಿ ಬರ್ಪ ಪಥಿಕರ್ಗುೞಿ ಜೀವನಮಂ ಕುಡುತ್ತೆ ಸಂ
ಜೀವನಮಂತ್ರದೇವತೆಯರೊ ತಾವೆನೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ದರೊಳ್ಪಿನಿಂ ‖ ೬೫

2 ಪೊಳಪಂಬೆತ್ತೆಸೆವಕ್ಷಿಗಳ್ಪೊಳೆವ 3 ಮಿಂಚಾಂತಂದುಕಾರಾವಮೋ
ಮೊೞಗೊಪ್ಪಂಬಡೆದಿರ್ಪ ಸೋರ್ಮ್ಮುಡಿ ಲಸನ್ನೀಲಾಭ್ರಮಾಗಲ್ಕರಂ ।
ಮಳೆಗಾಲಂಬೊಲದಾವಗಂ ಸೊಗಸುತಿರ್ಪಾಸ್ತ್ರೀಜನಂ ಸಂತತಂ
ಜಳಮಂಪಾಂಥಸಮೂಹಕೆಯ್ದೆ ಸಲೆ ಸೂಸುತ್ತಿರ್ಪರೌಚಿತ್ಯದಿಂ ‖ ೬೬

1 ಕ್ಕೈವಶಕ್ಕೆ. 2 ತೊಳಪಂ. 3 ಮಿಂಚಾಂತಂದುಕಾನಿಸ್ವನಂ.

ಅಮೃತವನೀಂಟಿ ಮತ್ತನಿಮಿಷತ್ವಮನಾಂತು ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಪರಾ
ಸುಮನಸರಾವಗಂ ಬಿಡದೆ ಪಾಂಥಚಯಂ ಸತಿಯರ್ಕಳೊಲ್ದು ತಂ ।
ದಮೃತವನೀಂಟದೇಯನಿಮಿಷತ್ವವನಾಂತುಱು ನೋಡುತಿರ್ಪರಾ
ಪ್ರಮದೆಯರಂ ಬಟಿಕ್ಕಮಿದು ವಿಸ್ಮಯಮಲ್ತೆ ಧರಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೭

ಇಂತೊಪ್ಪುವಖಿಳಸೌಖ್ಯಕೆ
ತಾಂ ತವರೆಂದೆನಿಸಿ ನಾಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದುದ ।
ನಂತೋತ್ಸವಮಂ ಜನಗ
ರಂತೀವುತೆ ಪೆರ್ಮೆವಡೆದು ಕಾಶೀದೇಶಂ ॥ ೬೮

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹವೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆಱೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೯

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಘ್ರಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ ।
ತುಟಿಲ[1] ನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗಮಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೭೦

ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತಗಿರಿಯಮಾಗಳಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊಳ್
ಬೆಱೆದರಜಮು[2] ನಿರದೆ[3] ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊಱೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊಱೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಳಮಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೭೧

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತಪಾದಪದ್ಮ
ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪಾದಪಂಕೇಜಮಕರಂದಮಧುಕರಾಯಮಾಣ
ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್
ಸಮುದ್ರವರ್ಣನಂ ದೇಶವರ್ಣನಂ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

---

1 ನೊಡರ್ಚದಾಲ್ದು. 2 ನುರದೆ, 3 ಸಱಿದು,

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕುಲಗೋತ್ರಜಮರ್ಧಾಂಗಂ
ಕುಲಗೋತ್ರವಿಹೀನಮಾಗಿಯುಳಿದರ್ಧಾಂಗಂ ।
ನಲಸಿತ್ತಾವಂಗಾಪು
ಷ್ಕಲರೂಪಂ ಕರುಣದಿಂದೆ [1] ರಕ್ಷಿಸುಗೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ವ। ಅಂತಪ್ಪ ದೇಶದೊಳ್ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಪುದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಅದು ಪಂಚಕ್ರೋಶಾನ್ವಿತ
ಮದಱೊಳ್ಮಡಿದರ್ಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರರೂಪಂ ।
ಬುದು ತಾನೆಯೊಲ್ದು ಬಂದಿ
ರ್ಪುದು ಮತ್ತದರಿರವ [2] ನಾವನಭಿವರ್ಣಿಸುವಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ,

ಶಿಲೆಯೆಲ್ಲಂ ಲಿಂಗಂಗ
ಳ್ಕೆಲಸಿದ ಮಾನವರ್ಗಳೆಲ್ಲಮುಭವಗಣಂಗಳ್ ।
ಜಲಮೆಲ್ಲಂ ತೀರ್ಥಂಗ
ಳ್ಸಲಲಿತಮಾಗಿಂತು ಕಾಶಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೩

ವ್ಯಾಸನ ತೋಳ್ಗಪಾಯಮನೊಡರ್ಚಿಸಿ ಭಂಗಕೆ ತಂದುದಾಸ್ಥಳಂ
ವಾಸವಮುಖ್ಯಮಾದಮರಸಂತತಿಗಾವಗಮಾರಯಲ್ಕರಂ ।
ಕ್ಲೇಶಮನೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿಸುವುದೀಸ್ಥಳವಿಂತಿದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಮಾ
ಕಾಶಿಯನೇಕೆ ಬಣ್ಣಿಪುದೊ ಸಜ್ಜನವೃಂದಮಿಳಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೪

ಮುನಿಯಾಗಿರ್ದಳಿದವರಂ
ಮನವೊಲ್ದಂದದೊಳೆ ನಡೆದು ಮಡಿದವರಂ ಸರಿ ।
ಯೆನಿಸುವುದೀಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸ
ಜ್ಜನರಿಂತಿದನೇಕೆ ಪೊಗಳ್ವರೋ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೫

---

1 ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆಮ್ಮಂ. 2 ನಾವವಂಬಣ್ಣಿಸುವಂ

ಸತ್ತವನೆ ಸಾಯದವನಾ
ಗುತ್ತಿರ್ಪಂ ಸಾಯದವನೆ ಸತ್ತವನಪ್ಪಂ ।
ಮತ್ತೀಕ್ಷೇತ್ರದೊಳನಿಶಂ
ಬಿತ್ತರಿಸಲ್ಬಲ್ಲನಾವನದಱುನ್ನತಿಯಂ ॥ ೬

ಗದೆಯಾದತ್ತುರುಮಂದರಂ ಕನಕಶೈಲಂ ಚಾಪಮಾದತ್ತುಬೆ
ಳ್ವಟವಂ ತಾಳ್ದಿದುದೆಯ್ದೆ ರೌಪ್ಯನಗವೆಂದಿಂತಂತು ಮೂದಾಣವುಂ ।
ಪಟದೋರಂತವನೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಸತತಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಕಾಶಿಯಾ
ಪೊಟಲೊಳ್ಸಂತತಮಿರ್ಪನಾಪುರಮನಾವಂ ಬಣ್ಣಿಪಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೭

ಅದಱೊಳ್ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯೆಂ
ಬುದದೊಂದೇ ತೀರ್ಥಮಾವಗಂ ತಳೆದವರ್ಗಂ ।
ಮುದದಿಂ ಮುಳುಂಗಿದವರ್ಗಂ
ಮದನಾಂತಕಪದವನೀವುತಿರ್ಪುದಜಸ್ರಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಪರದಾರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಂ [1] ಪಿರಿದೆನಿಸುವ [2] ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಂದಿರ್ದ ಲಂಕೇ
ಶ್ವರನೂರಂ ಪೊರ್ದಿಕೊಂಡಿರ್ದುರುತರದುರಿತೋಚ್ಚಾಟನಕ್ಕೆಂದು ಕಾಶೀ ।
ಪುರಕೇಟ್ತಂದೊಪ್ಪುವಾ ಸಾಗರವೆನೆ ಪಿರಿದುಂ ಗುಣ್ಪಿನಿಂ ಪೆಂಪಿನಿಂ ಪೆ
ರ್ದೆರೆಯಿಂ ಕಣ್ಗಿಡ್ಡಮಾಗೊಪ್ಪುವುದನವರತಂ ನಾಡೆ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಂ ॥ ೯

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಗಂಗೆ,

ಬಗೆಯಲೊಱಲ್ದಧೋಗತಿಗೆ ತಾನೆಡೆಯಾಗುತೆ ಸೇವಿಪರ್ಗೆಯೂ
ರ್ಧ್ವಗತಿಯನೀವುತಂ ಬಹುಳಭಂಗಕೆ ತಾನೊಡಲಾಗಿ ತನ್ನ ಪೊ ।
ರ್ದುಗೆವಿಡಿದಿರ್ಪ ಮಾನವರ್ಗಭಂಗತೆಯಂ ನೆಱೆಮಾಡುತಿಂತು ಪೆ
ರ್ಮೆಗೆನೆಲೆಯಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆಣೆಯಾಗೆಸೆದಿರ್ಪಳಿದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ॥ ೧೦

ಪ್ರತಿಕೂಲೋನ್ನತೆಯಾಗಿಯುಂ ಬಿಡದೆ ತನ್ನಂ ಸೇವಿಪರ್ಗೆಯ್ದೆ ಸ
ದ್ಗತಿಗಿಂಬಾದನುಕೂಲೆ ನಾಡೆ ವಿಷಮುಂ ತಾಳ್ದೊಪ್ಪುತಿರ್ದುಂ ಸದಾ ।
ಮೃತಮಂ ಬೇಡ್ಪವರ್ಗೀವ ದಾನಿಯೆನಿಸುತ್ತೋರಂತೆ ರಂಜಿಪ್ಪಳಾ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ಕಾಶಿಗೆ ಭೂಷೆಯಾಗಿ ಪರಿತಂದಾಗಂಗೆಯಾನಂದದಿಂ ॥ ೧೧

---

1 ಬರಿದೆನಿಸುವ. 2 ಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿರ್ದ.

ತಡಿವಿಡಿದ ತರುವಿತತಿ ಬೇ
ರ್ವಿಡಿಲ್ದು ಕರಂ ಗಂಗೆಗೆಯ್ದೆ ಬಾಗಿರ್ಪುವೆನಲ್ ।
ಪೊಡಮಡದರಾರೊ ಚೇತನ
ವಡೆದನರರ್ಲೋಕದೊಳ್ಮರುನ್ನದಿಗೊಳ್ಪಿಂ ॥ ೧೨

ದರುಶನದಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪದಂ
ಪರುಶನದಿಂ ವಿಷ್ಣುಸಂಪದಂ ಮಸ್ತಕದಿಂ ।
ಧರಿಸಲ್ಶಂಕರಪದಮದು
ದೊರೆಕೊಳ್ವುದು ಸರ್ವವಿಷ್ಟಪಕ್ಕಾನದಿಯಾ ॥ ೧೩

ತೀರದಪದಮಂ ಮುದದಿಂ
ಸೇರಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾನಿಸರ್ಗೊಳ್ಪಿಂದಂ ।
ತೀರದಪದಮಂ ಕುಡುತುಂ
1 ವಾರಾಣಸಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ಕಂಗೆಸೆದಿರ್ಪಳ್ ॥ ೧೪

ಈಪರಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುವ ಗಂ
ಗಾಪರಿವೃತಿಯಿಂ ಸಮಂತು ಸೊಗಸುತೆ ವಿಶ್ವ ।
ವ್ಯಾಪಿಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದ ಕಾ
ಶೀಪತ್ತನಮೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಇಂತಿರ್ಪ ಕಾಶಿಯ ಪುರೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರವನವೊಪ್ಪಿರ್ದುದ ದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಧನದನ ಚೈತ್ರರಥಂ ಸುರ
ಪನ ನಂದನಮೆಯ್ದೆ ಸಾರ್ದು ಕಾಶಿಯ ತಳದೊಳ್ ।
ಮನೆಯಂ ಮಾಳ್ಪೊಡೆ ಬಂದುವೊ
ಯೆನೆ ಬಹಿರುದ್ಯಾನಮಾವಗಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೬

ಬಿರಿದಿರ್ಪೊಳ್ಪೂಲರ್ಗಂಪಿನಿಂ ಲಲಿತವಲ್ಲೀಲಾಸ್ಯದಿಂ ತುಂಬಿಯಿಂ
ಚರದಿಂದಂ ತನಿವಣ್ಗಳಿಂ ನೆಟಲ್ಗಳಿಂದಾನಂದನಂ ನೋಡೆ ಸಂ ।
ಚರಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಮಹಾಜನಕ್ಕನುದಿನಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕಾವಗಂ
2 ಪಿರಿದುಂ ತೃಪ್ತಿಯನೀವುತೆಯ್ದೆ ಸೊಗಸುತ್ತೊಪ್ಪಿರ್ದುದಾತಾಣದೊಳ್ ॥ ೧೭

1 ಪಾರಣಸಿ. 2 ಬಲಿದುಂ.

ಇಂದಿರನೀವನಸ್ಥಳದೊಳುದ್ಭವಿ [1] ಸಿರ್ಪನವೀನವಸ್ತುವಂ
ಕುಂದದೆ ತಂದು ತನ್ನ ಬನದೊಳ್ಸಲೆ ನಟ್ಟುದಱಿಂದೆ ಸಂತತಂ ।
ತಂದೆಯಿದಾದುದಾಬನಕದಲ್ಲದೊಡಾತನ ತೋಂಟಕಾವಗಂ
ನಂದನನಾಮಮೆಂಬುದದು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದುದೆ ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೮

[2] ಅಳಿಗಾಡುಂಬೊಲನದುಗಿಳಿ
ಗಳಭೋಜನಶಾಲೆ ಕೋಗಿಲೆಗಳೌತಣದಾ ।
ನಿಳಯಂ ಹಂಸಕ್ರೀಡಾ
ಸ್ಥಳವೆನಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಯುಪವನಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೧೯

ಇಂತೆಸೆದಿರ್ಪುಪವನವೋ [3]
ರಂತಾಪರಿವೇಷದಂತೆ ಬಳಸಿರೆ ತಾರಾ ।
ಕಾಂತನವೋಲ್ಕಣ್ಗೆಸೆವುದ
ನಂತಕಲಾವಿಶದಮಾಗಿ ಕಾಶೀನಗರಂ ॥ ೨೦

ತ್ರಿಭುವನಪತಿವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
ವಿಭುವಂ ಬಲಿಸದ್ಮದವರ್ಗಳೋಲೈಪೊಡೆಯು ।
ಬ್ಜಭವಂ ರಚಿಸಿದ ಪಥವೆನೆ
ವಿಭವದೊಳಾಪುರದಗಟ್ಟರಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೨೧

ಎನ್ನಂ ತಾಂ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ನಾಂ
ತನ್ನಂ ಬಿಡಲಾರೆನೆಂದು ಶಿವನಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆ ।
ಪೊನ್ನಗಿರಿ ಬಂದು [4] ನೆಲಸಿತು
ಮುನ್ನವೆನಲ್ಪೊನ್ನಕೋಂಟೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೨

ಹಿಂದೆ ದಿವಾಕರಂಗೆ ಪಥಮಂ ಕುಡದುರ್ವಿದ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಂ
ಬಂದುಱೆ ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭನನರ್ಚಿಸಿ ಕುಂಭಜನಾಜ್ಞೆಡಾಳ್ದಮೆಯ್ ।
ಗುಂದನದಂ ಕಟಲ್ಚಿ ಬಹುರೂಪದೊಳಾಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂದುದೋ
ಎಂದೆನೆ ಗೋಪುರಂಗಳಧಿಕೋನ್ನತಿಯಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪುವಾವಗಂ ॥ ೨೩

ಸದಮಲಸೂರ್ಯವೀಧಿ ಬಹುರಾಜಸಮೂಹದ ಪೆಂಪಿನಿಂದಮೊ
ಪ್ಪಿದುದುಱೆ ರಾಜವೀಧಿ ಸಲೆ ಸೂರವಿತಾನದೆ ರಂಜಿಸಿರ್ಪ ಸಂ ।

---

1 ಸೊಪ್ಪುವಪೂರ್ವ. 2 ಅಳಗಳಾಡುಂಬೊಲಂಗಿಳಿ. 3 ದೋ.
4 ನೆಲಸಿ।ರ್ದನ್ನಮೆನಲ್.

ಪದದೊಳಜಸ್ರವೊಪ್ಪುವುದಿದೇಂ ವಿಪರೀತಮೊ ಕಾಶಿಯಾ ಮಹ
ತ್ವದಪರಿಯಂ ಪೊಗಳ್ವೊಡರಿದಲ್ತೆ ಬಳಿಕ್ಕದನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ ॥ ೨೪

ರೋಹಣಗಿರಿಯೊಂದೇ ಪಲ
ರೂಹಂತಾಳ್ದೊಪ್ಪುವಂತೆ ಕಣ್ಗೆನಿದೀವು ।
ತತ್ತಾಹುರದೊಳ್ಮಣಿಮಯಮ
ಪ್ಪಾಹರ್ಮ್ಯವಿತಾನವೆಯ್ದೆ ಸೊಗಯಿಸುತಿರ್ಕುಂ । ೨೫

ಕನಕದಹರ್ಮ್ಯರೋಚಿಯನೆ ಚೆಂಬಿಸಿಲೆಂದುಱೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋ
ಕನಿಕರಮೆಯ್ದೆ ಕೂಡಿ ನಲಮಂ ತಳೆದಿರ್ಪುವು ಬೆಳ್ಳಿಮಾಡದಾ ।
ಘನತರರೋಚಿಯಂ ಬಿಡದೆ ಕೌಮುದಿಗೆತ್ತು ಚಕೋರಪಕ್ಷಿಗ
ಳ್ದಿನದೊಳತೀವ ಸಂಮುದದೊಳೊಪ್ಪುವುವಾಪುರದೊಳ್ನಿರಂತರಂ ॥ ೨೬

ವಡಬಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಂ ಸುಡದುಳಿಯುವಿವೆಂದಟ್ಟಿ ರತ್ನಾಕರಂ ತ
ನ್ನೊಡಲೊಳ್ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ನಾನಾನವಮಣಿಗಳಸಂದೋಹಮಂ ತಂದುತಾ ನೀ ।
ಯೆಡೆಯೊಳ್ಬೈತಿಟ್ಟನೆಂಬಂತೆಡೆವಿಡದೆ ಕರಂ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪುವಾಗಳ್
ಕಡುರಯ್ಯಂಬೆತ್ತಮಾಣಿಕ್ಯದಮಳಿಗೆಗಳಾ ಕಾಶಿಯೊಳ್ಪೆಂಪಿನಿಂದಂ ॥ ೨೭

ಸಲೆ [1] ಎನ್ನಾಪ್ತನೆನಿಪ್ಪ ಶಂಭು ಬಹುರೂಪಂತಾಳ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂ
ನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ಪನಾತನಂತೆ ವಿವಿಧಾಕಾರಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತೀ ।
ಸ್ಥಲದೊಳ್ತೋರ್ಪೆನೆನುತ್ತೆ ಯಕ್ಷಪತಿ ನಾನಾರೂಪನಾಂತಂತೆಯು
ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪರನೇಕಹೇಮವಣಿಜರ್ಮ್ಯಂತಿರ್ಪರ್ಕೈ ರಾಜಿಯಿಂ ॥ ೨೮

ಗಗನಮದಾವಗಂಬಿಡದೆ ದೋಷದೊಳಾಚರಿಸಿರ್ಪ ಸೋಮನಿಂ
ದಗಲದೆ ರಂಜಿಸಿರ್ಪುದದು ದೋಷವಿವರ್ಜಿತಸೋಮನಿಂದಮೀ ।
ನಗರಿಯದೆಯ್ದೆ ರಂಜಿಪುದದಿಂತಿದೆ ಸುಸ್ಥಳವೆಂದು ತಾರೆಗ
ಳ್ಮಿಗೆ ನೆಲಸಿರ್ಪ ಪಾಂಗೊ ಎನೆ ಮೌಕ್ತಿಕಪಣ್ಯಮನಂತವೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಮತ್ತಂ,

ಅಂಬರಸಮುದಯಮೆಯ್ದೆದಿ
ಗಂಬರನಂ ಮುಡದೆ ಸಾಂಬರನ [2] ಮಾಳ್ಪೆನೆನು ।
ತ್ತಂ ಬಂದುಪೊಕ್ಕು [3] ದೆನೆ ಚಿ
ತ್ರಾಂಬರಸಮುದಯದ ಪಸರ [4] ಮದುರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೩೦

---

1 ನನ್ನಾಪ್ತ. 2 ಮಾಳ್ಪುವೆನು. 3 ವೆನೆ. 4 ಮವು.

ಅಜರಾಮರತ್ವಮಂ 1 ರೋ
ಗಿಜನಕೆ ಕೈಸಾರ್ಚುತಯ್ದ ಗಂದಿಗವಸರಂ ।
ಅಜಿನಾಂಬರನುರುಪದಸರ
ಸಿಜದಂದದಿನೆಸೆವುತಿರ್ಪುವಾಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ॥ ೨೦

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂಬಟಿಯಲ್ಲಿ,

ಮುಡಿಯೊಲೆದಾಡೆ ಫಾಳತಳದಲ್ಲಿ ಕುರುಳ್ಕುಣಿದಾಡೆ ಸಂತತಂ
ನಡು ನಸು ಬಾಗೆ ಘರ್ಮಜಲವಂತದು ಮೂಡೆ ಬೃಹತ್ಪಯೋಧರಂ ।
ಬಡದಲುಗಾಡೆ ಮೇಣುಪರಿಯೋಗದನಾರಿಯರಂತೆ ಚಿತ್ತಮಂ
ಪಿಡಿದೆಸೆದಿರ್ದರಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ಘಟ್ಟಿ 2 ಮಗುಟ್ಟುವ ಘಟ್ಟಿವಟ್ಟಿಯರ್ ॥ ೨೧

ವನಿತಾಜನವೊಲವಿಂ ಚಂ
ದನವಂ ತೇವಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿದಳಿವಿಂಡಿಂ ತ ।
ತ್ತನುಗಳ್ಕಾರ್ಮುಗಿಲೆಡೆಯೊ
ಳ್ಮಿನುಗುವ ಮಿಂಚುಗಳ ತೆರದೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೨

ಬಾಲಮೃಗಾಕ್ಷಿಯರ್ಮುದದೊಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ನವೀನಮಲ್ಲಿಕಾ
ಮಾಲೆಯನಾಂತು ನಿಂದಪದದೊಳ್ಮರಿದುಂಬಿಗಳೆಟ್ಟಿಯಿಂದಮಾ ।
ಮಾಲೆಗೆಬಂಗೆ ಮೇಣ್ಕರಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯೊಳ್ಸರವಾಂತು ಬಂದನಾ
ಕಾಲಯನಾರಿಯರ್ಕಳೆನೆ ಕಣ್ಗೆಸೆವರ್ಸಲೆ ಚೌವಟಂಗಳೊಳ್ ॥ ೨೩

ಪರಿರಂಜಿಪ್ಪವಿಶಾಲನೇತ್ರೆಯರ ಕೈಯೊಳ್ಸಂತತಂ ತೋರ್ಪ ಬಂ
ಧುರಪುನ್ನಾಗದಮಾಲೆ ನಾಡೆ 3 ಗಣಿಕಾಸಂಮೇಳದಿಂದೆಯ್ದೆ ತ ।
ತ್ಪುರದೊಳ್ರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ 4 ದಿಂತು ಗಣಿಕಾ 5 ಸಂಮೇಳದಿಂದಾವಗಂ
ವರಪುನ್ನಾಗವಿತಾನವೆಂಬುದದು ತಾನೇನೊಪ್ಪ 6 ದೇನಿರ್ಕುಮೋ ॥ ೨೪

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಪೊಟಲೊಳ್,

ಹಿಂದೆ ರತಿರಮಣನಂ ಮುಳಿ
ಸಿಂದಂ ಕೊಂದಭವನಾಗಳವನುರುಬಲವಂ ।
ತಂದಿಕ್ಕಿದ 7 ಸೆರೆವನೆಯೋ
ಎಂದೆನೆ ಸೊಗಸಿತ್ತು ಸೂಳೆಗೇರಿಯಜಸ್ರಂ ॥ ೨೫

---

1 ಸೇವ್ಯಜನಕೆ. 2 ಮುಗುಟ್ಟುವ. 3 ಗಣಿಕಾಮೇಳಂಗಳಿಂದೆಯ್ದೆ.
4 ವಿಂತು. 5 ಮೇಳಂಗಳಿಂ. 6 ದಿಂತಿರ್ಪುದೇ. 7 ಸೆರೆಸಾಲೆಯೊ.

ಫಣಿಲೋಕದಂತೆ ಭೋಜಗರ
ಗಣದಿಂದಂ ಕಾನನಂಗಳಂತೆಯಜಸ್ರಂ ।
ಗಣಿಕಾಸಮೂಹದಿಂದಂ
ಪೆಣೆದಿರ್ಪುದು ಸೂಪೆಗೇರಿಯಾಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ॥ ೩೭

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಪಟ್ಟಣಮಧೋಕ್ಷಜಾವಾಸವೆಂದು ವೈಕುಂಠಮನಜಾವಾಸ
[1] ವೆಂದು ಸತ್ಯಲೋಕಮಂ, ಗೋತ್ರಾರಿಗಾಶ್ರಯಮೆಂದಮರಾವತಿಯುಂ, ಯಕ್ಷೇ
ಶ್ವರಂಗಾಗರಮಾಯ್ತೆಂದಳಕಾಪುರಮನಕ್ರಮಚರಿತರ್ಗಿರವಾದುದೆಂದು ಬಲಿಸದ್ಮ
ಮಂ ಪಟಿವುತ್ತಿರ್ಪುದಂತುವ ಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸಿರಿಯಿಂದಿಂಗಡಲಂತೆ ವಿಶ್ವಪತಿಯಿಂದಂ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಹೇಶ್ವರೋ
ತ್ಕರಚಿತ್ತಂಬೊಲತೀವ ಪುಣ್ಯಜನದಾವಾಸಂಗಳಿಂ ಕಿನ್ನರೇ ।
ಶ್ವರದುರ್ಗಂಬೊಲನೂನಸದ್ವಿಬುಧರಿಂ ಸಗ್ಗಂಬೊಲೋರಂತೆ ತ
ತ್ಪುರಮಿಾಧಾತ್ರಿಗೆಭೂಷೆಯಾಗಿ ಜಗಮಂ ತಾಟಿರ್ಪುದಿಂತಾವಗಂ ॥ ೩೮

ಇಂತಪ್ಪ ಪುರಕಧೀಶಂ
ಶಾಂತಂ ಶ್ರೀವಿಶ್ವನಾಥನಾತನ ವಸತಿಯ ।
ಅಂತಿಂತೆಂದುಸಿರ್ವೊಡಜಂ
ಗಂ ತಾನರಿದದರ ಪೆಂಪನಾರ್ಬಣ್ಣಿಸುವರ್ ॥ ೩೯

ಪಳುಕಿನಪಾಕಲಂ ಬಳಸಿ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪ ಮಹೇಶಗೇಹದೊ
ಳ್ಚಳಿಸ ವ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಮಾರ್ಪೊಳೆಪಾಮುಗಿಲಲ್ಲಿ ನಾಡೆಯು ।
ಜ್ವಳಿಸಿ ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ನೆಗಬ್ಬಂಗಡಲೊಳ್ದೆರೆಯೊಳ್ಸಮಂತು ಸಂ
ಗೊಳಿಸಿ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಪ ಜಲದೇವಿಯರಾಕೃತಿಯಂತೆ ಸಂತತಂ ॥ ೪೦

ನಾಲ್ಮೊಗನೊಲವಿಂತನ್ನಯ
ನಾಲ್ಮೊಗಕೊಂದೇ ಕಿರೀಟಮಂ ಸಾರ್ಚಿದವೊ ।
ಲ್ನಾಲ್ಮೊಗಸಾಲೆಯ ಸೌಧಂ
ನಲ್ಮೆಯುಸೀವುತ್ತುಮಿರ್ಪ [2] ಪುರೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳ್ ॥ ೪೧

ಅರಮನೆಯುಂ ಬಳಸಿದಗಣ
ವರರುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಮಿವನಿರ್ಪೀ ।

---

1 ಮಾದುದೆಂದು. 2 ಮಾನಾರ್ಲ್ದೆಸೆಯೊಳ್.

ಯುರುಹರ್ಮ್ಯಂ ಮೆರೆದುದು ಕುಲ
ಗಿರಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳೆ ತೋರ್ಪ ಹೇಮಾದ್ರಿಯವೊಲ್ ॥ ೪೨

ಇಂತಿರ್ಪರಮನೆಯೊಳುಮಾ
ಕಾಂತಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗುತ್ತೋ ।
ರಂತೆ ಜಗತ್ತ್ರಯಮಂ ಸಲೆ
ಸಂತಸದಿಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಪಂ ॥ ೪೩

ಸುರಶೈಲಂ ಚಾರುದುರ್ಗಂ ಸೊಗಯಿಪ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಜಗಂ ದೇಶ [1] ಮೇಗಂ
ವರಧರ್ಮಂ ಕೋಶಮಾಪ್ತರ್ಪರಿಕಿಸೆ ನಿಜಭಕ್ತವ್ರಜಂ ದಂಡನಾಥಂ ।
ಸ್ಮರತಾತಂ ನಾಡೆ ನಾನಾಸುರತತಿಬಲವಂತಾಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗರಾಜ್ಯೋ
ತ್ಕರಮಂ ತಾಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಪುರಪತಿ ಶಿವನೊಪ್ಪಿರ್ದನಾನಂದದಿಂದಂ ॥ ೪೪

ಮಂದರಶೈಲಂ ಶಯ್ಯಾ
ಮಂದಿರಮುದು ರಜತಗಿರಿಯೆ ಮಹಿತಾಸ್ಥಾನಂ ।
ಸ್ಕಂದಂ ಯುವರಾಜಂ ಗಣ
ವೃಂದಂ ವಿಶ್ವಾಸಿವಿತತಿಯುಹಿಕಂಕಣನಾ ॥ ೪೫

ಎನಸುಂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ರಂಜಿಸುವರೋರಂತಾನವಬ್ರಹ್ಮರೆಂ
ದೆನಿಪ [2] ಜ್ಯೌತಿಷವೇತ್ತರಾಗೆಸೆದಪರ್ಪೂರ್ಣದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೇ ।
ಅನಿಶಂ ಸಂದ ಪುರೋಹಿತಂ ಮುದದೆ ತಾನಾಗಿರ್ಪನಬ್ಜೋದ್ಭವಂ
ವಿನಯಂಬೆತ್ತ ಬುಧರ್ಕಳೆಯ್ದೆ ನಿಗಮಂಗಳ್ನಾಡೆ ವಿಶ್ವೇಶನಾ ॥ ೪೬

ಅಡಿಗೆಯವಂ ಪವನಸಖಂ
ಕುಡಿಸೀರ್ಗುತ್ತಿಗೆಯನಾಂತವಂ ಯಾದಃಪತಿ ।
ಅಡಪವಳಂ ದೇವೇಂದ್ರಂ
ಪಡೆವಳ್ಳಂ ನಂದಿನಾಥನಜಿನಾಂಬರನಾ ॥ ೪೭

ವರಭಂಡಾರದವಂ ತಾಂ
ನರರಾಣ್ಮಂ ರನ್ನವಾವುಗೆಯನಾಂತೊಲವಿಂ ।
ಚರಣಮನೋಲೈಪಂ ದಿ
ಗ್ವರನೀಶಾನ್ಯಂ ಸ್ಮರಾದ್ರಿಪವಿ ಪರಶಿವನಾ ॥ ೪೮

ವ॥ ಮತ್ತಂ,

---

1 ಮೇಘಂ. 2 ಜ್ಯೋತಿಷರಾಗಿತೋರ್ಪರೊಲವಿಂದಂದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಂ। ತ.ವಿ.ಸಂ.

ಸಲೆ ವಿಶ್ವೋತ್ಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡುವ ಘನತರಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕಂಜಪುತ್ರಂ
ಗೊಲವಿಂ[1] ದೀಯುತ್ತೆ ಮತ್ತಾಜಗಮನಿರದೆ ರಕ್ಷಿಪ್ಪ ಸೌಭಾಗ್ಯಮೊಂದಂ ।
ಜಲಜಾಕ್ಷಂಗಿತ್ತದಂ[2] ಸಂಹರಿಪ ಕೆಲಸಮಂ ರುದ್ರದೇವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಜ್ವಲತ್ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರವಿಭು ಪರಮಾನಂದದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರ್ದಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಪರಮೇಶ್ವರನಾಜ್ಞಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ,

ಸುರಪತಿಯತಿವೃಷ್ಟಿಗಳಂ
ಕರೆಯಲ್ಕಟ್ಕುವನಹಸ್ಕರಂ[3] ಖರಮೆನಿಪಾ ।
ಕಿರಣಂಗಱೆಯು[4] ಲ್ಕಣ್ಮಂ
ಗಿರಿಜಾಪ್ರಿಯವಿಶ್ವನಾಥನಾಜ್ಞಾಬಲದಿಂ ॥ ೫೦

ಮರುತಂ ನಿರ್ಭರದಿಂ ಸಂ
ಚರಿಸಲ್ಕಟ್ಕುವನಹೀಶನೆಲ್ಲಾಗಳ್ತಾಂ ।
[5] ಶಿರದೊಳ್ತಳೆದಿರ್ಪಂ ಮೇಣ್
ಧರೆಯುಂ ವಿಶ್ವಾಧಿನಾಥನಾಜ್ಞಾಬಲದಿಂ ॥ ೫೧

ಕಡಲನತಿತೀವ್ರದಿಂದಂ
ಕುಡಿವೊಡೆ ತಾನಟ್ಕುತಿರ್ಪನಾವಡಬಂ ಮೇ ।
ಣ್ತಡಿಯಿಂ ಮಿಕ್ಕಂಬುಧಿಯೊಂ
ದಡಿಯುಂಬರಲ[6] ಣ್ಮನಭವನಾಜ್ಞಾಬಲದಿಂ ॥ ೫೨

ಜ್ಞಾನವಿರಾಗಮನತಿಸ
ನ್ಮಾನದೆ ಕೈವಲ್ಯವಧುವೆನಿಪ್ಪಾಭಕ್ತಿಯು ।
ನಾನತಜನಕೀವುತೆಪರ
ಮಾನಂದದೊಳಿರ್ದನಾಸದಾಶಿವನೀಶಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಇಂತತಿಶಯಮಾದ ರಾಜವೈಭವದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ
ರನಂ,

ನೆಗೞ್ವ ವಿರಿಂಚಿವಿಷ್ಣುಗಳಸಂಪದಮಂ ಭಜಕರ್ಗೆ ಮಾೞ್ಪ ಪೆ
ರ್ಚುಗೆ ತನಗಿರ್ದುದೆಲ್ಲರಱಿಯಲ್ಮಿಗೆ[7] ದಟ್ಟದರಿದ್ರನಂತೆ ಕಾ ।

---

1 ದಂಪಾಲಸುತ್ತಾ. 2 ಸಂಹರಿಸುವಗನಮಂ. 3 ತೀಕ್ಷ್ಣಮೆನಿಪ್ಪಾ.
4 ಲ್ಕವಮ್ಮಂ. 5 ಶಿರದೊಳ್ಪೊಸೆದಿರ್ಪಂ 6 ಲಮ್ಮ. 7 ದಪ್ಪ.

ಸಿಗೆ ಮನಪಿತ್ತನೆಂದಮಳಕೀರ್ತಿನಿತಂಬಿನಿ ದೂರುತಿರ್ಪಳೀ
ಜಗದೊಳಹೀಂದ್ರವಿಷ್ಟಪದೊಳಾವಗವೊಪ್ಪುವ ನಾಕಲೋಕದೊಳ್ । ೫೪

ಇಂತಧಿಕಮಹಿಮೆಗಿಂಬಾ
ದಂತಕಹರ ವಿಶ್ವನಾಥನಾಕಾಶಿಯೊಳೀ ।
ರಂತಿರ್ದಂ ನಿರ್ದೋಷ
ಸ್ವಾಂತದೊಳೊಲ್ದಿರ್ಪ ತೆರದೊಳತಿಮುದದಿಂದಂ ॥ ೫೫

ಇದುಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹವೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದುಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದುನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆಱೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೫೬

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಘ್ರಿಗೊಲ್ಪಿನಿಂ ।
ತುಟಿಲ 1 ನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ಪು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗಮಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ದೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೫೭

ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತಂ॥ ಗಿರಿಯಮಗಳಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬೆರೆದ ರಜಮ 2 ನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯೊಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೫೮

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತ
ಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದ
ಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಸೇನಿಪ
ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀವೀರ
ಭದ್ರವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ
ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ತತ್ಪುರವರ್ಣನಂ
ನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯಂ
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ನೊಡರ್ಚದಾಲ್ಪು. 2 ನುಱದೆ.

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ವರನೇತ್ರತ್ರಯಮಿರ್ದುಂ
ಗಿರಿಜಾಸಂಶ್ಲೇಷಪಾರವಶ್ಯದ ಭರದಿಂ ।
ದರೆಗಣ್ಣನಾಗಿ ಚಿತ್ರ
ಕ್ಕಿರವೆನಿಸಿದ ವಿಶ್ವನಾಥನೀಗಭಿಮತಮಂ ॥ ೧

ಈಪರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಪತಿ ಸರ್ವಜನಂಗಳನೆಯ್ದೆ ಪಾಲಿಸು
ತ್ತಾಪರಿತೋಷದಿಂದಖಿಳವೈಭವದಿಂದತಿಸೌಖ್ಯದಿಂದೆ ಕಾ ।
ಶೀಪುರಿಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವಿನಂ ನಡೆತಂದುದು ಚೈತ್ರಮಾಸಮು
ದ್ದೀಪನಕಾರಿ ಭೋಗಿನಿವಹಕ್ಕೆ ವಿಯೋಗಿಗೆ ವೈರಿ ತಾನೆನಲ್ ॥ ೨

ಲಲಿತಾಮ್ರಂ ಛತ್ರಂ ಕೋ
ಕಿಲನಿನದಂ ಭೇರಿ ಪೂಗಪುಷ್ಪಂ ಚಮರಂ ।
[1] ಗಿಳಿಗಳ್ಗಾಯಕರೆನೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಸಿರ್ಪಂ ರಾಜವಿಭವದೊಳ್ಮಧುರಾಜಂ ॥ ೩

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್,

ಸರಸಂಬೆತ್ತ ವಸಂತವಲ್ಲಿಯೆನಿಸಿರ್ಪಂಭೋಜಪತ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ
ನೆರೆದೋರಂತೆ ಬೆಮರ್ತು ನಾಡೆ ಬಳಲ್ದೆಯ್ತರ್ಪಂತೆ ಸೌರಭ್ಯದಿಂ ।
ಪಿರಿದುಂ ಶೈತ್ಯದಿನಂತು ಮಂದಗತಿಯಿಂದೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ಸೌಖ್ಯದು
ತ್ಕರಮಂ ಬೀರುತೆ ಬಂದುದಾಸಮಯದೊಳ್ತಂಗಾಳಿಯಾನಂದದಿಂ ॥ ೪

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಮುನಿಗಳವೋಲ್ಭ್ರಮರಹಿತಂ
[2] ಘನತರನಾಕಂಬೊಲೆಯ್ದೆ ಸುಮನೋವಾಸಂ ।
ವನನಿಧಿಯಂತುತ್ಕಳಿಕಾ
ಜನನಕ್ಕಿಂಬಾಗಿ ನಂದನಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೫

---

1 ಗಿಳಿಗಳ್ಗಕ್ಕಿಪರೆನೆ. 2 ಘನತರಸಗ್ಗಂಬೊಲಯ್ದೆ,

ಗಗನಂಬೋಲ್ ಹಂಸಾನ್ವಿತ
ಮಗಗಹ್ವರದಂತೆ ಹರಿಯುತಂ ನೋಡಲ್ ಪ ।
ನ್ನಗಲೋಕದಂತೆವೋಲ್ ಭೋ
ಗಿಗಳಾಶ್ರಯಮಾಗಿಯುಪವನಂ ಕಂಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೬

ಜಾತಿಗೆ ಮುದಮಂ ಕುಡದೆ ವಿ
ಜಾತಿಗೆ ನಲವಿತ್ತುದಾವನಂ ಮಧುಗೋಷ್ಠೀ ।
ಪ್ರೀತರ್ದುಷ್ಕೃತಿಗೆಯುಪ
ಖ್ಯಾತಿಗೆ 1 ಬೆದರುವರೆ ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳನಿಶಂ ॥ ೭

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ವನಪಾಲನೆನಿಪ್ಪ ವಸಂತನಾವಗಂ
ಭಾಸುರವಾಂತು ತಂಪುದಳೆದೋಜೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಪೊನ್ನಪೂಗಳಂ ।
ಸೂಸಃಮವೋಲ್ಲಸಮಂತು ಪೊಸಸಂಪಗೆಯಿಂ ನವಕರ್ಣಿಕಾರದಿಂ
ದೀಶನಪಾದಪದ್ಮಯುಗಳಕ್ಕರೆ ಪೂವಲಿಗೆಯ್ದನರ್ತಿಯಿಂ ॥ ೮

ವ॥ ಮತ್ತಮಾವಸಂತಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದೆಲೆ ದೇವದೇವಾ ಈಯುಪವನಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಮದೀಯಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡೆನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಲ್ವೇಳ್ಕೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲದಕ್ಕೊಡಂಬಟ್ಟನಂತಾಭರಣಂಗಳಂ ಚಿತ್ರಾಂಬರಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟವನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು,

ಸಿತಶೈಲಾಗ್ರಸ್ಥಕಲ್ಪಾಂಘ್ರಿಪಮಲಲತಾಯೋಗದಿಂ ತೋರ್ಪವೋಲ್ ಶು
ಭ್ರಶ್ರೀಯಂ ತಾಳ್ದೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಾ ಘನತರವೃಷಭಾರೋಹಣಂಗೆಯ್ದು ಮೇನಾ ।
ಸುತೆಯಂಗಾಶ್ಲಿಷ್ಟನಾಗುನ್ನತಿವಡೆದು ಜನಂ ನೋಡೆ ತಾನಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ
ಶತಲಕ್ಷಂ ಸುತ್ತಿಯೋಲೈಸುತೆ ಬರೆ ನಡೆದಂ ನಂದನಕ್ಕಿಂದುಜೂಟಂ ॥ ೯

ಶರದಭ್ರಂ ನೋಡೆ ದೇವಾಪಗೆಯುರುಜಲಮಂ ಸೂಸುತಿರ್ದಪ್ಪುದೆಂಬಂ
ತಿರೆ ಮುಕ್ತಾಲಂಬನಂಗಳ್ಕರಮೆಸೆವಿನೆಗಂ ನೀಳ್ದ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀ ।
ಶ್ವರ ವಿಶ್ವೇಶಂಗೆ ತಂದೆತ್ತಿದ ನವಧವಳಚ್ಛತ್ರಮಂದೊಪ್ಪಿತೆಲ್ಲಾ
ಸುರವೃಂದಕ್ಕರ್ತಿಯಂ ತದ್ಗಣವರನಿಚಯಕ್ಕೊಳ್ಪನೊಲ್ದೀವುತಾಗಳ್ ॥ ೧೦

ಸರಸಿಜಮಿತ್ರಂ ರಾತ್ರೀ
ಶ್ವರನುಂ ಭುವನತ್ರಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರ್ಪಾ ।

---

1 ಭೀತಿಪರ.

ಪರಶಿವನಿರ್ಕೆಲದೊಳ್ಗಾ
ಮರವಮಂ ಡಾಳಿಸುತೆ ಬಂದರತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ॥ ೧೧

ತುಂಬಿಗುರುಳ್ಗಳ ತೋರನಿ
ತಂಬದ [1] ನಗೆಮೊಗದ ಪೊಡರ್ಪ ಪೀನಕುಚಂಗಳ ।
ಬಿಂಬಾಧರೆಯುಂ ಪಾರ್ವತಿ
ಯಂ ಬಿಡದೋಲೈಸೆ ನಂದನಕ್ಕೇಱ್ತಂದರ್ ॥ ೧೨

ಅಳಿಯುಂ ನವಿಲುಂ ನವಕೋ
ಕಿಳಮುಂ ವರಮಂದಮಧುರತಾರಸ್ವನದಿಂ ।
2 ಪಟಿವಾಮರಗಾಯಕಿಯರ
ಬಳಗಂ ನಡೆತಂದುದದ್ರಿಸುತೆಯೊಡನಾಗಳ್ ॥ ೧೩

ವಾರಿರುಹಗಂಧಿಯರ್ಮುದ
ವಾರಣಗಮನೆಯರನಂಗಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ಕ ।
ಠಾರಿಗಳೆನಿಸುವ ಸತಿಯು
ಗೌರೀಪದಯುಗವನೋಲಗಿಸುತ್ತೇಱ್ತಂದರ್ ॥ ೧೪

3 ಕೊನರ್ಗಣ್ಮಿಂಚು ಪೊದಳ್ದ ಸೋರ್ಮುಡಿ ಮುಗಿಲ್ಬೊಬ್ಬಲ್ಲಿಗಳ್ವಾಕಶಾ
ಸನಚಾಪಂ ವರಕಂಕಣಧ್ವನಿ ಘನಧ್ವಾನಂಬೊಲೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲ್ ।
ಘನಚಿತ್ರಂ ಮಧುಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬನಕಾ ಕಾರ್ಗಾಲವೇಱ್ತಂದುದೋ
ಎನೆರುದ್ರಾಣಿಯು ಕೂಡೆ ಬಂದುದೊಲವಿಂದಂ ದೇವನಾರೀಜನಂ ॥ ೧೫

ನೇತ್ರಸಮೂಹವೆಯ್ದೆ ಶಫರಂ ನಳಿತೋಳ್ಗಳೆ ಭಂಗಜಾಲಮಾ
ಗಾತ್ರಮರೀಚಿ ಶಂಬರಮದಾಗಲೊಡಂ ಬನದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪ ದೌ ।
ಹಿತ್ರನಭಾಗ್ಯಮಂ ಮುದದೆ ನೋಳ್ಪೊಡೆ ಬಂದ ಸಮುದ್ರದಂತೆವೋಲ್
ಗೋತ್ರತನೂಜೆಯುಂ ಬೞಸಿ ಬಂದುದು ನಂದನಕಂಗನಾಜನಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಮತ್ತಂ,

4 ಸಕಲಗಣರ್ವೆರಸಿ ವಿನಾ
ಯಕನೇಱ್ತಂದಂ ಮಹೇಶ್ವರನ ಬಲದೊಳ್ತಾ ।

---

1 ನಗೆಮೊಗಮುನಡರ್ಪ. 2 ಪಟಿವಗಂಧರ್ವಸತಿಯುರ. 3 ಕೊನೆಗಣ್ಮಿಂಚು.
4 ಸಕಲಗಣಂಸಹಿತ ವಿನಾ.

ರಕರಿಪು ಸುರಸೇನಾನಾ
ಯಕನೆಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದನಾಪರಶಿವನಾ ॥ ೧೭

ಪಿಂತೇಕಾದಶರುದ್ರ
ರ್ಮುಂತೆ ಮಹಾಕಾಳನಂದಿಗಳ್ನಡೆತರಲತಿ ।
ಸಂತೋಷದೊಳಾವುಪವನ
ಮಂ ತೀವ್ರದೆ ಸಾರ್ದನಿಂದುಶೇಖರನಾಗಳ್ ॥ ೧೮

ವರಮಕರಂದವೆಂಬ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುೞುಂಗಿ ಪವಿತ್ರನಾಗಿ ಬಂ
ಧುರವೆನಿಸಿರ್ಪ ಪುಷ್ಪರಜವೆಂಬ ವಿಭೂತಿಯನಾಂತು ಮಲ್ಲಿಕೋ ।
ತ್ಕರಮುಖಪುಷ್ಪವೃಂದದ ಸುವಾಸನೆಯಂ ಸಲೆ ಕಾಣ್ಕೆಗೊಂಡು ತಾ
ನಿರದಿದಿರ್ವಂದನಾಗಳಭವಂಗೆ ಮನೋಹರಮಂದಮಾರುತಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತಿದಿರ್ವಂದ ಮಂದಮಾರುತನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ವೃಷಭೇಶ್ವರನಿಂದವನಿತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ ತನ್ನೊಡನೇಟ್ತಂದ ನಂದಿಮುಖ್ಯಗಣಂಗಳಂ ಪೊಱವಳಯದೊಳ್ನಿಲಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಕೈಲಾಗಿನೊಳಖಿಳಾಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಪರಿವೃತನಾಗಿ ನಂದನಂಬೊಕ್ಕು ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್,

ಮಾರಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಂ
ದೋರಂತೆ ತೆರಳ್ವುದಕ್ಕೆ ಪೊಯ್ಸಿದ ಪೊಸ ಗೂ ।
ಡಾರಂಗಳೆಂಬವೋಲ್ಸಹ
ಕಾರಂಗಳನಂತಮಿರ್ದುವಾವುಪವನದೊಳ್ ॥ ೨೦

ತಳಿರಿಂ ಪಿಕಮಂ ಪೂವಿಂ
ದಳಿಯಂ ತನಿವಣ್ಗಳಿಂದೆ ಶುಕಸಂತತಿಯಂ ।
ನೆೞಲಿಂ ನವಿಲಂ ರಕ್ಷಿಸಿ
ಬೆಳೆದಿನಿಮಾವಮರತರುವಿನಂತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೧

ಲಲಿತಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಂದೆ ತನುಸೌರಭದಿಂ ಮೊಗಗೂಟದಿಂದೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಸುವ ಚೆಲ್ವಿನಿಂದೆ ಸಲೆ ಸಂಗದಿನೈದೆನಿಪ್ಪಿಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆಯು ।
ಗ್ಗಳಸೊಗಸೀವ ನಾರಿಯವೊಲಾಱಡಿಯಿಂಚರದಿಂದೆ ಪೂಗಳಿಂ
ಫಳದೆ ನೆೞಲ್ಗಳಿಂದೆ ತಳಿರಿಂದೆಸೆದಿರ್ದುವು ಚೂತವಲ್ಲಿಗಳ್ ॥ ೨೨

ಒಗೆದನುರಾಗದಿಂದೆ ನವಪಕ್ವಫಳಕ್ಕೆಳಸುತ್ತೆ ಸಾರ್ದದಂ
ಮುಗುೞ್ದರೆಗಣ್ಗಳೊಪ್ಪುತಿರೆ ಸೇವಿಸುತಿರ್ದ ಶುಕಂ ನಿಮಿರ್ದು ಕೂ ।

ರ್ತಗಲದೆ ರಾಜಿಸಿರ್ಪ ಮನದನ್ನಳ ವಕ್ತ್ರಸರೋಜಬಿಂಬಮಂ
ಮಿಗೆ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸುವ ಸದ್ವಿಟನಂತೆಸೆದತ್ತು ಚೂತದೊಳ್ ‖ ೨೩

ಅರಲೊಳಮರ್ಚಿ ತೋರ್ಪ ಪೊಸಮಾಂದಳಿರಂ ನಲವಿಂ ಕರ್ದುಂಕಿ ಬಂ
ಧುರಮೆನಿಸಿರ್ಪ ನುಣ್ಚರದೆ [1] ಕೂಗುವ ಕೋಕಿಳಮೆಯ್ದೆ ನೋಳ್ಪನಂ ।
ದರಹಸಿತಾಸ್ಯೆಯಪ್ಪವಳ ಚೆಂದುಟಿಯಂ ಸಲೆ ಸೇವಿಸುತ್ತೆ ಕಂ
ಠರವಮನೆಯ್ದೆ ಮಾಳ್ಪ ವಿಟನಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದಾವಗಂ ‖ ೨೪

[2] ದರುಶನದಿಂದಮೇ ಜನಕೆ ಸಂತಸಮಂ ಸಲೆ ಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಬಂ
ಧುರಫಳಭಾರದಿಂದಖಿಳರಂ ಸಲಪುತ್ತೆ ವಿಚಾರಿಸಲ್ಕದಾ ।
ವಿರಹಿಜನಂಗಳಂ ಬಿಡದೆ ಸಂಹರಿಸುತ್ತಜವಿಷ್ಣುರುದ್ರರೆಂ
ಬರ ಗುಣದೊಪ್ಪಮಂ ತಳೆದು ರಂಜಿಸುತಿರ್ದುದು ಚೂತಸಂಕುಳಂ ‖ ೨೫

ವಿಲಸಿತಮಾಗಿ ತೋರ್ಪ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಂಗದೊಳಂಗಮೆಲ್ಲಮುಂ
ಫಲದೊಳಮರ್ಚೆ ಕಂಟಕದೊಳೊಂದಿದುದಾ ಪನಸಾಳಿ ಸಂತತಂ ।
ಲಲಿತವಧೂಸುಸಂಗಮದು ಸಂಜನಿಸಿರ್ಪನ ದೇಹಮೆಯ್ದೆ ಸ
[3] ತ್ಪುಲಕುರೆ ಸಂದು ಕಂಟಕದೊಳೊಂದದೆ ಮಾಣ್ಬುದೆ ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ‖ ೨೬

ಮುದದಿಂ ತಮ್ಮಂ ಮಿಗೆ ಸಲ
ಹಿದ ಧಾತ್ರಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಗೊಟ್ಟು ನಮಿಸುವ ತೆರದಿಂ ।
ಪುದಿದ ಫಲಭಾರದಿಂ ಬಾ
ಗಿದ ಬಾಳೆಗಳೆಸೆವುತಿರ್ದುವಾ ನಂದನದೊಳ್ ‖ ೨೭

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ.

ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳಲ್ದ ಖೇಚರ
ಜನಕರವಟ್ಟಿಗೆಯನಿಕ್ಕೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪಾ ।
ಕನಕೋದಕಕಲಶಂಗಳೊ
ಎನೆ ಚೆಂದೆಂಗುಗಳ ಸತ್ಫಲಂಗಳ್ಮೆಱೆಗುಂ ‖ ೨೮

ತಡೆಯದೆ ಕಂದರ್ಪನೃಪಂ
ಸಡಗರದಿಂ ಬರ್ಪನೆಂದು ಮುದದೆ ಬಸಂತಂ ।

1 ಕೂಜಿಪ. 2 ದರುಶನಮಾತ್ರದೊಳ್ಜನಕೆ. 3 ತ್ಪುಲಕುರನಂದಂ,

ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿದನೆನೆ ಸೊಂ
ಪಿಡಿದಾ ಹೊಂಬಾಳೆಯಿಂದೆ ಕೌಂಗುಗಳೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೯

ಬನಕೇೞ್ತಂದೀಶ್ವರನಂ
ಘನಭಕ್ತಿಯೊಳೆಯ್ದೆ ಪೊಗಳ್ವುದಕೆ ಮನದಂದಾ ।
ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯೋ
ಎನೆ ಮಿಗೆ ಬಿರಿದಿರ್ಪ ದಾಡಿಮಂ ಕಂಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೩೦

1 ಒಸೆದಾ ದಾಡಿಮಕಬಳವ
ಪೊಸ ಪೆಣ್ಗಿಳಿಗಳ್ಗೆ ಕುಡುವ ಶುಕಸಂದೋಹಂ ।
ರಸದಂಬುಲದಿಂ ಕುಟುಕಂ
ಸುಸಿಲೊಳ್ಮಿಗೆ ಕುಡುವ ನಲ್ಲರಂತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೧

ಪೂಂಗಳಸಂಗಳೊಳಮೃತರ
ಸಂಗಳನಂಗಜನೃಪಂಗೆ ಮಧು ತೀವಿರ್ಪ ಬೆ ।
ಡಂಗನೆ ಸತ್ಫಳದಿಂ ನಾ
ರಂಗಂ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ದುವಾ ನಂದನದೊಳ್ ೩೨

ತನ್ನಂ ಸಲೆ ಪೊರ್ದಿದರಂ
ತನ್ನಂತೆವೊಲೆಯ್ದೆ ಮಾಳ್ಪ ಸದ್ಗುಣದಿಂದಂ ।
ಪನ್ನಗಸಂಗತಿಯಿಂ ಬಾ
ವನ್ನಂ ಕಾಮಾರಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೩

ಬಗೆಯೊಳ್ಪೆರ್ಚುತೆ ಕುಂದದಿರ್ಪ ಸಸಿಯೊಂದಕ್ಕಿಂಬು ತಾನಾದಳೀ
ಗಗನಶ್ರೀ ಸಲೆ ಪೆರ್ಚುತಿರ್ಪ ಸಸಿಬಿಂದಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಬೀಡಾಗುತುಂ ।
ಮಿಗಿಲಾದೆಂ ಬಟಿಕಾಕೆಗೆಂದು ವನಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಜೆ
ಳ್ನಗೆಯಂತಿರ್ದುವು ಮಲ್ಲಿಕೋದ್ಗಮಗಳಾ ಉದ್ಯಾನದೊಳ್ಸತತಂ ॥ ೩೪

ಮನಮಂ ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಯಪ್ಪ ಶಿವನೊಳ್ಸಾರ್ಚಿರ್ದಹಂಕಾರದಿಂ
ಬನದೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ್ಕಳೆನಿಸುತ್ತೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ತೋರ್ಪ ಸ ।
ನ್ಮುನಿಗಳ್ಗಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟೆನೀ ಶರವನೆಂದಾತ್ಮೋದ್ಭವಂ ಮುದ್ರಿಸಿ
ರ್ದನುವಿಂದೊಪ್ಪಿತು ಮಲ್ಲಿಕಾನಿಕರಮಾ ಬಂಡುಂಬ ಭೃಂಗಾಳಿಯಿಂ ॥ ೩೫

---

1 ಒಸೆದು ದಾಡಿಮದ ಕುಟುಕಂ.

ಕಾವಗೆಂದು ಬಸಂತಂ
ಭಾವಿಸಿ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ನವ ಹ।
ರ್ಮ್ಯಾವಳಿಯೆಂಬಿನೆಗಂ ಪೊಸ
[1] ಪೂವಿನ ಸಿರಿಯಿಂದೆ ಮಾಮರಂಗಳ್ಮೆರೆಗುಂ ॥ ೩೬

ಹರಿಣಸಮೇತನಾಗಿ ಭರದಿಂದೆ ಚರಿಪ್ಪ ಶಶಾಂಕನೊಳ್ಸದಾ
[2] ಚರಿಸುವುದಾಗದಾತನುರೆ ನಿನ್ನ ಸಖಂ ಬಳಿಕೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸೆಂ।
[3] ದರಲಲಗಂಗೆ ಪೇಳ್ವೊಡತಿ [4] ನಿರ್ಝರದಿಂದಿಳಿತಂದ ತಾರಕೋ
ತ್ಕರವೆನೆ ಯೂಥಿಕಾಕುಸುಮಸಂತತಿಗಳ್ಸೊಗಸಿರ್ಪುವಾವಗಂ ॥ ೩೭

ಪಿರಿದುಂ ವಾಸಂತಿಯ ಕ
ಮ್ಮರಲೆಸೆದುವು ಗಾಡಿಯಿಂದೆ ಬಂದು ಬಸಂತಂ।
ನೆರೆಯಲ್ಲಂತಸದಿಂದಂ
ಕುರಿಸಿದ ಚಮರ್ವನಿಗಳಂತೆಯಾ ಉಪವನದೊಳ್ ॥ ೩೮

ಬಳಸಿದ ಬನಗೆಟ್ಟಿಲೆಯೊ
ಳ್ಸುಳಿವರ್ಗೆ ಬಸಂತನಿಕ್ಕಿದುರುದೀಪಿಕೆಗಳ।
ಬಳಗವೆನಲ್ಚಂಪಕದರ
ಲ್ಗಳ ಸಮುದಯಮಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೯

ಮಿಸುನಿಯ ತನಿವಿತ್ತುಗಳಂ
ಕುಸುಮಶರಂ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪಂ।
ಪೊಸಬೆಳೆಗಳಿವೆಂಬಿನೆಗಂ
ಕೊಸಗಿನ ಕಮ್ಮರಲ್ಗಳೆಸೆದುವಾ ನಂದನದೊಳ್ ॥ ೪೦

ವ॥ ಇಂತನಂತಸೌಂದರ್ಯಂ ಪೇೞಿ ರಂಜಿತಮಪ್ಪ ತರುಲತಾವಿಲಾಸಮಂ ಪರಶಿವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಬರ್ಪನೆಗಂ,

ಮುಂತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಪೊಸ ವಾ
ಸಂತಿಯ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯ [5] ಕರಮೆಸೆವ ನವ ಸೇ।
ವಂತಿಯ ಲತಿಕಾಗೃಹಮೋ
ರಂತಿರ್ದುದು ತುಂಬಿಗಳ್ಗೆ ಬೀಡೆನಿಸುತ್ತುಂ ॥ ೪೧

---

1 ಪೂವಿನಸಿರಿಯಿಂದೆ. . . .ಮುಖಂಗಳ್ಮೆರೆಗುಂ 2 ಚರಿಸುವದಾರೆವಾತನುರೆ.
3 ದರಲಸರಂಗೆ. 4 ನಿರ್ಝರದಿಂದಳಿತಂದ. 5 ಕುಂದದೊಪ್ಪುವ.

ಇದು ರತಿರಾಜನ ಕೇಳೀ
ಸದನವೊ ಸಲೆ ಮಂದಮರುತನಾಡುಂಬೊಲನೋ ।
ಇದು ಚೈತ್ರನ ಚಾವಡಿಯೋ
ಇದನಾವಂ ಬಣ್ಣಿಪಂ ಲತಾಮಂಡಪಮಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಇಂತಧಿಕವಿಲಾಸಂಬಡೆದ ಮಂಡಪದಲ್ಲಿ ಕಮನೀಯಮಾದ ಪದ್ಮರಾಗ ಶಿಲಾವೇದಿಕೆಯೊಳುಮಾಕಾಂತನುಮೆವೆರಸಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪಿನಂ,

ಗಿರಿಜಾನುಮತದ ಗಂಗಾ
ಧರ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನುಜ್ಞೆಯಿಂದಂಗನೆಯರ್ ।
ಹರಿಸದೆ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯ
ಕ್ಕಿರದೆಟ್ಟಿಂದರ್ಬಟಿಕ್ಕೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಗಾಗಳ್ ॥ ೪೩

ಇನಕರದಿಂದಂ ಕುಂದದ
ನನೆಯಲ್ಲದ [1] ಜೀರ್ಣಮಾಗದಳಿಸೋಂಕದ ಮೇ ।
ಣ್ಮಿನುಗುವ ಪುಷ್ಪಂಗಳನಾ
ವನಜದಳಾಕ್ಷಿಯರೆ ಕೊಯ್ದರತಿ [2] ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ॥ ೪೪

ಬಿರಯಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಪೂಗ
ಳ್ಸುರಗಿಗಳಾಗಿರ್ಪುವೆಯ್ದೆ ನೆರೆದೋಪರ್ಗಂ ।
ವಿರಹಿವ್ರಜಕಂ ನೋಡೀ
ಯುರಳ್ಗಳ್ಸುರಗಿಗಳೆನುತ್ತೆ ತಿಱಿದರ್ಸತಿಯರ್ ॥ ೪೫

ಸಹಕಾರನಾಮದಿಂ ಸ
ನ್ನಿಹಿತಮದಾಗೊಪ್ಪುತಿರ್ದು ವಿರಹಿವ್ರಾತ ।
ಕ್ಕಹಿತಮದಾಗಿರ್ಪುದೆನು
ತ್ತಹಿವೇಣಿಯರೆಯ್ದೆ ಕೊಯ್ದರಾ ಮಾಂದಳಿರಂ ॥ ೪೬

ಪೆಱದಲೆಯಂಗೆಲ್ಲಾಗ
ಳ್ಪೊಱಗಾಗಿವು ತೋರ್ಪುವೆಂದು ಕೇತಕಿಯಲರಂ ।
ನೆಱವೆಱಮೊಗದಂಗನೆಯ
ರ್ತಱಿದರ್ಮುಳಿಸಿಂದೆ ತಿಟಿವವೋಲಾ ಪೂವಂ ॥ ೪೭

---

1 ಜೀರ್ಣವಾಗಳಿದಯೆುಂಜಲಿನದ.   2 ಸಂಮ್ರುದದಿಂ.

ಪೊದೆಯೆ ತಳಿರ್ತು ಪೂತು ನಲವೇರಿ ಪೊದಳ್ದೆಸೆದಿರ್ಪುದೆಮ್ಮಯಾ
ಪದತಳಸೋಂಕಿನಿಂದಸುಗೆಯೆಂಬ ಮರಂ ಬಟಿಕೀ ದಳಂಗಳಂ ।
ಪದಕೆಣೆಯೆಂದು ಪೇಟ್ವರೆನುತುಂ ಮಿಗೆ ಮತ್ಸರದಿಂದೆ ಕೊಯ್ವವೋ
ಲ್ಸದತಿಯರೆಯ್ದೆ ಕೊಯ್ದರೊಲವಿಂದಮಶೋಕೆಯ ಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ॥ ೪೮

ಸುರುಚಿರಮಾದೆಮ್ಮಯ ತನು
ಪರಿಮಳಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ತೋರ್ಪುವೆನುತೆ ಮ ।
ತ್ಸರದಿಂದೆ ಕೊಯ್ವವೊಲ್ಬಾ
ದರಿಯರಲ್ಗಳನುಡಿದರಂದು ಪಂಕಜಮುಖಿಯರ್ ॥ ೪೯

ತಾವರೆವೂಗಳವೆಲ್ಲಂ
ತಾವರೆಗಣ್ಣಬಲೆಯರ್ಕಳುಱೆ ತಿಱುವನ್ನಂ ।
ತಾವರೆಯಾದುದರಿಂದಂ
ತಾವರೆವೆಸರಾದುವಂತವಕ್ಕಂದಿಂದಂ ॥ ೫೦

ಕುಮುದವೆಸರ್ತಮಗಿರ್ದುಂ
ಕುಮುದವನೇ ವಿರಹಿಗಳ್ಗೆ ಮಾಟ್ಪುವಿವೆನುತುಂ ।
ಕುಮುದಸುಗಂಧಿಯರಾಯ್ದು
ಕರ್ಮುದದ ಪೊಸಪೂಗಳಂ 1 ಮನೋಮತ್ಸರದಿಂ ॥ ೫೧

2 ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಪದಪೂಜೆಗೆ
ಮಲ್ಲಿಗೆ ನೀಂ ಬಾರದಿರ್ದೊಡೊಪ್ಪದದೆನುತುಂ ।
ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂ ಕೊಯ್ದು ಪೊರ್ಸ
ಮಲ್ಲಿಗೆಗಂಪಿನವೊಲಿರ್ಪ ತನುಸೌರಭೆಯರ್ ॥ ೫೨

ಇರದೆ ಮಧುಪಂಗಳುಣ್ಬೀ
ಯರಲೆಲ್ಲಪವಿತ್ರವೆಂದು ಮೀಸಲೆನಿಪ ಕ ।
ಮ್ಮರಲ್ಗಳಿವೆನುತುಂ ಕೊಯ್ದ
ರ್ಪರಿಮಳವಾಂತೆಸೆವ ಸಂಪಗೆಯ ಪೊಸಪೂವಂ ॥ ೫೩

ಪುಟ್ಟುತೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಂ
ಪುಟ್ಟಿದ ಚರಮಾಂಗಿಯಂತೆ ಪರಿಮಳಸಹಿತಂ ।

---

1 ಮನೋಮುದದಿಂದಂ. 2 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಪೂಜೆಗೆ.

ಪಟ್ಟಿದ ಮರುಗವನೊಲವಿಂ
ಹೆಟ್ಟುಗೆಯಂ ಕೊರ್ಯ್ದುರತಿಮನೋಮುದದಿಂದಂ ॥ ೫೪

ದವನವೆ ನೀಂ ಬೆಳೆದೊಪ್ಪಿ
ರ್ದವನಂದವನಂತೆ ವಿರಹಿಗಪ್ಪುದೆನುತ್ತುಂ ।
ದವನಂಗಳನುಡಿದರುವಾ
ಧವನಾಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ನಾರಿಯರ್ಸಂತಸದಿಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಇಂತನೇಕವಿಲಾಸದಿಂ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯಂಗೆಯ್ಯೆ,

ಸೊಗಯಿಪ ಪೂಗಳಂ ಕಮಲಗಂಧಿಯರಾಯ್ದುರೆ 1 ಪಚ್ಚೆಗೊಮ್ಮೆ ನೆ
ಟ್ಟಗೆ 2 ಮೊರೆಯುತ್ತೆ ಬರ್ಪಳಿವಿತಾನಮದಿಂ ಸತಿಯರ್ಕಳೆಮ್ಮವ ।
ಸ್ತುಗಳನೊಜಲ್ಬು 3 ತಂದರಹಹೆಂದೆನುತುಂ ಭರದಿಂದೆ ಬಂದು ಶಂ
ಭುಗೆ ಮಿಗೆ ಪುಯ್ಯಲಟ್ಟಿರದೆ ದೂರುವವೋಲೆಸೆದಿರ್ದುದೊಳ್ಪಿನಿಂ ॥ ೫೬

ಕಳಿಕಾಶುಗಶರತತಿಯುಂ
ಸೆಳೆತಂದೊಪ್ಪಿಸುವ ತೆರದೆ ನಾರೀನಿವಹಂ ।
ಸುಳಿಯುಡಿಗಳ್ಗಿತ್ತುದು ಪರಿ
ಮಳವಾಂತಿರದೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಪೂಗಳನಾಗಳ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಇಂತು ಗೌರೀವಲ್ಲಭಂಗೆ ಪೂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟುಲರ್ವಚ್ಚಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ದೇವಿಯರ್ಗಿತ್ತು ತಾವುಂ ತೊಟ್ಟು ಕಾಮಿನೀಜನಂ ಪರಿತೋಷದೊಳಿರ್ಪಿನಂ ಪಾರ್ವತಿಯನೊಡಗೊಂಡು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೇಳ್ತರ್ಪಾಗಳ್ ದೇವಿಯು ರೊಡನೆ,

ಮೊಲೆಗೆಣವಕ್ಕಿಯಂ ಮೊಗಕೆ ತಾವರೆಯಂ ನಯನಕ್ಕೆ ತೋರ್ಪ ನೆ
ಯ್ದಿಲ ಪೊಸಪೂಗಳಂ ತನುಮರೀಚಿಗೆ ಪುಷ್ಕರಮಂ ಸಮಂತು ತಾ ।
ನಲಗಣಸಾಗಿ ಮಚ್ಚರಿಪುದೆಂದುಱೆ ದಾಟಿಡುವಂತೆ ಬಂದರಾ
ಲಲನೆಯರೊಪ್ಪವೆತ್ತೆಸೆವ ಪೂಗೊಳಕಾಗಿ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ,

ಘನ ತರವಾರಿಸಂಯುತಮುದಾದುದಱಿಂ ತುಟಿಲಾಳ್ಗಳಂತೆವೋ
ಲ್ಮನುಗುವ ಪದ್ಮದಿಂದಭವಮಿತ್ರನವೊಲ್ಸಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಭಿನಂ ।

1 ಪಚ್ಚೆಗೊಮ್ಮೆ. 2 ಮೊರೆವುತ್ತೆ. 3 ತಂದರಿವರೆಂದೆನುತುಂ.

ದನವೆನಿಸುತ್ತೆ ತೋರ್ಪುದಜಿನಾರಯೆ ಮೇಣ್ಸಿರಿರಾಮನಂತೆ ರಂ
ಜನೆವಡೆದೊಪ್ಪಿದತ್ತು ನವನಂದನದಲ್ಲಿ ಪೊದಳ್ದ ಪೂಗೊಳಂ ॥ ೫೯

ಏಕಾಬ್ಜದೇಕಹಂಸದಿ
ನಾಕಾಶಂ ತೋರ್ಪುದೆಂದದಂ ಪೞಿವುತ್ತುಮ ।
ನೇಕಾಬ್ಜಹಂಸತತಿಯಿಂ
[1] ದಾಕೊಳನೀಕ್ಷಣಕೆ ಸೊಗಸನೀವುತ್ತಿರ್ಕ್ಕುಂ ॥ ೬೦

ಬೆಳೆದರುಣಾಬ್ಜದಳಂಗಳ
ನೆೞಲಾಜಲದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆದು ಮಿಗೆ ತೋರ್ಪಿನೆಗಂ ।
ತೊಳಗುವ ಪವಳದಿನೊಪ್ಪುವ
ಜಳನಿಧಿಯೆಂಬಂತೆ ಸರಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೬೧

ರನ್ನದ ಸೋಪಾನಮನಾ
ಕನ್ನೆಯರಿಳಿದಮಲವಾರಿಯಂ ತುಂಬುತ್ತೆ ಚೆಂ ।
ಬೊನ್ನಜಲಯಂತ್ರದಿಂದಂ
ಪನ್ನಗಧರನಂಗದಲ್ಲಿ ಸೂಱಿದರಾಗಳ್ ॥ ೬೨

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಗಳ್,

ಬಾವನ್ನದ ರಸಮುಂ ಬೆ
ಳ್ದಾವರೆಯೆಸಳಿಂದೆ ತೆಗೆದು ಸೂಸಿದ ಪದದೊ ।
ಳ್ಭಾವಜಹರನೆಸೆದಂ ಕುಳಿ
ರಾವರಿಸಿದ ಪರ್ವತಂಬೊಲುಱೆ ರಂಜಿಸುತಂ ॥ ೬೩

ಇದು ಚಿತ್ರಮಿನಕರಂಗ
ಳ್ಳೊದೆಯೊಡಲನನೆಯ್ದೆ ಮುತ್ತುತಿರ್ದಪ್ಪುವೆನ ।
ಲ್ಸುದತಿಯುದೊರ್ವಳ್ಕಾಶ್ಮೀ
ರದ ರಸಮುಂ ಸೂಸಿದಳ್ಶಿವನ ವಿಗ್ರಹದೊಳ್ ॥ ೬೪

ವರಕುಂಕುಮಜಲಕಣಮೋ
ದುರ ಗಿರಿಜಾನಾಥವಿಗ್ರಹಂ ಪೆಂಪಿಂದಂ ।
ಕುರುವಿಂದಸ್ತಬಕಾಂಕಿತ
ಸುರಭೂರುಹದಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೬೫

---

1 ದಾಕೊಳನದು ಕಣ್ಗೆ.

ಘುಸೃಣೋದಕಮಮಂ ಜಂತ್ರದೊ
ಳಿಸುವಿನೆಗಂ ದೇಹಮೆಯ್ದೆ 1 ಕೆಂಪಡರ್ದಿೀ ಪೊಂ ।
ಬಸಿರನಿದೆ ಬಂದನೆನುತುಂ
ಬಿಸಜಾಂಬಕಿಯೊರ್ವಳಲ್ಲಿ ನಗಿಸಿದಳುಮೆಯಂ ॥ ೬೬

ಮೃಗಮದಜಲಮಂ ಸೂಸ
ನ್ಮೃಗಧರಧರನಂಗವೆಯ್ದೆ ತನ್ಮಯವಾಗ ।
2 ಲ್ಮೃಗಧರಜೆಗೆಲ್ಲ ತನುವಂ
ಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂ ಶಂಭುವೆಂದು ನಗಿಸಿದಳೊರ್ವಳ್ ॥ ೬೭

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಮೃಗಮದೋದಕಮಂ ಸೂಸಿ,

ತನುವಂ ಪತ್ತಿದ ಪಲವುಂ
ಪನಿಗಳ್ನೇತ್ರಂಗಳಂತೆ ರಂಜಿಸಿ ದೇವೇಂ ।
ದ್ರನವೋಲ್ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಂ
ವನಿತಾವೃತನಾದ ವಿಶ್ವಪತಿಯೊಲವಿಂದಂ ॥ ೬೮

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ಪ್ರೌಢಾಂಗನೆ,

ಸ್ಥಾಣುಗಿರದೆರೆದು ನೀರಂ
ಕಾಣರ್ಮನುಜರ್ಫಲಂಗಳಂ ನಾನಿಂದೀ ।
ಸ್ಥಾಣುಗೆ ನೀರೆರೆದೀಗ
ಳ್ಮಾಣದೆ ಫಲವಡೆವೆನೆಂದು ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೬೯

ಅತನುವಿರೋಧಿಯಾಜ್ಞೆಯೊಳುಮಾಂಗದವೋಲೆ ಸುರಾಂಗನಾವ್ರಜಂ
ಸಿತತರಚಂದನಂಬೆರೆದ ನಿರ್ಮಲವಾರಿಯ ಸೂಸೆ ತೋರ್ಪ ಸಂ ।
ವೃತಸಿತಬಿಂದುಗಳ್ಪುದಿದ ದೇಹಮದೊಪ್ಪಿತು ಪೂತಮಲ್ಲಿಕಾ
ಲತೆಯವೊಲಾರಯಲ್ಬಡದೆ ನೋಟ್ಪರ ಕಣ್ಗಿನಿದೀವುತಾವಗಂ ॥ ೭೦

ಎಡೆವಿಡದೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪಲಘುವೃತ್ತಕುಚಂಗಳೊಳೆಯ್ದೆ ಸಿಲ್ಕಿದಾ
ಜಡಧಿ ನಗಾತ್ಮಜಾತೆ ನಿಜವಲ್ಲಭನೆಂದು ಶಿರೋಗ್ರದಲ್ಲಿ ತಾ ।
ಳ್ದೊಡೆ ಜಲಮಂ ಬಳಿಕ್ಕದನೆ ಮತ್ಸರದಿಂದೆರ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳ್ದವೋ
ಲ್ಕಡು ಸೊಗಸೀಯೆ ರಂಜಿಸಿದಳಾಜಳಕೇಳಿಯೊಳೆಯ್ದೆ ನೋಳ್ಪನಂ ॥ ೭೧

1 ಕೆಂಪೊಡರ್ದಿೀ. 2 ಲ್ಮೃಗಧರಂಗೆಲ್ಲತನುವಂ.

ನಾರಿಯದೊರ್ವಳ್ಕತ್ತುರಿ
ನೀರಂ ಸಲೆ ಸೂಸೆ ಮಂಗಳೆಗೆ ಕಾಳಿತ್ವಂ ।
ಸೇರಿರ್ದಂದದೆ ಕರ್ಪಿಂ
ಗೌರಿಯ ತನು ರಂಜಿಸಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ [1] ಕೊಳದೊಳ್ ॥ ೭೨

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ಕಾಶ್ಮೀರರಸಮಂ ಸೂಸೆ,

ಘುಸೃಣರಸದಿಂದೆ ನಾಂದಿರೆ
ಪೊಸದುಗುಲಂ ಗಿರಿಜೆಯೊಪ್ಪಿದಳ್ಮುದದಿಂದಂ ।
ಕಿಸುಸಂಜೆಯಿನಿರದೊಪ್ಪುವ
ಶಶಿಲೇಖೆಯ ತೆರದೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸೀವುತ್ತಂ ॥ ೭೩

ಗೌರಿಯನುಜ್ಞೆಯೊಳೆಲ್ಲಾ
ನಾರೀಜನವೆಯ್ದೆ ಪರಿಮಳಂಬೆರದೊಪ್ಪುವ ।
ನೀರಂ ಜಲಯಂತ್ರದಿನಾ
ಮಾರಾರಿಯಮೇಲೆ ಸೂಸುತಿರ್ದುದು ಮುದದಿಂ ॥ ೭೪

ಅರುಣಾಪಾಂಗಂ ಬೆಳ್ಪಾಂ
ತಿರದೆಸೆವಧರಂ ಪೊದಳ್ದ ಪುಳಕಮೆಸೆಯೆ ಶಂ ।
ಬರಕೇಳಿಯಬಳೆಯರ್ಶಂ
ಬರರಿಪುಕೇಳೀವಿಲಾಸಿನಿಯರಂತಿರ್ದರ್ ॥ ೭೫

ವನಕೇಳಿಯಿಂ ಬಟಲ್ದಾ
ವನಜಾಕ್ಷಿಯರೆಯ್ತರಲ್ದು ಕೂಲಾಂಬರಮಂ ।
ಡನತತಿಗಳನಿತ್ತಳ್ಗಿರಿ
ತನುಜಾತೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂದವರ್ಗಾಗಳ್ ॥ ೭೬

ಸುರುಚಿರದಿವ್ಯಾಂಬರಮಂ
ಗಿರಿವರಸುತೆಯುಟ್ಟು ರನ್ನವಚ್ಚಮನಾಂತಾ ।
ಕರಿಚರ್ಮಧರನ ಸರ್ಪಾ
ಭರಣನ ವಾಮಾಂಕಪೀಠದೊಳ್ಮಂಡಿಸಿದಳ್ ॥ ೭೭

---

1 ತಳದೊಳ್.

ವರಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ ಮಿಗೆಯಾ
ವರಿಸಿದ ಹರಿಚಂದನಕ್ಕೆ ದೊರೆಯೆನಿಸುತ್ತುಂ ।
ಗಿರಿಜಾಲಿಂಗನದಿಂದಂ
ಪರಮೇಶಂ ಪರಮಸುಖದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದಂ ॥ ೭೮

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಮೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆಱೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೭೯

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳಮೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ರಿಗೊಳ್ವಿನಿಂ ।
ತುಟಿಲ [1] ನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗಮಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀ ಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೮೦

ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತ ॥ ಗಿರಿಯಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊಳ್
ಬೆರೆದ ರಜಮು [2] ನಿರದೆ [3] ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊಱೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊಱೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೮೧

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಣಿಮಕುಟಮಣಿವಿರಾ
ಜಿತಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪಾದಪಂಕೇಜಮಕ
ರಂದಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ
ನೆನಿಪ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ವಸಂತ
ಸಮಯಪುಷ್ಪಾಪಚಯಜಲಕೇಳೀವರ್ಣನಂ
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

---

1 ನೊಡರ್ಚದಾಲ್ದು. 2 ಸುರದೆ. 3 ಸಱುದು.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಮಂದರಮುಂ ಸಿತನಗಮುಂ
ಕುಂದಣಮೆಟ್ಟುಂ ಪ್ರಪಾತಭಾಜನಮೆಂದಗ
ನಂದನೆಯ ಕುಚಾದ್ರಿಗೆ ಬಗೆ
ದಂದಾಪ್ರಭು ವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ಇಂತು ವಸಂತರ್ತುವನತಿ
ಸಂತಸದಿಂದಾ ವನಾಂತರಾಳದೊಳಗಜಾ ।
ಕಾಂತಂ ಗುರು ವಿಶ್ವೇಶಂ
ಶಾಂತಂ ಕಳೆವುತ್ತಜಸ್ರಮೊಪ್ಪಿರ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೨

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲಮೆಟ್ಟಿಂದುದದೆಂತೆನೆ,

ಇರಲಾರ್ಪನೆ ನಾನೆಟ್ಟಿರು
ತಿರೆ ಮಧುಮಯನೆನಿಸುವಾ ಬಸಂತನೆನುತೆ ಶುಚಿ ।
ದರಹಾಸಂಗೆಯ್ದುವೊಲಱು
ವಿರಿದೊಪ್ಪುವ ಮಲ್ಲಿಕೋತ್ಕರಂ ರಂಜಿಸಿಗುಂ ॥ ೩

ಕಡುಮುಳಿಸಿಂ ಮುಪ್ಪೊಳಲಂ
ಸುಡೆ ಭರ್ಗಂ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿರ್ದಂದಿನ ।
ಕಿಡಿಗಳ ಸಮುದಯಮೆಂಬಂ
ತೆಡೆವಿಡದಿನತಿಗ್ಮರೋಚಿ ಸೂಸಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೪

ಮೃಗಮೆಲ್ಲಂ ಕೃಷ್ಣಮೃಗಂ
ಖಗಮೆಲ್ಲಂ [1] ಕೋಕಿಳಮೆನೆ ನಾಗಮದೆಲ್ಲಂ ।
ಮಿಗೆ ನೀಳಾಚಳಮೆಂಬ
ನ್ನೆಗಮೆಸೆದುವು ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗುಱೆ ಕುಂದುತ್ತುಂ ॥ ೫

---

1 ಕೋಕಿಳಂನಾಗಮೆಲ್ಲಂ,

ತರಣಿಯುವೋಲ್ಛಾಯಾತ
ತ್ಸರರೆನಿಸುತೆ ರಾಹುಗಿಳಿತವಿಧುಬಿಂಬದವೋ ।
ಲ್ಪರಿಗಳಿತಾಂಶುಕರಾಗುತೆ
ನರರಾ ಬೇಸಗೆಯೊಳೆಯ್ದೆ ತೋರುತ್ತಿರ್ಪರ್ ॥ ೬

ಜಲಶಯನನಾದನಂಬುಜ
ದಳನೇತ್ರಂ ತುಹಿನಕರನದೆಲ್ಲಾಗಳ್ಮಿಗೆ ।
ತಲೆಯೊಳ್ತಾೞ್ದಿರ್ಪಂ ಫಣಿ
ವಲಯುವ ಮುನ್ನರಿದು ಬೇಸಗೆಯ ತೀವ್ರತೆಯುಂ ॥ ೭

ಜಲಜಸಖಂ ಬೇಸಗೆಯೊ
ಳ್ಕೆಲನರಿಯದ ತೆರದೆ ಬಹುಜಲಂಗಳನೀಂಟು ।
ಲ್ಜಲತಸ್ಕರನೆಂಬ ಪೆಸ
ರ್ಕೆಲಸಿತ್ತಂದಿಂದಮಾ ದಿನೇಶಂಗದಱುಂ ॥ ೮

ಇರದಮೃತವನುಱೆ ಸೇವಿಸಿ
ಸುರರಂತಿರ್ದುಂ ಬೞಿಕ್ಕೆ ರಕ್ಕಸರಂದದೊ ।
ಳಿರುಳೊಲವಿಂ ಸಂಚರಿಪ
ರ್ನರರಾ ಶುಚಿಸಮಯದಲ್ಲಿದಚ್ಚರಿಯಲ್ತೇ ॥ ೯

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಬೇಸಗೆಯೊಳ್ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಕುಳಿರಮಂಡಪದೊಳೊಪ್ಪುವ ಕಾಳಿಗರ್ಲ್ಲಪಸೆಯೊಳ್ಗಿರಿಜೆವೆರಸಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳಿರ್ಪಿನಮಾ ಸಮಯದೊಳ್,

ನರುಗಂಪಿರ್ದೆಡೆಯಂ ಮಿಗೆ
ಪರಮೆಗಳಱಿದೆಯ್ದೆ ಬರ್ಪವೋಲ್ಭರದಿಂದಂ ।
ಕರಿಗೊರಲನಿರ್ದ ತಾಣಮ
ನರಸುತ್ತಾ ಬನಕೆ ಬಂದರಾಗಳ್ಮುನಿಗಳ್ ॥ ೧೦

ಬೞಲ್ದ ಜಟಾಬಂಧದ ನೆಲ
ಕೆೞಲ್ವ ಬಹಿರ್ವ್ಯಾಸವಲ್ಕದೋತ್ರಂಗಳ ಬೆವ ।
ರ್ದಿೞಿವ ವಿಭೂತಿಯ ಮುನಿಗಳ
ಬೞಿಗಂ ನಡೆತಂದುದಭವನಿರ್ದೆಡೆಗಾಗಳ್ ॥ ೧೧

ಬಂದಾ ದ್ವಿತೀಯಶಂಕರ
ನೆಂದೆನಿಸುವ ನಂದಿನಾಥನನುಮತದಿಂ ಬಾ ।
ಲೇಂದುಧರನಂಘ್ರಿಯಂ ತಾ
ವಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಂಡೆ ಚಾಚಿ ನುತಿಸಿದರಾಗಳ್ ॥ ೧೨

ಹರ ಜಯ ಭರ್ಗ ಭೀಮ ಜಯ ಶಂಭು ಸದಾಶಿವ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ಸ
ದ್ಗುರು ಜಯ ಶಾಶ್ವತಾಂಗ ಜಯ ನಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯ ಮಹೇಶ ರುದ್ರ ಶಂ ।
ಕರ ಜಯ ಮನ್ಮಥಾರಿ ಜಯ ಮಂದರಶೈಲನಿವಾಸ 1 ಜಾಹ್ನವೀ
ಧರ ಜಯ ಭಾಳನೇತ್ರ ಜಯ 2 ಎಂದೆನುತಂದು ಪೊಗೞ್ದರಟ್ಟಿಯಿಂ ॥ ೧೩

ದೇವ ಪಂಕಜಪುತ್ರವಾರಿಜನೇತ್ರವಂದಿತಪಾದರಾ
ಜೀವ ವಾಸುಕಿಭೂಷ ಕಾಲವಿನಾಶ ಪಾವಕಚಂದ್ರರಾ ।
ಜೀವಮಿತ್ರವಿಲೋಚನತ್ರಯ ಶೈಲರಾಜಕುಮಾರಿಕಾ
ಜೀವ ರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತೆ ಱಂಗಿದರಾ ಮುನೀಶ್ವರರಟ್ಟಿಯಿಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಇಂತು ನುತಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತರಾಗಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಭಯವಿಹ್ವಳರಾಗಿರ್ದ ಮುನಿಗಳಂ ಕಂಡೀಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ಅಱ್ಕದಿರೞ್ಕದಿರೞ್ಕದಿ
ರೞ್ಕದೆ ನೀವೀಗಳಟಲ್ದು ಬಂದೀಹದನಂ ।
ನಿಟ್ಕರಿಸಿ ಪೇಳಿಮೆನೆ ಪಣೆ
ಯೊಳ್ಕೈಸಾರ್ಚುತ್ತೆ ಮುನಿಗಳಿಂತೆಂದುಸಿರ್ದರ್ ॥ ೧೫

ಇನಿತು ದಿನಂ ನಿಮ್ಮಯ ಸೇ
ವನೆಯೇ ಜೀವನಮದಾಗಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕದಿಂ ।
ಬನದೊಳ್ಬಾೞ್ದೆವು ನಮಗಾ
ವನದ ರಿಣಂ ತೀರ್ದುದೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೬

ಈ ನೆಲನಂ ಸಮಂತು ಪೊರಲೊಲ್ಲದೆ ನೋಡೆ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬಂದ ಸೊ
ಕ್ಕಾನೆಯೊ ಕುಂಜರಾಕೃತಿಯೊಳೀಜಗಮಂ ಸಲೆ ನುಂಗಬಂದ ಭೀ ।
ಷ್ಮಾನನಮೃತ್ಯುವೋ ಬಟಿಕದಂ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆಯಸಾಧ್ಯಮಾಗಳೀ
ಕಾನನಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರ್ದಪುದೊಂದು ಮಹೋಗ್ರವಾರಣಂ ॥ ೧೭

---

1 ಯಾಪಗಾ. 2 ಎಂದೆನುತೆಪೊಗೞ್ದರಟ್ಟಿಯಿಂ.

ನಡೆಗಲ್ತ ನೀಲಗಿರಿಯೋ
ಬಿಡದಂಗಂಗಳನೆ ತಾಬ್ದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲೋ ಅಸು ।
1 ವಿಡಿದ ಕಬ್ತುಲೆಯೋ ಬಗೆಗಳ
ವಡದುಸಿರ್ವೊಡೆನುತ್ತೆ ಪೇೞ್ದುದಾ ಮುನಿವೃಂದಂ ॥ ೧೮

ನಡೆದೊಡೆ 2 ಕಾಲ್ಸೋಂಕಿದವೋ
ಲ್ಗುಡಿಸುವುದೀಯವನಿಯದಱ ತೊಡೆಯೊರಸಲ್ಕೇ ।
ಣ್ಬುಡಿಯಪ್ಪುವು ಬೆಟ್ಟುಗಳದ
ಱೊಡಲಮಹತ್ವವನದಾವವಂ ಬಣ್ಣಿಸುವಂ ॥ ೧೯

ಪರಪಿಂದಂ ತೋರ್ಪ ಮತ್ತಾಗಜದತಿಮದಧಾರಾಪ್ರವಾಹಂ ತರಂಗೋ
ತ್ಕರದಿಂದಂ ಫೇನದಿಂದಂ ಸುೞಿಗಳಿನಿರದೊಪ್ಪುತ್ತೆ ಕಾಳಿಂದಿವೋಲ್ಘೋ ।
ರ್ಗರೆವುತ್ತಂ ಪೋಗಿ ರತ್ನಾಕರದೊಳಮರಲಾ ಸಾಗರಂ ಧಾತ್ರಿಯುಟ್ಟಿ
ರ್ದ್ದರುನೀಲಾಚ್ಛಾದನಂಬೋಲ್ಕರಮೆಸೆವುದದಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬಲ್ಲನಾವಂ ॥ ೨೦

ಅಜನಂ ಹರಿಯಂ ಕಾಣಾ
ತ್ತ ಜಹರಿಗಳ 3 ನೀಕ್ಷಿಪಂತಿರಿರ್ದತ್ತಾ ಮದ ।
4 ಗಜಮೇಂ ಮಿಕ್ಕಿನ ದೇವ
ವ್ರಜಮಂ ಬಲ್ಲುದೆ ಬೞಿಕ್ಕೆ ಮದನಧ್ವಂಸೀ ॥ ೨೧

ಅನೆಯ ಘನದರ್ಪಂ ಪಂ
ಚಾನನದಿಂದೞಿವುದೆಂಬರೆಲ್ಲರ್ಕಡುಸೊ ।
5 ರ್ಕಾನೆಯ ಸಮೀಪದೊಳ್ಪಂ
ಚಾನನನಾಗಿರ್ಪೆ ನೀನೆ ಕೇಳ್ತ್ರಿಪುರಹರಾ ॥ ೨೨

ಪೊಡಮಟ್ಟಿಂತೆಂದುದು ಮೃಡ
ನಡಿದಾವರೆಗಳ್ಗೆ ಸಕಲಮುನಿಸಂತತಿ ನಿ ।
ಮ್ಮಡಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮದಕರಿ
ಮಡಿಯದುದಿದಂ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಮಖವಿಧ್ವಂಸೀ ॥ ೨೩

---

1 ವಿಡಿದ. 2 ಪದಸೋಂಕಿದವೋಲ್. 3 ನೀಕ್ಷಿಸವೋಲಿರ್ದತ್ತಾಮದ.
4 ಗಜಮದು.
5 ರ್ಕಾನೆನಮೀಪದೊಳತಿಪಂ
ಚಾನನನಾಗಿರ್ಪಮೂರ್ತಿಕೇಳ್ತ್ರಿಪುರಹರಾ ॥

ವ॥ ಇಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದಿರ್ದ ಮುನಿಗಳಂ ಕಂಡು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ಆನೆಯುದಲ್ತುರು ಮಹಿಷನ
ಸೂನು ಗಜಾಸುರನೆನಿಪ್ಪವಂ ಸೊರ್ಕಿಂದೀ ।
ಕಾನನಕೇಬ್ತಂದಿರ್ದಪ
ನಾನವನಂ ಕೊಂದು ನಿಮ್ಮನುಱೆ ರಕ್ಷಿಸುವೆಂ ॥ ೨೪

ಪಿಂದವನ ತಂದೆಯಂ ಗಿರಿ
ನಂದನೆ ಕೊಂದೆಲ್ಲ ಸುರರನೋವಿದಳೊಲವಿಂ ।
ದಿಂದೀಗಳ್ನಾನವನಂ
ಕೊಂದು ಬೞಿಕ್ಕೆಯ್ದ ನಿಮಗೆ ಮಾೞ್ಪೆಂ ಮುದಮಂ ॥ ೨೫

ಮುನ್ನಂ ವಿಧಾತ್ರನಿಂದಂ
ತನ್ನಿಚ್ಛಾಧೀನಕಾಮನಾದವನಿಂದಸು ।
ವಂ ನೀಗುವ ಘನವರಮಂ
ತಾಂ ನಲವಿಂ ಪಡೆದು ತೋರ್ಪನೀಗಜದೈತ್ಯಂ ॥ ೨೬

ಅದರಿಂದಂ ವಿಷ್ಣುವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸನುಱೆ ತನಗೊಲ್ದಾವರಂಗೊಟ್ಟು ತೋರ್ಪಾ
ಬಿದಿಯಂ ಮಾತಾಡಿಸಂ ದಿಕ್ಪತಿಗಳ ಸಿರಿಯಂ ಸೂಱೆಗೊಂಡಲ್ಲಿ ಕಾರಾ ।
ಸದನಕ್ಕಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ್ದಪನವರ್ಗಳನಾ ದಾನವಂ ತನ್ನ ತೋಲಂ
ಪೊದೆಪೆಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ನೀವಂಜದಿರೆನುತಭಯಂಗೊಟ್ಟನಾ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ॥ ೨೭

ವ॥ ಇಂತಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮುನಿಜನಮಂ ಕಳುಪಿ

ಆಗಳ್ಭೀಮಾಕೃತಿಯಂ
ಬೇಗದೊಳಾಂತಲ್ಲಿ ಸಕಲಗಣಸಹಿತಂ ಶಿವ ।
ನಾ ಗಜದೈತ್ಯೇಯಂಗಿಂ
ಬಾಗಿರ್ದ ಮಹಾದ್ರಿಗಾಗಳೊಲವಿಂ ಬಂದಂ ॥ ೨೮

ಮುದದೊಳ್ಭೂರಥವಾಸಮಾದಕತದಿಂ ಗೌರೀವಿಳಾಸಕ್ಕೆಯಾ
ಸ್ಪದವಾಗಿರ್ದುದಱಿಂದೆ ನಂದಿಯಿನಜಸ್ರಂ ರಂಜಿಪೌನ್ನತ್ಯದಿಂ ।
ದೊದವಿಂದಂ ಗಣವೇಶ್ಮವಾದುದಱಿನಾಶ್ಶೈಲಂ ಸಿತಗ್ರಾವದಂ
ದದಿನಾನಂದಕೆ ಬೀಡದಾಗಿ ಸೊಗಸಿತ್ತೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ॥ ೨೯

ಅನಲಾಸ್ಯಾಶ್ರಯದಿಂ ಸಂ
ಜನಿಸಿದ ಮಂದಾರದಿಂದಮೈರಾವತದಿಂ ।
ಮಿನುಗುವ ರಂಭಾನ್ವಯದಿಂ
ದನಿಮಿಷಗಿರಿಯಂಬೊಲಿರ್ದುದಂತಾಶೈಲಂ ॥ ೩೦

ಗಿರಿಶಿಖರಂ ಮೇಘಂಗಳ
ನೊರಸಲ್ತಚ್ಛಿರದೊಳಿರ್ದ ಮೌಕ್ತಿಕಗಳ್ಬೇ ।
ಚರತತಿ ಮಾಲಿಂಗಕೆ ಬೆ
ಳ್ಳಲರಂ ಪೂಜಿಸಿದ ತೆರದೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೧

ಆ ಶೈಲಾಗ್ರಸ್ಥಮಾಗಿರ್ದುರುಮದಗಜಮಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗೆತ್ತು ದಂತಾ
ಳೀಶೋಭಾವೃಂದಮಂ ಮಿಂಚುಗಳ ಬಳಗಗೆತ್ತಾವಗಂ ಗೂಢದೊಳ್ನಿ
ರ್ವೈಶದ್ಯಂಬೆತ್ತು ಸೋರ್ವಾ ಮದವನೆ ಮಿಗೆ ವೃಷ್ಟಿವ್ರಜಂಗೆತ್ತು ಕಾರೆಂ
ಬಾಶಾಭಾವಂ ನೆಗಟ್ಚಲ್ಕುಣಿವುದನುದಿನಂ ನೀಲಕಂಠಪ್ರತಾನಂ ॥ ೩೨

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪದ್ರಿಯಂ ಪೊರ್ದಿ ಮಹಾರಣ್ಯಮಿರ್ದುದದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ವರಲಕ್ಷ್ಮೀಸಂಗದಿಂದಂ ಹರಿಯವೊಲಮರ್ದೊಪ್ಪಿರ್ಪಗಾಯತ್ರಿಯಿಂ ಭೂ
ಸುರರಂತಿಂದ್ರಾಣಿಯಿಂದಂ ಬಗೆವಡೆದಮರಾಧೀಶನಂತೊಪ್ಪುವಕ್ಷೋ ।
ತ್ಕರದಿಂ ರಂಜಿಪ್ಪ ದೇಹಪ್ರಕರಮುದಯಿಸಿರ್ದಂದದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ 1 ಮೋ
ಣಿರದಾಗಳ್ಕಾನನಂ ತಾಂ ಪರಿಭವಿಸುತೆ ಕಣ್ಗಿಡ್ಡಮಾಗೊಪ್ಪಿತೇಗಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಮತ್ತಮಾ ವಿಪಿನಂ ಕಮಲಾಲಯಮಾಗಿಯುಂ ಕಮಲಮಲ್ತು, ಯಕ್ಷಾ ವಾಸರಾಜಿತಮಾಗಿಯುಮಳಕಾಪುರಿಯಲ್ತು, ಶ್ಯೇದ್ಭಾಸಿತಮಾಗಿಯುಂ ಮಗಧದೇಶಮಲ್ತು, ಶೈಲೂಷಾಶ್ರಯಮಾಗಿಯುಂ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಲ್ತು, ವೈದೇಹೀಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾಗಿಯುಂ ಮಿಥಿಲಾಪುರಮಲ್ತು, ರಾಜಾರ್ಕಯೋಗಮಿರ್ದುಂ ದರ್ಶಮಲ್ತು, ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಧಿಷ್ಠಿತಮಾಗಿಯುಂ ಹರಕಪರ್ದಮಲ್ತು, ಶಬರೀಸಮೇತಮಾಗಿರ್ದುಂ ಕಿರಾತನಲ್ತು, ದೈತ್ಯಮಥನಾವಾಸಮಾಗಿರ್ದುಂ ವೈಕುಂಠಮಲ್ತು, ಜೀಮೂತಾವೃತಮಾಗಿಯುಂ ಕಾರ್ಗಾಲಮಲ್ತು ಇಂತನಂತಾಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕಿಂಬಾದ ಕಾಂತಾರಂ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ದುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕಾಮಾಂಗಸಂಗದಿಂದಭಿ
ರಾಮತೆಯಂ ತಳೆದು ರತಿಯವೋಲ್ತೋರುತ್ತಂ ।

---

1 ತಾಂ। ಪರಿಭಾವಿಸಿತ್ತಾರಣ್ಯಮದು ಕಣ್ಗತಿಪೋದಮನೀವುದಾವಗಂ.

ಹೈಮವತೀಸಮ್ಮೇಳದಿ
ನಾ ಮಾಗಾನಂ ಮಹೇಶನಂತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಇಂತತಿರಮ್ಯಮಾದರಣ್ಯಮಂ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ನೋಡುತ್ತಂ ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳ್ಮಂತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಳ ಕಡುಕರ್ಪಂ
ಬರ್ಮಂ ತೆಗೆದೊಳ್ಪಿನಿಂದಿವಂದಿರನೊಲವಿಂ ।
ನಿರ್ಮಿಸಿದಂದದೆ ಕರ್ಪಿನ
ಪೆರ್ಮೆಯಿನಾವಿಪಿನದೊಳ್ಕಿರಾತರ್ಮೆರೆದರ್ ॥ ೩೫

ಜೀಮೂತೋರುಕುಚಂಗಳ
ಜೀಮೂತಕ್ಕೆಣೆಯೆನಿಪ್ಪ ಮೃದುಯಾನದ ನವ ।
ಜೀಮೂತಕಚಪ್ರಚಯದ
ಜೀಮೂತಾಂಗದ ಪುಳಿಂದಿಯರ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರ್ ॥ ೩೬

ನವಿಲುಂ ಘೋರಾಹಿಯುಂ ಬಂಧುರಮದಗಜಮುಂ ಸಿಂಹಮುಂ ತಮ್ಮ ಶತ್ರು
ತ್ವವನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲದೊಳ್ಬಿಟ್ಟಮರ್ದತಿಶಯದಿಂದಿರ್ದ ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮಂಗ ।
ಳ್ಗವದಿಂ ಪೆಣ್ಣಾಗಿ ನಾಗಾಸುರಭಯವಿಡಿದೋರಂತೆ ತೋರ್ಪಂದಮೋ ಎಂ
ಬುವೊಲಾಗಳ್ಕಣ್ಗೆವಂದತ್ತುರುಗಹನದೊಳಾ ವ್ಯಾಧನಾರೀಕದಂಬಂ ॥ ೩೭

ನಡೆಗರಸಂಚೆಯಂ ಸರಕೆ ಕೋಕಿಲಮಂ ಬಗೆವೆತ್ತು ತೋರ್ಪ ಮೆ
ಲ್ನುಡಿಗೆ ಶುಕಂಗಳಂ ಕುಚಯುಗಂಗಳ ಪೆರ್ಮೆಗೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯಂ ।
ಮುಡಿಗೆ ನವಿಲ್ಗಳಂದವನೆ ಪೋಲ್ತು ಕಿರಾತನಿತಂಬಿನೀಜನಂ
ಬಿಡದೆ ವಿಜಾತಿಯೆಂಬುದದು ಸಾರ್ಥಕಮಾಗೆಸೆದಿರ್ಪುದಾವಗಂ ॥ ೩೮

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಘನಕುಂಭಶ್ರೀಯನಾರ್ಪಿಂ ಗುರುಕುಚದೆಡೆಯೊ [1] ಳ್ಮತ್ಕರಶ್ರೀಯನೇ ಕ
ಣ್ಗೆಸಿದೀವುತ್ತೊಪ್ಪುವೀ ನುಣ್ಗೊಡೆಗಳೊಳನಿಶಂ ತಾಳ್ದರಿಂತೀಕಿರಾತಾಂ ।
ಗನೆಯರ್ತಾವೆಂದು ಧೂಳಂ [2] ಮಿಗೆಯದವಟಲೇಂ ಪೊಯ್ದುಕೊಳ್ವಂದಮೋ ಎಂ
ದೆನೆ ಪಾಂಸುಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಂ ಮೆಱೆದುವು ಮುದದಿಂ ಗಾನದೊಳ್ಕುಂಜರಂಗಳ್॥

ಇಳೆಗೆ ಪೊಡರ್ಪಿನಿಂದಿಳಿದು ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಳ್ಗಭದಂತರಕ್ಕೆ ಪೆ
ರ್ಮಳೆಗಳನಳ್ತಿಯಿಂ ಕರೆವುತಿರ್ಪ ಬೆಡಂಗಿದು ಚಿತ್ರವೆಂಬಿನಂ ।

---

1 ಳ್ಮತ್ಕುರಶ್ರಿಯನೇ. 2 ಮಿಗೆಯದವಳಂ.

ಮಿಳಿರ್ವ ಕರಾಗ್ರದಿಂದೆ ಜಳಮಂ ನಭಕೊಲ್ದುಱೆ ಸೂಸುತಂದು ನಿ
ರ್ಮಳನದದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆಸೊಗಸಿರ್ದುವನೇಕಮದೇಭರಾಜಿಗಳ್ ‖ ೪೦

ಬಲಯುತಗಜದೈತ್ಯಂ ಪೆಱು
ದಲೆಯನೊಳುಱೆ ಪೊಣರ್ವುದಕ್ಕೆ ಮಾಯೆಯಿನಿರದಾ ।
ಪೆಱರೂಪಂತಾಳ್ದಂತಾ
ಸ್ಥಲದೊಳ್ಸೊರ್ಕಾನೆವಿಂಡು ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ‖ ೪೧

ನಳಿನಶರಾರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತೆಸೆದಿರ್ಪ [1] ನುಮೇಶನೀತನೊ
ಳ್ಕೊಳುಗುಳವಾಗದೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಶರಣ್ಬುಗಲೆಂಗು ಮಕ್ಕಳಂ ।
ಕಳುಪಿದನೋ ಸ್ಮರಾರಿಯೆಡೆಗಾ ಗಜದೈತ್ಯನೆನಿಪ್ಪನೆಂದೆನ
ಲ್ಕಳಭಸಮೂಹಮೆಯ್ದೆ ಚರಿಸುತ್ತೆಸೆದಿರ್ದುದರಣ್ಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ‖ ೪೨

ಮಿಗೆ ಬನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಪ ನಾರಿಯರಕ್ಷಿಗಳಂ ವಿಳಾಸಮಂ
ದಗತಿಯನೊಪ್ಪುವೆತ್ತ ನಡುವಂ [2] ನಡೆ ನೋಡಿ ಮೃಗಾಳಿಮತ್ತಹ ।
ಸ್ತಿಗಳುರುಸಿಂಹರಾಜಿ ಸಲೆ ತಮ್ಮಯ ಜಾತಿಯಿವೆಂದು ನಾಡೆ ಭೀ
ತಿಗೆ ಒಗೆದಾರದುಂತೆ ನಿಲಲಾರ್ದಿಸುವರ್ಬಿಯದಮ್ಮೃಗಂಗಳಂ ‖ ೪೩

ಇರದೆ ಕಿರಾತರಾರ್ದಿಸುವಿನಂ ಬರಿಕ್ಕೈ ಪರಿದುರ್ಕಿನಿಂದೆ ಸಂ
ಚರಿಸುವ ಮತ್ತವಾರಣಸಮೂಹವೊ ಆದಿವರಾಹನೊರ್ವನೋ ।
ಧರಣಿಯೊಳೀಗಳಿಂತು ಪಲವಾಗೆಸೆದಿರ್ಪ ಬೆಡಂಗೊ ತಾನೆನ
ಲ್ಚರಿಸುವ ಕಾಡಪಂದಿಗಳ ಗೊಂದಣವೊಪ್ಪಿತರಣ್ಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ‖ ೪೪

ನೆಗಟ್ದ ಪುಳಿಂದಿಯಕ್ಷಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತೊಂದು ಮೃಗಾದನಂ ವಲಂ
ಮೃಗಶಿಶುಗೆತ್ತು ಗರ್ಜಿಸುತೆ ಬರ್ಪಿನಮಂತವಳೆಯ್ದೆ ನೇತ್ರಮಂ ।
ಸುಗಿ [3] ನೆಲೆಗೊಂಡು ಮುಚ್ಚೆ ಮೃಗವೋಡಿದುದೆಂದರಸತ್ತೆ ನಿಂದಿರ
ಲ್ಮೃಗವಗೆಯಂ ಕನಲ್ದು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿ [4] ದೆಚ್ಚನದಾರ್ದು ಬೀಳ್ವಿನಂ ‖ ೪೫

ಹರಿಣಮನೊರ್ವ ಕಿರಾತಂ
ಸರಳೆಸೆಯಲ್ಕೆಲಕೆ ಬೀಳಲೊಡನೆಯೆ ಹರಿಣಂ ।
ಹರಿಣಿಯದು ಬೀಳ್ದುದೊಂದೇ
ಹರಣವೆನಿಸಿದಿನಿಯನಳಿಯಲುಳಿದವರೊಳರೇ ‖ ೪೬

---

1 ಮಹೇಶ. 2 ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಲುಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. 3 ನೆಲೆಗೊಂದಮಾರ್ಚೆ. 4 ದರ್ಚೆ.

ಭಿಲ್ಲರ ಮೊತ್ತಮುಂ ಭಯದೊಳೀಸುಕ್ಷಿಸುತಲ್ಲಿ ಮೃಗೋತ್ಕರಂ ಕರಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ಲಂಘಿಸುತ್ತೆ ನೆಱೆ ಪೋಗಿಯಡಂಗಿದುವಾಗಳಲ್ಲಿ ತಾಂ ।
ಪುಲ್ಲೆಯದೊಂದು ತನ್ನ ಮರಿ ಬಾರದಿರಲ್ಕೆಲಸಿತ್ತು ಮೋಹಮಿ
ರ್ದಲ್ಲಿ ಭಯಂ ಪೊದಳ್ದು ತಲೆದೋರ್ಪುದೆ ನೋಡೆ ಧರಾತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೪೭

ಪಿರಿದುಂ ರಾಹುಭಯಕ್ಕ
ಳ್ಕಿರದೆ ಸುಧಾಕರನನುಳಿದು ಧರೆಗೆಟ್ಟಂದಾ ।
ಎರಳೆಯಿದೆಂಬಂದದೊಳೊಂ
ದೆರಳೆ ಕರಂ ಸೊಗಸಬೀರುತಿರ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೪೮

ಇರದೆ ಕಿರಾತನಾಮೃಗವನಾರ್ದಿಸುವನ್ನೆಗಮೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ ಕೋ
ಡೆರಡುಡಿಯಲ್ಕದಾಗಳತಿಭೀತಿಯೊಳೋಡಿ ಬಳಲ್ದು ತೃಷ್ಣೆಯಿಂ ।
ತ್ವರಿತದಿ ನೀರ್ಗೆ ಸೇರಿ ನಿಜಬಿಂಬಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪುಲ್ಲೆಗೆತ್ತು ತಾಂ
ಸುರತಕೆ ಸಾರ್ದುದಿಂತು ಮದನಾತುರದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಮಿರ್ಪುದೇ ॥ ೪೯

ಕಡುಪಿಂ ಬರ್ಪೆಂಟಡಿಯುಂ
ಪಿಡಿಪಿಡಿಯೆಂದೊರ್ವ ಶಬರಿ ಶಬರನೊಳುಸಿರ ।
ಲ್ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆಂದವನುಸಿರ್ದಾ
ನುಡಿಯಂ ಸಲೆ ಕೇಳ್ದು ಪೊರೆಯವರ್ನಗುತಿರ್ದರ್ ॥ ೫೦

ಗಜಕರ್ಣಿಕೆಯನದೊರ್ವಂ
ಭುಜಬಲದಿಂದೆಸೆಯಲದು ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ವನೆಗಂ ।
ಅಜಗರವೆಂದತಿಭಯದಿಂ
ನಿಜಕಾಂತನನಪ್ಪಿದಳ್ಪುಳಿಂದಿಯದೊರ್ವಳ್ ॥ ೫೧

ತನ್ನಯ ಪುತ್ರನಪ್ಪ ಗಜದೈತ್ಯನ ಬೇಂಟೆಗೆ ಬರ್ಪ ಶೂಲಿಯೊ
ಳ್ಮುನ್ನಮೆ ತಾಂ ಪೊಣರ್ಕೆಗೆನುತುಂ ಮಹಿಷಂ ಮಿಗೆ ಬಂದನೆಂಬಿನಂ ।
ಉನ್ನತಗಾತ್ರದಿಂದೆ ಭಯಮಂ ಬಿಯದರ್ಗುಱೆ ಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಕೋ
ಣಂ ನಗವೃಂದಮಂ ಕೆಡಪುತೆಟ್ಟರುತಿರ್ದುದದೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ॥ ೫೨

ಬರ್ಪ ಉಲಾಯುಮದೊರ್ವನ
ನಾರ್ಪಿಂಪೊಯ್ದುತ್ತೆ [1] ಬೆಂಗಪಾಯ್ದಾತಂ ಮ ।

---

1 ಬೆನ್ನ.

ಯ್ಗ ರ್ಪಿಂದೆಸೆದಂ ತನ್ನ ಘೋ
ಡರ್ಪಿಂದೆಬ್ಬಿಂದ ದಂಡಧರನೆಂಬಿನೆಗಂ ‖ ೫೩

ವ‖ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಬಡನಡುವಿನ ನಿನ್ನೀನಾರಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ನೀನೊಂ
ದಡಿಯನಿಡಲುವಾರ್ಪೀಯಾನೆವಿಂಡಾಕೆಯಂ ಕಂ ।
ಡಡಗುವುದೆನುತೊರ್ವಳ್ಬೇಂಟೆಯಿಂತಾಗವೆಂದುಂ
ನುಡಿಯೆ ಮನದಿ ತಾಟ್ದಂ ಚಿಂತೆಯಂ ವ್ಯಾಧನಾಥಂ ‖ ೫೪

ಇನಿಯನ ಕೂಡೆ ಬೇಂಟೆಗೆ ತೆರಳ್ದೊಡೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಗಳಂ ಘನ
ಸ್ತನದ ವಿಳಾಸಮುಂ ಬಿಡದೆ ಕಂಡೊಡೆ ದಲ್ಪುಲಿ ಸಿಂಗವಿಂಡುಗ ‖
ಳ್ಮನಿವುವು ಪೋಗದುಂತೆ ನಿಲೆ ಮನ್ಮಥನೆಂಬವ [1] ನಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟಪಂ
[2] ನಿನಗಿರಗಾಣೆನೀತೆರದೊಳೆಂದಳದೊರ್ವ ಪುಳಿಂದಿ ಪುತ್ರಿಯೊಳ್ ‖ ೫೫

ಇಂತೆಸೆದಿರ್ಪ ಪುಳಿಂದರ
ನಂತೀಕ್ಷಿಸುತಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭನೊಲವಿಂ ।
ಸಂತಸದಿಂ ಬರ್ಪಾಗ
ಳ್ಕಂತಿರ್ದುದು ಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮಂ ಸೊಗಸುತ್ತುಂ ‖ ೫೬

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಮೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ೫೭

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಘ್ರಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ ।
ತುಟಿಲನೊಡರ್ಚೆ [3] ಲಾಲ್ದು ಪೊಗದೊಳ್ಮಗಮಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀ ಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ‖ ೫೮

ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತಂ‖ ಗಿರಿಯುಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬೆರೆದರಜಮ [4] ನಿರದೆ [5] ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।

---

1 ನಟ್ಟೆ. 2 ನಿನನಿರಗಾಣೆ. 3 ದಾಲ್ದು. 4 ನುರದೆ. 5 ಸಖಿದು.

ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ‖ ೫೯

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಕಲಸುರಮಣಿಮಕುಟವಿರಾಜಿತಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾ
ಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪಾದಪಂಕೇಜಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠ
ವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರ ವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಗ್ರೀ
ಷ್ಮಾರಣ್ಯವರ್ಣನಂ ಕಿರಾತವರ್ಣನಂ
ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

1 ವೈರಿಯುಹ ಮನ್ಮಥನಿಗುಪ
ಕಾರಿಣಿಯಾಗಿರ್ದಳೆಂದು 2 ಸತಿಗರೆಯೊಡಲಂ ।
3 ಓರಂತಿತ್ತಾ ಕರುಣಾ
ವಾರಿಧಿ 4 ವಿಶ್ವೇಶನಾವಗಂ ಪೊರೆಗೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ಇದು ಸ್ಮೈಪಿನ ಸಾಗರಮೋ
ಇದು ಸಾಲೋಕ್ಯಾದಿಪದದ ಸಿದ್ಧಿಸ್ಥಲವೋ ।
ಇದವಿದ್ಯಾತಿಮಿರಂ ಪೊ
ರ್ದದ ಹಂಸಾಸ್ಪದವೊ ಎನೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ,

ಜಿತದರ್ಪಕತೆ ಹೃಷೀಕೇ
ಶತೆ ನಿರುತಂ ವಾಕ್ಪತಿತ್ವಮೊದವಿರ್ದಲ್ಲಿಯು ।
ಜತಿಗಳ್ತಿದೇವತೆಗಳಂ
ಸತತಂ ಪೋಲ್ತೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಗೆವಂದರರದಾಗಳ್ ॥ ೩

ಮುನಿದೊಡೆ ವಿಧಿಯುಂ ತೃಣವೆಂ
ದೆನಿಸುವ 5 ಕರುಣಿಸಿದೊಡಂತೆ ಮತ್ತಾತೃಣಮುಂ ।
ವನಜಭವನೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪಿ
ಘನತೆಯುನಾಂತಿರ್ಪ ಮುನಿವಿತಾನಂ ಮೆರೆಗುಂ ॥ ೪

ಪೇಳಲದೇಂ ಸುರತರು ಜಳ
ಜಾಳಮು 6 ನೀಂಟುತ್ತಮಾವುದಿಷ್ಟಮನೆನುತುಂ ।
7 ಆಟಿಗೊಳುತ್ತಾರಿಸಿಗ
ಳ್ಗಾಳಿಯುನುಂಡೀವರೆಱುದವರ್ಗೀಪ್ಸಿತಮುಂ ॥ ೫

---

1 ವೈರಿಯಾದತನುಸತಿಗುಪ. 2 ಸತಿಗರ್ಧಾಂಗೀ. 3 ಕಾರಮುನೆಸಗಿದ ಕರುಣಾ
4 ಗುರು ವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ. 5 ಕಾರುಣ್ಯಮಾದೊಡಂತಾ ತೃಣಮುಂ.
6 ನೀಂಟುವುದೀಪ್ಸಿತಂಗಳನೆನುತದ. 7 ನಾಳಿ.

ವ॥ ಮತ್ತಮಾ ಮುನಿವರರ್ಪರಮೇಶ್ವರನಂತೆ ಸತ್ಯಾಸ್ಪದರುಂ, ರಾಮಚಂದ್ರನಂತೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದರುಂ, ಮಂತ್ರಿಜನದಂತೆ ಯೋಗಾನ್ವಿತರುಂ, ಶಿಶಿರಕಾಲದಂತೆ ತಪೋವಿರಾಜಿತರುಂ, ಋಷ್ಯಶೃಂಗನಂತೆ ಶಾಂತಾಂತಃಕರಣರುಂ, ಇಂದ್ರನಂತೆ ಸದಾರಂಭಾಸಕ್ತರುಂ, ಸಮವರ್ತಿಯಂತೆ ದಂಡಧರರುಂ, ಕೋದಂಡದಂತೆ ಸದ್ಗುಣೋಪೇತರುಂ, ಉಪವನದಂತೆ ಕಾರಕಾನ್ವಿತರುಂ, ವಿನತಾಗರ್ಭದಂತೆ ವಿಭೂತಿಭಾಸುರರುಂ, ಶುಕನಿಕರದಂತೆ ಫಲತರುದ್ರಾಕ್ಷಾಸಕ್ತರುಂ, ಹುತವಹನಂತೆ ಸಪ್ತಶಿಖಾನ್ವಿತರುಂ, ಮಹಾರಣ್ಯದಂತಕ್ಷಮಾಲಾವಿರಾಜಿತರುಂ, ಸುಮನೋಬಾಣನಂತೆ ಸುರಭಿಸಮೇತರುಮಾಗಿರ್ಪರಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಪವನಾಶಿಗಳಾಗಿರ್ದುಂ
ಪವನಾಶಿಗಳಲ್ತು ಮುನಿಗಳೆನಿಸುತ್ತುಂ ಮು ।
ತ್ತವರ್ಗಳ್ಮುನಿಗಳೆಯಲ್ತುಂ
ತು ವಿಚಿತ್ರಂ ನೋಡಲಾ ತಪಸ್ವಿಗಳಿರವಂ ॥ ೬

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಸಮಸ್ತಪ್ರಮಥಗಣಸಮೂಹಸಹಿತಂ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಮುಂದೆ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್ಗಜಾಸುರಂ ಕೇಳ್ದು ತನ್ನ ಮೇಲೆಟ್ಟಿರ್ಪ ದಾಳಿಯೆಂದಱಿದು ಮನದೊಳ್ ಖತಿಯಂ ತಾಳ್ದು ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಯದೊರ್ವ ರಕ್ಕಸನೊಳಿಂತೆಂದಂ,

ಬರ್ದುಕಿದೆನಿನಿತು ದಿನಂ ನನ
ಗಿದಿರ್ವಂದು ಪೊಣರ್ಚಿದವನ ನಾಂ ಕಂಡಱಿಯೆಂ ।
ಇದು ಚಿತ್ರಂ ಪೆಣ್ಮಯ್ಯಂ
ಕದನಕ್ಕೆಟ್ಟಿಂದ ಗಡಮೆನುತ್ತವನುಸಿರ್ದಂ ॥ ೭

ಮಂದರಮನುರುಪಿ ಸಿತನಗ
ಮಂ ದಹಿಸಿ ಸುವರ್ಣಶೈಲಮಂ ಪಿರಿದುಂ ಸು ।
ಟ್ಟಿಂದೀಗಳ್ಮಸಣದೊಳಿ
ರ್ಪಂದದೆ ನಾಂ ಮಾಡುವೆಂ ಕಪಾಲಿಯನದಟಿಂ ॥ ೮

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ತನ್ನಸೇನಾಪತಿಯೊಳುಸಿರ್ವನ್ನಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ಮಹೇಶ್ವರಂ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ರಾಜಧರ್ಮವನನುಸರಿಸುತ್ತೊರ್ವ ಗಣೇಶ್ವರನಂ ಗಜಾಸುರನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಲಾತನೆಟ್ಟಿಂದವನೊಳಿಂತೆಂದಂ,

ಮಂದರವಾಸನುಗ್ರಫಣಿರಾಜವಿಭೂಷಣನಂಧಕಾರಿ ಗೋ
ವಿಂದಮುಖಾಮರಪ್ರತತಿವಂದಿತಪಾದಪಯೋಜನದ್ರಿಜಾ ।
ನಂದಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರನಸಮಾಯುಧದರ್ಪಘನಪ್ರಭಂಜನಂ
ಬಂದಿರದೆನ್ನನಟ್ಟಿ ನಡೆತಂದೆನಿದಿಲ್ಲಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯಸೂದನಾ ॥ ೯

ದಂಡಧರಾಭಿಮಾನಧರಣೀಧರವಜ್ರನೆನಿಪ್ಪ ಭರ್ಗನಂ
ಚಂಡಕರಾಗ್ನಿಸೋಮನಯನತ್ರಿತಯೋರ್ಜಿತಮೂರ್ತಿಯಂ ಸದಾ ।
ಖಂಡಲಮಸ್ತಕಾಂಚಿತಪದಾಂಬುಜನಂ ಗುರುವಿಶ್ವನಾಥನಂ
ಕಂಡು ಬರ್ದುಂಕು ಕಾಣದೊಡೆ ತಪ್ಪದೆ ಬರ್ಪುದಪಾಯವೀಕ್ಷಣಂ ॥ ೧೦

ಬಂದನಿದೆ ಶಂಭು 1 ನೀನೇ
ಬ್ಬಂದು ಶರಣ್ಬುಗೆ ಬಳಿಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಿಸುವಂ ಕೇ ।
ಳೆಂದೆನೆ ಗಜದೈತ್ಯಂ ಕೋ
ಪಂದಾಳ್ದು ಗಣೇಶನೊಡನೆ ತಾನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧

ನಾಕಂ ನೋಡ್ಪೊಡೆ ನನ್ನದು
ವೈಕುಂಠಂ ನನ್ನ ತಾಣೆಯಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯ ।
ಲೋಕಂ ನನ್ನಾಡುಂಬೊಲ
ಮಾಕಾಲಗ್ರೀವನೆನಗೆ 2 ಸಾಟಿಯೆ ಗಣಪಾ ॥ ೧೨

ಸಿರಿವೆಣ್ಣೆನ್ನಯ ಪಂಜರ
ದರಗಿಳಿಯಜಕಾಂತೆಯೆನ್ನ ವಶಮಾಗಿರ್ಪ ।
ಳ್ಧರಣೀತಳಮಂಬುಧಿ ಮ
ತ್ಕರಪಂಕಜರೇಣುಪುಷ್ಪಷತಂಗಣಪಾ ॥ ೧೩

ನನ್ನಯ ಪಿತನಂ ಮುಳಿಸಿಂ
ತನ್ನಂಗನೆ ಕೊಂದ ಹರಿಬವಂ ನಾಂ ತೆಗೆಯದ ।
ಮುನ್ನಂ ಕಂಡೊಡೆ ಸರಿಯುವ
ರೇಂ 3 ನಗರೇ ನನ್ನನೆಂದನಾ ಗಜದೈತ್ಯಂ ॥ ೧೪

ಬೊಪ್ಪನ ಕೊಲೆಯಂ ತೆಗೆವೆಂ
ಕಪ್ಪವನುಱೆ ಕೊಂಡು ತಿಸುಟಿ ತಿಱುವಂತೀಗ ।

1 ನಿನಗೇ. 3 ಶರಣೆನೆ. 3 ಸಗಲೇ.

ಳ್ಕಪ್ಪರವಂ ಕುಡದಿದೊರ್ಡೆ
ಬೊಪ್ಪಂಗಾಂ ಪುಟ್ಟಿದಾತನಲ್ತು ಗಣೇಶಾ ‖ ೧೫

ತಿರುಕಂ ದಿಗಂಬರಂ ಪೆ
ಗೊರ್ಱರವಂ ಪಾರ್ವಂ ಮರುಳ್ಗಳರಸೇಕಾಕಿಯು ।
ನಿರದಿಕ್ಕುವುದನುನಯ‌ಕುರೆ
ವಿರುದ್ಧವೆಂದಱಿದು ಕಾಯ್ದನವನಂ ಮುನ್ನಂ ‖ ೧೬

ವ‖ ಇಂತುದ್ಧತವೃತ್ತಿಯಿಂ ತನ್ನ ಪೌರುಷಮಂ ಪೇಳ್ದಿಭದಾನವನೊಳ್ಗಣೇಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ಪಿರಿದುಂ ರಾಗದ್ವೇಷಂ
ದೊರೆಕೊಂಡರ್ಗಮೃತವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುನೀಶ ।
ಗೊರ್ಱರೆಯಲ್ಭಿಕ್ಷುಕನಾದಾ
ಪರಶಿವನಂ ತಿರುಕನೆಂಬರೇ ಮದಮತ್ತಾ ‖ ೧೭

ನಿರುತಂ ದಶದಿಕ್ಕೆಲ್ಲಂ
ವರವಸ್ತ್ರ 1 ಮದಾಗೆ ಪೊದೆದು ರಾಜಿಸುತಿರ್ಪಾ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣನನೆಲವೊ ದಿಗಂ
ಬರನೆಂದೊಬ್ಬರೆ ವಿಚಾರಿಸಲ್ಪಾಮರನೇ ‖ ೧೮

ತನ್ನಂ ತಾನೇ ಕಾಣಿಸಿ
ತನ್ನಡಿಗಳನಖಿಳರಿಂದೆ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ವಾ ।
ಸನ್ನುತಕರುಣಾಂಭೋಧಿಯ
ನನ್ನೆಯುವೆಲೊ ಗೊರವನೆಂಬುದಮರವಿರೋಧೀ ‖ ೧೯

ಯಜ್ಞಾಹುತಿಯಂ ಕೊಂಡಾ
ಯಜ್ಞಫಲವನೀವ ಯಜ್ಞಪತಿಯೆನಿಸಿದ ಸ ।
ರ್ವಜ್ಞಂ 2 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲವೆ
3 ಯಜ್ಞತೆಯಿಂ ಪಾರ್ವನೆಂದೊಡೇಂ ಪಳಿವುಂಟೇ ‖ ೨೦

ದುರಿತಾತ್ಮರ್ಗೆಲ್ಲಂ ತ
ನ್ನಿರವಂ ಕಾಣಿಸದೆ ಮಾಯೆಯೆಂಬೀ ಮರ್ದಿಂ ।

1 ಮದಾಗಿ. 2 ಬ್ರಾಹ್ಮಣೆಯಜ್ಞ. 3 ಕೃಜ್ಞತೆಯಿಂ.

ದಿರದೆ ಮರುಳ್ಮಾಡಿದ
ಪುರಹರನಂ [1] ಮರುಳ್ಗಳರಸನೆಂದುಸಿರುವರೇ ॥ ೨೧

ನಳಿನಭವಾದಿಗಳಿರದಾ
ಪ್ರಳಯದೊಳಳಿದಂದು ನಿತ್ಯತೆಯಿಂತೊರ್ವನೆ ।
ಯುಳಿದಿರ್ದ ಶಂಭುವಿರವಂ
ತಿಳಿಯದೆಯೇಕಾಕಿಯೆನುತುಸಿರ್ವರೆ ಮರುಳೆ ॥ ೨೨

ಸಂಕರಜನ್ಮಂಗಲ್ಲದೆ
ಶಂಕರನೊಳ್ದ್ವೇಷವೆಂಬುದುದಿಸದೆನುತೆ ನಿ ।
[2] ಶ್ಶಂಕತೆಯಿಂ ಶ್ರುತಿಯಖಿಳಜ
ಗಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆಯ್ದೆ ಮೊರೆವುತಿರ್ಪುದಜಸ್ರಂ ॥ ೨೩

ಆರಯೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಮಹಿಷಾಕೃತಿಯಿಂದೆಸೆದಿರ್ದು ನಿನ್ನ ಯಾ
ಕಾರವೆಯಾನೆಯಂತೆ ಪರಿರಂಜಿಸುತೊಪ್ಪಿದೆ ನಿನ್ನರೂಪುಮಂ ।
ದಾರಿಯನಿಂದೆಯುಂ [3] ಸಕಲವಿಷ್ಟಪಮುಂ ತಿಳಿವಂತೆ ಸಂತತಂ
ಸ್ಮಾರಿಸು [4] ತಿರ್ಪುವೀ ಜನನಸಂಕರ [5] ವೆಂಬುದ ನಿನ್ನಸಾದುರ್ದಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ಗಣೇಶ್ವರನುಸಿರ್ವಿನಂ ಗಜಾಸುರಂ ಕೋಪವಿಹ್ವಲನಾಗಿ ಕಣ್ಗಳ್ಕೆಂಪೇರಿ ಪಲ್ಮೊರೆದು ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ್ತೆ,

ಕೂರಸಿಯಿಂ ಗಣವರನ ಶ
ರೀರಮನುಱೆ ಪೊಡೆಯೆ ಗಗನಮಂ ಪೊಯ್ದಂದದೆ ।
ರಾರಾಜಿಸೆ ಪುಸಿದುದೆನು
ತ್ತಾರಯ್ಯದೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಯ್ದನಾ ಮತ್ತಾತ್ಮಂ ॥ ೨೫

ಕಡಿದೊಡೆ ಕತ್ತರಿಸಿದೊಡಿರಿ
ದೊಡೆ ದೀಪಂ ತವಿಪುದೇ ಬಳಿಕ್ಕಸುರಂ ತಾ ।
ನೊಡರಿಚಿದಾಸುರಕರ್ಮಂ
ಕಿಡಿಸಲದೇನಾರ್ತುದಿಲ್ಲ ಗಣಪುಂಗವನಂ ॥ ೨೬

---

1 ಮರುಳ್ಗರಸನೆಂದು ಸೊರಹುರೆ. 2 ಶ್ಶಂಕೆಯಿಂ ಶ್ರುತಿಳಗಳಿಖಿಜ.
3 ಸಕಲವಿಷ್ಟಪವೆಲ್ಲರಿಪಂತೆ 4 ತಿರ್ದುವೀ. 5 ವೆಂಬುದು.

ವ॥ ಬಳಿಕ್ಕಾದುರಾತ್ಮನೊಳ್ಗಣೇಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ನಿನ್ನಂ ಪರಮೇಶಂ ಪೇ
ೞ್ತನ್ನಯ ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದಿರ್ದುದಱಿಂ ।
ದಂ ನಾಂ ಕಯ್ಗಾಯ್ದಂ ನಿನ
ಗಿನ್ನಂ ಬರ್ದುಕುಂಟೆ ಭೂತಳದೊಳೆಂದುಸಿರ್ದಂ ॥ ೨೭

ಅಂಧಕನ ಸಾಲ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಜ
ಲಂಧರನೆಂಬುವನ ಪಜ್ಕೆಗೇರಿದೆ ಮೂರ್ಖ ಮ ।
ದಾಂಧಾ ಎನುತಾಗಳ್ಸಿತ
ಕಂಧರನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ತೆರಳ್ದನಾಗಣನಾಥಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಇತ್ತಲಾ ಗಜಾಸುರಂ ಕೆದನಲೋಲುಪ್ತನಾಗಿ ನಿಜಬಲಂಗೂಡಿ ಶೂಲಿ
ಗಿದಿರ್ಚಿಸಿಂದು ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸುವಿನಮಾಗಳ್,

ವರಕರ್ಮವ್ರಾತಮಂ ವಿಷ್ಣುವಿತತಿ ನಿಗಮವ್ಯೂಹಮಂ ಬುದ್ಧಶಾಸ್ತ್ರೋ
ತ್ಕರಮಾದಂ ಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಂಗಳನತಿಶಯದಿಂ ದುಷ್ಕೃತವ್ರಾತ [1] ಮುಂ ಮೇ ।
[2] ಣಿರದಾ ಸಿಂಹಂಗಳಂ ಜಂಬುಕತತಿ ಕಡುಪಿಂ ಮುತ್ತುವಂತಾಗಣಾಧೀ
ಶ್ವರಸೈನ್ಯಾನೀಕಮಂ ಮುತ್ತಿದುದಸುರಬಲಂ ಸೊರ್ಕಿನೌನ್ನತ್ಯದಿಂದಂ ॥ ೨೯

[3] ಪುಲಿಗಳೊಳೆ ಮೃಗವಿತತಿಯುಮು
ಳ್ದಲೆವಕ್ಕಿಗಳೊಳ್ದಿವಾಂಧಸಂದೋಹಂಗ ।
ಳ್ಕಲಹಂಗೆಯ್ವಂದದೆ ಗಣ
ಬಲಮಂ ರಕ್ಕಸನಥಟ್ಟು ತಾಂಗಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೩೦

ಪಿಡಿಪಿಡಿ ತಿವಿತಿವಿ ತರಿತರಿ
ಬಡಿಬಡಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದಾಂತಿರಿಯಿರಿಯುಡಿಯುಡಿ ।
ಕಡಿಕಡಿಯೆನುತುಂ ಬೊಬ್ಬಿ
ಟ್ಟುಡುರ್ತಿರ್ಪ್ಪಲಮುಱೆ ಪಣಂಚಿ ಸೆಣಸಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೩೧

ಧುರದೊಳ್ಬಡ್ಗಾಖಡ್ಗಿಯಿ
ನುರುಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿಯಿಂದೆ ಕುಂತಾಕುಂತಿಯಿ ।

1 ಮಂತಾ. 2 ಪರಿಯೊಳ್ಸಿಂಹಂಗಳಂ. 3 ಪುಲಿಗಳೊಳ್ಮೃಗವಿತತಿಯುಮ,

ನಿರದುಱೆ ಕೇಶಾಕೇಶಿಯಿ
ನೆರಡುಂ ಬಲಮುರ್ಕಿನಿಂದೆ ಪೊಣರ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೩೧

ಇರಿವಿಟ್ಟಿ ಪೊಯ್ವ ಲೌಡಿಯ
ಕರೆವಂಬಿನ ವೃಷ್ಟಿ ಮೋದುವಡ್ಡಾಯುಧದುಱೆ ।
ತರಿವ ಕೃಪಾಣದ ಕುಂತದ
ಬರುಪಿಂಗಾ ದೈತ್ಯಬಲಮದಳ್ಕಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೩೩

ಸಿಂಗದ ಜಂಗುಳಿಯೊಳ್ಮಾ
ತಂಗಂಗಳ್ಸೆಣಸಲಾರ್ಪುವೇ ಗಣಬಲದಿಂ ।
ಭಂಗಂಬಟ್ಟೋಡಿತ್ತಾಸಮ
ರಾಂಗಣದಿಂದಸುರಸೇನೆ ಜವದಿಂದಾಗಳ್ ॥ ೩೪

ತನ್ನ ಬಲಂ ಭಯದಿಂದಂ
ಬೆನ್ನಿತ್ತುದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಭಯಮಂ ಕುಡುತುಂ ।
ಪನ್ನತಿಕೆಯನುಱೆ ಬೀರು
ತ್ತುನ್ನಡೆದಂ ಸಂಗರಕ್ಕೆ ಕುಂಜರದೈತ್ಯಂ ॥ ೩೫

ನೆಗಪುತ್ತಾನನಮಂ ಕರಾಗ್ರದೆ ಮಹಾನಿಃಶ್ವಾಸಮುಚ್ಛ್ವಾಸದಿಂ
ಖಗಮುಖ್ಯಗ್ರಹರಾಶಿಯಂ ಖಚರರಂ ನಕ್ಷತ್ರಸಂದೋಹಮಂ ।
ತೆಗೆವುತ್ತುಂ ಬಿಡುತುಂ ಭಯಂಗೊಳಿಸುತುಂ ತಾಂ ಬೃಂಹಿತಧ್ವಾನದಿಂ
ಜಗಮಂ ಕಾಳೆಗಕೊಲ್ದು ಬಂದನದಟಿಂದಂ ಮತ್ತನಾಗಾಸುರಂ ॥ ೩೬

ಕೆಲರಂ ಶುಂಡಾಗ್ರದಿಂದಂ ಪಿಡಿದುರದಿಡುತುಂ ಮೇಘಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೊಕ್ಕಿಂ
ಕೆಲರಂ ವಾಲಾಂತದಿಂದಂ ಪೊಡೆದು ಕೆಡಪುತುಂ ಭೂಮಿಭಾಗಕ್ಕೆಯಾರ್ಪಿಂ ।
ಕೆಲರಂ ದಂತಂಗಳಿಂದೀಡಿರಿದುಱೆ ದೆಸೆಗೀಡಾಡುತುತ್ಸಾಹದಿಂದಂ
ಮಲೆವುತ್ತೆಟ್ಟಿಂದನಾಗಳ್ಪರಬಲನಳಿನೀಕುಂಜರಂ ದಾನವೇಂದ್ರಂ ॥ ೩೭

ನೆರೆ ಕೈವೀಸುತೆ ದೆಸೆದೆಸೆ
ಯೆರೆಯರನಾ ತಾಣಬಟ್ಟರಂ ಮಾಡುತೆ ಬಾಂ ।
ದೊರೆಯುಂ ಕಲಂಕುತುಂ ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿವುತ್ತಿರ್ದಂ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ಗಜದನುಜಂ ॥ ೩೮

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪಾದೈತ್ಯನಂ ಕಂಡು ಪ್ರಮಥಯೂಥಾಧಿನಾಥರ್,

ಬೆಟ್ಟುಗಳಂ ಮುಳಿಸಿಂ ಕೀ
ಳ್ತಿದ್ದೊಡವೆಲ್ಲಂ ಬೞಿಕ್ಕವನ ತನುಹತಿಯಿಂ ।
ಮಿಟ್ಟಾದುವು ಖಚರರ್ಮಿಗೆ
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭಾಪೆನುತಮೆಯ್ದು ಕೀರ್ತಿಸುತಿರ್ದರ್ ॥ ೩೯

ವ॥ ಆಗಳಾ ಪ್ರಮಥರ್ಗವಂ ಮುನಿದು,

ಖತಿಯಿಂದಿವರಂ ಕೊಲ್ವೆನೆ
ನುತೆಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ತೋರಗಿರಿಯಂ ನಿಜಹ ।
ಸ್ತತಳದೊಳಾಂತಿಟ್ಟಂ ದು
ರ್ಮತಿಯಿಂದಂ ದುಷ್ಟನೆನಿಸುಮೀ ದೈತೇಯಂ ॥ ೪೦

ಓರ್ವನಿರದಿಟ್ಟದೊಂದೇ
ಪರ್ವತಮಂತವನ ಮಾಯೆಯಿಂದಾಗಳ್ಶತ ।
ಖರ್ವಮದಾಗೆೞ್ತರುತಿರೆ
ಯೊರ್ವನೆ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಮಹಾಕಾಳೆಗಮಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಆಮಹಾಕಾಳೆಗಮುಂ ಮುನಿದೆೞ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ,

ನಂದೀಶಂ ವೀರೇಶಂ
ಸ್ಕಂದಂ ವಿಘ್ನೇಶನಂತು ಘಂಟಾಕರ್ಣಂ ।
ಬಂದಂಬಿನ ಮೞೆಗಱೆವು
ತ್ತಂದವನಂ ತರುಬಿನಿಂದರದನೇನೆಂಬೆಂ ॥ ೪೨

ಇರಿ ಸುರಗಿಯಿನವನೊಡಲಂ
ತರಿ ಶುಂಡಾದಂಡಮಂ ನಿಶಿತಪರಶುವಿನಿಂ ।
ಕೊರೆ ಕೊರಲಂ ಕಡಿ ತಲೆಯಂ
ಮುರಿದೀಡಾಡಿವನ ಕೊಂಬುಗಳನೆನುತಾರ್ದಂ ॥ ೪೩

ಭಲ್ಲೆಯಿಂದಿನಿರಿವುತುಂ ಮಿಗೆ
ಶಲ್ಲೆಹದಿಂದಿಡುತೆ ಪೆಱರ ಶರವೃಷ್ಟಿಗಳಂ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ನೆರೆ ಕರೆವುತೆ ಕಡು
ವಿಲ್ಲದಟದೈತ್ಯನೊಡನೆ ಪೋರುತ್ತಿರ್ದರ್ ॥ ೪೪

ಸರ್ವಗಣಂ ಮುಸುಕಲ್ಕಾ
ನೊರ್ಪನೆ ನಿಜಮಾಯೆಯಿಂದಮಾಗಳ್ಸೂರ್ಯಂ ।
ಸಿರ್ವರನಾಗಿಸಿದಂ ಸಮ
ರೋರ್ವಿಯೊಳಸುರಾದಿನಾಯಕಂ ಪದಪಿಂದಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಆಗಳವಂ,

ಕಡುಗಿದನೇ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟನೆ
ಕಡುಪಳಿದುದೆ ಕಾಂತಿ ಪುಸುಳಿಸಿತೆ ಮುನ್ನಿನ್ನೂ ।
ರ್ಮಡಿ ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ ಬಿಡದೆಯೆ
ಪುಡುಪುಡಿಸುತ್ತಿರ್ದನಲ್ಲಿ ರಕ್ಕಸರೆಱೆಯಂ ॥ ೪೬

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ತಾನಿರುತಲ್ಲಿಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ಮ
ತ್ತೆಲ್ಲಿ ನಿಂದರನಲ್ಲಿ ಕೊಂಬಿನೊಳೆತ್ತಿ ಭೀತಿಯನುಣ್ಮಿಸು ।
ತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾಂತರನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತದೊಳೌಂಕಿ ಬಾನ್ಗೆ ಬಿಸಾಡುತುಂ
ನಿಲ್ಲದೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿದಿರ್ಚಿದರೆಲ್ಲರೊಳ್ಮಿಗೆ ತಾಂಗಿದಂ ॥ ೪೭

ಓರೋರ್ವನೊಡನೆ ಮಾಯೆಯಿ
ನೋರೋರ್ವನೆಯಾಗಿ ರಣಧರೆಯೊಳುರ್ಕಿಂದಂ ।
ವಾರಣದೈತ್ಯೇಯಂ ಮಿಗೆ
ಪೋರುತ್ತಿತ್ತಂ ಗಣೇಶ್ವರರ್ಗತಿಭಯಮಂ ॥ ೪೮

ಶುಂಡಾಲಂ ಕರ್ವುಗಳಂ
ತುಂಡಿಸುವಂತಾ ಗಣಂಗಳಖಿಳಾಯುಧಮಂ ।
ಖಂಡಿಸಿದಂ ಕರದಿಂ ವೇ
ತಂಡಾಸುರನಧಿಕಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಂ ॥ ೪೯

ಅಂಧಕನುರ್ಕಂ ಮೇಣು ಜ
ಲಂಧರನದಟಂ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ಮೇಣಾದಶ ।
ಕಂಧರನ ಪರಾಕ್ರಮಮಂ
ಸಿಂಧುರದೈತ್ಯೇಯನವರ್ಗೆ ತೋರುತಮಿರ್ದಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಇಂತವಂ ಮಾಟ್ಪುಪಟಳಮಂ ತರಹರಿಸಲಾಱದೆ,

ಶಕ್ತ್ಯರ್ಧಯುಧಿಂದಂ ಪಾ
ದಕ್ಕೆ [1] ಪಡೆಮೆಟ್ಟುವಂತೆ ಗಜಸಂದೋಹಂ ।
ರಕ್ಕಸರಾಜ್ಯನ ಬೀರ
ಕ್ಕಕ್ಕಳಸುತ್ತಾಗಳೀಶನಂ ಮರೆವೊಕ್ಕರ್ ॥ ೫೧

ವ॥ ಆಗಳ್ ರಮೇಶ್ವರಂ ದರಹಸಿತಾನನನಾಗಿ,

ಪೊಗಳ್ದುದಿದೆಪ್ಪುದಿರ್ದ ಶತಕೋಟಿಯುಮಿಟ್ಟೊಡದಾಗಳೀ ಬಲಂ
ಮಿಗೆ ಶತಕೋಟಿಯಾಗಿಯುಮನಂಗಮನುಚ್ಚಳಿಸಲ್ಕೆ ಗಾಯದಿಂ ।
ದೊಗಲುಮರುಣಾಂಬುವಿಂದವನ ದೇಹಮದೊಪ್ಪಿತು ಗೈರಿಕಾದಿಧಾ
ತುಗಳೆಸೆದಿರ್ದ ನೀಲಗಿರಿಯೆಂಬಿನೆಗಂ ಸೊಗಯಿಪ್ಪತತ್ಕ್ಷಣಂ ॥ ೫೨

ವ॥ ಆಗಳವಂ ಕನಲ್ದು ಈಶ್ವರಂಗೆ ಮುಳಿದು,

ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳಂ ಸುಂ
ದಲಮಿರೆ ಕೀಳ್ತಿಡುವಿನಂ ಬಟಿಕ್ಕುವುದಾವಾ ।
ವಲನಂ ಮಿಗೆ ಮುಸುಕಿದರ್
ಶಿಖರಂಗಳ ತೆರದೆ ಲಯಮನೆಯ್ದುದುವಾಗಳ್ । ೫೩

ವ॥ ಅಗಳಗಜಾಪಂ ನಗುತ್ತೆ,

ಗದೆಗೊಂಡಿಡೆ ಕರಿದನುಜನ
ಬಿದುವಡೆದರುಣಾಂಬು ಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರಕರಂಸೂ ।
ಸಿದುವವನ ವಿಕ್ರಮಂ ಜಸ
ದೊದವುಂ ಮಿಗೆ ಜಗುಳ್ವತೆರದೊಳಾ ಧುರದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಗಳವಂ ಕೆರಳ್ದು,

ಮನಸಿಜಮಾನಪುರಹರನ
ನೆನಸುಂ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆ ನೆರೆ ಮುಸುಕುವಿನಂ ।
ಘನ ವಡಬಾನಳನಂ ಸೀ
ರ್ದಸಿಗಳ್ಮಿಗೆ ಮುತ್ತುವಂದಮಾದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೫೫

1 ಪಡೆಂಮೆಟ್ಟು.

ಉಳುಪಿದೊಡವನಂ ಲೋಕ
ಕ್ಕುಳಿವಿನ್ನಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುಮ್ಮನೆಗೈದುವ ।
ನಳವಡಿಸಿ ಝುಳಪಿಸುತ್ತುಂ
ಮುಳಿದಿಟ್ಟಂ ದಾನವೇಂದ್ರನಂ ಮದನಹರಂ ॥ ೫೬

ತರಣಿಸಹಸ್ರಕೋಟಿಗಳೆವೊಬ್ಬುಳಿಗೊಂಡುವೊ ವೈದ್ಯುತಾಗ್ನಿಗ
ಳ್ಸ್ಥಿರತರವಾದ ರೂಹುದಳೆದೇಕವುದಾದುವೊ ನೋಡುತಿರ್ಪಿನಂ ।
ಹರನುರಿಗಣ್ಣ ಕೆಂಬೆಳಗು ನೀಳ್ದುಱೆ ಪುಟ್ಟಿಯದಾಗಿ ಬಂದುದೋ
ಅರಿದೆನಲಾ ತ್ರಿಶೂಲವಿರದೆಟ್ಟುರುತಿರ್ದುದತೀವ ತೇಜದಿಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದಾತ್ರಿಶೂಲಮುವಗ್ರಹಮನುರ್ಚಿ ಪಂಚಕದೊಳ್ಪೊಯ್ವಿನಂ,

ಅಸುವಿಂಗುಬ್ಬಸವಾಗ
ಲ್ಕಸುಮುಗಿದಕ್ಷಿಗಳಿನೆಯ್ದೆ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ ಕುಳಿ ।
ತ್ತೆಸೆದಿರ್ದಂ ಗಜದೈತ್ಯಂ
ಮಿಸುಪಶನಿಯ ಘಾತದಿಂದೆ ಕೆಡೆದದ್ರಿಯವೋಲ್ ॥ ೫೮

ಆ ಸಮಯದೊಳನಿಮಿಷತತಿ
ಸೂಸಿದುದರಲ್ವೆಳೆಯನಮರದುಂದುಭಿ ಮೊರೆದುವು ।
ಭೂಸತಿ ನಲಿದಳ್ದುಷ್ಟರ
ನಾಸಮುದಾರ್ಗಿೀಯುದತುಳಹರ್ಷೋದಯಮಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಆಗಳಾ ದೈತ್ಯನಿನಿತು ಚೇತನಂದಾಳ್ದು ಕಣ್ದೆರೆದಿದಿರೊಳಿರ್ಪಭವನಂ ಕಂಡಜ್ಞಾನಂ ಪಿಂಗಿ,

ಕರಮಂ ಸಾರ್ಚಿ ಶಿರಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಕರಿದೈತೇಯಂ ಮಹಾದೇವನಂ
ಗಿರಿಜಾನಾಥನನಂಧಕಾರಿ ದನುಜಕ್ಷೋಣೀಂದ್ರದಂಭೋಳಿಯಂ ।
ಹರನಂ ಭರ್ಗನನಚ್ಯುತಾಕ್ಷಮಹಿತಶ್ರೀಪಾದನಂ ಚಂದ್ರಶೇ
ಖರನಂ ಸೊರ್ಕಳಿದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಪೊಗಳ್ದಂ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶನಂ ॥ ೬೦

ರಗಳೆ॥ ಶ್ರೀಗಿರಿಜಾಸ್ಯಾಂಬುಜದಿನಕರ ಜಯ ।
ಸಾಗರಶಯನವಿನುತ ಶಂಕರ ಜಯ ।

ದೇವ ಚತುರ್ದಶಭುವನನಾಥ ಜಯ ।
ದೇವ ಧರಿತ್ರೀತಳವರೂಥ ಜಯ ।
ದೇವ ಫಣೀಶ್ವರಯಜ್ಞಸೂತ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ಪವಿತ್ರಪರಮಚರಿತ್ರ ಜಯ ।
ದೇವ ಭಜಕಸಂದೋಹಬಂಧು ಜಯ ।
ದೇವ ವಿನುತಜನಸುಕೃತಸಿಂಧು ಜಯ ।
ದೇವ ವಿಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣ ಜಯ ।
ದೇವ ಭುಜಂಗಾಕಲ್ಪಕರ್ಣ ಜಯ ।
ದೇವ ಮನೋಭವದರ್ಪನಾಶ ಜಯ ।
ದೇವ ನಿರಂತರಗಗನಕೇಶ ಜಯ ।
ದೇವ ದಂಡಧರಗರ್ವಹರಣ ಜಯ ।
ದೇವ ಸುರಾಧಿಪವಿನುತಚರಣ ಜಯ ।
ದೇವ ತ್ರಿಭುವನಭರಣಕೇಳಿ ಜಯ ।
ದೇವ ಸುಧಾಕರಶಕಲಮೌಳಿ ಜಯ ।
ದೇವ ವಿರಿಂಚಿಶಿರಚ್ಛೇದನ ಜಯ ।
ದೇವ ವಿಮಲಕಕುಭಾಚ್ಛಾದನ ಜಯ ।
ದೇವ ಧನಂಜಯವಿಲಸತ್ಕರ ಜಯ ।
ದೇವ ವಿದಾರಿತದನುಜನಿಕರ ಜಯ ।
ದೇವ ಚಿರಂತನವಾಗತೀತ ಜಯ ।
ದೇವ ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಜಯ ।
ದೇವ ಸದಾಶಿವ ಸಂಸ್ತುತಮುಖ ಜಯ ।
ದೇವ ಮಹೇಶ ಧನೇಶ್ವರಸಖ ಜಯ ।
ದೇವ ಜಲಂಧರದನುಜಮಥನ ಜಯ ।
ದೇವ ಸರ್ವಹಿತಪುಣ್ಯಕಥನ ಜಯ ।
ದೇವಾರ್ಯಮಶಶಿವಹ್ನಿನಯನ ಜಯ ।
ದೇವ ಶರೀಕೃತಶೇಷಶಯನ ಜಯ ।
ದೇವ ಹಿರಣ್ಯೋದರನುತಪದ ಜಯ ।
ದೇವ ಭವಾನೀಚಿತ್ತಾಸ್ಪದ ಜಯ ।
ಶಾಶ್ವತಾಂಗ ಜಯ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ಜಯ ।
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಜಯ ವಿಮಲಕೀರ್ತಿ ಜಯ ॥

ವ॥ ಇಂತು ನುತಿಗೆಯ್ದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿರ್ದ ಗಜಾಸುರಂಗೀಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ಸುರುಚಿರಮಾದ ನಿನ್ನ ನುತಿಗಾಂ ಬಗೆದಂದುಱೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ವಲಂ
ಪಿರಿಯ ತನೂಜನಪ್ಪ ಗಣನಾಯಕನಾನನಮಂ ಸಮಂತು ಕಂ।
ಡಿರವೆನಗಾದುದಿಂದು ಮಿಗೆ ನಿನ್ನಯ ಪೆರ್ಮೆಗಗಾಣತೀಕ್ಷಣಂ
ವರವನನಂತಮಂ ಕುಡುವೆನೀಪ್ಸಿತಮಂ ನುಡಿಯೆಂದನೀಶ್ವರಂ ॥ ೬೧

ಸುರವರಸಂಪದಂ ನಿನಗೆ ಬಾಳ್ತೆಯೊ ಬೊಮ್ಮನ ಬಾಳ್ಕೆ ಬಾಳ್ತೆಯೋ
ಹರಿಯುರುಭಾಗ್ಯಮಂತದುವೆ ಬಾಳ್ತೆಯೊ ರುದ್ರನಲಂಪು ಬಾಳ್ತೆಯೋ।
ಪರಮಗಣಾಧಿಪತ್ಯಮದು ಬಾಳ್ತೆಯೊ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಷ್ಟಮಂ
ತುರಿಪದೆ ಬೇಡು ನಾಂ ಕುಡುವೆನೆಂದುಸಿರ್ದಂ ಕರುಣಾಕರಂ ಹರಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತೀಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಲವನಿಂತೆಂದಂ,

ಮರಣಂ ಸಾರ್ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಾ ಚರಣಮನುಱೆ ಚರ್ಮಾಕ್ಷಿಯಿಂ ಕಾಣ್ಬ ಭಾಗ್ಯಂ
ದೊರೆಕೊಂಡಂಗಿಂದ್ರಪಟ್ಟಂ ಸರಸಿಜಭವಪಟ್ಟಂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಪಟ್ಟಂ।
ಪರಮಾಣುಪ್ರಾಯಮಾಗಿರ್ಪುವು ಗಣಪದಮುಂ ರುದ್ರಸಂಪತ್ತುಮಾಗ
ಳ್ಬರುತಿರ್ಕುಂ ತಾವೆ ನಾನೊಂದು ವರಮನೆಱುಯೆಂ ಬಾಲಚಂದ್ರಾವತಂಸಾ॥ ೬೩

ಪಿರಿದುಂ ತ್ವತ್ಕೃಪೆ ನನ್ನೊಳಿರ್ದ ಬಟಿಕಂ ನಾಂ ಬೇಡುವೆಂ ಬೇಡುವೆಂ
ವರಮೊಂದಂ ಬಟಿಕೆನ್ನ ಚರ್ಮವನು ನೀಳ್ದೊಂದಂಬರಂಗೆಯ್ದು ಬೆ।
ಚ್ಚರದಿಂದಾಂತು ಗಜಾಜಿನಾಂಬರನೆನಿಪ್ಪಾ ನಾಮವಂ ತಾಳ್ದೊಡಾ
ವರವಂ ಕೋಟಿಯನಿತ್ತವಂ ನನಗೆ ನೀಂ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೬೪

ವ॥ ಇಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಲೊಡಂ,

ಬಲೆಗಾಱಿಂ ಮಿಾನ್ಸಿಲುಕಿದ
ಬಲೆಗೊಡಪಲವೆಲ್ಲಮುದಿರ್ಪವೋಲಭವಂ ಸುಂ।
ಡಿಲನೆತ್ತಿಯಲುಗಲುದಿರ್ದುವು
ಪಲತೆರಮಾದಸ್ಥಿಯವನ ಪೇರೊಡಲಿಂದಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಬಟಿಯಂ,

ಎನಿಸುಂ ಕರ್ಬುರವರ್ಣದಿಂ ಮಿರುಗುತಿರ್ಪ ತೋಲನೊಲ್ದೆತ್ತಿ ಸ
ಜ್ಜನೆ ಸೀಳ್ದಂತದನಾಕ್ಷಣಂ ಪೊದೆದು ನಂದೀಶಾದಿಗಳ್ನೋಳ್ಪಿನಂ ।
ಮಿನುಗುತ್ತಿರ್ಪ ನವೀನನೀಲವಸನಂದಾಳ್ದೊಪ್ಪುವಾ ಕಾಮಪಾ
ಲನವೊಲ್ಕಾಮವಿರೋಧಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದನೇನೆಂದೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ॥ ೭೬

1 ಮುನಿಗಳ್ವಾರ್ತೆಯನಿದ ಕೇ
ಳ್ದನುರಾಗದೊಳೀಶನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದಾತಂ ।
ಗೆ ನಮಿಸಿ ನುತಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಂ
ಡನಘಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದವರ್ಗೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೭೭

ಮುನ್ನಿನವೋಲ್ನಿಮ್ಮಾಶ್ರಮ
ವಂ ನೀವೇಸಾರ್ದು 2 ಸುಖಮಿರಿಮೆನುತಪುರಂ ।
ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಂ ತ್ರಿಜ
3 ಗನ್ನಾಥನುಮಾಸನಾಥನವನಿವರೂಥಂ ॥ ೭೮

ವ॥ ಅಂತಾ ಮುನಿಗಳಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ ಸರ್ವಗಣಸಮೇತಂ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಕಾಶೀಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬರ್ಪಲ್ಲಿ,

ಅವರಿವರಂ ನೋಡಿದ ನೇ
ತ್ರವಿವಂ ತೊಳೆದೀಶನಡಿಯನೀಕ್ಷಿಪೆವೆನುತುಂ ।
ಯುವತಿಯೊ ನೀರ್ದಳೆದಳೊ ಎಂ
ಬವೊಲಾನಂದಾಶ್ರು ಸೂಸೆ ನೋಡಿದಳೊರ್ವಳ್ ೭೯

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ವಿಶ್ವನಾಥನಂ ನೋಳ್ಪಲ್ಲಿ,

ಮನವೆಂಬ ಗೃಹವನೀ ಪ
ತ್ತನವಂ ಪುಗುವಂತೆ ಪುಗುವನೀಶನೆನುತ್ತುಂ ।
ವಿನಯದೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಗಳೊ
ಎನೆ ರೋಮಾಂಚನವಿತಾನದಿಂದೆಸೆದಿರ್ದಳ್ ॥ ೭೦

ವ॥ ಮತ್ತಂ,

---

1 ಮುನಿಗಳೀವಾರ್ತೆಯಂಕೇ. 2 ಸುಖಮಿರಿಂಯೆಂದವರಂ.
3 ಗನ್ನಾಥಂಗೌರೀನಾಥನವನಿವರೂಥಂ.

ಹರನಂ ನೋಲ್ಪೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೊರ್ವಬಲೆ ಚಿತ್ತಾಸಕ್ತಿಯೌನ್ನತ್ಯದಿಂ
ಪುರವಟ್ಟಿರ್ಪಿನಮಂಗಸೌರಭಕಳಿವ್ರಾತಂ ಮುಸುಂಕುತ್ತಿರ ।
ಲ್ವರಶೃಂಗಾರರಸಾಭಿಷೇಕವನೊರಲ್ದಂಗೀಕೃತಂಗೆಯ್ದು ತ
ದ್ಗಿರಿಶಾಲೋಕನಕೆಂದು ಬಂದ ತೆರದಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದಳಾ ತಾಣದೊಳ್ ॥ ೭೧

ಉರುತಪದಿಂದಗೇಶ್ವರತನೂಜೆಯಪರ್ಣೆಯದಾದಳಂತದೇ
ನರಿದಿವಳೀಶನಂ ಪಿರಿದು ನೋಲ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಲ್ವಿನಂ ।
ಕರತಳ ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ದಳಂ ಜಗುಳ್ದೀಗಳಪರ್ಣೆಯಾದಳೀ
ಸರಸಿಜನೇತ್ರೆಯುಂತಿವಳೆಯಗ್ಗಳವೆಂದುಱೆ ಚಲ್ಲವಾಡಿದಳ್ ॥ ೭೨

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ಪ್ರೌಢಾಂಗನೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಕಂಡು ಪೊರೆಯ ಸಖಿಯೊಳುಸುರುತ್ತಿರ್ದಳದೆಂತೆನೆ,

ನಿರುತಂ ಮುಕ್ತಾಹಾರದಿ
ನಿರುತಿರ್ಪ ಮುನಿವ್ರಜಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸುವಭವಂ ।
ವರಮುಕ್ತಾಹಾರಂಗಳಿ
ನಿರದೆಸೆವೆಮ್ಮಕ್ಷಿಗಳ್ಗದೇಂ ಕಾಣಿಸನೇ ॥ ೭೩

ವೇದಂಗಳರಸಿ ಕಾಣದ
ಮಾದೇವನ ರೂಹುಗಂಡೆನಾವೇದಕೆ ಮಿಗಿ ।
ಲಾದೆಂ ನನ್ನಯ ಘನಸುಕೃ
ತೋದಯವೆಂತೋ ಎನುತ್ತೆ ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೭೪

ಶಿವನಂ ತೋರು ಗಜಾಜಿನಾಂಬರವನಾಂತೊಪ್ಪಿರ್ಪನಂ ತೋರುಮಾ
ಧವನಂ ತೋರು ನತಾಮರದ್ರುಮನೆನಿಪ್ಪಾ ಪೆಂಪುದಾಳ್ದಾ ಕೃಪಾ ।
ರ್ಣವನಂ ತೋರು ಮಹೇಶನಂ ಗಿರಿಶನಂ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶನಂ
ಭವನಂ ತೋರೆನುತಿರ್ದಳಾ ಪದದೊಳೊರ್ವಳ್ಬಾಲೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳೊಳ್ ॥ ೭೫

ತೊಟ್ಟಿಲರುಣಿವಚ್ಚದಿನಳ
ವಟ್ಟಜಿನಾಂಬರದಿನೊಪ್ಪುವಂ ಶಿವನೀತಂ ।
ನಿಟ್ಟಿಸು ನೀನೆಂದೆನುತುಂ
ಸುಟ್ಟಿಸಿದಳ್ಬಾಲಕೆಗೆ ವಿದಗ್ಧೆಯದಾಗಳ್ ॥ ೭೬

ಕಂಡೆಂ ಕಾಮಾರಿಯುಂ ಭರ್ಗನನನುಪಮನಂ ಭೀಮನಂ ಸೋಮನಂ ನಾಂ
ಕಂಡೆಂ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿಯನುಱುಮುಹಿಮಾವೇಷ್ಟನಂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಂ ನಾಂ ।

ಕಂಡೆಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾಮರನತಪದನಂ ಭದ್ರನಂ ರುದ್ರನಂ ನಾಂ
ಕಂಡೆಂ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶನನೆನುತುಸಿರ್ದಳ್ಬಾಲೆಯಾನಂದದಿಂದಂ ॥ ೭೭

ಲಲನೆಯುರಕ್ಷಿಚಕೋರಂ
ನಲಿದುವು ಹೃತ್ತಾಪಮಳಿದುದಾನಂದಾಂಬುಧಿ ।
ನೆರೆಯುಂ ಮಿಕ್ಕುರ್ಕಿತ್ತಂ
ದೊಲವಿಂದಂ ಸೋಮದರ್ಶನದೊಳುಚಿತವೆನಲ್ ॥ ೭೮

ಪೀನಸ್ತನಕುಂಭದೆ ಮೃದು
ಯಾನದೆ ಮೆಯ್ಗೆಂಪಿನಿಂದೆಯಾಸತಿಯುರ್ಸೊ ।
ಕ್ಯಾನೆವೊಲೊಪ್ಪಿರ್ದುಂ ಪಂ
ಚಾನನದರ್ಶನದೆ ಹರ್ಷವಡೆದರ್ಚಿತ್ರಂ ॥ ೭೯

ಎವೆಯಾಟಮನುಳಿದೊರ್ವ
ಳ್ಶಿವನಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ನೋಡಿದಳಾಗ ।
ಳ್ದಿವಿಜಪಡಂ ತನಗುಱೆ ಸಂ
ಭವಿಸಿತ್ತಂದರಿಪುವಂತೆಯಾಪುರಕೆಲ್ಲಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಇಂತನಂತವಿಳಾಸದಿಂ ನೋೞ್ಪ ಕಾಮಿನೀಜನಕ್ಕತಿಸಂತೋಷಮಂ ಬೀಱುತ್ತಂ,

ಪುರಜನಕಂ ಪರಿಜನಕಂ
ಪರಮಸುಖೋದಯಮನೀವುತುಂ ಗುರು ವಿಶ್ವೇ ।
ಶ್ವರನರಮನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕಾ
ದರದಿಂದಗಜಾತೆಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದಂ ॥ ೮೧

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹವೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳವಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೮೨

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಘ್ರಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ ।

ತುಟಿಲ 1 ನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಡೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀ ಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ‖ ೮೩

ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತಂ‖ ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬಿರೆದ ರಜಮ 2 ನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
3 ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣ ಕಮಲಮೀಗಭೀಷ್ಟಮಂ ‖ ೮೪

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತ
ಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದ
ಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠಪಂಶಾರ್ಣವಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆ
ನಿಪ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್
ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮವರ್ಣನಂ ಗಜಾಸುರವಿಜಯ
ತದ್ವರಪ್ರದಾನ ಪುರಪ್ರವೇಶವರ್ಣನಂ
ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

---

1 ನೊಡರ್ಚದೊಲ್ದು. 2 ನುರದೆ. 3 ತೊರೆವ.

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

ಅಗಜಾಧರಾಮೃತವನ್ನೈ
ಮೊಗದಿಂದಂ ಸವಿದು ತಣಿಯದಿರ್ದುಂ ಚಿತ್ರಂ ।
ಮಿಗೆ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೆನಿಸಿ
ರ್ಪಗಣಿತಘನಮಹಿಮ ವಿಶ್ವಪತಿ ಸಲಹೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ಈ ರೀತಿಯೊಳನವರತಂ
ವಾರಾಣಸಿಯಧಿಪ ವಿಶ್ವಪತಿ ಸಂತಸದಿಂ ।
ಧೀರೇಳೆಂದೆನಿಸುವ ಭುವ
ನಾರಾಧ್ಯಂ ತಾನೆಯಾಗಿ ರಾಜಿಸುತಿರ್ದಂ ॥ ೨

ವ॥ ಇಂತು ಕತಿಪಯದಿವಸಂ ವಿಶ್ವನಾಥನಿರ್ಪಿನಂ,

ಜಲಮನನೂನಮಾಗಿ ತೆಗೆದಂ ಜಲತಸ್ಕರನಾ ನಿದಾಘದೊಳ್
ಜಲಪತಿಯೆಂಬ ನಲ್ಪೆಸರಿನಿರ್ಪನಗಿಂತಿದು ಭಂಗಮೆಂದು ತ ।
ಜ್ಜಲಮನದೆಂತು 1 ಮಾಡುವನೊ ತಾನೆನುತುಂ ವರುಣಂ ಬಳಿಕ್ಕಮೆ
ಯ್ದಲರೆನೆ ತೀಡಿದತ್ತು ಮಿಗೆ ಬಂಧುರಪಶ್ಚಿಮದಿಗ್ಭವಾನಿಲಂ ॥ ೩

ಇನಿತು ದಿವಸಮಾದಂ ಲೋಕಮಂ ತನ್ನ ಕೈಯಾ
ರೆನಸುಮಿರದೆ ಸುಟ್ಟಾಪಾಪಿಯಾಸೂರ್ಯನೆಂದಾ ।
2 ತನನುಜೆ ಕಿನಿಸಿಂದಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದೆಯ್ದಿ ಮುತ್ತಿ
ರ್ದನುವೆನೆ ಘನಜಾಲಂ ವ್ಯೋಮದೊಳ್ತೋರ್ದುದಾಗಳ್ ॥ ೪

ಮುಗಿಲ್ಗಳ ಮೊತ್ತವಾಗಸವನಳ್ಕಿರಿಯಲ್ಮಿಗೆ ಪೊಕ್ಕುದಾಳ್ಪುಮ
ತ್ತಗಲದೆ ಸೂಡನೆತ್ತುವೊಡೆ ಬಂದ ಗಿರಿವ್ರಜಮೆಂದು ಭೀತಿಯಿಂ ।
ದಗರಿಪು ಕಣ್ಬಿಡುತ್ತಮುಜಿ ತನ್ನಯ ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟ್ಟನೆಂಬಿನಂ
ಗಗನದೊಳಾಗಳೆಯ್ದೆ ಸಲೆ ರಂಜಿಸಿದತ್ತು ಸುರೇಂದ್ರಕಾರ್ಮುಕಂ ॥ ೫

---

1 ಮಾಡುವೆನೊ. 2 ತನುಜೆ ಕಿನಿಸಿನಿಂದಂ.

ಪಿರಿದಪ್ಪ ನಿದಾಘೇಂದ್ರನ
ಸಿರಿಯಳಿವಂ ಸೂಚಿಸಲ್ಕೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳುಱೆ ।
ಮೊರೆವುತ್ಪಾತದ ರವಮೆನೆ
ಭರದಿಂದಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದುವಾಗಳ್ಸಿಡಿಲ್ಗಳ್ ॥ ೬

ಸಾದರದೆ ನೀಲಕಂಠಾ
ಮೋದಿಯೆನಿಸಿ ಬರಿಸರಿತು ಬಳಿಕ್ಕೋಲವಿಂದಂ ।
ಕೇದಗೆಗಿತ್ತುದು ಪರಮಸು
ಖೋದಯಮಂ ಕಾಲದೊಳ್ವಿಚಾರಮದುಂಟೇ ॥ ೭

ವಾರಿನಿಧಾನಕೆಯ್ದಿ ಕಡುಬೇಸಗೆಯಲ್ಲರತಬ್ಧಸಂಕುಳಂ
ನೀರಪರಾಗಮಂ ಕುಡಿದು ಬಂದುಱೆಯಳ್ಕಮೆಯಾಗೆ ನಾಡೆಯು ।
ದ್ಗಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಡಲೊಳೊಪ್ಪುವ ಮೌಕ್ತಿಕಗೂಡಿ ಬೀಳ್ವವೊ
1 ಲ್ವಾರಿವರಲ್ಪನಪ್ರತತಿಯಿಂ ಬಿಡದಂದುದಿರ್ದತ್ತು ಸಂತತಂ ॥ ೮

ಬೇಸಗೆಯಿಂ ಬೆಂದಿಳೆಗಮ್ಮ
ತಾಸಾರಮನೆಯ್ದೆ ಕರೆದನೋ ದಯೆಯಿಂದಂ ।
ವಾಸವನೆಂಬಂದದೆ ಸರಿ
ಸೂಸಿದುವಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಗಲಿರುಳೊದವಿಂ ॥ ೯

ಗಗನಸ್ತ್ರೀಯೆಂ ಲಸನ್ಮೇಘವೆನಿಸುವ ವಿಟಂ ಕೂಡುವಾನಂದದೊಳ್ಕೆ
ಟ್ಟಗೆಪ್ರೋನ್ಮತ್ತಿರ್ದ ಕಂಠಸ್ವನವೆನೆ ಮೊಳಗೊಪ್ಪಿತ್ತು ತಚ್ಛಾಂತಿಮಾರ್ಗಂ ।
ಬುಗಳೋರಂತಕ್ಕವೋಲ್ಬಲ್ಸರಿ ಸುರಿದುದು ರಾಗಾಂತನೇತ್ರಂಬೂಲಾಮಿಂ
ಚುಗಳೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದುವಾಗಳ್ ಜನಕತಿಮುದಮಂ ಸೂಸುತಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೦

ಚಾತಕಪಕ್ಷಿ 2 ಸಂಚಯಕದಾವಗಮೊಪ್ಪುವ ಬರ್ಹಿವೃಂದಕಂ
ಪ್ರೀತಿಯನಿತ್ತುದಂಚೆಗಳ ತಿಂತಿಣಿಗಂ ಬಗೆವೆತ್ತು ತೋರ್ಪ ಕಂ ।
ಜಾತಸಮೂಹಕಂ ವಿರಹಿಗಂದಳಲಿತ್ತುದು ನೋಡೆಯಭ್ರಕಾ
ಲಾತಿಶಯಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗೆಸೆದಿರ್ಪವರುಂಟೆ ಸರ್ವರೋಳ್ ೧೧

ಧರೆಯೊಳ್ದುರ್ದಿನವೆಂಬುದೆಯ್ದೆ ಸಫಲಾರಂಭಕ್ಕೆ ತಾಂ ಪೊಲ್ಲಮೆಂ
ದೊರೆವರ್ಬಿತ್ತಿಗರಾವಗಂ ಬಿಡದೆ ತೋರ್ಪಾವೃಷ್ಟಿಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂ ।

---

1 ಲ್ವಾರಿವರಲ್ಗಳಾಘನಮಃಊಹದಿನಂದುದಿದರ್ಶಿ ನಿರಂತರಂ. 2 ಸಂಚಯಮ.

1 ಚರಿಸತ್ತೊಪ್ಪುವ ಮೇಘಮೇ ಸುಫಲಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ತಾಂ ಬೀಜಮಾ
ಯ್ತುರರೇ ಕಾಲದ ಮ್ಯೆಮೆಯೆಂಬುದದು ತಾನೇಗೆಯ್ಯುದೋ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೨

ಇಂತಪ್ಪ ವರ್ಷಸಮಯಂ
ಸಂತತಮಗಜಾತೆಯೊಳ್ಳಿರೆದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ।
ಗಂತದು ನಿಮಿಷಾರ್ಧಂಬೋಲ್
ತಾಂ ತೋರಿತ್ತಾಗಳಲ್ಲಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೧೩

ವ॥ ಅನಂತರಂ ಶರತ್ಸಮಯಂ ಮೆಯ್ದೋರ್ದುದದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಇರದೆ ಶರತ್ಕಾಲವಿಟನ
2 ಕರದಾ ಸೋಂಕಿಂದೆ ಗಗನನಾರಿಯ ನೀಲಾಂ ।
ಬರಮದು ಜಗುಳ್ದುದೋ ಎನೆ
ಪರೆದತ್ತಾಗಸಮನಳುರ್ವ ನೀಲಘನೌಘಂ ॥ ೧೪

ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿಂದ್ರನಧನುವಿಂ
ಚುಗಳೇಳೆ ಬಳಿಕ್ಕೆ ವಾರಿವರಲಿಂದಂ ಪೆ ।
ರ್ಚುಗೆಗೊಂಡ ಕಾಲಮದು ಪ
ತ್ತುಗೆಯಂ ತಳೆದಿರ್ಪುದೆ 3 ಯುಳಿದತ್ತಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೧೫

ಕಾರಪಯೋದವೆಂಬ ಮಸಿಗರ್ಪಡಮಂ ಸುರಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ
ಯಾರೆ ಕರಂ ಶರದ್ರಜಕನಂದುಜುಬೆ ಕರ್ಚಿ ಬೆಳರ್ತ ವಸ್ತ್ರಮಂ ।
ತಾರಗೆವಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪರಪಲಂತದು ತೋರ್ಪ ಬೆಡಂಗೊ ತಾನೆನಲ್
ಶಾರದನೀರದಂ ಬಳಿಕೆ ಬೆಳ್ಪಡರ್ದಿರ್ದುದತೀವ ಕಾಂತಿಯಿಂ ॥ ೧೬

ಬೆಳರ್ವಣ್ಣಂದಳೆದಿರ್ಪ 4 ಶಾರದನಭಂ 5 ನೈರ್ಮಲ್ಯವಾಂತಿರ್ದುಮಂ
ದಳುರಲ್ಕೋಡಮದಾಗಳೇ ಕದಡಿ ಕಪ್ಪಾಗಿರ್ದುದಾಕಾಲದೊಳ್ ।
ಖಳಸಂಪರ್ಕಮದೆಂಬುದೀ ಸುಜನಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ದೋರಿದಾ
ತಿಳಿವಂ ಮಗ್ಗಿಸದುಂತೆ ಪೋಪುದೆ ಧರಿತ್ರೀಭಾಗದೊಳ್ಸಂತತಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಶರತ್ಕಾಲಮತಿರಮ್ಯಮಾಗಿ ಜಗತೀವಲಯಕ್ಕೆ ಮುದಮನೀವುತ್ತಿರೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಳ್ಸುಖಮಿರ್ಪಿನಮೊಂದು ದಿವಸದೊಳ್,

---

1 ಚರಿಸುತ್ತೊಪ್ಪುವ......ಸುಫಲಸಂದೋಹಕ್ಕೆ. 2 ಕರಸೋಂಕಿಂ ಗಗನನಾರಿಯುಟ್ಟಿರ್ದಸಿತಾಂ. 3 ಯುಳಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳ್. 4 ಶಾರದಘನಂ. 5 ನೈರ್ಮಲ್ಯವಾಗಿರ್ದು.

ಎನಗಿದಿರಾದವನಿಪನೊ
ರ್ವನೆ ದೆಸೆಯಾಣ್ಮರೊಳೆನುತ್ತೆ ವರುಣಂಗಾಗಳ್ ।
[1] ಮುಸಿದುಱೆ ದಾಳಿಟ್ಟ ತೆರದೆ
ದಿನನೇಳ್ತಂದಸ್ತಗಿರಿಯ ತುದಿಯಂ ಸಾರ್ದಂ ॥ ೧೮

ಕರವೊಂದಕ್ಕಿರದೋಡಿ ಪೋಪುರುತಮಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರ್ಪಾಗಳಂ
ದರ್ರುಣಂ ಭೀತಿಸಿಯಸ್ತಶೈಲಶಿಖರಕ್ಕಂದೇರಿದಂ ತನ್ನಯಾ ।
ಕಿರಣಂಗಳ್ಮಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಶೈಲತತಿಯಂ ವೃಕ್ಷಪ್ರತಾನಂಗಳಂ
[2] ಪರಿದೇರಿರ್ದುವು ಕಾಲದೊಂದುಗನಮಿನ್ನೇಗೆಯ್ಯುದೋ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೯

ಒದವಿದ ದಿವಾಂಗನಾಸಂ
ಗದದೋಷಕ್ಕಳ್ಕಿ [3] ತನ್ನಿವಾರಣಕೆಂದಾ ।
ಉದಧಿಸ್ನಾನವನುಱೆ ರಚಿ
[4] ಸಿದವೊಲಕೂಪಾರದೊಳ್ಮುಳುಂಗಿದನರ್ಕಂ ॥ ೨೦

ಪಿರಿದುಂ ಪ್ರದೋಷಕಾಲಂ
ಬರೆಮೆಯ್ಗರೆದಂ ಪ್ರಭಾಕರಂ ವಾರಿಧಿಯೊಳ್ ।
ಧರೆಯೊಳ್ಪ್ರದೋಷಕಾಲದೊ
ಳಿರಲಾರ್ಪರೆ ಹೊನ್ನವಂತರೀಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೨೧

ಅರಲಂಬೊಂದರೊಳೀಜಗತ್ತ್ರಯಮನೆಲ್ಲಂ ಗೆಲ್ದು ಸೊರ್ಕಿಂದೆ ಕಂ
ಮರಲಂಬಂ ಕಣೆಗೊಂಡಿದಿರ್ಚಿ [5] ಬರಲಿರ್ದಂತಾನುದಾಸೀನದಿಂ ।
ದುರಿಗಣ್ಣೊರ್ಕಿಡಿಯಿಂದೆ ಸುಟ್ಟಭವನೇ ದೈವಂ ಜಗಕ್ಕೆಂದು ಡಂ
ಗುರವಂ ಪೊಯ್ದುವೊಲೀಶವಾಸತತಿಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮಿತ್ತು ಭೇರೀರವಂ ॥ ೨೨

ಇನನಸ್ತಂಗತನಾಗಲ್
ತನಿನೇಹದೊಳಿರ್ದ ಚಕ್ರವಾಕದ್ವಂದ್ವಂ ।
ತನುವೇ ತಾವರೆಯಾದುವು
ಮನವೆಲ್ಲಂ ಕುಮುದವಾದುದೇಂಕೌತುಕವೋ ॥ ೨೩

ಮಿತ್ರನ ವಿರಹದೊಳಾಶತ
ಪತ್ರಸಮೂಹಂ ಮುಗುಳ್ದು ಕೊರಗಿದುವಾಗಳ್ ।

---

1 ಮುನಿದು ಧಾಳಿಟ್ಟ ತೆರದಿಂ. 2 ಪರದೇರಿರ್ದುವು. 3 ನಿರ್ವಾರಣಕೆಳ್ತಂದಾ.
4 ಸಿದವೊಲ್ಕೂಪಾರ. 5 ಬರಲಿರ್ದಂತುದಾಸೀನದಿಂ.

ಮಿತ್ರವಿಯೋಗಮದೆಂಬುದು
ಧಾತ್ರಿಯೊಳಾರ್ಗೀಯದಧಿಕದುಃಖೋದಯಮಂ ॥ ೨೪

ನಳಿನಾಪ್ತನೆನ್ನ ಸೋಂಕು
ತ್ತಳಿದಂ ತಾನೆಂದು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆ ಮಿಗೆ ತಾ ।
ಳ್ದಳಲುರಿಯೋ ಎಂಬಂದದೊ
ಳಳುರ್ದತ್ತಾತಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೨೫

ಪರಶಿವನ ಕೇಶವಂ ಖೇ
ಚರಸಂತತಿ ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೇವಂತಿಯ ।
ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಸಿಂ
ಗರಿಸಿದವೋರ್ ತಾರೆ ಮೆರೆದುವಂಬರತಳದೊಳ್ ॥ ೨೬

ಹಿಂದಮೃತಮಥನದೊಳ್ ಗೋ
ವಿಂದಾದಿಗಳಂ ಸಮಂತು ಕಂದಿಸಿದ ಬಿಸಂ ।
ಬಂದೀಜಗವಂ ನುಂಗಿ
ರ್ಪಂದವೊ ತಾನೆನೆ ತಮಂ ಕರಂ ಕಣ್ಗೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೭

ಆಕಳ್ತಲೆಯದು ಜಾರಾ
ನೀಕಕ್ಕೊಲವಿತ್ತುದೆಯ್ದೆ ಬೇವಿನ ಸಿರಿಯದು ।
ಕಾಕಚಯಕೊಲವನೀವಂ
ತಾ ಕಾಲದೊಳೇನನೆಂಬೆನದರುನ್ನತಿಯಂ ॥ ೨೮

ಮುಟ್ಟಿದುದೆ ಮರ್ಮಮದು ಪೆ
ರ್ಬಟ್ಟೆಯೆ ಶಯ್ಯಾನಿಕೇತನಂ ಮನದೊಲವಿಂ ।
ಪುಟ್ಟಿರ್ದುದೆ ಪರ್ಯಂಕಂ
ಬಿಟ್ಟುದೆ ಬೀಡಾರಮಾಯ್ತು ಜಾರರ್ಗೆಲ್ಲಂ ॥ ೨೯

ಉಟ್ಟ ದುಕೂಲಮೆಂಬುದದು ಪಾರಿಯಪಟ್ಟೆವೊಲಾಗೆ ನಾಡೆ ನು
ಣ್ಪಿಟ್ಟುರುಚಂದನಂ ಮೆರೆವ ಕತ್ತುರಿಯಂತೆವೊಲೊಪ್ಪಿತೋರೆಯಾ ।
ತ್ತೊಟ್ಟೆಸೆದಿರ್ಪ ಮೌಕ್ತಿಕಮೆ ನೀಲದವೋಲಿರಲಂಧಕಾರದೊಳ್
ದುಟ್ಟೆಯರಾದ ಪಾಣ್ಬೆಯರ ಗೊಂದಣಿ ಸಂದಣಿಸಿರ್ದುದಾವಗಂ ॥ ೩೦

ಘನಸಿಸಿಯೊಳ್ಗೆ ಗರ್ಳ್ತಲೆ
ಯೆನಿಪ ಚಕೋರಾಂಕಕೆಂದು ಕಾಯ್ಪಿಂದೆಳ್ತಂ ।

ದಿನದ ತಳಾರರೊ ಪೇಳೆಂ
ಬಿನೆಗಂ ಮನೆಮನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ಸೊಡರ್ಗುಡಿಗಳ್ ॥ ೩೧

ಜ್ಞಾನಪ್ರದೀಪದಿಂದ
ಜ್ಞಾನತಮಂ ಕಿಡುವ ತೆರದೆ ಮಾರ್ಗಗಳ್ ಚಂ ।
ದ್ರಾನನಸಂದರ್ಶನದಿಂ
ದೇನೆಂಬೆಂ ತೊಲಗಿಪೋದುದತಿಸತ್ವರದಿಂ ॥ ೩೨

ಒಂದಿದಿನಿಯರ ಚಕೋರಿಗ
ಳಿಂದೀವರಸಂಚಯಂಗಳನುರಾಗಲತಾ ।
ಕಂದವೊ ಎನೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದ
ತ್ತಿಂದುವ ಬಿಂಬಂ ಪೊದಳ್ದ ರಕ್ತಮರುಚಿಯಿಂ ॥ ೩೩

ಇದು ಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಪದೆದರ್ಧಶರೀರಮನಿತ್ತ ಗೌರಿ ತಾ
ಳ್ದಿದಪೊಸಮುತ್ತಿನೋಲೆಯೊ ಬಳಿಕ್ಕಿದು ಚಿತ್ತಭವಂಗೆ ಚೈತ್ರನೆ ।
ತ್ತಿದ ಪೊಳಪಾಂತ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೊ ಪೇಳಿದು ದರ್ಪಕಕೀರ್ತಿಬೀಜವೋ
ಇದೆನೆ ಪೊದಳ್ದು ರಂಜಿಸಿತು ಬೆಳ್ಪಡರ್ದಿರ್ದ ಶಶಾಂಕಮಂಡಲಂ ॥ ೩೪

ಪಳುಕಿನ ಕರಂಡದೊಳ್ ಕಂ
ಗೊಳಿಸುವ ಹರಿನೀಲದಂತೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ।
ಕಳೆಯಾಣ್ಮನ ಕಾಯದೊಳ
ಗ್ಗಳಮಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಪ ಲಕ್ಷಣಮಾಗಳ್ ॥ ೩೫

ಇಂದುಕರಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ
ದಂ ಬಂದಂತೆಯ್ದೆ ಜೀವನಂ ಸಸಿಗಲ್ಗ ।
1 ಳ್ಗಿಂದಮೃತಾತ್ಮರ ಕೈಸೋಂ
ಕಿಂದಂ ಜೀವನಮದಾರ್ಗೆ ಸಮನಿಸದಿಳೆಯೊಳ್ ॥ ೩೬

ತನ್ನಾತ್ಮೋದ್ಭವನಾದ ಚಂದ್ರನ ಮಹಾಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಗಾಡಿಯಂ
ಚೆನ್ನಂ ಕಾಂತಿಯನಾಕಲಾಭರಿತಮಂ ಸದ್ವೃತ್ತಮಂ ನಾಡೆ ಪಾ ।
ಲ್ಮುನ್ನೀರ್ಕಂಡೊಡಲುರ್ವಿ ದಿಕ್ಚಯಮನಾಗಳ್ತುಂಬಿತೆಂಬಂತೆವೋಲ್
ಜೊನ್ನಂ ನೀಳ್ದು ಪೊದಳ್ದು ಪರ್ವಿ ಪಱಿದತ್ತೆಲ್ಲಾ ಧರಾಚಕ್ರದೊಳ್ ॥ ೩೭

---

1 ಳಿಂದಮೃತಾತ್ಮರ.

ಅಗಲ್ವೇಗಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ಚಕ್ರಮಿಥುನಂ ಕಂಡಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳಂ
ಪಗಲ್ಗೆತ್ತಂದನುರಾಗಮುಣ್ಮಿ ಕೊಳನಂ ಸಾರ್ವಲ್ಲಿ ನೀರೇಜಗಳ್ ।
ಮುಗಿದಂತಿರ್ಪುದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸುಗಿದಾಗಳ್ಮತ್ತೆ ಪೋಗಲ್ಕರಂ
ನಗುವಂತಿರ್ದುವರಲ್ದ ಕೈರವಸಮೂಹಂ ನೋಡೆಯಾಕಾಲದೊಳ್ ॥ ೩೮

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳ್ನೀಲಕಂಠಾನಂದನೆಂಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊರ್ವನಾಕಾಲದೊಳ್ಕಾಶೀಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬರ್ಪಾಗಳ್ಮನ್ನ ಗೃಹಾಂಗಣದೊಳೊರ್ವಳ್ ಪಾಮರಸ್ತ್ರೀಯಿರ್ಪಳವಳ ರೂಪಾತಿಶಯಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಸಾಲದು ಮೊಗವಕ್ಷಿಗಳ ವಿ
ಶಾಲಕ್ಕಿರ್ದ ಸಾಲದಾಸ್ಯಕಡರ್ದ 1 ಕುಚಂಗ ।
ಳ್ಗಾಲಂಬಿತಕಬರಿಗೆ ಬೆಳ್
ಸಾಲದು ಮತ್ತವಳ ಚೆಲ್ವನೇವಣ್ಣಿಸುವೆಂ ॥ ೩೯

ತನುಸಂಗಸೌಖ್ಯಮೆಂದುಂ
ತನುರಹಿತನೊಳಾಗದೆಂದತನುವಂ ತ್ಯಜಿಸುತ ।
ವನಿಗಿಳಿದ ರತಿಯೊ ತಾನೆಂ
ದೆನೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಳಾ ನಿತಂಬಿನಿಯೊಲವಿಂ ॥ ೪೦

ಮೃದುಗತಿಯಿಂ ಚಂಚಲನೇ
ತ್ರದೆ ಮಧ್ಯದಿನಾಗಳೆಯ್ದೆ ಗಜಮೃಗಹರಿಯಂ ।
ಮುದದಿಂದಂ ಪೋಲ್ತಿರ್ಪಾ
ಸುದತಿ ವಿಜಾತಿಯೆನಿಸಿರ್ಪಳೇಂ ಕೌತುಕಮೋ ॥ ೪೧

ಚೆಂದೆಂಗಂ ಪೆರ್ಮೊಲೆಯಿಂ
ಕೆಂದಳದಿಂದಸುಗೆಯಂ ಶರೀರಾಮೋದದೆ ।
ಚಂದನಮಂ ಪೊತ್ತೆಸೆವಾ
ಸುಂದರಿ ತಾನುಚಿತಮೆನೆ ಕುಜಾತಿಯೆನಿಸಿದಳ್ ॥ ೪೨

ಮಿನುಪಾಸ್ಯಂಗಾಣುತುಂ ಮೊತ್ತಮೊದಲಶರಮೊಂದಂ ದ್ವಿತೀಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಮೂರನೆಯುಂಬಂ ಪಾದಮಂ ಬಂದುಗೆದುಟಿಯಿರವಂ ಕಂಡು ನಾಣ್ಬುತ್ತಮಂ ನಾಲ್ಕನೆಯುಂಬಂ ಮತ್ತಮಾನೀರೆಯ ರದನಮನೊಲ್ದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಯ್ದೆ ಮೇಣಯ್ದನೆಯುಂಬಂ ನಾಡೆ ನೀಳ್ದಕ್ಷಿಗಳ ತೊಳಪಮಂ ಕಂಡು ಕಾಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟಂ ॥ ೪೩

1 ಕುಚಂಗಳ್ ಸಾಲಂಬಿತಕಬರಿಗೆ

ವ॥ ಇಂತಿರ್ದವಳಿನವಂ ಕಂಡು,

ವೇದಜ್ಞಾನಂ ಮಿಗೆ ಬಯ
ಲಾದುದು ಸತ್ಕರ್ಮಜಪಸಮಾಧಿಗಳುಱೆ ಪೊ ।
ಳ್ಳಾದುವು ಶೌಚವ್ರತಮುದು
ಪೋದುದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಾಕೆಯಂ ಕಾಣಲೊಡಂ ॥ ೪೪

ಹಿಂದೆ ಪರಾಶರಂ ನೆಗಳ್ದ ಯೋಜನಗಂಧಿಗೆ ಕೂರ್ತವೋಲ್ಮನಂ
ದಂದುರು ಕೌಶಿಕಂ ಮರುಗಿಯೂರ್ವಶಿಯೊಳ್ಸಲೆ ಸಿಲ್ಕಿದಂತೆ ಮೇ ।
ಣಿಂದಿವನಿಂತು ಪಾಮರಿಗೆ ಸೋಲ್ತು ಮನೋಜಕೃಶಾನುವಿಂ ಕರಂ
1 ಬೆಂದು ಕಳಲ್ಪಳಲ್ದು ಮಿಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತೆ ತೊಳಲ್ದನಾಕ್ಷಣಂ ॥ ೪೫

ಕಣ್ಗೆಟ್ಟಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟಂ
ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟಂ ಭೀತಿಗೆಟ್ಟನಸಮಾಸ್ತ್ರನ ಕೈ ।
ಗೇಣ್ಗಿಯೆ ರೌಕಾದನವನೆಳೆ
2 ವೆಣ್ಗಂಡೆರ್ದೆವಿಡಿದು ನಿಲ್ವರಾಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೪೬

ಸೋಗೆಮುಡಿಯವಳ ಚೆಲ್ವಂ
ಸೊಗುದಿಯಂ ಹಾವಭಾವಮಂ ಕಂಡಾತಂ ।
ಬೇಗುದಿಗೊಂಡವ್ವಳಿಸು
ತ್ತಾತ್ತಗಳ್ಬೇವಸಮನಾಂತು ತಳವೆಳಗಾದಂ ॥ ೪೭

ಸುದತೀವಕ್ತ್ರಸುಧಾಂಶುದರ್ಶನದೊಳಾತಂಗಂದು ಕಾಮಾಂಧಕಾ
ರದ ಪೆರ್ಚಾಯ್ತು ಮನಶ್ಚಕೋರಿಯುರತಂಗಾಂಭೋಧಿಯಾಗಳ್ತಗ ।
ರ್ದುದುಬಲ್ಸೇದೆಪೊದಳ್ದುಪೊಣ್ಮಿತುರದಾಕಣ್ಣೆಯ್ದಿಲೋರಂತೆಬಾ
ಡಿದುವಂದಾಗಳತೀವ ರಾಗಮುದಿಸಿತ್ತೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ॥ ೪೮

ಲಲನಾವಿಭ್ರಮಹಾವಭಾವವಿಲಸದ್ರೂಪಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ತಕ್ಷಿಗಳ್
ಚಲಿಸುತ್ತೆಯ್ದೆ ಬಿಗುರ್ತು ಬಂದವಳ ದೇಹೋರ್ವೀಜಮಂ ಪತ್ತಿ ಪೆ ।
ರ್ಮೊಲೆವೆಟ್ಟಂ ಪರಿದೇರಿ ಮತ್ತವಳಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿ
ಶ್ಚಳದಿಂ 3 ಬಾಳ್ದುವದಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ಬಳಿಕ್ಕಂ ಜೀವನಂದಾಳ್ದುವೇ ॥ ೪೯

1 ಬಂದುಕಳಲ್ಗೆಳಲ್ದು. 2 ಪೆಣ್ಗಂಡೆರ್ದೆ. 3 ಬಳ್ದುವದಲ್ಲ.

ಅವಳ ಗತಿಗೆಡಿಸಿದ ಜಘನ
ಮಿವನೆರ್ದೆ 1 ಗೆಡಿಸಿತ್ತವಳನೆರ್ದೆಗೆಡಿಸಿಯಿರದೊ ।
ಪ್ಪುವ ತೋರವೊಲೆಗಳುಱೆ ಮ
ತ್ತಿವನಂ ಗತಿಗೆಡಿಸುತಿರ್ದುವೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೫೦

ಕುಡುಪುರ್ವಿಂದ್ರನ ಬಿಲ್ ಸೋ
ರ್ಮುಡಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಕ್ಷಿಯುಗ್ಮವೇ ಮಿಂಚಾಗಲ್ ।
2 ಮಡದಿಯುಱೆ ನೀಲಕಂಠಂ
ಗೊಡರಿಚಿದಳ್ಮದಮುನಿಂತಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೫೧

ನೆರೆ ಪೆಂಪಂ ತಾಳ್ದು ರಮ್ಯಾಸ್ಯಕಡರ್ದು ನಿಬಿಡಂ 3 ಬೆತ್ತುರೋಜಂಗಳೊಳ್ಬಂ
ದೆಱಗಿರ್ದಕ್ಷಿದ್ವಯಂ ಮೇಣ್ ನುಸುಳ್ದೊಡೆ ಪಥಮಂ ಕಾಣದೋರಂತೆ ಕಾಲ್ಗೆ ।
ಟ್ಟುಱೆ ಸಿಲ್ಕಲ್ಕಾಂತಿಗೆಟ್ಟಂ ಕಳವಳಿಸುತವಂ ಮಾರುವೋದಂತೆ ಬಿಲ್ಲುಂ
ಬೆರಗಪ್ಪನ್ನಂ ಕರಂ ಬೆಚ್ಚುತೆಯುಳವಳಿವುತ್ತುಬ್ಬೆಗಂಬಟ್ಟನಾಗಳ್ ॥ ೫೨

ಎಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯೆನಿಸುವತನುಶ
ರಕ್ಕಾತಂ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಬೇವಸವಾಂತುಱೆ ।
4 ಬೆಕ್ಕಸವಾಂತಾಕೆಗೆ ಬಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿ ತಡಂಬಟ್ಟು ಹಮ್ಮದಂಬೋಗಿರ್ದಂ ॥ ೫೩

5 ತೇರ್ಪೊತ್ತುಱೆ ತೇಂಕಾತಂ
ಕೂರ್ಪಿಂದಂ ನಿಜಮನೋಲತೆಗೆ ಬಳಿಕೆಯ್ದುಯು ।
ಡರ್ಪಾದಂಬುಜಮುಖಿಯು ಪೊ
ಡರ್ಪಂ ಕಂಡಳ್ಕಿ ಬೆರಗುವಟ್ಟಿಂತೆಂದಂ ॥ ೫೪

ಆರಿವಳೂರ್ವಸಿಯೊ ಮೇಣ್
ಭಾರತಿಯೋ ರಂಭೆಯೋ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯೋ ಜಂ ।
ಭಾರಿಯ ನಾಣ್ಗೆಡಿಸಿದ ವರ
ನಾರಿಯೊ ತಾನೀಕೆಯಾರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ ೫೫

ಚಲಸದ ಸಿರಿಯೋ ಪಿರಹಾ
ನಲನಳುರದ ರತಿಯೊ ಬಗೆವೊಡ್ಮೆಯುಂಬನ ಕೈ ।

---

1 ಗೆಡಿಸಿತವಳನೆರ್ದೆಗೆಡಿಸಿರದೊ. 2 ಮೊಡದಿಯಾನೀಲಕಂಠಂ.
3 ಬೆತ್ತುರೆಜೋಗಳ್ ಬಂ. 4 ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟವಳ್ಗೆ. 5 ತೇರ್ಪೊತ್ತೆಂಕಾತಂ (ಕ).

ಗೆಲಸದ ಪಾಂಚಾಲಿಕೆಯೋ
ಲಲನಾಮಣಿಯಿವಳದಾರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ ೫೬

ಸಿಂಗರದಿಂಗಡಲೋ ಮೇ
ಣಂಗಜನಾರಾಧಿಸುವ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ ನೆರೆ ।
ದಿಂಗಳಧಿದೇವತೆಯೊ ಈ
ಯಂಗನೆಯಾರೆಂದವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಂ ॥ ೫೭

ಕಂದರ್ಪನ ಕೈಪಿಡಿಯೋ
ಕುಂದೊಂದದ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯೋ ಮೂಲೋಕದ ।
ಸೌಂದರ್ಯವೆ ತನುವಿಡಿದೆ
ಳ್ತಂದುದೊ ಇವಳಾರೆನುತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಇಂತು ಪಲವಂ ಪಲುಂಬುತ್ತವಳನವಂ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ದೈವವಶ
ದಿಂದಮವಳ್,

1 ತನಗೊಲ್ದೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಪನ
ಮನಮಂ ಕಂಡಾಲತಾಂಗಿ ಮನ್ಮಥಬಾಣ ।
ಕ್ಕೆನಸುಂ ತಾಗುತೆ 2 ತನ್ನಯ
ತನುವಂ ಮರೆದವನನೊಲ್ದು ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೫೯

ನೊಂದಳಲರಂಬನೇರಿಂ
ಬೆಂದಳ್ಕಾಮಾಗ್ನಿಯಿಂದಮಾಗಳ್ಮಿಗೆ ಮೇಣ್ ।
ಬ್ಬುಗ್ಗಿಂದಿದಳುಱೆ ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟಳ್
ಕಂದಿದಳಳವಳಿದಳಧಿಕತಾಪಂಬೆತ್ತಳ್ ॥ ೬೦

ತಳವೆಳಗಾದಳ್ಮಿಗೆ ತ
ಲ್ಲಳಗೊಂಡಳ್ಸುಯ್ದು ಳೋಜೆಗೆಟ್ಟಳಳಲ್ದಳ್ ।

---

1 ಈ ಪದ್ಯದ 1 ಮತ್ತು 2ನೆಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ 'ಗ' ಕಾರಪ್ರಾಸವೂ. 2ನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ೧೮ ಮಾತ್ರೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದು, ಯತಿಭಂಗವಿದ್ದುದರಿಂದ, ಈದರ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವನ್ನು ಮೇಲಿರುವಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತೇವೆ
ತಗೆಸೋಲ್ತೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಪನ
ಬಗೆಗಂಡಾಲತಾಂಗಿಮನ್ಮಥಬಾಣ ।
2 ನಿಜ.

ಕಳವಳಿಸುತ್ತಾಗಳ್ಚೆ
ಳ್ಪಳವಾಂತಿವನಾರೆನುತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಳ್ ‖ ೬೧

ಕಾಯಂಬಡೆದೊಪ್ಪುವಸಮ
ಶಾಯಕನೋ ಕುಂದುಗಳೆದು ರಂಜಿಪ ರಾತ್ರಿಯ ।
ರಾಯನೊ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುವ ವ
ಜ್ರಾಯುಧಸುತನೋ ಎನುತ್ತೆ 1 ನೋಡಿದಳವನಂ ‖ ೬೨

ಅನಿರುದ್ಧನೊ ವೇಣ್ಮಧುರಾ
ಜನೊ ನಳಕೂಬರನೊ ಮಲಯಪರ್ವತದಿಂ ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಸುಳಿವ ಪವಮಾ
ನನೊ ಬಗೆಗರಿದೀತನಾರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಸಿದಳ್ ‖ ೬೩

ವ‖ ಇಂತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದ ಭಾವಕಿಯ ಬಗೆಯರಿದು,

ಇನಿವಣ್ಣಿರ್ದೆಡೆಗರಗಿಳಿ
ತನಿಗಂಪಿನಪೂಬನಕ್ಕೆ ಬವರಂ ಬರ್ಪವೊ ।
ಲನುರಾಗಂದಳೆದಾಕೆಯ
ಮನೆಗೆಳ್ತಂದಂ ಮಹಾತ್ವರಿತದಿಂ ಯತಿಪಂ ‖ ೬೪

ವ‖ ಅಂತೇಳ್ತಂದವಳೊಳುಸಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ನಿನ್ನಯ 2 ಕಟಾಕ್ಷಶರಹತಿ
3 ಯಿನ್ನಿಱೆ ನೊಂದೀಗಳಸುಗಳಂ ಸಲೆ ಬಿಡುತಿ ।
ರ್ಪೆನ್ನಂ ರಕ್ಷಿಸಲಂಪಿಂ
ನಿನ್ನಧರಾಮೃತವನಿತ್ತು ಚಕಿತಮೃಗಾಕ್ಷೀ ‖ ೬೫

ಕರತಳಪಾದವೆಂಬಸುಗೆ ಮಾಂದಳಿರಿಂ ತೊಡೆವಾಳೆಗಂಬದಿಂ
ದುರುತರಮಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಪೊರವಾರೆನಿಪೀಕ್ಷ್ಯತಕಾದ್ರಿಯಿಂದೆ ತ ।
ತ್ಸುರತದೊಳುಣ್ಮುತಿರ್ಪ ಬೆಮರ್ವನಿಯಿಂ 1 ದುಸಿಗಾಳಿಯಿಂದೆ ಮ
ದ್ವಿರಹದ ತಾಪವಂ ತವಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು ಚಂಪಕದಾಮಕೋಮಲೇ ‖ ೬೬

---

1 ನೋಡಿರ್ದಳ್. 2 ಕಟಾಕ್ಷವರಹತಿ. 3 ಯಿನ್ನೆರೆಯಳಿವುತೀಗಳಸುಗಳೆವುತ್ತಿ.
1 ದುಸುರಾಳಿಯಿಂದೆ.

ವ॥ ಇಂತೆಂಬಿನಂ,

ಬಿಡದೇಳ್ವ ಮೆಯ್ಯ ಮಿರಪೊಸ
ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿದಳೊರಲ್ದು ಹರ್ಷಾಶ್ರುವಿನಿಂ ।
ದೊಡರಿಸುತಿರ್ಪರ್ಘ್ಯವ ಕೈ
ವಿಡಿದವನಂ ಪಜ್ಕೆವನೆಗವಳ್ಕೊಂಡೊಯ್ದಳ್ ॥ ೬೭

ಮುಳಿಸಳಿದ ಕಾಮುಕಲಹಕೆ
ಕಳನಂ ಪತ್ತುವವೊಲವಳ ಕೈವಿಡಿದಾತಂ ।
ಸೆಳೆಮಂಚವನೇರುತ್ತಂ
ಸೆಳೆದಂ ಮುಸುಕಿಟ್ಟಪಟ್ಟುಳಿಗೆಯಂ ಮುದದಿಂ ॥ ೬೮

ತ್ರ್ಯಂಬಕಕೃಪೆಯಿಂ ಮುಂದೆ ದಿ
ಗಂಬರನಪ್ಪೆನ್ನ ಕೂಟಮಿರ್ದುಂ ನಿನಗೀ ।
ಯಂಬರವೇಕೆಂಬವೊಲವ
ಳಂಬರವಂ ತೆಗೆದನತುಳಕಾತುರದಿಂದಂ ॥ ೬೯

ಕೆಳದಿಯ ವಕ್ತ್ರಪಂಕಜಮನೆಯ್ದಿ ಮಲಂ ಕಮಲಾಸನತ್ವಮಂ
ತಳೆದುವು ಸಾರ್ದುರೋಜಗಿರಿಯಂ ಗಿರಿಶತ್ವಮನಾಂತುವೆಯ್ದಿ ನಿ ।
ರ್ಮಳತನುಕಾಂತಿಯೆಂಬ ಜಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಂಗಿ ಬಟಿಕ್ಕಮಾರಯಲ್
ಜಳಶಯನತ್ವಮಂ ಪಡೆದುವಾತನನೀಳ್ದ ವಿಶಾಲಲೋಚನಂ ॥ ೭೦

1 ಗಾಡಿಯನಾಕೆಯ ಸೊಬಗಂ
ನೋಡುತ್ತುಂಮುದ್ದಿಸುತ್ತೆ ಚುಬುಕಾಗ್ರವನ ।
2 ಲ್ಲಾಡಿಸುತಮರ್ದಪ್ಪುತೆ ಮುಂ
ಡಾಡುತ ನಾಣ್ದೆರೆಯನೆಯ್ದೆ ನೂಂಕಿದನಾಗಳ್ । ೭೧

ಮನವಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕುವ ತನು
ತನುವಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಮುಂಬರಿದು ತೋರ್ಪ ಮನಂ ।
ತನುವಂ ಮನವಂ ಮುಂಚುವ
ತನಿನೋಟಂ ಸೊಗಸೆ ನೆರೆದರಾ 3 ಕಾದಲರ್ಗಳ್ ॥ ೭೨

1 ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯ ಬೆಡಂಗಂ. 2 ಲ್ಲಾಡು ತಮರ್ದಪ್ಪುತೆಮುಂ,
3 ಕಾದಲ್ಗಳ್.

ತನುತನುಸೋಂಕಿನಸೊಗಸಿಂ
ಜನಿಸಿದುದವರೀರ್ವರಂಗದೊಳ್ಮಿಗೆ ರೋಮಾಂ ।
ಚನತತಿಯವರಾನಂದದ
ತನಿವೆಳಸೆಂಬಂತೆ ಮನಕೆ ಸೊಗಸೀವುತ್ತಂ ॥ ೭೩

ಮೊಗಮೊಗವಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸಿದರಂದಿರದಾಗಳನೇಕಬಂಧದಿಂ
ಬಗೆಬಗೆಬೆಚ್ಚುಕೂಡಿದರನಂತದ ಸೂತ್ರಗಳೆಯ್ದೆ ಸೂಸೆ ಮೇಣ್ ।
ಬಿಗಿಬಿಡದಪ್ಪಿದರ್ ತುಡುಕಿ ಕೂಡುತೆ 1 ತಾವ್ ಸುರತಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯೊ
ಳ್ಸೊಗಸೆನೆ ಸೂರೆಗೊಂಡು ತಣಿವಿಲ್ಲದವರ್ನೆರೆದರ್ನಿರಂತರಂ ॥ ೭೪

ರಸದಂಬುಲದಿನಿಗುಟಿಕಿಂ
ದೆಸೆದರ್ತಮ್ಮೆರ್ದೆಯೊಳೊಪ್ಪುವನುರಾಗವನೇ ।
ರಸನೆಯೊಳುಱೆ ತೆಲ್ಲಟ್ಟಿಯು
ನೊಸೆದೊರ್ವರ್ಗೊರ್ವರೀವವೋಲಾಪದದೊಳ್ ॥ ೭೫

ಮಾಂದಳಿರಂ ಕರ್ದುಕುತಾ
ನಂದಂಬಡೆದಿರ್ಪ ಕೋಗಿಲೆಗಳೊಳ್ದನಿವೋಲ್ ।
ಚೆಂದುಟಿಯುಮರ್ದಂ ಸೇವಿಸು
ತಂದೆಸೆದತ್ತವರ ಸುರತದೊಳ್ಗಳನಿನದಂ ॥ ೭೬

ಸುರತಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿಪೋದನೊತ್ತನವನೆಯ್ದೆ ಮತ್ತಮಾ
ತರುಣಿ ಕಡಂಗಿ ಕೋವರಿಯೊಳಾತನ ಚಿತ್ತಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಬಂ ।
ಧುರಹೃದಯಸ್ಥಳಂಬಿಗಿದು ಪೊಕ್ಕಳೊ ನಾನರಿಯೆಂ ಬಟಿಕ್ಕಮಿ
ರ್ವರ ತನುವೊಂದುಗೂಡಿ ಸಲೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ದುದು ಸೊಕ್ಕುದೆಕ್ಕೆಯೊಳ್ । ೭೭

ಒಂದೇಮನವಾದ ಬಟಿ
ಕ್ಕೊಂದೇಮೋದಂ ಬಿಯಿಂದೆ ತೋರ್ಪವೆನುತ್ತಂ ।
2 ಒಂದೇತನುವಂ ತಾಳ್ದಿ
ರ್ಪಂದವೊ ಎನೆ ಸೊಗಸುದೆಕ್ಕೆ ರಂಜಿಸಿತವಱೊಳ್ ॥ ೭೮

ಚೆಕ್ಕಿಂಗಾಕಾಡಲರುಱೆ
ಯಳ್ಕದೆ ರದನಕ್ಷತಕ್ಕೆ ಪೆರೆಪಿಂಗದವರ್ ।
ಬಳ್ಕದತನು 3 ಸಂಗ್ರಾಮವ
ನೀಟ್ಕರಿಸಿದ ಚೆನ್ನಪಾಂಗರಂತೆಸೆದಿರ್ದರ್ ॥ ೭೯

1 ತಾಂ. 2 ಒಂದೇತನನಂ. 3 ಸಂಗ್ರಾಮದ.

ಅಳಸುಱೆ ರಿಗ್ಗವಣೆಯ ಪರೆ
ಗಳನಿನದಂ ಬೀಣೆಯಿಂಚರಂ ತಾನಾಗಲ್ ।
ಕೆಳದಿಯುಪರಿರತದಿಂ ಕ
ಣ್ಗೊಳಿಸಿದಳಾಸಮಯದೊಳ್ಕುಣಿವ ನಚ್ಚಣಿವೋಲ್ ॥ ೮೦

ಚಲಿಸೆ ಕುಚದ್ವಯಂ ಕುಣಿಯೆ ಕುಂತಳದೋಳಿ ಸಮಂತು ಬೆನ್ನನ
ಪ್ಪಳಿಸೆ ಪೊದಳ್ದು ನೀಳ್ದ ಮುಡಿ ಕಣ್ವೆಳಗೇಣ್ದಿಸೆಯಂ ಪಳಚ್ಚನು ।
ಜ್ವಳಿಸೆ ಬೆಮರ್ಕೆರಂ ಪರಿದು ಸೂಸಲವಳ್ಪುರುಷಾಯಿತತ್ವಮಂ
ತಳೆದಸೆದಿರ್ದಳಾ ಸುಸಿಲೊಳಾತನ ಕಣ್ಬಗೆಗಿಂಪನೀವುತಂ ॥ ೮೧

ಮಾಂದಳಿರ್ಗಳ್ಸಮಂತು ಸಲೆ ಬೆಳ್ಪಡರ್ದನ್ನಮತೀವರಾಗದಿಂ
ದೊಂದಿವಿರಾಜಿಪನ್ನಮಬುಜಾಗ್ರಮದೆಯ್ದೆ ಸುಧಾಂಶುಮಂಡಲಂ ।
ಕಂದಳಿದೊಪ್ಪುವನ್ನಮುಱಿ ಪಾರಿವನಾದಮಡಂಗುವನ್ನಮಂ
ದೊಂದಿ ಬಟಿಕ್ಕಮೆಯ್ಮರೆದು ರಂಜಿಸಿದರ್ನವರತ್ನಮಂಚದೊಳ್ ॥ ೮೨

ಉಚ್ಚಂ 1 ಬೆತ್ತುಸುರರೆ ಮುಗು
ಳ್ದಚ್ಚಿ ಸಡಿಲ್ದಪ್ಪು ನಾಣ್ಪೊರೆದ ಮೆಯ್ಯೆಸೆಯಲ್ ।
ಮಚ್ಚಿದ ಮನದಿನಿಯರ್ಕಳ್
ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರೆ ಚಿತ್ರಪುತ್ರಿಕೆಗಳಂತೆಸೆದರ್ ॥ ೮೩

ವ॥ ಬಱಿಕ್ಕವರೀರ್ವರುಂ ಮೂರ್ಛೆ ನಸುದಿಳಿದು ಹಂಸತೂಳತಳ್ಪದೊಳಿರ್ಪಿನಂ ಆಸಮಯದೊಳವಳ ವಲ್ಲಭಂ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯಂ ಕರೆದು ಕವಾಟಂದೆರೆಯೆನಲವಳವನ ದನಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಘನನಿನದಂಕೇಳ್ದಂಚೆಯಂತೆ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಕೇಸರಿರವಮಂಕೇಳ್ದ ಕರಿಣಿಯಂತೆ ನಡನಡನೆ ನಡುಗಿ ಪುಲಿಯ ದನಿಯಂಕೇಳ್ದಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಆಕರ್ಮಂದಿಯುಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದೊಂದು ಸುರಾಭಾಂಡದೊಳ್ಮುಳುಂಗಿಸಲಾನಿರ್ಬಂಧದಿಂದವಂ ಪಂಚತ್ವಂಬಡೆದು ಪಂಚಮುಖಸ್ವರೂಪನಾಗಿರ್ದಂ,

ಕಾಶಿಯೊಳಳಿದರ್ಗೆ 2 ಹರಾ
ವಾಸಸ್ಥತೆ ಸಾರ್ಗುಮೆಂಬ ವೇದೋಕ್ತಿಗದೇಂ ।
ನಾಸಂ ಬರ್ಕುಮೆ ಮೃತಸ
ನ್ಯಾಸಿ ಶಿವಾಕಾರಮಾಗಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಂ ॥ ೮೪

---

1 ಬೆತ್ತುಸುರೆರೆ. 2 ಹರಿದ್ವಾಸಸ್ಥೆಂ.

ವ॥ ಅಗಳ್,

ಸುರದುಂದುಭಿಗಳ್ ಮೊರೆದುವು
ಸುರಿದುವು ಪೂಮಳೆಗಳಾಗಳಂಬರತಳದಿಂ ।
ಸುರರ್ಗಳುಘೋಷೆಯೆಂಬ ರವಂ
ಪರೆದತ್ತೆಣ್ದೆಸೆಯನಾಗಳದನೇವೊಗಳ್ವೆಂ ॥ ೮೫

ಲೋಕಂ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ರ
ತ್ನಾಕಲಿತವಿಮಾನವಾಗಲೆಳ್ತಂದುದು ಘಂ ।
ಟಾಕರ್ಣನ ಮುಳಿಸಿಂದಂ
ದಾಕಾಶದೆ 1 ಮುಳುಗಿ ತೋರುವಿನಬಿಂಬಂಬೋಲ್ ॥ ೮೬

ಬಂದಾಪುಷ್ಪಕದೊಳ್ಗಣ
ವೃದಂ ಪಾವುರಿಯನಿರಿಸಿಕೊಂಡೊಪ್ಪಿದರ್ ಮುದ ।
ದಿಂದಂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕಾ
ನಂದಂ ಮಿಗೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲಮರಿದೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೮೭

ವ॥ ಅಗಳಾಗಸವಟ್ಟೆಯೊಳೇಳ್ತರ್ಪ ನಾರದಮುನೀಶ್ವರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವಳೆ ರುದ್ರಕನ್ಯಕಾಪದವಿ ಸಾರ್ತಂದಂದಮುನಿವಳುಪವಲ್ಲಭಂ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಂಬಡೆದ ಪ್ರಸಂಗಮನಾಗಣಂಗಳಿಂ ಕೇಳ್ದು ವಿಸ್ಮಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ವಿಶ್ವನಾಥನೋಲ ಗಕ್ಕೇಳ್ತಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ,

ವೀಣಾವಾದ್ಯಮನಗಜಾ
ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನಿದಿರೊಳೊಲ್ದು ಬಾಜಿಸಿದಂ ಗೀ ।
ರ್ವಾಣಮುನೀಶ್ವರನಾಗಳ್
ಸ್ಥಾಣು ಕೊನರ್ತಲರ್ವಿನಿಂ 2 ಸುರಾಗೋನ್ನತಿಯಿಂ ॥ ೮೮

ಮಾಳವಿಯಾ ಹರಿಭೈರವಿ
ಸಾಳಂಗಂ ನಾಟಿ ದೇಶಿ ಗುಜ್ಜರಿಯಾ ಹಿಂ ।
ದೋಳಂ ವಸಂತಭೈರವಿ
ಗೌಳಮನಾವೀಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೮೯

---

1 ಮುಳ್ಗಿ. 2 ಸರಾಗೋನ್ನತಿಯಿಂ.

ಗತಿ ಗಹಗಹಿಸಲ್ ಕಳಸೋ
ನ್ನತಿ ಗಮಕಂ ವಹಣಿ ಕೊಂಕುಬಾಯ್ 1 ನುಣ್ಪನುಜಾಯ್ ।
ಜತಿ ನೇವಣಿ ಮಿಗೆ ಸೊಂಪಾ
ಹತ ಕಂಪಿತಮುಣ್ಮೆ ಪಾಡಿದಂ ಮುನಿಋಷಭಂ ॥ ೯೦

ವರಮಂದ್ರಮಧ್ಯತಾರ
ಸ್ವರದಿಂದಂ ಶುದ್ಧಸಾಳಗಂ ಸಂಕೀರ್ಣಂ ।
ಬೆರೆದೊಪ್ಪಲ್ಪಾಡಿದನಾ
ಗುರುವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಮುನಿತಿಲಕಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಇಂತತಿವಿಲಾಸದಿಂ ಪಾಡುತ್ತೇಣಧರಧರನಂ ಸಾಮಗಾನಪ್ರಿಯನಂ ತಲೆದೂಗಿಸಿ ನಾರದಮುನೀಶ್ವರಂ ಕರಕಮಲವಂ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಆದ್ಯಂತರಹಿತನೇ ಕೇಳ್
ಚೋದ್ಯಂ ನಾನೆಂದು ಕಂಡುದಿಲ್ಲದು ತಿಳಿವೊಡ ।
ಭೇದ್ಯಂ ಲೋಕಕ್ಕದು ಸಾ
ವದ್ಯಂ 2 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ್ಗಮರಿವೊಡಸಾಧ್ಯಂ ॥ ೯೨

ವ॥ ಎಂದಾಪಾಮರಿಯಂ ತಾಂ ಕಂಡ ವೃತ್ತಾಂತಮನುಸಿರ್ದಾ ಮಸ್ಕರಿಲಿಂಗವಾಗಿರ್ದಪಂ ಗಡ ತನಗಾಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲೊಡನೀಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ಎನಗೆ ನಿವಾಸಮಾದ ವರಕಾಶಿಯ ಮೈಮೆಯನೀಜಗತ್ತ್ರಯಂ
ಮುನಿವಚನಂಗಳಿಂದೆ ನೆರೆ ಕೇಳ್ವುದಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಗಳಿಂದೆ ಕಂ ।
ಡಿನಿತರಿಯರ್ಬಳಿಕ್ಕದನೆ ಲೋಚನಗೋಚರಮಾಗಿ ತೋರುವೆಂ
ನಿನಗದನೆಂದು ವಿಶ್ವಪತಿ ನಾರದನೊಳ್ನುಡಿದಂ ಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೯೩

ವ॥ ಇಂತು ನಿರವಿಸಿ ದೇವಮುನಿಯನೊಡಗೊಂಡತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಕೈಲಾಗಿನೊಳ್ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಪೊಟಲೊಳ್ಪರ್ಗಳ್ಮುಂದೆ ಸೂಪೆಗೇರಿಯಿರ್ದುದದರ ವಿಲಾಸವೆಂತೆನೆ,

---

1 ನುಣ್ಬನುಜಾಯ್. 2 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ್ಗರಿವೊಡಸಾಧ್ಯ.

ಉಳುಗಂಬಿತ್ತುತ್ತೆ ನಾಡೆ ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆಯಿಂ ಸ್ರಕ್ಚಂದನಾಮೋದಮಂ
ತಳೆದೋರಂತೆಸೆದಿರ್ಪ ಸೂಳೆಯರ ಪೆರ್ವರ್ಗಳಂಗಳಿಂದಂ ಕರಂ ।
ಬಳಲ್ದಂದಲ್ಲಿ ಬೆಮರ್ತರ್ಬ ಬರ್ಪ ವಿಟನೋ ತಾನೆಂಬಿನಂ ಸಂತತಂ
ಸುಳಿದತ್ತೊಯ್ಯನೆ ಶೈತ್ಯಸೌರಭದಿನಾತಂಗಾಳಿ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ ॥ ೯೪

ಇದು ರತಿದೇವಿ ಸಂತಸದಿನಾಡುವ ಲಾಸ್ಯದ ಗೇಹಮೋ ಬಟಿ
ಕ್ಕಿದು ಬಗೆಗಂದ 1 ನೆಂಬರಸನಾಲಯಮಾದುರುರಾಜಧಾನಿಯೋ ।
ಇದು ಸೊಗಸೀವ ಗಾಡಿಯ ನಿವಾಸಮೊ ಮೋಹನಜನ್ಮಭೂಮಿಯೋ
ಇದೆನೆ ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ಬೆಳೆವೆಣ್ಗಳ ಕೇರಿಯತೀವ ರಮ್ಯದಿಂ ॥ ೯೫

ಆಸೆಯ ಪಳ್ಕೆ ಪಳಾಳದ
ವಾಸಂ ಜತ್ತಕದ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ತೊದಳ್ ದೊ ।
ಳ್ಯಾಸಂ 2 ಸುರೆಯುದ್ಭವಿಸಿದ
ದೇಶವಿದೆನೆ ಸೂಳೆಗೇರಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೯೬

ಉಣ್ಣದವರನದಟಿಂದಂ
ದಣ್ಣನೆ ದಣಿವಂತೆಯುಣಿಸಿಯುಣ್ಬರನೊಲವಿಂ ।
ದುಣ್ಣದವೋಲ್ಮಾಳ್ಪ ಬೆಲೆ
ವೆಣ್ಣಸಮೂಹಂಗಳಿಂದಮಾಸ್ಥಳವೆಸೆಗುಂ ॥ ೯೭

ಬಗೆಯಲ್ ರಂಭಾವಧುಗೋ
ರಗೆಯಾಗೊಪ್ಪಿರ್ಪ 3 ರೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನೆಯವರಂ ।
ಮಿಗೆ 4 ರಂಭಾವಿಭವಮನೂ
ರುಗಳಿಂ ಗೆಲ್ದೆಸೆವುತಿರ್ಪರಾ ಬೆಲೆವೆಣ್ಗಳ್ ॥ ೯೮

ಚಿತ್ತಜನಂಬುಗಳಂತೆರ್ದೆ
ವೊತ್ತಿದ ಮೋಹನದ ರೂಪಿನಿಂ ಗುಣದಿಂದೆ ಮ ।
ಹೋತ್ತಮೆಯರಾದಿವರ್ಗೆ ತಿ
ಲೋತ್ತಮೆಯಂ ಪೋಲಿಸುವರೆ ಬಿತ್ತಿಗರಾದರ್ ॥ ೯೯

ಕುಡಿಗುರುಳೋಳಿ ನೀಲಮುರುಕುಂದಮೆ 5 ಯಾ ದರಸ್ಮಿತಂ ವಲಂ
ಕಡು ಸೊಗಸೀವ ವಕ್ತ್ರಮುಃಖೆ ಮಾಪದುಮಂ ಕೊರಲೆಯ್ದೆ ಶಂಖಮಾ ।

---

1 ನೆಂಬರಸಿಗಾಲಯ. 2 ಸತಿಯುದ್ಭವಿಸಿದ. 3 ವೆಂದು.
4 ರಂಭಾವಿಭವಮನೋ. 5 ಮಂದರಸ್ಮಿತಂ.

ನಿಡಿದೆನಿಸಿರ್ಪ ಲೋಚನನೆ ಪದ್ಮಮದಾಗೆ ಮನೋಜಯಕ್ಷಪಂ
ಪಡೆದ ನಿಧಾನಮೆಂಬಿನೆಗಮೊಪ್ಪಿದರಲ್ಲಿಯು ವಾರನಾರಿಯರ್ ॥ ೧೦೦

ಅಲ್ಲಿಯುಳಿದೇರ ಪುರ್ವಿನ
ವಿಲ್ಲಿಂದಂ ಕಣ್ಗೆಳೆನಿಪ ಕೂರ್ಗಣೆವಿಂಡಿಂ ।
ಪುಲ್ಲಾಸ್ತ್ರಶಬರನಾರ್ದೆಸು
ತೆಲ್ಲಾಗಳ್ಕೆಡಪುವಂ ವಿಟವ್ರಜಮೃಗಮಂ ॥ ೧೦೧

ವ॥ ಇಂತಿರ್ಪ ಸೂಳೆಗೇರಿಯೊಳೇಳ್ತರ್ಪಲ್ಲಿ,

ಇದು ರತಿರಾಜನ ಶಸ್ತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರದ ಸದನವೊ ಬಳಿಕೆ ನೋಡೆ ಮುಯ್ಯಾರಡಿಮೊ !
ತ್ತಡ ಭೋಜನಶಾಲೆಯೊ ತಾ
ನಿದೆನಲ್ಕೆರೆ ರಂಜಿಸಿತ್ತು ಪೂವಿನ ಪಸರಂ ॥ ೧೦೨

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಂಬರ್ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್,

ಕಾವನ ಬಿಲ್ಲನಾರಿಗಿವು [1] ಮೂರಿಗಳಾಗಿಯುಗಲ್ದರಂ ಬಟಿ
ಕ್ಕೋವುಗುವೊಲ್ದು ಕೂಡಿದಿನಿಯರ್ಕಳ ಸೌಖ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಗೆಯ್ದೆ ಸಂ ।
ಜೀವನಮೊಪ್ಪುವೀ ಪರಿಮಳಂದಳೆದೊಪ್ಪುವ ಪೊನ್ನಪೂವಿದೆಂ
ದಾವಗಮಲ್ಲಿ ಸಂಪಗೆಯ ಪೂಸರಮಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದರಳ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೦೩

ಆದರಮಿಾವ ಕೆಂದಳದೊಳೊಂದಿದ ಕುಂದಮನೋಜದಪ್ಪಿ ಕೆಂ
ಜಾದಿಯ ಪೂಗಳೆಂದು ಮಿಗೆ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ವೈಳ್ಪ ಮುಸುಂಕಿ ರಂಜಿಪಾ ।
ಜಾದಿಯನೇ ಸಮಂತೆಸೆವ ಕುಂದಮೆನುತ್ತುಱೆ ಕೊಳ್ವರಲ್ಲಿ ಕಂ
ಪಾದಮದಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಪೂಗಳನಲ್ಲಿಯು ಕಾಮಿನೀಜನಂ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಪೂವಿನ ಸಂತೆಯಂ ನೋಡುತ್ತೆ ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳ್,

ಪೊಡಪಿಯೊಳೊಪ್ಪುವಾ ಬೋಜಗಸಂತತಿಯಂ ಸೆರೆಗೆಯ್ದು ನಾಡೆ ಕಾ
ರ್ಗ್ಗಡಿಸಿ ರಸಾತಳಸ್ಥಳದೊಳಿರ್ಪ ಭುಜಂಗಸಮೂಹವಂ ನಭ ।

---

1 ಮಾರಿಗಳಾಗಿ.

ಕ್ಕಡದುರ್ಱಜೆ ಖೇಚರಪ್ರಶತಿಯುಂ ನೆರೆ ಸೋಲಿಪೊಡಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ದಾ
ೞಡುವ ಬಡಂಗೆನಲ್ಮೆ ರೆದರುಯ್ಯಲೆಯಾಡುವ ವಾರನಾರಿಯರ್ ‖ ೧೦೫

ತಾರಗೆವಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೊಲ್ದೊಲವಿಂದೆ ಸುಸಿಲ್ಗ ಬರ್ಪ ಜಂ
ಭಾರಿಕುಬೇರರಾತ್ಮಭವರಂ ಮುದದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದ ।
ಕ್ಕಾರಯೆ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದೆ ತಳರ್ಪಂದವೊ ತಾನೆನೆ ಸೂಳೆಗೇರಿಯೊ
ಳ್ಕಾರನಿತಂಬಿನೀನಿಕರಮುಯ್ಯಲೆಯುಂ ಸಲೆಯಾಡುತೊಪ್ಪಿದರ್ ‖ ೧೦೬

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಎನಸುಂ ದೋಷಾಕರಂ ತಾಂ ಜಗವಱಿಯೆ ಕಳಂಕಾಂಕಿತಂ ನೋಡ ನಮ್ಮಾ
ನನಮಂ ಪೋಲ್ವನ್ನನೇ ಎಂದುಱೆ ನೆಱೆವೆಱೆಯುಂ 1 ಕೊಂಡುಬಂದಾತನಂಬ
ಲ್ಮನಿಸಿಂದಿರ್ಕ್ಕೆಯೊಳಾರ್ಪಿಂ ಪಳಿವುತೆ ನೆಲಕೀಡಾಡುವಂತಾಗಳಾ ಮು
ತ್ತಿನ ಪೊಯ್ಚಂಡಾಡುತೊರ್ವಳ್ಮೆರೆದಿರೆ ಮುದದಿಂ ನೋಡುತೆಳ್ತಂದನೀಶಂ ‖ ೧೦೭

ನೆತ್ತಮನೊಲ್ದು ತಮ್ಮೊಳಿರದಾಡುತೆ ರಂಜಿಪ 2 ಕೊಯ್ಲುವಿಂಡರಂ
ನೆತ್ತದಿನಂದು ಸೋಲಿಪರಿದೇನರಿದೇ ಮಿಗೆ ದೂರವಾಗಿ ಪೋ ।
ಗುತ್ತೊಡನಾಡದಿರ್ಪ ಜತಿಗೊಂದಣಮಂ ಬಗೆಗೂಡಿ ನೋಡುತುಂ
ನೆತ್ತದಿನೆಯ್ದೆ ಸೋಲಿಸುವರಾವಗಮಲ್ಲಿಯ ವಾರನಾರಿಯರ್ ‖ ೧೦೮

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಇನಿಯಂ ತಾಳ್ದಿದನೆಂದುವಂಕದರದೊಳ್ಕಿಂದಾರಯಲ್ಕಲ್ಲಿ ಬ
ರ್ಪಿನೆಗಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಂಡ ಸೋಗೆಯವೊಲುರ್ವುತ್ತರ್ಕನಂ ಕಂಡ ಪ ।
ದ್ಮಿನಿವೋಲಾಸ್ಯಮರಲ್ದು ಬಂದೆಸೆವ ಮಾವಂ ಕಂಡ ಕೀರಂಬೊಲಂ
ದನುರಾಗಂದಳೆದೊಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕಂತಾತನಂ ಕೂಡಿದಳ್ ‖ ೧೦೯

ತಾಳ್ದಪರಾಧಮಂ ತಡೆದು ಬಂದವನಾಕೃತಿಗಂಡು ನಾರಿ ಪಾ
ರೆಳ್ದಿರೆಯಲ್ಕೆ ಸಾಕಿದ ಶುಕಂ ಬಟಿಕಂತದನಂದು ಕಲ್ತು ತಾಂ ।
ನೀಳ್ದುಸುರ್ವನ್ನೆಗಂ ಮುಳಿದನೆಯ್ದೆ ವಿಜಾತಿಯ ನಿಷ್ಠುರೋಕ್ತಿಯಂ
ಕೇಳ್ದು ಸಮಂತು ಸ್ವೈರಿಸುವರಾರ್ಭವನತ್ರಯದೊಳ್ವಿಚಾರಿಸಲ್ ‖ ೧೧೦

---

1 ಕೋಡುಬಂದಾವನಂ. 2 ಕೊಯ್ಲುವಿಂಡರಂ.

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ತಱಿಸಂದಿರ್ಪ ಸುರಾರ್ಚನಾತಿಶಯದಿಂದೆಲ್ಲರ್ಗಮಿಂದ್ರತ್ವಮಂ
ದುಱಿ ಸಾರ್ದತ್ತು ಸುರಾರ್ಚನಾತಿಶಯದಿಂದೀಕಾಂತೆಗಿಂದೀಗಳೇ ।
ನೆಱಿ ರಂಜಿಪ್ಪ ದಿಗಂಬರತ್ವಮದು ಸಾರ್ದತ್ತಾಯೆನುತ್ತೆಯ್ದೆ ನಾ
1 ಣ್ದೊಱದಿರ್ಪಾಸವಮತ್ತೆಯಂ ಚದುರನೊರ್ವಂ ಕಂಡು ಱೋಡಾಡಿದಂ॥ ೧೧೧

ಸಡಗರದಿಂದೆ ಚಂದ್ರಮುಖಿ ತಣ್ಗದಿರ್ಗಲ್ಲ ತೊಳಪ್ಪ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಪಿಡಿದುಱಿ ಮದ್ಯಮಂ ಕುಡಿವುತಿರ್ಪಿನಮಂತದು ಸೋರ್ದು ನಾಡೆ ತೊ ।
ಟ್ಟಿಡಲೊಡೆದತ್ತು ಬಟ್ಟಲೆನುತುಂ ಗಳಪುತ್ತೆ ತೊಳಲ್ದಳಲ್ದು ಗೋ
ಳಿಡುತೆಸೆದಿರ್ದಳಲ್ಲಿ ಮಧುಮತ್ತರೊಳುಂಟೆ ವಿಚಾರಮಾರಯಲ್ ॥ ೧೧೨

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಕೂಡಿಯುಗಲ್ದವಂ ಬೞಿಕೆ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆಸೆದಿರ್ಪನೊಲ್ದು ಮಾ
ತಾಡಿದವಂ ಕಡಂಗಿ ಕಮಲಾಸನನಪ್ಪನಮರ್ಚಿ ನೇಹಮಂ ।
ಮಾಡಿದವಂ ಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಪ್ಪನೆನುತ್ತಿರದೊರ್ವಳೆಯ್ದೆ ಕೊಂ
ಡಾಡಿದಳಾಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಸಗಾಡಿಯನಾಂತೆಸೆದಿರ್ಪ ಪುತ್ರಿಯಂ ॥ ೧೧೩

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಯೊರ್ವ ವಿರಹಿಣಿ,

ವಿಪುಳಾಮರ್ತ್ಯಫಣೀಂದ್ರಲೋಕಮರಿಯಲ್ ಗುರ್ವಂಗನಾಸಂಗದಿಂ
ದಪಹಾಸ್ಯಂಬಡೆದಿರ್ದ ದೋಷಿ ಶಶಿ ತಾಂ ಸದ್ವೃತ್ತನಾಗಿರ್ದೊಡೇಂ ।
ಕಪಟಾತ್ಮರ್ಗದು ನೈಜಮಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡೊಪ್ಪಿರ್ದುದೇಯೆಂದವಂ
ಚಪಲಾಪಾಂಗಿಯುದೊರ್ವಳಿಂದುಕರದಿಂ ನೊಂದಾತನಂ ದೂರಿದಳ್ ॥ ೧೧೪

ಮೊಲನಂ ಕಂಡೊಡೆ ಪಥದೊಳ್
ವಿಲಯಂ ಪಥಿಕರ್ಗೆ ಬರ್ಪುದೀ ಸತ್ತುಥದೊ ।
ಳ್ಮೊಲದಳೆದಿವನಂ ಕಂಡ
ರ್ಗೆ ಲಯಂ ಬರದಿರ್ಕುಮೋ ಎನುತ್ತವಳುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೧೫

ಪನ್ನೀರ್ಚೆನ್ನೀರಾಯ್ತಾ,
ಜೊನ್ನಂ ತಾನಿಂತಿವಳ್ಗೆ ಪಳುಗಿಚ್ಚಾದ ।

1 ಣೊರೆ.

ತ್ತಿನ್ನೇವೆನೆನುತ್ತೊರ್ವ
ಳ್ತನ್ನಣುಗಿಯನಿರದೆ ನೋಡಿ ಮರುಗುತ್ತಿರ್ದಳ್ ‖ ೧೧೬

ಊದುವ ತೆಂಗಾಳಿ ಬೞಿ
ಕ್ಕಾದತ್ತಂಗಜನ ದಾಳಿ ಪೊರೆಕುಳಿರ್ವಕ್ಕಿಯ ।
ನಾದಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಟ್ಟಿನ
ನಾದಂ ತಾನಾದುದೀಕೆಗೆಂದವಳುಸಿರ್ದಳ್ ‖ ೧೧೭

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್,

ಅವಗುಣಿಯಾದೊಡಂ ಸುಗುಣನೆಂದುಱೆ ಕಾಣ ಕುಲೀನನಾದೊಡಂ
ತವೆ ಕುಲಜಾತನೆಂದು ತಿಳಿ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡೆ ಕುರೂಪಿಯಾದೊಡಂ ।
ನವರತಿರಾಜನೆಂದು ಬಗೆಯಾವ ಗುಣಂ ಸಲೆ ಸಾರ್ದ ಚಾಗಿ ದೇ
ವವಣಿಯನಾಂತ ವಾಜಿಗೇಣಿಯೆಂದು ತನೂಜೆಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿಕ್ಕಿದಳ್ ‖ ೧೧೮

ಕುಲದಲ್ಲುತ್ತಮನಾದೊಡಂ ಸೊಗಸುವೀಸೌಂದರ್ಯದೊಳ್ನೋಡೆ ಕ
ಮ್ಮರಲಂಬಂಗೇಣಿಯಾದೊಡಂ ಗುಣಗಣಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿರ್ದೊಡಂ ।
ಜೆರವೆಣ್ಣೀಯದೆ ಮೇಕುದೋರುವವನಂ ಮಾತಾಳಿಗೊಲ್ದಾವಗಂ
ಒಲಿಯರ್ತೀರ್ಚಿ ಬರ್ದುಂಕೆನುತ್ತುಸಿರ್ದಳಾ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯಾಪುತ್ರಿಯೊಳ್ ‖ ೧೧೯

ಸ್ಮೃತಿಸಂಭೂತರಹಸ್ಯದ
ಮತವಿಡಿದಾಚರಿಸುವೆಮ್ಮನೀಗಳ್ ಧರ್ಮ ।
ಚ್ಯುತರೆಂದುಸಿರ್ವರ್ ಮೂರ್ಖ
ಪ್ರಥಿತರೆನುತ್ತುಸಿರ್ದಳೊರ್ವಳೇನಚ್ಚರಿಯೋ ‖ ೧೨೦

ವ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ,

ಈಂಟಿಸುವಗರ್ಗುಳಮಂ
ಬೇಂಟೆಯನಿರದೆಯ್ದೆ ಸಮೆವರಾ ಮುಮ್ಮುರಿಯೊಳ್ '
ಬೇಂಟಂದೋರ್ಪರಲಂಪಿಂ
ಕುಂಟಣಿಗಳ್ಕಲ್ಲಪಾಪವೋಲ್ಕೈತವದಿಂ ‖ ೧೨೧

ವ॥ ಮುಂದೆ ಬರೆವರೆ ಎಳೆವೆಂಗಳ್ಗೊರ್ವ ದೂದವಿ ಸೂಳೆಸಿದ್ಧಾಂತಮಂ
ಪೇಳುತ್ತಿರ್ದಳದೆಂತೆನೆ,

ಗರಗರಿಕೆ ಸಿಂಗರಂ ಕಿರು
ವರೆಯುಂ ಪೊಸರೀತಿ ಸುಂದರರದ ಸವಿನೋಟಂ ।
ದೊರೆಕೊಂಡಿರ್ಪಳ ಮನೆಯೊ
ಳ್ಸುರತರು ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದು ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೨೨

ನಯವೆತ್ತಿನುಡಿಯಿಂ ಜಾ
ಣ್ಮೆಯಿನಾವಗಮಿನಿಯನೆರ್ದೆಯನಿರ್ಕುಳಿಗೊಳ್ವೀ ।
ಮಯಣನ ಗೆಣೆಯೆನಿಪಳ ಮನೆ
ವಯನೆನಿಕುಂ ಮುಪ್ಪುದಪ್ಪುಗರ ಹಸುವಾಗಳ್ ॥ ೧೨೩

ಗುಣದಿಂ ಕಡಂಗಿನಿಂ ಬಿ
ನ್ನಣದಿಂದೆ ಬೆಡಂಗಿನಿಂದೆ ರಂಜಿಸುವಾ ಸುರ ।
ಮಣಿಗೋರಂತಿರ್ಕುಂ ಸುರ
ಮಣಿತಾನವಳೆಯ್ದೆ ಕೊರಲ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಣಿವೋಲ್ ॥ ೧೨೪

ಮೊಲೆ ನೆಲೆದಪ್ಪದ ಮುನ್ನಂ
ನೆಲಸಿದ ಜವ್ವನವೆನಿಪ್ಪ ಸಂಪತ್ತೀಗಂ ।
ತೊಲಗದ ಮುನ್ನಂ ವಿಟಜನ
ಕೊಲವಂ ಮಾಳ್ಪವಳೆ ಚದುರೆಯೆನುತವಳುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೨೫

ಮುಳಿಸು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆ ವೈಸಿಕ
ಮಳಿಪುಋ ಮಾಮಾಯೆ ಹುರುಡು ಹೋರಟೆ ಕಹಿಪುಸಿ ।
ಯುಳಲೆಂಬಿವು ಗಣಿಕಾಳಿಗೆ
ಬಳಗವೆನುತ್ತಬಲೆ ತರಳೆಗೋದಿಸುತಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೨೬

ನೆರೆ ಚದುರಂಗಂ ಜೂದಂ
ತರಿಸಂದೀ ನೆತ್ತಗೋಷ್ಠಿಪರಿಹಾಸಂಗಳ್ ।
ಮೆರೆಯುದ ಮನೆ ಪರಿಭಾವಿಸೆ
ಸೆರೆವನೆಯುದು ಸೂಳೆವನೆಯದಲ್ತೆಂದುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೨೭

ಕೋವಿದೆ ಸುಪ್ರಸನ್ನಮುಖಿ ಮೆಲ್ನುಡಿಗಾರ್ತಿ ಸುಸಿಲ್ಬೆಡಂಗಿ ರಾ
ಜೀವಸುಗಂಧಿ ಚೆಲ್ವೆಯುನುಕೂಲೆ ಲಸದ್ಗುಣಿ ಮಾನಿ ದಾನಿನಿ ।

ವರ್ಾವಿಲಚಿತ್ತೆ ಭೋಗಿ ರತಿತಂತ್ರವಿಶಾರದೆಯುಪ್ಪ ನಾರಿಯೋ
ಕಾವನ ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಪಡೆವಳ್ತಿಯೆನಿಪ್ಪಳವಳ್ವಿಚಾರಿಸಲ್ ॥ ೧೨೮

ಅಳಿವನನಜ್ಞನಂ ಕುಟಿಲತಂತ್ರವಿಶಾರದನಂ ಪೊಸಂಬನಂ
ಪಳೆಯುನನಲ್ಪನಂ ದುರುಳನಂ ವಿಕಳಾಂಗನನೆಯ್ದೆ ಲೋಭಿಯಂ ।
ಖಳನನತೀವ ಮೂರ್ಖನನಳಲ್ವನನೇಳಿಪನಂ ಕನಲ್ವನಂ
ಗಳಪನನಾಸೆಗೆಯ್ವ ಗಣಿಕಾಳಿಗದೇಂ ಪಳಿ ಪೊರ್ದದಿರ್ಪುದೇ ॥ ೧೨೯

ಬಗೆಯರಿದೀವ ಬಂಧಮರಿದೊಂದುವ ಕೂಟದೊಳಿಂಪುದೋರ್ಪ ಬಿ
ತ್ತಿಗನೆನಿಸಿರ್ಪ ಗಾಡಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಾದಿನಿವಾತನುಳ್ಳ ಚೆ ।
ನ್ನಿಗನೊಲವೆಂಬುದಂತದು ಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯವೆನಿಪ್ಪುದಾತನೊಳ್
ಬಗೆವುಗೆ ಬೆಚ್ಚವೋಲಿರದೆ ಮಾಣ್ಬರೆ ಸೂಳೆಯರೆಂಬ ಧಾಳೆಯರ್ ॥ ೧೩೦

ಎಲೆ ಪಣ್ತಿದರ್ಾವ್ರ್ಯಕೆ ಕೋ
ಗಿಲೆಗಳ್ಕಂಪುಡಿದಲರ್ಗೆ ಮುಯ್ಯಾರಡಿಗಳ್ ।
ನಲಿದೆರಗುವುವೇ ಕೇಳ್ಸಿರಿ
ತೊಲಗಿದ ಬೊಜಗಂಗೆ ಮನವನೀವಳೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ ॥ ೧೩೧

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಶ್ರುತಿರಹಿತತ್ವದಿಂದೆ ಸಲೆ ತೋರ್ಪ ಚತುರ್ದಶನಂಗಳಿಂದೆ ಸ
ದ್ಗತಿಯುಮಡಂಗಿ ವಕ್ರಗತಿಗಾಲಯಮಾಗೆಸೆದಿರ್ಪ ದೂಸರಿಂ ।
ದತಿಭಯಮಂ ಸಮಂತು ಮಿಗೆ ಮಾಳ್ಪುದರಿಂದೆ ಭುಜಂಗನಾಮಮೊ
ಪ್ಪಿತು ನಿನಗೆಂದದೊರ್ವಬಲೆ ವೃದ್ಧವಿಟಂ ಬರೆ ಚುನ್ನವಾಡಿದಳ್ ॥ ೧೩೨

ವಿನಯಾಲಾಪಮನೆಯ್ದೆ ಕಲ್ವ ಗಿಳಿವಿಂಡಂ ರಂಜಿಸಿರ್ಪೆಮ್ಮಯಾ
ತನಿಗಂಪಿಂಗೆರಗುತ್ತಿವರ್ಪಳಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರ್ಪ ಸೊರ್ಕಾನೆಯಂ ।
ಮನವೊಲ್ದಾವಗಮೋವಿದೇಣಿಚಯಮಂ ಕಂಡಜ್ಜನೀಗಳ್ತಪೋ
ವನದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನಕ್ಕ ಕಿನಿಸೇಕಾಂ ದಾರಿಯಂ ತೋರುವೆಂ ॥ ೧೩೩

ಇರದೆಳ್ತಂದಂ ಲಂಬೋ
ದರನೇಕರದಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ರತಿಗತಿವಿಷ್ಣಂ ।

ದೊರಕೊಂಡುದು ಚಿತ್ರಮೆನು
ತ್ತೊರೆದೊರ್ವಳ್ ವೃದ್ಧನಂ ವಿಡಂಬಿಸುತಿರ್ದಳ್ । ೧೩೪

ಭಂಗಂ ಮುಕ್ಕರಿಸಿರ್ಪ ಮುತ್ತಳನದೊರ್ವಂ ಕಂಡು ತಾಯ್ನಿನ್ನಯಾ
ಭಂಗಂ ಪೋಪುದು ಬಂದಿಮಳ್ಗೆ ಮುದದಿಂದಂ ನಿನ್ನ ಕಂಡಾರಯಲ್ ।
ಸಂಗಂಗೆಯ್ದೊಡಸಿರ್ದೊಡಂ ಬಟಿಕವಂ ಮೇಣ್ಬಿರ್ದೊಡಂ ಧಾತ್ರಿಯೊ
ಳ್ಭಂಗಂ ಪೋಗದವಂಗೆನುತ್ತೆ ಸಲೆ ಸಬ್ಬಂಗೆಯ್ದನಾತಾಣದೊಳ್ ॥ ೧೩೫

ಅರೆತುಱೆ ಪೋದ ಸರ್ವರಸದಿಂ ಶುಚಿಯಂತಿರೆ ತೋರುತುಂ ವಲಂ
ಬರೆತ ಪಯೋಧರತ್ವದೆ ಶರತ್ಸಮಯಾಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ರೂಢಿಯಿಂ ।
ಮೆರೆವಿವಳಂ ಸಮಂತು ಋತುವರ್ಜಿತೆಯೆಂದೆಳೆವೆಂಡಿರಾವಗಂ
ಜರಚುವರೇಕೆಯೋ ಎನುತೆ ವೃದ್ಧೆಯನೊರ್ವನಣಂಕವಾಡಿದಂ ॥ ೧೩೬

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಬಿನದಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತೆ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ದರಹಸಿತವದನಾರ ವಿಂದನಾಗಿ ಪಾಮರಿಯ ಮನೆಗೇಳ್ತಂದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಂಬಡೆದಿರ್ದುದಂ ನಾರದಂಗೆ ತೋರಿ ಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸುರಾಭಾಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವೆಂಬಭಿಧಾನಮನೊಡರ್ಚಿ ನಾರದನಭೀಷ್ಟಮಂ ತೀರ್ಚಿ ಸಮಸ್ತಸಜ್ಜನಕ್ಕನುರಾಗಮನಮರ್ಚಿ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆನಿಪ್ಪ ವಿಶ್ವನಾಥನಿರಲಾಸಮಯದೊಳ್ ಯಾಮತ್ರಯಾನಕನಾದಂ ಕಿವಿವುಗಲರಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೇಳ್ತಂದ ನಂದಿನಾರದರಂ ಬೀಳೊಟ್ಟು ಶಯ್ಯಾನಿವಾಸಂಬೊಕ್ಕು ಮಣಿಖಚಿತಪರ್ಯಂಕದೊಳ್ ಹಂಸತೂಳತಳ್ಪದಲ್ಲಿ,

ಗಿರಿಜಾಸ್ಯಾಂಭೋಜದೊಳ್ತನ್ನಯ ನಗೆಮೊಗಮಂ ಸಾರ್ಚಿ ಬಿಂಬೋಷ್ಠದಿಂಪಂ
ಬರೆಪೀರ್ದಾನಂದದಿಂ ತೋಳ್ವದಕೆಯನುಱೆ ಪೋಲ್ದೊಪ್ಪವೆತ್ತೊಲ್ಮೆಯಿಂದಂ ।
ಸುರತಾಂತಶ್ರಾಂತಿಯುಣ್ಮಲ್ ನೆಱೆ ಗುರುಕುಚತಳ್ಪಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯಿತ್ತುಮರ್ಚಿ
ರ್ಪರೆಗಣ್ಗಳ್ಗಾಡಿಸೂಸುತ್ತಿರೆ ಪರವಶನಂತೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ದಂ ಮಹೇಶಂ ॥ ೧೩೭

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಮೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೩೮

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ಪಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ ।

ತುಟಿಲನೊಡರ್ಚಲೊಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ದೊಡೆಗೊಲವಿತ್ತು ಜಾಣ ಸಲಹೀಜಗವಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೧೩೯

ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತಂ॥ ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬಿರಿದ ರಜಮನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮೀಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೧೪೦

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತ
ಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದ
ಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆ
ನಿಪ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್
ವರ್ಷಾಶರತ್ಸಮಯ ಚಂದ್ರೋದಯ ಪಾಮ
ರೀಪರಿವ್ರಾಜಕಾನ್ಯೋನ್ಯಾಲೋಕನ
ತತ್ಸಂಭೋಗರಾತ್ರಿವಿಹಾರಸು
ರಾಭಾಂಡೇಶ್ವರಪ್ರಾದು
ರ್ಭಾವವರ್ಣನಂ
ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ

ತನುವೊಂದರೊಳರೆಯಂ ಗಿರಿ
ತನೂಜೆಗಿತ್ತಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸುತ್ತೀಗಂ ।
ಘನಚೋದ್ಯಕ್ಕಿಂಬಾಗಿ
ರ್ಪನಘಂ ಶ್ರೀವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ಪರದಾರಾನ್ವಿತಕರ್ಮವೆಂಬುದೆನಗಂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಂ ಭಾವಿಸಲ್
ಸರಿಯಾಗಿರ್ದುದವಂಗೆ ಸಾರ್ದುದದರಿಂದೀಶತ್ವಮಾರಯ್ಯೆ ದು ।
ಸ್ತರದುಃಖಂ ನನಗಾದುದೆಂದು ಕಳೆಗುಂದಿರ್ಪಂದದಿಂದಂ ಸುಧಾ
ಕರನೇರಂತೆ ನಿಶಾಂತದೊಳ್ಮಿಗೆ ಮಸುಳ್ದಿರ್ದಿರ್ದನಸ್ತಾದ್ರಿಯಂ ॥ ೨

ಅಳಿವಾತಾರೆಗಳಂ ಮಿಗೆ
ಕಳಲ್ಪ ಸಿತಾಂಬುಜವನೊಳ್ಪುಗೆಡುವ ಚಕೋರಿಗ ।
ಳಳಲನುಜು ಕಾಣಲಾರದೆ
ಕಳೆಯಾಣ್ಮಂ ಕಂದಿ ಕಡಲೊಳಾಳ್ದನದಾಗಳ್ । ೩

ಒದವಿದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೆ ನಿಜವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಹಿಮಾಂಶುವಿರ್ಪಿನಂ
ಮುದಮನಮರ್ಚಿ ತೋರ್ದುವು ಬಳಿಕ್ಕಮವಂ ಸಲೆ ಕಾಂತಿಗೆಟ್ಟಡಂ ।
ಗಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಾರೆಗಳಡಂಗಿದುವಾಗಳೆ ಕಾಂತಿಗೆಟ್ಟು 1 ದಲ್
ಹದಿಬದೆಯರ್ಗೆ ತತ್ಪತಿಗಳಿರ್ದವೊಲಿರ್ಪುದು ಧರ್ಮಮಲ್ಲವೆ ॥ ೪

ಬೆಳಗು ಸಮೀಪಂ ನಮಗಿ
ನ್ನುಳಿವಿಲ್ಲೆಂದಳ್ಕಿ ಕಂದಿ ಕಳಲ್ದವೊಲಾಗಳ್ ॥
ಕಳೆಗುಂದಿರ್ದುವು ಸದನಂ
ಗಳೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ದೀಪಿಕಾನಿಕರಂಗಳ್ ॥ ೫

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಗಳ್,

ಘನನಾದಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕೇಕಿನಿವಹಕ್ಕಂ ಹಂಸವೃಂದಕ್ಕಮಂ
ತೆನಸುಂ ಸಂತಸಮಂ ಪೊದಳ್ದು ಭಯಮಂ ಮಾಳ್ಪಂತೆವೋಲ್ನಾಡೆ ಕೋ ।

---

1 ದಲದೆಬದೆಯರ್ಗೆ.

ಕನಿಕಾಯಕ್ಕಮದೆಯ್ದೆ ಜಾರಮಿಥುನಕ್ಕಂ ಹರ್ಷದೌನ್ನತ್ಯಮಂ
ಘನದುಃಖಂಗಳನಂದೊಡರ್ಚಿದುದು ಪೆಂಪಿಂ ತಾಮ್ರಚೂಡಸ್ವನಂ ॥ ೬

ಕೂಗಿದ ಕುಕ್ಕುಟಂಗಳ ರವಂಗಳನಾಲಿಸಿ ಮೂಡವೆಣ್ಬಳಿ
ಕ್ಕೀಗಳಿನಂ ಮದೀಶನಿರದೆನ್ನೆಡೆಗೊಲ್ದುಱೆ ಪೋರ್ವಪೊಳ್ತಿದೆಂ ।
ದಾಗಳನಂತಸಂಭ್ರಮದಿನಾಂತನುರಾಗಮಿದೆಂಬಿನಂ ಕರಂ
ರಾಗಮನಾಂತು ಕಣ್ಗೆಸೊಗಸಿತ್ತರುಣೋದಯಮುದಯಮಿಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ॥ ೭

ಹರಣಮಮಳ್ವಕ್ಕಿಗಳ್ಗಾ
ಭರಣಂ ವಾರಿಜಸಮೂಹಕುರುತರಭುವನಕೆ ।
ವರಣೀಯಮೆನಿಪಹಸ್ಕರ
ಕಿರಣಪ್ರಕರಂ ಪೊದಳ್ದು ತೋರ್ದುದದಾಗಳ್ ॥ ೮

ಕುಮುದಸಂದೋಹವೆಲ್ಲಂ
ಕುಮುದವೆಯಾದತ್ತು ಬಳಿಕಮೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಪೀ ।
ಕಮಲಪ್ರತತಿಗಳೆಲ್ಲಂ
ಕುಮುದಂಗಳೆಯಾದುವಾಗಳೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೯

ಇಂಧಿರುಳಿನ ವೃತ್ತಾಂತಮ
ನೆಂದುಂ ನಾನರಿದುದಿಲ್ಲವೆಂದಾ ಮಿತ್ರಂ ।
ಬಂದೀಕ್ಷಿಪೊಡುದಯಾದ್ರಿಯ
ನಂದೇರಿದ ತೆರದೊಳುದಯಮಾದನದಾಗಳ್ ॥ ೧೦

ಶಿವನಂದುಪ್ಪವಡಿಸುತಿ
ರ್ಪವಸರಮಂ ಪಾರ್ದು ಪೂರ್ವವಧು ತಳೆದಿರ್ಪಾ ।
ನವಮಾಣಿಕ್ಯದ ಕೈಪಿಡಿ
ಯವೊಲೊಪ್ಪಿತ್ತುದಿಸಿ ತೋರ್ಪ ದಿನಕರಬಿಂಬಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಗಂಧರ್ವಕನ್ನಿಕೆಯರೀಶ್ವರಸಿರ್ದ ಮಣಿಮಯಹರ್ಮ್ಯೋಪಕಂಠಮಂ ಸಾರ್ದು ಸಿರಿಯ ದರದೊಳ್ನಿಂದು ಸುವರ್ಣವಲ್ಲರಿಯಂ ಬಾಜಿಸುತ್ತೆ,

ಲಳಿತೆಭೂಪಾಳಿಗುರ್ಜರಿ
ಮಲಹರಿದೇಶಾಕ್ಷಿನಾಡೆಗುಂಡಕ್ರಿಯೆಮಂ ।

ಗಳಕೌಶಿಕೆಯಾನಾರಣಿ
ಗಳಿನೀಶನ ಪದವನೆಯ್ದೆ ಪಾಡಿದರಾಗಳ್ ‖ ೧೨

ಶಿವಿರಡಂಗಿದುದು ಚೇತ
ಸ್ಸಿವಿರಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂದೆ ಭಜಕರ್ಗಾಗಳ್ ।
ತವಿಪಂತೆ ವಿಶ್ವಪತಿಯು
ಪ್ಪವಡಿಸೆ 1 ತಾವಯ್ದೆ ಪಾಡಿದರ್ಭಾವಕಿಯರ್ ‖ ೧೩

ವ‖ ಇಂತವರ ಗಾನಮನಾಲಿಸುತ್ತಾಗಳ್ವಿಶ್ವಪತಿಯುಪ್ಪವಡಿಸಿರ್ಪಿನಂ,

ಸಕಲನದೀನದಂಗಳುದಕಂಗಳನಿತ್ತುವು ದೇವಕನ್ಯೆಯರ್
ಮುಕುರಮನಾವಿಭೂಷಣಮನಾಂತಿರದಲ್ಲಿ ಪೊದಳ್ದ ಸೇವೆಯಂ ।
ಪ್ರಕಟಿಸಿದರ್ಮನೋಮುದದಿನಂದುರುದುಂದುಭಿಶಂಖನಿಸ್ವನಂ
ಸುಕರಮದಾಗಿ ಪೊಣ್ಮಿದುವು ಶಂಭುಸದಾಶಿವನೇಳಲಾಕ್ಷಣಂ ‖ ೧೪

ವ‖ ಇಂತನಂತವೈಭವದಿಂ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣದೊಳ್ವಿಶ್ವನಾಥನಿರುತ್ತಿರೆ,

ಆಗಳೇಳ್ತಂದುದೊಲವಿಂ
ಮಾಗಿಯುಗಲ್ದೋಪರಂ ಬಳಿಕ್ಕದಟಿಂದೊಂ ।
ದಾಗಿರ್ಪಂತೆಸಗುತೆ ಭೂ
ಭಾಗಮನಾವರಿಸುತಧಿಕತರಹಿಮದಿಂದಂ ‖ ೧೫

ಆನೆಯಿದದ್ರಿಯಿದಮಲ
ಸ್ಥಾನೀಯಮಿದಡವಿಯಿಂತಿದುರುತರಬಹಿರು ।
ದ್ಯಾನಮಿದು ಬಯಲಿದೆಂಬೀ
ಜ್ಞಾನಂ ಸಲೆ ಪೋಯ್ತು ನೆರೆ ಮುಸುಂಕಿದ ಹಿಮದಿಂ ‖ ೧೬

ವ‖ ಮತ್ತಮೀಧರೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ಮುಸುಂಕಿದ ಹಿಮದೊಳ್,

ಕಾಲತ್ರಯದ ವಿಭೇದಂ
ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಿರ್ದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವ ।
ರಾಲಯಶಂಖರವದಿನಾ
ಕಾಲದೊಳರೆ ಕಾಣಿಸಿರ್ಪುದೆಲ್ಲರ್ಗಾಗಳ್ ‖ ೧೭

1 ಹತ್ತಿರಯ್ದೆ.

ಹಿಮವೆಟ್ಟಿನುದರದಿಂದು
ದ್ಭವಿಸಿದ ಬಹುಪುತ್ರರೆಂಬವೋಲ್ಘನಹಿಮದಿಂ ।
ದವೆ ನೆರೆ ಮುಸುಂಕಿ ತೋರ್ಪ
ದ್ರಿವಿತತಿಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೮

ಘನಹಿಮಕಾಲದೊಳ್ ಶಿವನನೋಲಗಿಸಿರ್ಪ ಮರುಳ್ಗಳೆಯ್ದೆ ಭ
ರ್ಗನ ಕರದಲ್ಲಿ ಪಜ್ಜಳಿಪ ವಹ್ನಿಯನಾಶ್ರಯಿಸಿರ್ದೊಡೆಯ್ದೆ ತ ।
ಣ್ಪನೆ ಸಲೆ ತೋರೆ ಮತ್ತಿದು ಕೃಶಾನುವೆಯಲ್ತುರೆ ಕೈಯೊಳಂತ ಕೋ
ಕನದಮಿದೆಂದು ಪೇಳ್ದು ನಗಿಸುತ್ತೆಸೆದಿರ್ಪುವು ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಾ ॥ ೧೯

ಜಳನಿಧಿಶಾಯಿಯಾಹಿಮಕೆ ಬಿತ್ತಿಸಿ ತಜ್ಜಲದಲ್ಲಿ ನಾಡೆಯು
ಜ್ಜ್ವಲಿಸುತ ಬಾಡಬಂಗೆ ಸಲೆ ಸಾರಲೊಡಂ ಬಳಿಕಂತದಾವಗಂ ।
ಕುಳಿರಳುರಿಂದೆ ತಣ್ಣನಿರೆ ವಿದ್ರುಮವೆಂದುರೆ ನಾಣ್ಚಿ ಪೋಪನಾ
ಚಳಿಯ ಪೊಡರ್ಪನೇನನುಸುರ್ವೆಂ ಮಿಗೆ ಬಂದ ತುಷಾರಕಾಲದೊಳ್ ॥ ೨೦

ಮಿತ್ರನ ಕರಂಗಳಂ ನಿಜ
ಮಿತ್ರಕರಂಗೆತ್ತು ಬಿರಿವುವಸಿತಾಬ್ಜಂಗಳ್ ।
ಮಿತ್ರಂ ಹಿಮಕಳ್ಕಿ ಮರು
ನ್ಮಿತ್ರನನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತೋರ್ಪನಂದನವರತಂ ॥ ೨೧

ಕಂಬಳಧರನಾಗಿರ್ದುಂ
ತ್ರ್ಯಂಬಕನೆ ಹಿಮಾಂಗನಾಗಿ ತೋರ್ಪನಜಸ್ರಂ ।
ಕಂಬಳಧರನಾಗುತ್ತೆ ಜ
ನಂ ಬಳಿಕ ಹಿಮಾಂಗರಾದರಿಂತಿದು ಚಿತ್ರಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಶಿಶಿರೋಪಹತಿಗಳ್ಕಿ,

ಹರಿ ಪೀತಾಂಬರನಾದಂ
ಸರಸೀಸಂಜಾತಸಂಭವಂ ತಾನಾಗಳ್ ।
ಸುರುಚಿರಮೆನಿಪ ಸುವರ್ಣೋ
ದರನಾದಂ ಮಂಜಿನುರ್ಕನಾರ್ಬಣ್ಣಿಸುವರ್ ॥ ೨೩

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಶಿಶಿರದೊಳ್ ಗಿರಿಜಾಲಿಂಗನದಿಂದಲಂಕೃತಮಾದಾಸ್ಥಾಯಿಕೆ
ಗೇಳ್ತಂದೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದನದೆಂತೆನೆ,

ಒದವಿದ ಕಾರಮುಗಿಲ್ಮುಸು
ಕಿದ ಹಿಮಗಿರಿಯಂತೆ ನಾಡೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಂ ।
ಮದಗಜಚರ್ಮಾಂಬರದಿಂ
ಮದನಮದಾರಾತಿಯಾಗಳತಿಮುದದಿಂದಂ ॥ ೨೪

ಕೋಡಿನ ಪೆರ್ವ್ಣಯಿಂ ಸಕಲದೇವಚಯಕ್ಕಳಲಿತ್ತ ರತ್ನಮಂ
ಸೂಡಿ ಕಪರ್ದದಲ್ಲಿರದೆ ಸೋಂಕಿದರಂ ಸಲೆ ಸಾವವೋಲ್ಮರು ।
ಳ್ಮಡುವ ರನ್ನವಾವುಗೆಗಳಗ್ರದೊಳಾವಗಮೆಯ್ದೆ ಪಾದವಂ
ನೀಡಿ ಮೃಗೇಂದ್ರವಿಷ್ಟರದೊಳಂದು ವಿರಾಜಿಸಿದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ॥ ೨೫

ಪಾಡುವ ಕುಂಡಲಂ ಶ್ರುತಿಯುಗಂಗಳೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಬಿಟ್ಟದಿಟ್ಟಿಯಿಂ
ನೋಡುವ ಹಾರಮುಂದುರದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ 1 ಯೊಳ್ಪಲೆಯುಟ್ಟು ನಾಡೆಯೊ ।
ಲ್ದಾಡುವ ಕಂಕಣಂಗಳಿರದೊಪ್ಪಿ ಕರಂಗಳೊಳಾತ್ರಿಲೋಕಮಂ
ಬಾಡಿಸಿದಣ್ಪನಿಟ್ಟುಗಳದೊಳ್ಮೆರೆದಿರ್ದನುಮೇಶನಳ್ತಿಯಿಂ ॥ ೨೬

ಮಣಿಯೊಳ್ನೂತ್ನಪ್ರಕಾಶಂ ತುಹಿನಕರನೊಳೊಪ್ಪಿರ್ಪ ಜೊನ್ನಂ ಮಹಾದ್ಯೋ
ಮಣಿಯೊಳ್ತೇಜಂ ನವೀನಪ್ರಸವದೊಳುರುಸೌರಭ್ಯಮಿರ್ಪಂತೆ ದೇವಾ ।
ಗ್ರಣಿಯೊಳ್ಬೆಟ್ಟಿರ್ಪ ನಾನಾಭುವನಜನನಿ ಮಾದೇವಿ ರುದ್ರಾಣಿ ದಾಕ್ಷಾ
ಯಣಿಯತ್ಯಾನಂದದಿಂದಂ ಪರಶಿವನುರುವಾಮಾಂಕದೊಳ್ಕಂಡಿಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೨೭

ಪಣೆಗಣ್ಪಂಚಾನನಂ ತಾಳ್ದಿಳವೆರೆ ತಿಸುಳಂಪೊತ್ತು ಕೋಳ್ವಾಂಡುರಾಂಗಂ
ಫಣಿರಾಟ್ಸೂತ್ರಂ ಕಪರ್ದಂ ತೊಳಪಸಿತಗಳಂ ಪೊರ್ದ ತೋಲ್ವಾಯುಭುಕ್ಕಂ ।
ಕಣಮಾದಂ ರಂಜಿಸಲ್ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿದರೊಲವಿಂದಂ ಲಸಚ್ಚಂದ್ರಚೂಡಾ
ಮಣಿಯಂಘ್ರಿದ್ವಂದ್ವಮಂ ಸಾರ್ದತಿವಿಭವದೊಳಾ ರುದ್ರಕೋಟಿಪ್ರತಾನಂ ೨೮

ಜವನಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸುವ ಮಿ
ಳ್ತುವಿನೊಡಲಂ ಸೀಳ್ವ ಪೊಣರ್ದೊಡಾವಹದೊಳ್ಬೈ ।
ರವನಂ ಭಂಗಿಸುವದಟರ್
ಭವನಂ ಸೇರಿರ್ದರಲ್ಲನಂತಪ್ರಮಥರ್ ॥ ೨೯

ಸಿಡಿಲಂ ಸೂಡುವ ಮುಳಿದೊಡೆ
ಕಡಲೇಳಂ ಕುಡಿವ ಬಿದಿಯ ಪಣಿಯಕ್ಕರವಂ ।

---

1 ಯೊಳ್ಧಲೆಯುಟ್ಟು.

ತೊಡೆವ ಮಹಾಪ್ರಮಥರ ಪೆ
ರ್ವಡೆಯಿರ್ದುದನಂತಕೋಟಿ ಶಿವನೋಲಗದೊಳ್ ॥ ೩೦

ಅರೆಬರ್ಸಾಲೋಕ್ಯದೆ ಮ
ತ್ತರೆಬರ್ಸಾಮೀಪ್ಯದಿಂದೆ ಸಾರೂಪ್ಯದಿನಂ ।
ತರೆಬರ್ಸಾಯುಜ್ಯದೊಳಂ
ದಿರುತಿರ್ದರನೇಕಗಣಮುಮೇಶನ ಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ೩೧

ಕನಕಾಚಲಮೇ ಪಲವುಂ
ತನುವಂ ತಾಳ್ದೀಶನೋಲಗಕ್ಕೆಳ್ತಂದೊಂ ।
ದನುವೋ ಎಂದೆನೆ ಚತುರಾ
ನನರಿರ್ದರನಂತರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿತಾನಂ ॥ ೩೨

ತ್ರ್ಯಂಬಕನೆಡದೊಳ್ನವಪೀ
ತಾಂಬರವಂ ಪೊದೆದು ಕಣ್ಗೆಸೆವ ಸಂಧ್ಯಾರಾ ।
ಗಂ ಬಳಸಿದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಳೊ
ಎಂಬಂತೆಸೆದಿರ್ದುದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿತಾನಂ ॥ ೩೩

ಕಣ್ಗಳ್ಗೆಳ್ಸಾಲವು ಮು
ಕ್ಕಣ್ಣನ ಸಭೆಯುಂ ಸಮಂತು ನೋಳ್ಪೊಡೆನುತೆ ಪಲ ।
ಗಣ್ಣಂ ತಾಳ್ತಂದದೆ ಮೆ
ಯ್ಗಣ್ಣಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದರಖಿಳದೇವೇಂದ್ರರ್ಕಳ್ ॥ ೩೪

ವ್ಯಾಸನಗಸ್ತ್ಯಂ ಭೃಗು ದೂ
ರ್ವಾಸಂ ಕಣ್ವಂ ದಧೀಚಿಮುನಿಪಾನಂದಂ ।
ಕೌಶಿಕಮುಖ್ಯಮುನೀಶ್ವರ
ರೀಶನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆವಂದರದಾಗಳ್ ॥ ೩೫

ಮನಸಿಜವೈರಿಯಂ ತಪದ ಬಲ್ಮೆಯಿನೊಲ್ದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೊಂ
ದು ನಿಮಿಸಮಾತ್ರದೊಳ್ಮಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾರದೆ ತಾಪಸರ್ಕಳಂ ।
ದನುನಯದಿಂ ಸಭಾಸ್ಥಳದೊಳಿರ್ಪ ಮಹೇಶನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ತಾ
ವನಿಮಿಸರಾಗಿ ತೋರ್ದು ಸಲೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ದರಿದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ॥ ೩೬

ಪನ್ನೀರ್ವರ್ಬಿಸುಗ್ಗೆಯ
ರ್ಪನ್ನೊಂದೆನಿಸಿರ್ಪ ರುದ್ರರೆಣ್ದೆಸೆಯಾಣ್ಮರ್ ।
ಸನ್ನುತಷಟ್ಕೃತ್ತಿಕೆಯ
ರ್ಪನ್ನಗಭೂಷಣಸಭಾಂತರದೊಳೆಸೆದಿರ್ದರ್ ॥ ೩೭

ಪಂಚಸುರಧೇನುವಿಂದಂ
ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯದಿಂದೆ ಪಂಚಾಮರತರು ।
ವಿಂ ಚತುರತೆವೆತ್ತಿರ್ದುದು
ಪಂಚಶರಾರಿಯ ಸಭಾಸದನಮೆಲ್ಲಾಗಳ್ ॥ ೩೮

ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರಿಂದಂ
ಸಪ್ತಸರಸ್ವತಿಗಳಿಂದೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಪರ್ ।
ಸಪ್ತೋನ್ನತಿಶೀರ್ಷರ್ನವ
ಸಪ್ತಾರ್ಚಿರ್ನಯನನೋಲಗಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೩೯

ಅಷ್ಟಮಹಾನಾಗಂಗಳಿ
ನಷ್ಟವಸುಪ್ರಕರದಿಂದಮಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಾದಿ ।
ನಷ್ಟಭೈರವರಿನೊಲವಿಂ
ದಷ್ಟಾಂಗಸಭಾನಿವಾಸವೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ॥ ೪೦

ನವನಿದಾನಂಗಳಿಂದಂ
ನವಗ್ರಹಪ್ರಕರದಿಂದೆ ಬಂದೊಪ್ಪಿರ್ಪಾ ।
ನವವಿಧಿತನೂಜರಿಂದಂ
ಶಿವನಸಭಾಮಂಟಪಂ ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೪೧

ವಿವಿಧತೀರ್ಥಂಗಳಿಂದಂ
ವಿವಿಧನದನದೀವಿತಾನದಿಂದಂ ಸೊಗಯಿಪ ।
ವಿವಿಧದೇವಾಂಗನೆಯರಿಂ
ಭವನ ಸಭಾಸದ್ಮಮೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದದಾಗಳ್ ॥ ೪೨

ಸಿಂಗರದಿಂಗಡಲೊಲವಿಂ
ದಂಗಂಗೊಂಡುದೊ ಬಳಿಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳ ಸಿರಿ ದೇ ।
ಹಂಗಮನಾಂತುದೊ ಎಂಬವೊ
ಲಂಗನೆಯರ್ಪಲಬರಿರ್ದರೀಶನ ಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ೪೩

ಮಿನುಗುವ ಪೊಲದಾಳ್ದೆಳೆಮಿಂ
ಚಿನ ಗುಂಡೋ ತೋರಸೋರ್ವುರ್ಡಿಯನಾಂತೊಪ್ಪುವ ।
ಕನಕಲತಾಸಂದೋಹವೊ
ಎನೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದುದಲ್ಲಿ ಸತಿಯರ ತಂಡಂ ॥ ೪೪

1 ಗರುಡರ ಗಂಧರ್ವರ ಕಿಂ
ಪುರುಷರ ಕಿನ್ನರರ ನಾಡೆ ವಿದ್ಯಾಧರರ ।
ಪ್ಸರರ ವಿತಾನಂ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನೋಲಗದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೪೫

ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಕೇಳಿಪ ಪೆಕ್ಕಣಂಗಳಿಂ
ದೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುರರ ನಾರದನುನ್ನತಗೀತದಿಂದೆ ಮ ।
ತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರನ ಲೀಲೆಯನೋದುವ ಪಾಠಕರ್ಕಳಿಂ
ದಿಂದುಕಲಾವತಂಸನ ಸಭಾಸದನಂ ಸೊಗಸಿರ್ದುದಾವಗಂ ॥ ೪೬

ಶಿವನಂ ನುತಿಯಿಸುತುಂ ಪರ
ಶಿವಪಥಮಂ ಸಾರ್ದು ಹರ್ಷದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸುರ ।
ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿವಾಗ್ಮಿಗ
ಳ ವಿತಾನಂ ಕಣ್ಗೆಸೊಗಸನಿತ್ತುದದಾಗಳ್ ॥ ೪೭

ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ಪಿತಿಹಾಸಸಂತತಿಗಳಿಂದಾ ವೇದಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ
ನೆಗಳ್ದಾನೇಕಪುರಾಣದಿಂ ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ಪ ತಂತ್ರಂಗಳಿಂ ।
ಬಗೆಗಿಂಪೀವ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರತತಿಯಿಂ ಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಘೋಷಂಗಳಿಂ
ಸೊಗಸಂಬೀರುತೆ ರಂಜಿಸಿತ್ತು ಮಹದಾಸ್ಥಾನಂ ಮಹಾದೇವನಾ ॥ ೪೮

ತಾವರೆಗೊಳಕೆಯ್ದ ಬಕಂ
ಕೈವಲ್ಯೋಪಾಯಕೃತ್ಯದೆಡೆಗುರುವಿಷ್ಣುಂ ।
ಆವರಿಸುವವೊಲ್ದಕ್ಷಂ
ಭಾವಜಹರನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದನದಾಗಳ್ ॥ ೪೯

ದಿವಿಜರೊರಲ್ದು ಕೊಟ್ಟ ಪೊಸಕಾಣ್ಕೆಯ ರಯ್ಯವೆನಿಪ್ಪ ದಿವ್ಯವ
ಸ್ತ್ರವನಿರದಾಂತು ಕೈಯರದೊಳೀಶ್ವರನಿರ್ದೆಡೆಗೊಲ್ದು ಬಂದು ತಾ ।

1 ಗರುಡಗಂಧರ್ವ ಕಿಂಪುರು
ಷರ ಕಿನ್ನರರ ನಾಡೆ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ।

ನಿವರಿವರಿತ್ತರಂ ನಮಿದು ಪೊನ್ನಿದು ಪಟ್ಟಣಿಂತಿದೆಂದವಂ
ವಿವರಿಸುತಿರ್ದನಲ್ಲ ಹರನೋಲಗದೊಳ್ಮಿಗೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ‖ ೫೦

ನೆಗಳ್ದಂಭೋರಾಶಿಯಂ ಮಂಥನಮನಿರದೆಮಾಳ್ಪಂದು ದೇವಾಸುರರ್ವಾ
ಸುಗಿ ತಾಂ ನೊಂದಲ್ಲಿಯುದ್ಗಾರಿಸಿದುರುವಿಷಮೋರಂತೆ ಬೆಂಬತ್ತರೆಲ್ಲರ್ ।
1 ಸುಗಿದಂದಿರ್ದಂದಮಂ ತಾನಭಿನಯಿಸಿ ಗಣವ್ರಾತಮಂ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದಂ
ನಗಿಸುತ್ತಿರ್ದಂ ಮಹಾದೇವನ ಘನಸಭೆಯೊಳ್ಸಂತತಂ ಭೃಂಗಿನಾಥಂ ‖ ೫೧

ಜವ ಜಾರಿಂದ್ರ ಕುನುಂಗು ಪೊಂಬಸಿರ ಮಾತಂಗುಟ್ಟದಿ 2 ಪೆರ್ಮೆಣ್ರಮಾ
ಧವ ನೀನೋನ 3 ಸದಬ್ಜಬಂಧು ಪೆರಸಾರ್ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಯೇಳ್ತಂದು ಬಿ ।
ನ್ನವಿಸೋರಂತೆ ತೊಲಂಗು ಕೌಣಪ ಎನುತ್ತಾನಂದದಿಂದಂ ಸದಾ
ಶಿವನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳ್ಸಮಂತುಸಿರ್ದನಾ ಮಾಕಾಳನೋರೊರ್ವರಂ ‖ ೫೨

ಸಿರಿಯಿಂ ಪೆಂಪಿನಿನಾಚತುರ್ಗತಿಗಳಿಂ ಪೈಶಾಚಿಕಾನೀಕದಿಂ
ಪರಪಿಂ 4 ಪಾತ್ರದೆ ಗೋಮುಖಪ್ರಕರದಿಂದಂ ಸರ್ಪರತ್ನಪ್ರಭೋ ।
ತ್ಕರದಿಂ ತೀರ್ಥನಿಯುಕ್ತದಿಂದುರುತರಶ್ರೀಪುಂಡರೀಕಂಗಳಿಂ
ಕರಮೊಪ್ಪಿತ್ತು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಮಹದಾಸ್ಥಾನಂ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾ ‖ ೫೩

ಇಂತಪ್ಪೋಲಗದೊಂದು ಸಂಭ್ರಮವನಾ ಗಂಗಾಧರಂ ಶಂಕರಂ
ಶಾಂತಂ ಚಂದ್ರಕಲಾವತಂಸನಭವಂ ಕಾಪಾಲಿ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀ ।
ಕಾಂತಂ ಕಂಡತಿತುಷ್ಟನಾಗಿ ಬಳಿಕಂ ನಂದೀಶನಂ ನೋಡಲಂ
5 ತಾತಂ ತಾಂ ಹರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯರಿದೋರಂತೆಲ್ಲರಂ ನೋಡಿದಂ ‖ ೫೪

ವ‖ ಆಗಳ್ನಾನಾದೇವಸಮೂಹಂ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ನಿರೀಕ್ಷಣಭಾವಮನರಿದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದಿರೆ,

ನೋಡಿ ಕೆಲಂಬರಂ ಪಲಬರಂ ದರಹಾಸದಿನೊಲ್ದು ನಾಡೆ ಮಾ
ತಾಡಿ ಕೆಲಂಬರಂ ಕೆಲಬರಂ ಕೃಪೆಯುನ್ನತಿಯಿಂದೆ ಮತ್ತಮು ।
ಲ್ಲಾಡಿ ಕೆಲಂಬರಂ ಮಿಸುಪ ಕಪ್ಪುರದಂಬುಲವಿತ್ತು ಸಂತಸಂ
ಮಾಡೆ ಸಮಂತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುತಿರ್ದನುಮೇಶನಕ್ತಿಯಿಂ ‖ ೫೫

ವ‖ ಆಪದದೊಳ್ಸಬ್ರಹ್ಮರೊಳ್ದಕ್ಷನೆನಿಸಿರ್ದ ದಕ್ಷಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ತನ್ನಳಿಯನೆಂಬಹಂಕಾರಭಾವನೆಯಿಂದೆಲ್ಲರಂತೆ ದೂರದೊಳಿರ್ದು ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೋಗದೆ

---

1 ಸುಗಿದಿರ್ದಂದಮಂ. 2 ಕೇಳಗಳೀರಮಾ. 3 ಸಜ್ಜಬಂದು.
4 ಪಾತ್ರಗೆ. 5 ತಾಂತಂ. . . .ಹರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ.

ಮನ್ನಣೆವಡೆದ ಸಾಮೀಪ್ಯದ ಮಹಾಗಣಂಗಳನೊರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆಳ್ತರೆ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಜಡಿದು ಪಿಡಿದ ವೇತ್ರದಂಡದಿಂ ನಿಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಸ್ಮೇರಾಸ್ಯನಾದೀಶ್ವರನಂ ಕಂಡು ಕುಪಿತಮಾನಸನಾಗಿ ಶಂಕರಂಗೆರಗದೆ ಶಿವದ್ವೇಷದಿಂದಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ತಲೆಮುಸುಂಕಿಟ್ಟು ಅವಿವೇಕಮಳವಟ್ಟು ಭಂಗಂಬಟ್ಟು ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟು ನಿಜನಿಕೇತನಕ್ಕೆಳ್ತಂದು ತನ್ನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಯುಂ ಬರಿಸಿ ತನಗಾದವಸ್ಥೆಯನೆಲ್ಲಮನರಿಪುತ್ತೀಶ್ವರಂಗೆ ಮುಳಿದಿರ್ದನೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಶರಧಿಗೆ ಬೆಂಚೆ ಕಲ್ಪತರುವಿಂಗಿಳೆಯೊಳ್ಪಿಚುಮಂದಮಾವಗಂ
ತರಣಿಗದಿಂಗಣಂ ಕನಕಶೈಲಕೆ ಮೇಣ್ಬರಮಾಣು 1 ಟಿಕ್ಕೆ ನಿ |
ರ್ಜರಮಣಿಗೆಯ್ದೆ ಕೋಪಿಸುವವೋಲ್ಮುಳಿದಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಗಾಂ
ಪರ್ಗುರು ಮೇರೆ ಬರ್ಪ ತೆರನಂ ನೆರೆ ಬಲ್ಲನೆ ಮೂರ್ಖನಾರಯರ್ ‖ ೫೬

ತನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಂ
ಬನ್ನಂಬಡಿಸಿದ ಕಪಾಲಿಯಂ ನಾನೀಗಳ್ |
ಬನ್ನಂಬಡಿಸುವುಪಾಯಮ
ನಾನ್ನೆಗಳ್ವೆನೆನುತ್ತೆ ನುಡಿದು ಬಳಿಕಿಂತೆಂದಂ ‖ ೫೭

ಮಗಳಂ ನಾನಿತ್ತುದರಿಂ
ಜಗದಧಿಪತಿಯಾದನಾಮರುಳ್ಗಳ ಗುರು ಬೆ |
ಳ್ನಗೆಯಿಂದೆನ್ನಯ ಲಜ್ಜೆಯ
ನುಗಿದಿರ್ದನದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಂ ನಾಂ ಮಾಳ್ಪೆಂ ‖ ೫೮

ಜನ್ನಮನೊಂದನಿಂದೊಡರಿಪೆಂ ಪದಪಿಂದೆ ಬಳಿಕ್ಕಮಾವಗಂ
ಜನ್ನಕಧೀಶನಾಗಿ ಮಿಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲ್ಸತಿಯುಣ್ಬ ತನ್ನ ತು |
ತ್ತಂ ನನಗಿಷ್ಟಮಾದವರ್ಗೆ ನಾನಿರದಿತ್ತು ಪೊದಳ್ದ ತೇಜಮಂ
ಮನ್ನಣೆಯುಂ ಕಳಲ್ಚಿ ತಿರಿದುಣ್ಬವೊಲೀಗಳೆ ಮಾಳ್ಪೆನಾತನಂ ‖ ೫೯

ವಿನುತಾಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯೊ
ಳನಿಸಂ ಪೊಸಪೊನ್ನಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ವಿಧಿಯಿಂದಂ |
ತನಗೆಂದೀವಾಹುತಿಯುಂ
ದನುಜಹರಂಗೀವೆ ನಾನೆನುತ್ತವನುಸಿರ್ದಂ ‖ ೬೦

---

1 ಟಿಕ್ಕೆ.

ವ॥ ಇಂತು ನಿಜಮಂತ್ರಿಯೊಳುಸುರ್ದ ನಮವಂ ಕರಂಗಳಂ ಮುಗಿವುತಾಳ್ದ ನೊಳಿಂತೆಂದಂ,

ಸಮಬಲರೊಳೆಸಗುವೀ ಕಾ
ರ್ಯಮನುಱುಂ ಮಾಬಲರೊಳೆಯ್ದೆ ಮಾಳ್ಪನ್ನಂ ಕ।
ಜ್ಜಮದೊಳ್ಳಿತಕ್ಕುಮೋ 1 ಸಿಂ
ಗಮನಿರದೆ ಕೆಣಂಕಿ ಬಾಳ್ವ ನರಿಯಂತಕ್ಕುಂ । ೬೧

ದೇವಾ ಚಿತ್ತೈಸು ಮಹಾ
ದೇವನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಂದಿವೇತ್ರಾಹತಿಯಿಂ ।
ದೇವಾಸುರರೊಳ್ಮುನ್ನಂ
ದಾವತಿಗೊಳದಿರ್ಪರಾರಲಂಪುಡುಗದರಾರ್ ॥ ೬೨

ಜಡಿಯೆ ಜನಾರ್ದನಪ್ರಕರವೋಡುವುದಾಗ್ರಹದಿಂದೆ ದಂಡಮಂ
ಪಿಡಿದ ಪಿತಾಮಹಪ್ರಚಯಮೆಣ್ದೆಸೆಯಂ ಪುಗುವರ್ಬಳಿಕ್ಕವಂ ।
ಪೊಡೆಯೆ ಪುರಂದರಪ್ರತತಿ ತಾಳ್ದಿದ ರತ್ನಕಿರೀಟವಾಗಳೊ
ಲ್ದುಡಿಸುವುವಾಸಭಾಸ್ಥಳದೊಳಾವಗಮಾರಯೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ॥ ೬೩

ದೊರೆವೆತ್ತಿರಡನೆಯ ಮಹೇ
ಶ್ವರನೆನಿಸ ವ ನಂದಿವೇತ್ರಹತಿ ಮುನ್ನಂ ಸಾ ।
ಸಿರಯಾಗಮನೆಸಗಿದ ಮಾ
ಪುರುಷಂಗಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಸಮನಿಸದಾರ್ಗಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಇಂತೆಂದುಸಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಮುಳಿದವನಂ ಜರೆದು ಝೆಂಕಿಸುತಿರ್ಪಿನಂ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯ ಮಾತೆಯಪ್ಪ ದಕ್ಷಪತ್ನಿ ತನ್ನಪತಿಯೊಳುಸಿರ್ದಳೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಇಚ್ಛೆಗಳನುಗಿದೊಡೀಗಳ್
ಪೃಚ್ಛಟಿ ನಿನಗಪ್ಪುದೆಂದು ನನ್ನಿಯನುಸಿರ್ದಾ ।
ನಚ್ಚಿನ ಮಂತ್ರೀಶ್ವರನಂ
ಪುಚ್ಚಂಗೊಳಿಸುವುದಿದಾವ ಮತವೆಂದುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೬೫

ಮೃಗರೂಪಮಾಂತ ತನ್ನಯ
ಮಗಳಂ ನೆರೆದಜನನೊಂದೆ ಶರದಿಂದಿಕ್ಕಿದ ।

1 ಸೊಗಮನಿರದೆ.

ಮೃಗಧರಧರನಂ ನೋಡದೆ
ಪಗೆಗೊಳ್ವರೆ ಮರುಳರೆರೆಯ ಕೇಳೆಂದುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೬೬.

ಚೆಲ್ವಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ನಿ
ಟ್ಟೆಲ್ವಂ ಕಂಕಾಳಮಾಗಿ ಧರಿಸಿರ್ದಾನೆದೊ ।
ವಲ್ಲೊದೆದವನೀಜಗಮಂ
ಕೊಲ್ವವನೊಳ್ಕಸ್ತಿಯೇ ಶಿವಾ ಎಂದುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೬೭.

ಮೂಲೋಕಮನಲರಂಬಿಂ
ಸೋಲಿಸಿದಂಗಜನಿದಿರ್ಚಿವರೆ ಪಣೆಗಣ್ಣಿಂ ।
ದಾಲೋಕಿಸುತುರುಪಿದನವ
ನಾಲೋಕಿಸದುಮ್ಮಳಿವರೆ 1 ಬಾಳ್ವನರರ್ಗಳ್ ॥ ೬೮

ದಂಡಧರಂ ಮುನ್ನಂ ಮಾ
ರ್ಕಂಡೇಯನನುಗ್ರಕೋಪದಿಂದಿರದೆ ಮರು ।
ಳ್ಗೊಂಡರೆಯಟ್ಟಿದ ಕತದಿಂ
ದಂಡನೆಗೊಳಗಾಗನೇ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ್ವರನಾ ॥ ೬೯

ಹರಿವಿಧಿಗಳನೆರ್ದೆಗೆಡಿಸಿದ
ಪಿರಿದಿಂದಂ ತಿಸುಳಿಯೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದಂಥಾ ।
ಸುರನದಟಾಗಳ್ಪರಮೇ
ಶ್ವರನಡಿಯಿಂದಳ್ಗಿ ಪೋದುದಂ ನೀನರಿಯಾ ॥ ೭೦

ಎಲೆ ಮೂರ್ಖದಕ್ಷ ಮುನ್ನಂ
ಜಲಂಧರಂ ಭುವನವೆಲ್ಲವಂ ಸದೆದಭವನ ।
ನಿಲಯಕ್ಕೇಳ್ತಂದಾಗ
ಳ್ತಲೆಯಂ ಪೋಗಾಡಿಕೊಂಡುದಂ ನೀನರಿಯಾ ॥ ೭೧

ಮುಪ್ಪೊಳಲೆರೆಯಸೊರ್ಕಿಂ
ಮುಪ್ಪುಂದಪ್ಪುಗರನಳಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನಂ ।
ದರ್ಪಂಗೆಡಿಸನೆಯವರಂ
ಕಪ್ಪುರವಣ್ಣಂ ಬಳಿಕ್ಕದಂ ನೀನರಿಯಾ ॥ ೭೨

1 ಬಾಳ್ವಗರ್ಳ್

ಹಾಳಾಹಳಮಂ ನುಂಗು
ತ್ತೀಳೆರಡೆನಿಸಿರ್ಪ ಜಗವನುಜ್ಜೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಕೃ ।
ಪಾಳುವಿನೊಳ್ಪ್ರೀಟಿಯೆ ಬ
ಲ್ಲಾಳಿದರೊಪ್ಪುವರೆ ಕೇಳೆನುತ್ತವಳುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೭೩

ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ್ಕಳ್ಪ್ಪೀ
ರ್ವಲ್ಲಿ ಸತೀವಲ್ಲಭಂ ಬಳಿಕ್ಕಂದಿಕ್ಕಿದ ।
ಪುಲ್ಲೊಂದನೆತ್ತಲಾರದೆ
ಪುಲ್ಲಿಂ ಲಘುವಾದರವರ್ಗಳೆಂಬುದನರಿಯಾ ॥ ೭೪

ಉದಿಸಿದೆಳೆವೆರೆಯು ಹಿಮದಿಂ
ಮುದವಳಿದು ಮುರುಂಟಿದನಿಕರಮುನೀಕ್ಷಿಸು ।
ತದನುಜ್ಜೆ ತಾಳ್ದವರ್ಗಳನೋ
ವಿದ ಶಿವನೊಳ್ಮಚ್ಚರವೆ ಮಹಾದೇವೆಂದಳ್ ॥ ೭೫

ತಾರಕನದಟಂ ತನ್ನ ಕು
ಮಾರಕನಂ ನಿಲಿಸಿ ದೇವನಾರಿಯುರಾಶ್ರ್ತಿ ।
ಪೂರಮನಂದುಳುಪಿದ ಜಿತ
ಮಾರನೊಳೇಂ ದ್ವೇಷವೇ ಶಿವಾಯೆನುತುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೭೬

ವೇದಂಗಳರಸಿ ಕಾಣದ
ಮಾದೇವರ ಮಾನಸಕ್ಕಗೋಚರನೆನಿಸಿ ।
ಪಾರ್ದಿಮಧ್ಯಾಂತಶೂನ್ಯಮ
ಹಾದೇವನೊಳಂಕವೇ ಶಿವಾಯೆಂದುಸಿರ್ದಳ್ ೭೭

ದಾರುವನಾಶ್ರಮಸ್ಥಿತಮುನಿಪ್ರಕರಂ ಮುನಿಸಿಂದಮೇಳ್ದಪ
ಸ್ಮಾರಮಹಿಪ್ರತಾನಮನಲಂಪುಲಿ ನಾಡೆ ಮರುಳ್ಗಳಂ ಮಲಂ ।
ಕ್ರೂರಮೆನಿಪ್ಪಿವಂ ಸೃಜಿಸಿ ಶಂಕರನಂ ಕೊಲಲಟ್ಟಲಾತನಂ
ಸೇರೆಯಲಂಕೃತಂಗಳೆನಿಸಿರ್ದುವು ಪೋರುವರಾರ್ಪಿನಾಕಿಯೊಳ್ ॥ ೭೮

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದು ಮಹಾಮಹಿಮನಪ್ಪ ಶಿವನೊಳ್ ದ್ವೇಷಮನುಚಿತಮೆಂದುಸಿರ್ದಮಾತ್ಯನಂ ನಿರ್ದಾಟಿಸುವುದಕೃತ್ಯಮೆಂದ ಮಾನಿನಿಯ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳದೆ ನೆಲನಂ ಪೊಯ್ದು ಸಾಯಲ್ಬಲ್ಲರ ದೇವಂ ಗೌಳಿವಾತಿಂದವಳಂ

ಜರೆದು ಝಂಕಿಸಿ ನಿಲಿಸಿಯಾಕ್ಷಣದೊಳಧ್ವರಸಂಭಾರವೆಲ್ಲವಂ ತರಿಸಿ ಯಾಗ ಕುಂಡಮಂ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಋತ್ವಿಜರಂ ಬರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಪ್ರಮುಖದೇವರ್ಕಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಜನ್ನಮನೊಡರ್ಚುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲಾಜಗದೀಶ್ವರನ ರಾಣಿಯಾದ ಸತೀದೇವಿಯಾ ವೃತ್ತಾಂತಮನರಿದು ದಕ್ಷನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ನಿಲಿಸಿ ಬರ್ಪೆನೆಂದೀಶ್ವರಂಗೆ ಬಿನ್ನ ವಿಸಲ್ಕೆ ಡನಾತನಿಂತೆಂದಂ,

ಮದುರ್ಗಂಟುನ್ಮಾದಜನಕೆ
ಮದುರ್ಗಂಟುಗ್ರಗ್ರಹಂಗಳುಱೆ ಸೋಂಕಿದವರ್ಗೆ ।
ಮದುರ್ಗಂಟು ಮಹಾರೋಗಿಗೆ
ಮರ್ದಿಲ್ಲಂ ಮರುಳನೆನಿಪ ಮೂರ್ಖಂಗೆಂದಂ ॥ ೭೯

ಕೇಡಡಸಿದಪ್ಪೊಳ್ತಾರ್ಗಂ
ಕೂಡದು ಸನ್ಮತಿ ಸುಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದರೊಡನೆ ಮಾ ।
ತಾಡರವರ್ ನೀಂ ತಳರ
ಲ್ವೇಡ ಗಡಾ ಎಂದು ನುಡಿದನಾಭೂತೇಶಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಇಂತೀಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಲದಂ ಸತೀದೇವಿ ಪರಿಭಾವಿಸದೆ ದಕ್ಷನೆಡೆಗೇ ೞ್ತಂದು ನಿರವಿಸಿದಳದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಜನ್ನಮನೊಡರ್ಚುವವರ್ಗಳ್
ಜನ್ನಕಧೀಶ್ವರನೆನಿಪ್ಪ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ।
ಮುನ್ನಂ ಪೂಜಿಸಿದಲ್ಲದೆ
ಜನ್ನಮನುದ್ಯೋಗಿಸರ್ಬಳಿಕ್ಕದನರಿಯಾ ॥ ೮೧

ಶಿವನಿಲ್ಲದ ಯಾಗಂ ತಾಂ
1 ಶಿವೇತರಮದಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೈಯದರಿಂದಂ ।
ಶಿವನಂ ಪೂಜಿಸುವರ್ಬ
ಲ್ಲವರ್ಗಳ್ಮಿಗೆ ಜನ್ನವೊಗದೊಳೆಂದುಮೆಯುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೮೨

ವ॥ ಇಂತುಸಿರ್ದಲೆ ದಕ್ಷಾ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಬರಿಸಿಯಾತಂಗಗ್ರಪೂಜೆಯ ನೊಡರ್ಚೆಂದ ಮಹಾದೇವಿಯು ಮಾತಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಕುಪಿತನಾಗಿ ತನ್ನಳಿಯಿಂಗನು ಕೂಲಮಾದುಕ್ತಿಗಳನಾಗಳ್ ಗಳಪುತ್ತಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

---

1 ಶಿವೇತರವಾಗಿ.

ಕುಲಹೀನಂ ಬಳಿಕಾತನ
ನೆಲೆಗಾಣೆಂ ಗುಣವಿದೂರನಾಗಿರ್ಪಂ ಮ ।
ದ್ವಿಲಸತ್ತ್ಯತುಗಾತನನಾಂ
ಬಲಗೊಂಬೆನೆ ಮಗಳೆ ಕೇಳೆನುತ್ತಿಂದೆಂದಂ ॥ ೮೭

ಸೊಡಬಲಿಯೊಳಾವಗಂ ಸಲೆ
ಗುಡಿಗಟ್ಟಿರ್ಪವನನುಂತೆ ಬೊಮ್ಮನ ತಲೆಯಂ ।
ಪೊಡೆದನನಗ್ಗಳಧರ್ಮಂ
ಗೆಡಿಸಿದನಂ ಮನ್ನಿಸುವೊಡೆ ನಾನೇಂ ಮರುಳೇ ॥ ೮೪

ಇನ್ನಾಂ ಮನ್ನಿಪೆನೆಂದೊಡೆ
ತಾನ್ನೆರೆ ಸತ್ತುದೆ ಸಮಸ್ತದೇವಸಮೂಹಂ ।
ನಿನ್ನಯ ಗಂಡನ ನಾನಿ
ರ್ಪನ್ನಂ ಮನ್ನಿಸೆನೆನುತ್ತೆ ನುಡಿದಂ ಮೂರ್ಖಂ ॥ ೮೫

ವ॥ ಇಂತೀಶ್ವರನಂ ನಿಂದೆಗೆಯ್ದು ದುರಾತ್ಮಂಗೆ ಮುಳಿದವನೊಳ್ಮಾದೇವಿ ಯಿಂತೆಂದಳ್,

ದೇವೇಂದ್ರಂ ವಾರಿಜಾತೋದ್ಭವಹರಿಮೊದಲಾಗೆಯ್ದೆ ರಂಜಿಪ್ಪ ನಾನಾ
ದೇವವ್ರಾತಂ ಮಹಾತಾಪಸಜನಮಸುರರ್ನಾಗಲೋಕಾಧಿನಾಥರ್ ।
ತೀವಿರ್ಪಾಶಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಪ ಬಹುಭುವನಾರಾಧ್ಯವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಮಾ
ದೇವಂ ನಿನ್ನಿಂದೆ [1] ಪೂಜ್ಯತ್ವವ ಪಡೆದಪನೇ ದುಷ್ಟ ಹೋ ಕೆಟ್ಟೆಯೆಂದಳ್ ॥ ೮೬

ಆವನ ಕಣ್ಗಳೊಪ್ಪುವ ಜಗಕ್ಕವು ಕಣ್ಗಳವಾಗಿ ತೋರ್ಪುವಂ
ತಾವನ ಕಾಯವೋ ಸಕಲಲೋಕಕೆ ಕಾಯಮದಾದುದೊಳ್ಪಿನಿಂ ।
ದಾವನ ಬಾಣಮಾವಿವಿಧವಿಷ್ಟಪಮಂ [2] ಸಲೆಯೋವುತಿರ್ಪುದಾ
ದೇವಮಹೇಶನಂಘ್ರಿಗಳನರ್ಚಿಸದಿರ್ಪವರಾರ್ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೮೭

ಪರಮೇಶಂ ಮುಡಿದಿರ್ದ ಪೂವಿದು ಬಳಿಕ್ಕಂತಾಸುಧಾಸೂತಿಯಾ
ಕರದಿಂ ಪೊಣ್ಮಿದ ಧಾನ್ಯಸಂತತಿಯದೆಲ್ಲಂ ನೋಳ್ಪಿನಂ ನಾಡೆ ಶಂ ।
ಕರಶೇಷಂ ಸಲೆ ವೀತಿಹೋತ್ರಮುಖದಿಂದಾ ಧಾನ್ಯಮಂ ಕೊಳ್ವ ತ
ತ್ಸುರರೆಲ್ಲಂ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಗಳಲಾ ನೋಡಾ ಮಹಾದೇವನಾ ॥ ೮೮

1 ಪೂಜ್ಯತ್ವತೆವಡೆದಪನೇ. 2 ಸಲೆಯಾವುತಿರ್ಪುದಾ.

ಪುಟ್ಟಿದುದೀ ಜಗಂ ಶಿವನ ವಿಗ್ರಹದಿಂದೆ ವಿಚಾರಿಸಲ್ಕೆ ವೇ
ಣ್ಟಿಪ್ಪುದೀ ಜಗಂ ಭವನ ಕಣ್ಗಳಿನಾರಯೆ ರೂಢಿಯಿಂದೊಡಂ ।
ಬಟ್ಟುಣದಿರ್ಪುದಂತವನ ಶೇಷಮನಂತು ಸಮಸ್ತರಿಂತಿದಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ಕಂಡು ಕಾಣದಿರುತಿರ್ಪುದು ಕಲ್ಮಷದೇಳ್ಗೆಯಲ್ಲವೇ ॥ ೮೯

ಲೋಕಬಾಂಧವನ ಪೆಂಪಂ
ಘೂಕನದೇನರಿವುದೇ ಸಮುದ್ರದ ಗುಣ್ಪಂ ।
ಭೇಕಂ ಕಾಣ್ಬುದೆ ನೆರೆ ಚಾ
ರ್ವಾಕಂ ಬಲ್ಲನೆ ಮಹೇಶನಾ ಮಹಿಮೆಗಳಂ ॥ ೯೦

ಕುರಿಯೆಂಬೆನೆಪ್ಪೊಂಬತ್ತರೊ
ಳುರುವಂ ನೀಂ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನೀನೀಗ ।
ಳ್ಕುರಿಯಾದ್ಯೆ ಮುಂದಕ್ಕರೆ
ಗುರಿಯಾದಪೆಯೆಂದಳಾ ಭವಾನಿಯುದಾಗಳ್ ॥ ೯೧

ಗುರುತಲ್ಪಗಂಗೆ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನಂ ನಿಂದಿಸಿದವಂಗೆ ವಿದ್ಯಾಚೋರಂ ।
ಗುರುನಿಗಮದೂಷಕಂಗೇ
ಳ್ತರದುಳಿಯದಪಾಯಮಾಕ್ಷಣದೊಳೆಂದುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೯೨

ಹರನಿಂದೆಗೆಯ್ದ ದೋಷೋ
ತ್ಕರದಿಂದಂ ನಿನ್ನ ಬಂಚವೆಲ್ಲಂ ನೆಲದೊ ।
ಳ್ನೆರೆಗುಂ ನಿನ್ನಧ್ವರದೈ
ಸಿರಿ ಕಿಡುಗುಂ ನಿನ್ನ ಕಾಯಮೀಗಳೆ ಬೀಳ್ಗುಂ ॥ ೯೩

ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದೊಳ್ ಹರ
ನಂ ನಿಂದಿಪುದೊಂದು ಯಜ್ಞಮಂ ಮಾಳ್ಪೆ ಬಳಿ ।
ಕ್ಕಂ ನಿನಗಪ್ಪುದಪಾಯಂ
ನನ್ನಿಯಿದೆಂದುಸಿರ್ದು ತನುವನಳಿದಳದಾಗಳ್ ॥ ೯೪

ವ॥ ಇಂತಾ ಸತೀದೇವಿ ದಕ್ಷಸಂಬಧದೇಹತ್ಯಾಗವಂ ಮಾಡೆ ಜನ್ನದಗ್ನಿ ಮಸುಳ್ದುದು ಮಂತ್ರಂಗಳ್ಮಂದಮಾದುವು ಜನ್ನದ ಜನಂ ಜಗುಳ್ದುದು ಬಳಿಕ್ಕಿತ್ತಲಾ ಸತೀದೇವಿ,

ಗಿರಿರಾಜನ ಮೇನೆಯ ನಿ
ಷ್ಠುರತಪಕುಱೆ ಮೆಚ್ಚಿಯವರ್ಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಮಹೇ ।
1 ಶ್ವರಕರವಿಡಿದಾ ಗುಹಗಣ
ವರರಂ ಪೆತ್ತಿರ್ದಳಧಿಕತರಸಂತಸದಿಂ ॥ ೬೫

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಮೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೬

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳಮೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ರಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ ।
2 ತುಳಿಲನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ಪು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತಮಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೬೭

ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬೆರೆದ ರಜಮ 3 ನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮೀಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೬೮

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತಪಾದ
ಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪಾದಪಂಕೇಜಮಕರಂದಮಧು
ಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ ಸತ್ಕ
ವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀವೀರ
ಭದ್ರವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಸೂರ್ಯೋದಯ
ಹಿಮಶಿಶಿರವರ್ಣನಂ ಪರಮೇಶ್ವರಾಸ್ಥಾನ
ವರ್ಣನಂ ದಕ್ಷಶಾಪಕಥನಂ
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

---

1 ಶ್ವರನಂ ಕೈವಿಡಿದು ಗುಹಗಣ. 2 ತುಳಿಲನೊಡರ್ಚದೊಲ್ದು. 3 ನುಃದೆ.

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಗಿರಿಜಾಲಿಂಗನದಿನಿದಿಂ
ಪೊರೆಯೇರಿ ಪೊದಳ್ದು ನಾಡೆ ವಿಸ್ತರದೆ ಜಗ ।
ದ್ಭರಿತಾಂಗನಾದ ವಿಶ್ವೇ
ಶ್ವರನೆಮಗೀಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಂ ಸಂತಸದಿಂ ॥ ೧

ವ॥ ಇಂತು ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣದೊಳ್ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಪರ್ವತರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಳನೆ ಕವಿನೋದದಿಂದಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲಾ ದಕ್ಷಂ

ಪ್ರಾಚೀನಬರ್ಹಿಯಾತ್ಮಜ
ನಾಚತುರಂ ತಾಂ ಪ್ರಚೇತಸಂ ತತ್ಪುತ್ರಂ ।
ವಾಚಾಲಂ ಪುಟ್ಟಿರ್ದಂ
ಪ್ರಾಚೇತಸದಕ್ಷನೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದಾಗಳ್ ॥ ೨

ಅಳಿಯಂದಿರಿವನ ಪೆಣ್ಮ
ಕ್ಕಳ ತಂಡ ಮರುಳ್ದು ವಸುಧೆಯೊಳ್ಮಿಗೆ ಮಾನವ ।
ರ್ಗಳ ಬಸಿರೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದರಾ
ಗಳೆ ಶಿವನಂ ನಿಂದಿಪರ್ಗೆ ಪುಟ್ಟಿಳಿದಪುದೆ ॥ ೩

ವ॥ ಇಂತಿವರ್ಗಳ್ನರಜನ್ಮದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿರ್ದಪುದನರಿದಿವಂದಿರಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಸಮರ್ಥನಪ್ಪೂರ್ವ ಕುಮಾರನಂ ಪಡೆಯಲ್ವೇಳ್ಕೆಂದು ಚಿಂತೆಯಂ ತಳೆದಿರ್ದ ದೇವಿಯರ ಮೊಗಮಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ನೋಡಿ,

ವನಿತೆ ನಿನ್ನಾನನಂ ಪಗ
ಲನ ಚಂದಿರನಂ ಪೊದಳ್ದ ಮೇಘಾಮದನ ।
ಳಿನಮಂ ಪೋಲ್ತಿರ್ದಪುದಿದ
ನೆನಗರುಪೆಂದಭವನಕ್ಕರಿಂದಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೪

ನುಡಿನುಡಿ ಮನದೀಪ್ಸಿತಮಂ
ಕುಡುವೆಂ ನಿನ್ನಾಣೆ ಬಹಳಖೇದೋತ್ಕರಮಂ ।

1 ಬಿಡುಬಿಡುಯೆಂದಾ ಪಶುಪತಿ
ಯೊಡನೆ ಮಹಾದೇವಿ ಸಂತಸದೊಳಿಂತೆಂದಳ್ ॥ ೫

ಮುನ್ನಂ ನಿನ್ನಂ ನಿಂದಿಸಿ
ದನ್ನರ್ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ದಪರವ ।
ರನ್ನೆರೆ ಭಂಗಿಸುವೊರ್ವ ಸು
ತನ್ನನಗಿರಿದಾಗವೇಳ್ಕೆನುತ್ತಂ ನುಡಿದಳ್ ॥ ೬

ಗೆಲ್ವವನಂ ಸಮಸ್ತರಣಮಂ ಸಲೆ ಪೆರ್ಚಿದ ಶತ್ರುವರ್ಗಮಂ
ಕೊಲ್ವವನಂ ಜಯಾಂಗನೆಯ 2 ಮೆಚ್ಚಿನ ಭೂರಿರಹಸ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಂ ।
ಕೊಲ್ವವನಂ 3 ಸಮಂತು ಬಳಿಕೆನ್ನಮನೋರಥವೀವ ಪುತ್ರನಂ
ಚೆಲ್ವೆಸೆದಿರ್ಪನಂ ಬಯಸುತಿರ್ದಪುದೆನ್ನಮನಂ ಮಹೇಶ್ವರಾ ॥ ೭

ಧೀರನನುಗ್ರನಂ ರಿಪುಭಯಂಕರನಂ ಮಾಲೆತರ್ಗದಾವಗಂ
ಮಾರಿಯೆನಿಪ್ಪನಂ ತೊಡರ್ದೊಡಾಹವದೊಳ್ಕಡೆಗಾಲದಂತಕಂ ।
ಗೋರಗೆಯಪ್ಪನಂ ಪಗೆಗಳಂ ಸದೆದಿಕ್ಕುವ ಚೆನ್ನಪೊಂಗನಂ
ಶೂರನೆನಿಪ್ಪ ಪುತ್ರನನೊರಲ್ದೆನಗೀವುದು ಚಂದ್ರಶೇಖರಾ ॥ ೮

ವ॥ ಇಂತುಸಿರ್ದ ಭವಾನಿಯ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದಂತೆಯಕ್ಕುಮೆನುತ್ತೊರ್ವ
ಕುಮಾರನಂ ಸೃಜಿಸಿ ತೋರ್ದನಾತನಿರವೆಂತಿರ್ದುದೆನೆ,

ಸಾಸಿರಮೊಗಂಗಳಿಂದಿ
ರ್ಛಾಸಿರಕಾಲಿಂದೆ ನೆಗಳ್ದ ನಿಡಿದೋಳ್ಗಳ್ನೊ ।
ರ್ಛಾಸಿರದಿಂ ಕಣ್ಗಳ್ನೊ
ರ್ಛಾಸಿರದಿಂದೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ದುದಾ ಶಿಶುರತ್ನಂ ॥ ೯

ಎಳೆವೆರೆಯಂ ಪೋದಳ್ದ ಪೊಸಮಿಂಚಿನಗೊಂಚಲನಾಂತು ದೇಹಮಂ
ತಳೆದು ಧರಾತಳಕ್ಕಿಳಿದ ಕಾಮುರ್ಗಿಲೆಂಬಿನೆಗಂ ಸಮಂತು ಕ ।
ಣ್ಗೊಳಿಸುವ ದಾಡೆಯಿಂ ಪೊಳೆವ ಕೆಂಜಡೆಯಿಂ ಹರಿನೀಲಕಾಂತಿಯಿಂ
ತೊಳಗುವ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯುಳವಟ್ಟೆಸೆದಿರ್ದುದು ವೀರಭದ್ರನಾ ॥ ೧೦

---

1 ಬಿಡುಬಿಡೆಂದುಸಿರ್ದಪಶುಪತಿ. 2 ಮೆಚ್ಚಿನ. . . .ರಹಸ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಂ.
3 (ಸಮಸ್ತರಣಮಂತು) ಬಳಿಕೆನ್ನಮನೋರಥವೀವಪುತ್ರನಂ,

ವೀರಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಪದದೊ
ಳ್ವೀರತೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಸರ್ವಗಣಸಂದೋಹಕೆ ।
ಗೌರಿಯ ಸಂತೋಷಕುಜಂ
ಬೇರೂರಿ ತಳಿರ್ತು ಪೂತು ಫಲಿಸಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೧೧

ಭದ್ರಂ ಸಂಜನಿಸಲೊಡಂ
ಭದ್ರಮದಾದತ್ತು ಸಜ್ಜನಗರ್ಗದಂ ಗಿರಿ ।
ಶದ್ರೋಹಿನಿಕರಕಾಗಳ
ಭದ್ರಂ ಸಂಜನಿಸಿತಾಗಳೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೧೨

ವೈರಿಪ್ರತತಿಯೆನಿಪ್ಪೀ
ಕೈರವತತಿಗಾಯ್ತು ಬೇವಸಂ 1 ಸುಜನವ್ರಜ ।
ವಾರಿಜಕಾಯ್ತುಚಿತ 2 ಪೊನೆಯು
3 ಪಾರಮುದಂ ವೀರಶೂರನುದಯಿಸಿದಾಗಳ್ ॥ ೧೩

ಪಿಗಂ ದಕ್ಷಪಿತಾಮಹಂಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತು ನೋಡಲ್ ಶಿರೋ
ರೋಗಂ ಪೂಷನೆನಿಪ್ಪವಂಗುದಿಸಿ ತೋರ್ದತ್ತಂದು ದಂತಾಬ್ಬುದಂ ।
ಆಗಳ್ಮೇಣ್ಭಗನೆಂಬುವಂಗೆ ನರೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತಂದು ಕಣ್ಬೇನೆಯಾ
ನಾಗಾಲಂಕೃತವೀರಭದ್ರನದಟಿಂ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪಿನಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೪

ಸರಸತಿಗಾದತ್ತು ನೆಗಡಿ
ಹರಿಣಧರಂಗಾದುದಾಗಳೇ ಕ್ಷಯರೋಗಂ ।
ಬರುಹಿಗೆ ಕಿರುನಾಲಗೆ ಭಾ
ಸ್ಕರಪುತ್ರಂಗಾದುದೆಯ್ದೆ 4 ಪೊಣ್ಬೀಳ್ದೊಳ್ಗಳ್ ॥ ೧೫

ವ॥ ಮತ್ತಮಾ ವೀರಭದ್ರಂ,

ಪುಟ್ಟಲ್ವರುಣಂಗಾಗ
ಳ್ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಜಲೋದರಂ ಕುಬೇರನಿರದೆ ಕಾ ।
ಲ್ಗೆಟ್ಟಂ ದೇವರ್ಕಳ ತಾ
ಯ್ಬಟ್ಟಳ್ಬಾಯಂ ಬಳಿಕ್ಕದೇನೆಂದುಸಿರ್ವೆಂ ॥ ೧೬

ನೆಟ್ಟನೆ ವಾಯುಗಪೌರುಷ
ಮಿಟ್ಟಣಿಸಿತು ವೀರಭದ್ರನೊಲವಿಂದಾಗ ।

ಸ್ವಜಲವ್ರಜ. 2 ಪೊನಲಾ. 3 ಪಾರಮುದಂ. 4 ಬೀಳ್ದೊಳ್ಗಳ್.

ಳ್ತೊಟ್ಟಿಲನೇರಲ್ಕಿಂದ್ರಂ
ಬೆಟ್ಟುವಮನಂದದರ್ದ್ಧಡಂಗಿದಂ ತಾನಾಗಳ್ ॥ ೧೭

ಸುರಿದುವು ಪೂಮಳೆಗಳ್ಮುನಿ
ವರರಾಶೀರ್ವಾದವಿತತಿಯಂಟುಂದೆಸೆಯೊ ।
ಳ್ಪರೆದತ್ತಾನಕಮಧುರ
ಸ್ವರಕಹಳಾನಾದಮುಣ್ಮಿದುವು ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ॥ ೧೮

ವ॥ ಆ ಶಿಶುವೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ,

ಬೆಳಗಿನ ಕಣಿಯೋ ಸ್ಮೈಪಿನ
ಬೆಳಸೋ ಮುಕ್ತಿಯ ನಿದಾನವೋ ನೋಳ್ಪರ ಕ ।
ಣ್ಗಳ ಹಬ್ಬದಿರವೊ ಮೇಣ್ತಿಂ
ಗಳ ತಿರುಳೋ ಎನೆ ವಿರಾಜಿಕುಂ ಶಿಶುರತ್ನಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಶಿಶುವಂ ಕಂಡು ಪಾರ್ವತಿಯೊಳೀಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ,

ಇದು ನಿನ್ನಾರ್ತಿದ್ರುಮಚ್ಛೇದನಕುದಿಸಿದ ಕುಮಾರಂ ಕುಠಾರಂ ಬಳಿಕ್ಕಿಂ
ತಿದು ನಿನ್ನಾನಂದವೆಂಬಾ ಕಡಲನಿರದೆ ಪೆರ್ಚಿರ್ಪ ಪೂರ್ಣೇಂದು ತಾನಿಂ ।
ತಿದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಕುಂದೆನಿಸದೆ ಕುಡುವೀ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಕಡಂಗಿಂ
ದಿದನೋವೆಂದಿತ್ತನಾ ಹೈಮವತಿಗೆ ಶಿಶುವಂ ಚಂದ್ರರೇಖಾವತಂಸಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಅರುವೊಗನೂಳಾನೆವೊಗನೊಳ
ಮುಂಟುವವಮಗಂ ತೇಜದೇಳ್ಗೆಯಿಂ ಪೌರುಷದಿಂ ।
ನೆರೆ ಪಿರಿಯನೀತನಿವನಂ
ಕಿರಿಯಂ ತಾನೆಂದು ಕಂಡಿರಲ್ವೇಡೆಂದಂ ॥ ೨೧

ತೊರೆದೊಕ್ಕವು ಮೊಲೆವಾಲ್ಗ
ಳ್ಸುರಿವುತ್ತಿರ್ದುವು ಮುದಶ್ರುತತಿಗಳ್ದೇಹಂ ।
ಪೊರೆಯೇರಿತು ಮಿಗೆ ಪುಳಕಾಂ
ಕುರಮುಣ್ಮಿದುವೆಯ್ದೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆಯಾಪದದೊಳ್ ॥ ೨೨

ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ಗುಡಿಗಳನುಱೆ
ಕಟ್ಟಿಸಿದಳ್ತೋರಣಂಗಳಂ ಸಮೆಯಿಸಿದಳ್ ।
ಕೊಟ್ಟಳ್ಯಾಚಕರಿಗೆ ಕುಳಿ
ರ್ವೆಟ್ಟಣುಗಿಯನೇಕವಸ್ತುವಂ ಬೇಳ್ಪನಿತಂ ॥ ೨೩

ಪುತ್ರೋತ್ಸವಮಂ ಸವೆದ
ಳ್ವಾತ್ರೀಧರಪುತ್ರಿ ಸಪ್ತಮುನಿಗಳ ಚೆಲ್ವ ಕ ।
ಳತ್ರಸಮೇತಂ ರತ್ನವಿ
ಚಿತ್ರವೆನಿಪತೊಟ್ಟಿಲಂ ತೆಗೆಯಿಸುತೆ ಮುದದಿಂ ॥ ೨೪

ಆತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಪರಮಪು
ನೀತನ ನಗರಾಜನಂದನೆಯ ವಿಲಸಿತತನು ।
ಜಾತನನೊರಲ್ದು ಭುವನ
ಖ್ಯಾತನನಿರಿಸುತ್ತೆ ಪಾಡಿದರ್ಭಾವಕಿಯರ್ ॥ ೨೫

ಜೋ ಪರಜ್ಯೋಮ್ನ ಜೋ ಸುಕೃತದಾಗರ ಜೋ ಜಗದೇಕಬಂಧು ಜೋ
ಜೋ ಪರದೈವ ಜೋ ವಿಬುಧವಂದಿತ ಜೋ ಪರತತ್ತ್ವಸಾರ ಜೋ ।
ಜೋ ಪರವಸ್ತು ಜೋ ತ್ರಿಭುವನಾರ್ಚಿತ ಜೋ ಕರುಣಾಂಬುರಾಶಿ ಜೋ
ಜೋ ಪರಮೇಶ ಜೋ ಎನುತೆಪಾಡಿದರಂಗನೆಯರ್ಕುಮಾರನಂ ॥ ೨೬

ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಜೋ ಮಹಿಮೆಯುನ್ನತ ಜೋ ಭುಜಗೇಂದ್ರಹಾರ ಜೋ
ತುಂಗಕಪರ್ದ ಜೋ ದುರಿತಮರ್ದನ ಜೋ ಜಿತದಂಡಪಾಣಿ ಜೋ ।
ಅಂಗಜವೈರಿ ಜೋ ತ್ರಿಪುರಮರ್ದನ ಜೋ ಪ್ರಮಥಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಜೋ
ಭಂಗವಿದೂರ ಜೋ ಎನುತೆ ಪಾಡಿದರಂದುರು ವೀರಭದ್ರನಂ ॥ ೨೭

1 ಗಾಡಿಯಿನೆಸೆವಾ ಸತಿಯರ್
ಪಾಡುತ್ತುಂ ವೀರಭದ್ರನಂ ಮುದದಿಂ ಕೊಂ ।
ಡಾಡುತ್ತುಂ ಸಂತೋಷಂ
ಮೂಡುತ್ತಂದಲ್ಲಿ ಗೌರಿಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರ್ ॥ ೨೮

ವ॥ ಇತ್ತಲ್,

ಹರಭಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯೊಲವಿಂ
ಪರಮಪದಮನೇಲುವಂತೆ ವೀರೇಶ್ವರನಂ ।

---

1 ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ್ಗಳಿಂತುರೆ.

ಗಿರಿವರಸುತೆಯೊಲ್ದಾಗ
ಳ್ಪರಮಾನಂದದೊಳೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಸೆದಿರ್ದಳ್ ॥ ೨೯

ಗಗನಾಂಗನೆ ಸಿತಪಕ್ಷದ
ಮೃಗಧರನಂ ಬಳೆಯಿಪಂತೆ ಸಂತಸದಿಂದಂ ।
ನಗಿಸುತೆಯಾಗಳ್ತನ್ನಯ
ಮಗನಂ ಬಳೆಯಿಸುತೆ ರಂಜಿಸುತ್ತೆಸೆದಿರ್ದಳ್ ॥ ೩೦

ಸಂತಾನಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಮೆಂದುಂ ಬುಧರತಿಶಯದಿಂದೊಲ್ದು ಪೇಳ್ವನ್ನೆಗಂ ದ
ಲ್ಭ್ರಾಂತಿಜ್ಞಾನಾಂಧ್ಯದಿಂದಾ ಹರಿವಧು ಮುದದಿಂ ಪಂಚವೃಕ್ಷಂಗಳೊಳ್ಮು ।
ಖ್ಯಂ ತಾನಾಗಿರ್ದು ತೋರ್ಪೊಂದು 1 ಮರನನಿರದೋವಿರ್ದಳೆಂದಾಕೆಯುಂ ತಾಂ
ಸಂತಾನಶ್ರೇಷ್ಠನಂ ರಕ್ಷಿಸುತುಱೆ ಪಳಿವುತ್ತಿರ್ದಳೆಂದಾರ್ಯೆಯಾಗಳ್ ॥ ೩೧

ಮಣಿಮಯಕುಂಡಲಂಗಳ ಮರೀಚಿ ಕಿರೀಟದ ಕಾಂತಿ ರನ್ನಗಂ
ಕಣದುರುತೇಜದೇಳ್ಗೆ ಸಲೆ ರಂಜಿಸುತಾವಗಮಿರ್ಪ ರತ್ನಕಿಂ ।
ಕಿಣಿಗಳ ರೋಚಿ ತತ್ತನುವನಾವರಿಸಲ್ಸೊಗಸಿರ್ದನಂದು ರೋ
ಹಣಗಿರಿಯಂತೆ ಶಂಕರತನೂಭವವೀರನದೊಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೩೨

ವ॥ ಇಂತಿರ್ಪ ತನ್ನಯ ನಂದನನಂ ಕಂಡು,

ಬಾರೆನ್ನಳ್ತಿಯ ಕರುವೇ
ಬಾರೆನ್ನಯ ಕಣ್ಣಪುಣ್ಯವೇ ಸುರತರುವೇ ।
ಬಾರೆನ್ನಯ ಹರಣವೆ ಬಾ
ಬಾರೆನ್ನಾಯುವೆ ಎನುತ್ತೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕರೆವಳ್ ॥ ೩೩

ಅಪ್ಪಪ್ಪೆನ್ನ ನಿದಾನವೆ
ಅಪ್ಪಪ್ಪೆಡೆಬಿಡದೆ ರಂಜಿಸಿಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯವೆ ।
ಅಪ್ಪೆನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನೀ
ವಪ್ಪಾ ಅಪ್ಪಪ್ಪೆನುತ್ತೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಕರೆವಳ್ ॥ ೩೪

ಇತ್ತಿತ್ತೆನ್ನ ಕುಮಾರಾ
ಇತ್ತಿತ್ತೆನ್ನನ್ನೆ ನೋಡು ತೀರದ ಸವಿಯೋ ।

---

1 ಮರನನುರದೋಲಿರ್ದಳೆಂದಾಕೆಯುಂ.

ಇತ್ತಿತ್ತೆನ್ನಯ ಬಂಧುವೆ
ಇತ್ತಿತ್ತೆಂದಗತನೂಜೆ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ದಳ್ ॥ ೩೫

ಎನ್ನಯ ಸೌಖ್ಯದ ಸುಳಿವೇ
ಎನ್ನಂ ಸಲಪಲ್ಕೆ ಬಂದೆಸೆವ ಸಂತಾನವೆ ।
ಎನ್ನಾನಂದದ ಮಡುವೇ
ಎನ್ನರಿವಿನ ಬೆಳಗೆಯೆನುತೆ ಮುದ್ದಿಸುತಿರ್ಪಳ್ ॥ ೩೬

ಎನ್ನಯ ಸೋಂಕಿನ ಸೊಗಸೇ
ಎನ್ನಯ ಮಗ್ಗಿಲೊಳೆ ಬಳೆವ ಸುರಭಿಯ ವತ್ಸವೆ ।
ಎನ್ನಯ ತೋಳ್ಗಳತೊಡವೇ
ಎನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್ತೋರ್ಪ ಸುರಮಣಿಯೆ ಎನುತುಸಿರ್ದಳ್ ॥ ೩೭

ಸುರುಚಿರ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಮ
ನಿರದೋವುತ್ತಿರ್ಪ ದಿವ್ಯಯೋಗಿನಿವೋಲ್ಗಿರಿ ।
ವರಪುತ್ರಿ ಕುವರನಂ ಸ
ತ್ಕರಿಸುತ್ತುಂ ಸಾಕುತುಂ ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೩೮

ವ॥ ಇಂತು ಪೊಗಳ್ತೆಗಾಶ್ರಯವಾದ ಕುಮಾರನ ಬಾಲಲೀಲೆಯೆಂತಿರ್ದು ದೆಂದೊಡೆ,

ಉರಗೇಂದ್ರನ ತಲೆವಣಿಗಾ
ದರದಿಂ ಕೈಯಿಕ್ಕುತುಂ ಮಹಾಸಿಂಹಂಗಳ ।
ನೆರಡುಂಕೈಯೊಳ್ತಿರುವುತೆ
ಶರಭಂಗಳನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಿರ್ಪಂ ॥ ೩೯

ಖೇಚರರಂ ಕೆಡಪುತ್ತುಂ
ಭೂಚರರಂ ಮಾಳ್ಪನೆಯ್ದೆ ಭೂಚರರಂ ಮಿಗೆ ।
ಖೇಚರರಂ ಮಾಳ್ಪಂ ಸಲೆ
ಕೈಚಳಕದೊಳಾಗಸಕ್ಕಿಡುವನಂತವರಂ ॥ ೪೦

1 ಮೇರುಶಿಖರಂಗಳಂ ತಾ
ನಾರಯ್ಯದೆ ಕೀಳ್ತು ವೀರಭದ್ರಂ ಮುದದಿಂ ।

1 ಮೇರುಶೃಂಗಂಗಳಂತಾ.

ಗೌರಿಯು ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತೆ
ಭೋರನೆ ತಿರಿಕಲ್ಲನಾಡುತಿರ್ಪಂ ಮುದದಿಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಮತ್ತಂ,

ಗಗನದೊಳಾವಗಂ ಚರಿಸುತೊಪ್ಪುವ ಸೂರ್ಯಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬಮಂ
ನೆಗೆದವನಳ್ತಿಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಭೋಂಕನೆ ತಂದು ಕಡಂಗಿ ನೋಡಿ ಕಂ ।
ದುಗಮೆರಡಾದುವೆಂದುಭಯಹಸ್ತದೊಳಂ ನಲವಿಂದೆ ತಾಳ್ದು ತಾಂ
ನಗುತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಪೊಯ್ದು ಪೊಡೆಸೆಂಡುಗಳಾಟವನಾಡುತೊಪ್ಪಿದಂ ॥ ೪೨

ಅಂದು ನವಗ್ರಹಮಂ ತಾ
ನೊಂದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿರ ।
ಲ್ಕಂದಾಗ್ರಹಚಾರಮನೇ
ನೆಂದರಿಯದೆ ಮರುಗುತಿರ್ಪರಾ ಜೋಯಿಸರ್ಗಳ್ ॥ ೪೩

ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಮಂ ತ
ನ್ನಂಗುಲಿಯೊಂದರೊಳೆ ತಡೆದು ಲೋಕಕ್ಕಾತಂ ।
ಕಂಗಳೆನೆ ತೋರಿ ಮತ್ತಾ
ಯಂಗುಲಿಯಂ ತೆಗೆದು ನಲವುತಿರ್ಪನಜಸ್ರಂ ॥ ೪೪

ಎರಡುಂ ಕೈಯೊಳೆರಳ್ದಿ
ಕ್ಕರಿಗಳ ನೆರೆ ಪಿಡಿದು ಕುಂಭಮಂ ತಾಡಿಸುತುಂ ।
ಗಿರಿಜೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಗುತುಂ
ಪೊರೆಯೋರುತ್ತಿರ್ದನಂದು ಬಾಲಕರೆರೆಯಂ ॥ ೪೫

ಹಿಟ್ಟಂಗುಟ್ಟುತ್ತೇಳುಂ
ಬೆಟ್ಟುಗಳಂ ಕಡಲ್ಗಳೇಳರೊಳ್ಕಲಸುತ್ತುಂ ।
ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ವ ಮಗನಂ
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗಿರಿವರತನೂಜೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೪೬

ತೂಪಿರಿವಳ್ಸಿತಭಸಿತದ
ಕಾಪಿಡುವಳ್ರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಪೊಸರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ।
ನೇಪೊಳ್ತುಂ ಕಟ್ಟಿರ್ಪ
ಳ್ತಾಪತ್ರಯರಹಿತನೆನಿಪ ಶಿಶುವಿಂಗಾಗಳ್ ॥ ೪೭

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಬಾಲಕೇಳೀವಿನೋದಂಗಳಿಂ ಶೈಶವಂಗಳೆದ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ಯೌವನಂ ತಲೆದೋರ್ದುದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ನಂದನಮಂ ಸುರತರು ಪೂ
ರ್ಣೇಂದುವನುಱೆ ಕಾಂತಿ ಸಾರ್ದು ರಂಜಿಪ್ಪಂದದೊ।
ಳಂದಲ್ಲಿ ವೀರನಂ ಸಾ
ರ್ದಂದಂಬೆತ್ತಿತ್ತು ಜವ್ವನಂ ಜಗವರಿಯಲ್ ॥ ೪೮

ಪೊನ್ನನುಱೆ ಸಾರ್ದು ರಂಜಿಪ
ರನ್ನಂಬೋಲ್ವೀರಭದ್ರನಂ ಸಾರುತ್ತಂ।
ದುನ್ನತಿವೆತ್ತೆಳೆಜವ್ವನ
ಮನ್ನೆರೆ ಬಣ್ಣಿಸುವರಾರ್ಧರಿತ್ರೀತಳದೊಳ್ ॥ ೪೯

ಬಂದ ಬಸಂತದೊಳ್ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಸಿ ಕಣ್ಗಿನಿದೀವ ಬಂದ ಮಾ
ಕಂದದವೋಲ್ಸಮಸ್ತಕಳೆಪೂರ್ತಿಯಿನೆಯ್ದಿ ಪೊದಳ್ದು ತೋರ್ಪ ರಾ।
ಕೇಂದುವಿನಂತೆ ಜವ್ವನದ ಪೆರ್ಮೆಯಿನಾ ಕುವರಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ತಾ
ಯ್ತಂದೆಗಳಾದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಶಂಭುಗೆ ಸೌಖ್ಯಮನೀವುತೊಪ್ಪಿದಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು,

ಮೃಡನತಿಸಂತಸದಿಂದಂ
ತಡೆಕೈಯುಂ ಮಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿನಿವಾತಂ।
ನುಡಿವುತೆ ಮೂರ್ಧ್ನಾಘ್ರಾಣಮ
ನೊಡರಿಸುತುಂ ನೋಡಿನೋಡಿ ನಲಿವುತ್ತಿರ್ದಂ ॥ ೫೧

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಮೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೫೨

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತರೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ರಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ।
ತುಟಿಲನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ದೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೫೩

ಗಿರಿಯ ಮಗಳಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜ ಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಭೆರೆದ ರಜಮನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ವೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮೀಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೫೪

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರನಿಕರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾ
ಜಿತಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕ
ರಂದಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ
ನೆನಿಪ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ವೀರ
ಭದ್ರೋತ್ಪತ್ತಿತಚ್ಛೈಶವಯೌವನಾ
ಭ್ಯುದಯವರ್ಣನಮಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ

ತವಕಂ ಬಳಲ್ಕೆ ನಿಡುಸುಯ್
ಬೆಮರ್ಮೂರ್ಛೆಯಗಲ್ಕೆಯೆಂಬಿವಿನಿತುಂ ಪೊರ್ದದೆ ।
1 ಶಿವೆಯ ಸಃಮ್ಮೇಳನಮದು ಸಂ
ಭವಿಸಿದ ವರವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ವ॥ ಇಂತು ನವಯೌವನದಿಂದತಿರಮಣೀಯನಾದ ಕುವರನಂ ನೋಡಿ ಹರುಷರಸದೊಳೋಲಾಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ವಿಶ್ವಂಭರವರೂಥಂ ಈತಂಗೋರಗೆಯ ಪೂರ್ವ ಕನ್ನಿಕೆಯಂ ನಿರ್ಮಿಸೆಂದು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಲೊಡಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು,

ಬರ್ಮನರಾಣಿಗೀರ್ಮಡಿ ಪುರಂದರನಂಗನೆಗೆಯ್ದೆ ನೋಡೆ ಸಾ
ಸಿರ್ಮಡಿ ಚೈತ್ರವಲ್ಲಭೆಯ ರೂಪಿನ ಸೌಂದರದೇಳ್ಗೆಗಾವಗಂ ।
ನೂರ್ಮಡಿಯಪ್ಪ ಭಾವಕಿಯನಂದಗಜಾತೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ನಿರ್ಮಿಸಿ ಭದ್ರಕಾಳಿವೆಸರಿಟ್ಟಿರದೊಪ್ಪಿದಳೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೨

ರತಿಯತಿರೂಪಮಂ ಸಿರಿಯ ಪೊಚ್ಚರನಾಮುನಿಪತ್ನಿಯಪ್ಪರುಂ
ಧತಿಯ ಸುಶೀಲಮಂ ಪಿರಿದೆನಿಪ್ಪನಸೂಯೆಯ ವ್ಯೈಮೆಯಂ ನಿಶಾ ।
ಪತಿಯ ವಧೂಸ್ವಭಾವಮನೊರಲ್ದವನೆಲ್ಲಮನೊಂದುಗೂಡಿ 2 ಪಾ
ರ್ವತಿ ಸಮೆದಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆವುತಿರ್ದಳವಳ್ಮನಕಿಂಪನೀವುತುಂ ॥ ೩

ಧಾತ್ರಿಯ ಧೈರ್ಯಮನಾಸಾ
ವಿತ್ರಿಯ ಸಾಹಸಮನೋಳ್ಪಿವೆನುತೊಪ್ಪುವ ಗಾ ।
ಯತ್ರಿಯ ಘನಮಂ ತೆಗೆದು ವಿ
ಧಾತ್ರಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ತೆರದೊಳೊಪ್ಪಿದಳಾಗಳ್ ॥ ೪

ಸಾಸಿರ್ವ್ವರ್ಬಿದಿಗಳ್ನೂ
ರ್ಧಾಸಿರ್ವ್ವರ್ಬಿಯಳರೆರೆಯರೆಸಿಪರ್ಪನ್ನಿರ್ ।

---

1 ಶಿವೆಯ ಸಮ್ಮೇಳನಂ. 2 ಇಲ್ಲಿ ಮೂರಕ್ಷರಗಳು ಲುಪ್ತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಪಾರ್ವತಿ' ಯೆಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದೆ.

ಸಾಸಿರ್ವ್ವರ್ಜೀವರವಳ
ವ್ಯೆಸಿರಿಯಂ ಪೊಗಳಲಾರರೆನೆ ಬಣ್ಣಿಪರಾರ್ ॥ ೫

ಅಕುಮುದಾಕ್ಷಿಯ ಪಾದಮ
ಶೋಕಂ 1 ತಾನೆನಿಸುತಾವಗಂ ರಂಜಿಸಿಕುಂ ।
ಲೋಕದೊಳಚ್ಚರಿಯಲ್ತೇಂ
ಶ್ರೀಕಂಠದ್ರೋಹಿಗಳ್ಗೆ ಶೋಕಮನೀಗುಂ ॥ ೬

ಪೊಡವಿಯನೊಂದೇ ಮೆಯ್ಯೊ
ಳ್ಬಿಡದಾನಲ್ಕಾರೆನೆಂದು ಕೂರ್ಮಂ ಬಂದವ ।
ಳಡಿವಿಡಿದೆರಡಾದನೊ ಎನೆ
ಮಡದಿಯ ಮೇಗಾಲ್ಗಳಾವಗಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೭

ದುರುಳರೊಡನಾಡಿದಿನರಿ
ರ್ವ್ವರನುಳುಪಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಕಾಲ್ವಿಡಿದ ದಶಾ ।
ರ್ಕರೊ ತಾವೆಂದೆಂಬಿನೆಗಂ
ಪರಿರಂಜಿಸುತಿರ್ದುವಾಕೆಯಡಿವೆರಲುಗುರ್ಗಳ್ ॥ ೮

ಬಿಡದೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಂ
ಪಡಲಿಡುವೊಡೆ ತಾಳ್ದ ಲಗ್ಗೆಸೆಂಡೆಂಬಿನೆಗಂ ।
ನಿಡುಗಣ್ಣಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯ
ಮಡಮವು ವೃತ್ತತೆಯಿನೊಪ್ಪಿ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೯

ಹಿಂದಿಚ್ಚೆಗಾರ್ತಿಯರಸಂ
ಬೆಂದಳಿವಲ್ಲೀಶನವನ ದೊಣೆಯಂ ಬೈತಿ ।
ಟ್ಟಿಂದಿವಳ್ಗಿತ್ತನೊ ಎನೆ ತಾ
ವಂದಂಬಡೆದಿರ್ದುವಂಗನೆಯ ಕಿರುದೊಡೆಗಳ್ ॥ ೧೦

2 ವೀರನ ಘನಚಿತ್ತಸ್ತಂ
ಬೇರಮುಮಂ ಕಟ್ಟಲೆಂದು ಪಾರ್ವ್ವತಿ ಸಮೆದಾ ।
3 ಚಾರುಸ್ತಂಭಗಳೆಂದೆನೆ
ರಾರಾಜಿಸುತಿರ್ದುವಂಗನೆಯನುಣ್ದೊಡೆಗಳ್ ॥ ೧೧

---

1 ತಾನೆನೆ ಸಂತಸದಿ ರಂಜಿಸಿಕುಂ. 2 ವೀರಭದ್ರನ ಮಾನಸ್ತಂ.
3 ಚಾರುತರಕಂಭಮೆಂದೆನೆ.

1 ಬಳಹರಗಳ್ಕುತೆ ಮುನ್ನೀ
ರೊಳಗಾಳ್ದು ಬಳಿಕ್ಕ ನಾಡೆ ನಾನಾಭಂಗ ।
ಕ್ಕೊಳಗಾದದ್ರಿಗಳಂ ಮಿಗೆ
ಪಳಿವುತ್ತೆ ಸೆದಿರ್ಪುವವಳ ಘನಜಘನಂಗಳ್ ॥ ೧೨

ಪೀನಸ್ತನಭರಮಂ ತ
2 ನ್ಮಾನಿನಿಗೊಪ್ಪುತ್ತೆ ತೋರ್ಪ ಕಬರೀಭಾರಮು ।
ನಾನಲ್ಕಾರದಡಂಗಿತೊ
ತಾನೆನೆ ಸೊಗಸಿತ್ತುದವಳ ಸಂಶಯಮಧ್ಯಂ ॥ ೧೩

ಭುವನಕೋಶಂ ಬರೆದ ವಲ
ಗೆ ವಿರಾಜಿಸುವಂದದಿಂದೆ ಭರಮಿನಿತಿಲ್ಲದೆ ।
ಭುವನಚತುರ್ದಶಮಂ ತಾ
ಳ್ದಿವಳುದರಂ ತೆಳ್ಪುವೆತ್ತು ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೪

ನಡು ಶೂನ್ಯಸ್ಥಳಮಾಯ್ತಾ
ಮಡದಿಗನುತ್ತೆಯ್ದೆ ತೋರ್ಪ ಶೂನ್ಯಾಕೃತಿಯೆನೆ ।
ಕಡುರಯ್ಯಮಾಗಿ ಸೊಗಸಂ
ಬಡೆದೀವುತ್ತಿರ್ಪುದಂಗನೆಯ ಸುಳಿವೊಕ್ಕುಳ್ ॥ ೧೫

ಲಾವಣ್ಯರಸದ ಕಾರೊಳ್
ತೀವಿ ಪೊದಳ್ದು ದಿಸಿ ತೋರುವೆಳೆಗರುಕೆಯೆನಲ್ ।
ಭಾವೆಯ ಬಾಸೆವಿಡಿದ ರೋ
ಮಾವಳಿ ಕಣ್ಗೆಡ್ಡಮಾಗಿ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೬

3 ಘನತಿಮಿರವೆಂಬುದೆಂದುಂ
ಜನಿಯಿಸದಳವಿಂತಿದೆಂದರಿವುತವಳೆರ್ದೆಯೊಳ್ ।
ಮನೆಗಟ್ಟಿ ತೋರ್ಪ ಚಕ್ರಮಿ
ಥುನವೆಂಬಂತೆಯ್ದೆ ಸೊಗಸಿದುವು ಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳ್ ॥ ೧೭

ಮಧುರಸ್ವರವಂ ಬೀರುತೆ
ಮಧುರಸ್ವರವೆಂಬ ನಾಮಮುಂ ತಳೆದಿರ್ದಾ ।

---

1 ಬಳಹರಂಗಳ್ಕಿಮುನ್ನೀ. 2 ಕನ್ಮಾನಿತವರ್ಗೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ.
3 ಘನತಮುಸ್ಸೆಂಬುದೆಂದುಂ.

ಮಧುರಸ್ವರದಂದದೊಳಾ
ವಧುವಿನ ಸೊಗಸಿರ್ಪ ನುಣ್ಗೊರಲ್ಕಣ್ಗೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೮

ವೀರನ ಪೂಜೆಗೆಸೆವ ಮಂ
ದಾರದ ಮಾಲೆಗಳೊಯೆಂಬಿನಂ ಪೂವಿಲ್ಲಾ ।
1 ನಾರಿಯವೊಲೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಾ
ನಾರಿಯ ರಂಜಿಸುವ ತೋಳ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೧೯

ಪಿರಿದುಂ ಕುಜಾತಿಯೊಳ್ಪು
ಟ್ಟಿರುತಿರ್ಪುದಿದೆಂದು ಮಾಂದಳಿರನುರೆ ಪಳಿವುತೆ ।
ತರುಣಿಯ ಮೃದುಹಸ್ತಂಗಳ್
ಪರಿರಂಜಿಸುತಿರ್ಪುವಾವಗಂ ನೋಳ್ಪನೆಗಂ ॥ ೨೦

2 ಮಿರುಗುವ ತಾವರೆಯೊಳ್ಮೇಣ್
ತರಿಸಂದುರೆ ರಂಜಿಸಿರ್ಪ ಗರಿವೂಗಳ ಕಿರು ।
ಗರಿಯೋ ಎಂದೆಂಬಿನೆಗಂ
ನೆರೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ದುವವಳ ಕೈವೆರಲುಗುರ್ಗಳ್ ॥ ೨೧

ವೀರನ ವಿಶಾಲನೇತ್ರ ಚ
ಕೋರಿಗೆ ಸೊಗಮಿಾವುತಿರ್ಪ ಚೆಂದಿರವಟ್ಟನೆ ।
ಯಾರಮಣಿಯ ನಗೆವೊಗವಂ
ದಾರಮಣೀಯಾಕೃತಿತ್ವದಿಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೨೨

3 ಕಾಂತಿಯ ಪೊರ್ದಿದೊಡೇಂ ಕಠಿ
ಣಂ ತನಗೊಂದಿರ್ಪುದೆಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯಮನೋ ।
ರಂತೆ ಪಳಿವುತ್ತೆ ಮಾರ್ದವ
ಕಾಂತಿಯನಾಂತವಳ ಪವಳದುಟಿ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೨೩

ಮುತ್ತಿನ ಕಾಂತಿಯಿದೆಂಬುದು
ಮುತ್ತಿನ ಕಾಂತಿಗೆ ಸಮಾನಮಾಗಿರ್ಪುದು ಪೊಸ ।
ಗತ್ತುರಿವಣ್ಣದವಳ ಬೆಳ
ಗುತ್ತೊಪ್ಪುವ ಪಲ್ಗಳಿರ್ಪಸರಿಸಿರ್ಪನ್ನಂ ॥ ೨೪

---

1 ನಾರಿಯಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಾ. 2 ಮಿರುಪತಾವರೆಯೊಳಾಗಳ್.
3 ಕಾಂತಿ ಮೇಣಿರ್ದೊಡೇಂ ಕಠಿ.

ಏವೇಳ್ವೆಂ ಚಂಪಕದಂ
ತಾವನಿತೆಯ ನಾಸಿಕಂ ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ।
ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ
ನಾವೆಯೊ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಗೆವಂದುದದಾಗಳ್ ॥ ೨೫

ಇರುಳೊಪ್ಪಂಗೆಡುತಿರ್ಪೀ
ಸರಸಿಜಮಂ ಪಗಲೊಳಳಲ್ವ ಕೈರವತತಿಯಂ ।
ಇರುಳಂ ಪಗಲುಂ ಸೊಗಸು
ತ್ತಿರುತಿರ್ಪವಳಕ್ಷಿಗಳ್ಪಳಿವುತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೬

ಶ್ರೀಕಾರಂ ಬಗೆವೊಡದೆ
ಲ್ಲಾಕಾಲಂ ಮಂಗಳಪ್ರದಂ ತಾನೆಂದುಂ ।
ಶ್ರೀಕಾರಂದಳೆದವೊಲಾ
ಶ್ರೀಕರಮಾಗೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪುವಾಕೆಯ ಕಿವಿಗಳ್ ॥ ೨೭

ಇಲ್ಲಿರಿಸಿರ್ದೊಡೆ ಗಿರಿಜಾ
ವಲ್ಲಭನಿಂ ಸುಡದಿದೆಂದತನುವಿರಿಸಿರ್ದಾ ।
ಬಿಲ್ಲೋ ಎಂದೆಂಬಂದದೆ
ಫುಲ್ಲಾಕ್ಷಿಯ ಪುರ್ಬು ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೮

ಅಳುರ್ದತ್ತು ಕುರುಳ್ಗಳ್ತಲೆ
ತಳೆದತ್ತುರುಕಾಂತಿಯಂ ಮುಖಾಬ್ಜವೆನುತೆ ಮ ।
ಯ್ಯೆಳಿದ ಸುಧಾಸೂತಿಯವೋ
ಲೆಳೆವೆರೆನೊಸಲೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದಾ ಕೋಮಳೆಯಾ ॥ ೨೯

ಏಗಂ ನೀಲರುಚಿಯೆ ನಿಜ
ಮಾಗಿರ್ದುಂ ಭ್ರಮರಕುಂತಳೆಯ ಸೋರ್ಮುಡಿಯನು ।
ರಾಗಕೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿತ್ತ
ಲ್ಲಾಗಳ್ವೀರಂಗೆ ತಾನಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೩೦

ವ ಇಂತಪೂರ್ವಸೌಂದರ್ಯಮಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಕನ್ನಿಕೆಯಂ ದೇವಿಯರ್ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಹಾದೇವಂಗೆ ತೋರಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿಸಿರ್ಪಿನಮವಳಂ ನೋಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ನನ್ನಮಗ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪಮಂ ನಿರ್ಮಿಸುವುದೆಂದು ನಿಯಮಿಸಲೊಡನವರ್ಗಳ್ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡಾಗಳೆ ನಿರ್ಮಾಣಮಂಗೆಯ್ದುರದೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ,

ಪಳುಕಿನ ಭಿತ್ತಿಗಳಿಂ ಕ
ಣ್ಗೊಳಿಸುವ ಪೊಸರನ್ನದೋಲೆಗಳಿಂದಮಜಸ್ರಂ ।
1 ಪೊಳೆಯುವ ವಜ್ರದಕಂಭಂ
ಗಳಿನೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಪುದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಯಗೇಹಂ ॥ ೩೧

ಹರಿನೀಲದ ಕುಟ್ಟಿಮದಿಂ
ಮರಕತದಿಂ ವಿರಚಿಸಿರ್ದ ಮೇಲ್ವಲಗೆಗಳಿಂ ।
ದುರುವೈಡೂರ್ಯದ ಲೋವೆಯಿ
ನಿರದೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದುದಲ್ಲಿ ಮಣಿಮಯಸದನಂ ॥ ೩೨

ಓರಂತೊಪ್ಪುವ ಮಣಿಬಿಂ
ಗಾರದಿನೊಂಬತ್ತುರನ್ನದಿಂ ಸಮೆದಿರ್ದಾ ।
ತೋರಣಚಯದಿಂ ಬಗೆವಂ
ದಾರಾಜಿಸಿತೋರ್ದುದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳನಿಳಯಂ ॥ ೩೩

ಮುತ್ತಿನ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಂ
ಬಿತ್ತಿಯೊಳಳವಟ್ಟುತೋರ್ಪ ಪಲರನ್ನಂಗಳ ।
ಪುತ್ತಳಿಗಳಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಸೊಗ
ಸಿತ್ತಾ ವೈವಾಹಗೇಹವದನೇವೊಗಳ್ವೆಂ ॥ ೩೪

ಕನಕಾಚಲಮಂ ತಂದೊ
ಲ್ದು ನಿಲಿಸಿ ಪುಟವಿಟ್ಟು ಕಡೆದು ಕಂಡರಿಸಿದರೆಂ ।
ಬಿನೆಗಂ ವೈವಾಹಗೃಹಂ
ಮನಕಿಂಪಂಬೀರುತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆಂ ॥ ೩೫

ವರರೋಹಣಾದ್ರಿಯಂ ಬೆ
ಚ್ಚರದಿಂ ಕೀಳ್ತೆಯ್ದೆ ಮಸೆವುತೊಪ್ಪಂಗೊಟ್ಟು ।
ಲ್ಲರಿಸಿದರೋ ಎನೆ ರತ್ನೋ
ತ್ಕರದಿಂದಂ ಸಮೆದ ಸದನವೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ॥ ೩೬

ನಗರಾಜನಂದು ತನ್ನಯ
ಮಗಳವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಮಂಟಪಕೋ ।

---

1 ಪೊಳೆವ ಬಜ್ಜರದ ಕಂಭಂ.

ರಗೆಯೆನಿಸಿತ್ತೆಲ್ಲಾಗಳ್
ಸೊಗಸಂ ಸೂಸುತ್ತುಮಿರ್ದುದಾಗೃಹರಾಜಂ ॥ ೩೭

ಇದು ಚಿತ್ರಂ ನೆಗಳ್ದಿಂದ್ರನೀಲದ ಪೊದಳ್ದೊಪ್ಪಿರ್ಪ ಪೆರ್ಗಪ್ಪು ರ
ತ್ನದ ಕೆಂಪುನ್ನತಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರಕರದಿಂದಂ ಬೆಳ್ಪುಮೆಯ್ವೆತ್ತು ಪೆಂ ।
ಪೊದವಿರ್ದಾನಿಳಯಂ ಲಸತ್ತಿಮಿರಮುಂ ಸೂರ್ಯಾಂಶುವುಂ ಜೊನ್ನಮುಂ
ಪೊದಳ್ದೊಂದೇ ಪದದೊಳ್ವಿರಾಜಿಸುವವೋಲ್ತೋರಿರ್ದುದೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ॥ ೩೮

ಕತ್ತುರಿಯಿಂಸಾರಿಸಿ ಘುಸೃ
ಣೋತ್ತಮರಸದಿಂದೆ ಕಾರಣೆಯನೊಡರಿಸಿ ಪೊಸ ।
ಮುತ್ತಿನ ಕಡೆಯಂ ಮಿಗೆ ರಚಿ
ಸುತ್ತಿರ್ಪೆಳವೆಣ್ಗಳೆಸೆದರಾ ಮಂಟಪದೊಳ್ ೩೯

1 ಮಂಗಳಪದಾರ್ಥಚಯಮಂ
ಮಂಗಳವೆನಿಸಿರ್ಪವಸ್ತುಕಾರೋತ್ಕರಮಂ ।
2 ಮಂಗಳಭೂಷಣಧರಿಸಿ
ರ್ದಂಗನೆಯರ್ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸನೀವುತ್ತಿರ್ದರ್ ೪೦

ತಳಿರ್ದುಟಿ ತೊಂಡೆವಾಯ್ದೆರೆ ತೊಳರ್ಪ ಮೊಗಂ ಕುಡುವುರ್ಬು ನೀಳ್ದ ಕ
ಣ್ಗಳಮರ್ದ ಬಟ್ಟಪೆರ್ವೊರಲೆಗಳೊಪ್ಪುವ ನುಣ್ದೊಡೆ ನೀಳ್ದ ಬಾಸೆ ಮಾಂ ।
ದಳಿರಡಿ ನುಣ್ಗದಂಪು ಪೊಸಮಿಂಚಿನ ಮೆಯ್ವೆಳಗಾಂತ ಪಲ್ಗದಿ
ರ್ಬೆಳೆಯಿಸುತಿರ್ಪಿನಂ ಸೊಗಸುತಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸಿತಂಗನಾಜನಂ ॥ ೪೧

ಸುಳಿಪೊರ್ಕುಳ್ತೋರಹಾರಂ ಪಿಕರವನಿನದಂ ತೆಳ್ವಸಿರ್ನೀಳ್ದ ಕೇಶಂ
ನಳಿದೋಳ್ಗಳ್ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಧ್ಯಂ ದರಹಸಿತಮುಖಂ ಚಂದನಾಮೋದದೇಹಂ ।
ತಿಳಕಾಲಂಕಾರಭಾಳಂ ಮಣಿಮಯಕಟಿ ತನ್ನೇವುರಂಕರ್ಣಪೂರಂ
ಗಳ ಚೆಲ್ವಿಂದಿರ್ಪ ನಾನಾಸುರಸುದತಿಯರಾಗೇಹದಲ್ಲೊಪ್ಪುತಿರ್ದರ್ ॥ ೪೨

ಅರುಣೋಷ್ಠಂ ಚಂದ್ರವಕ್ತ್ರಂ ವರಕನಕಲತಾಕಾಯಮಾಸೌಖ್ಯವಾಕ್ಯಂ
ಗುರುವೃತ್ತಂಬೆತ್ತು ತೋರ್ಪಸ್ತನಮುರೆ ಸಿತದಂತಂ ಲಸನ್ಮಂದಯಾನಂ ।
ಸ್ಮರಕೇತುವ್ರಾತಮಕ್ಷಿಪ್ರತತಿಯುರಗವೇಣೀಸಮೂಹಂಗಳಾಗಳ್
ತರುಣೀಸಂದೋಹಮೊಂಬತ್ತು ಗರವೆ ಮುದದಿಂ ಬಂದವೋಲೊಪ್ಪುತಿರ್ದಳ್ ॥ ೪೩

---

1 ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯ ಚಯಮಂ. 2 ಮಂಗಳಾಭರಣಮಂ ಪಿಡಿ.

ವ॥ ಇಂತತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿರ್ಪ ವಿವಾಹಮಂಟಪಮಂ ದೇವಿಯರ್ಕಂಡು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರುಂ ಷಟ್ಕೃತ್ತಿಕೆಯರುಂ ಸಪ್ತಸ್ತ್ರೀಯರ್ಮುಖ್ಯವಾದ ಸುವಾಸಿನಿಯರುಂ ಬರಿಸಿ ಭದ್ರಕಾಳಿಯಂ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ನಿರವಿಸೆ,

ಗಂಗಾಂಬುವಿನೊಳ್ ಘುಸೃಣರ
ಸಂಗಳನುರುಮೃಗಮದಂಗಳಂ ಕೂಡುತ್ತುಂ ।
ಮಂಗಳಮಜ್ಜನಮಂ ನೆರೆ
ದಿಂಗಳಮೊಗದಂಬುಜಾಕ್ಷಿಗೊಡರಿಸಿದರವರ್ ॥ ೪೪

ಮಿರುಪ ಕುಸುಮಾಯುಧಕೆ ಪೊ
ನ್ನೊರೆಯಂ 1 ಸೇರಿಸುವ ತೆರದೆ ಪೊಂಬಣ್ಣದ ಪೊ ।
ಚ್ಚುರುವಳಿಯನುಡಿಸಿದರ್ಕಿರು
2 ವೆರೆನೊಸಲಂಗನೆಗೆ ಕೋವಿದೆಯರತಿಮುದದಿಂ ॥ ೪೫

ಮಂಗ' 'ಪದಮಂ ಪಾಡುತೆ
ಮಂಗಳಮಹಿಮಾಬ್ಧಿವೀರಭದ್ರನ ವಧುವಂ ।
3 ಮಂಗಳಮಹಕ್ಕೆಸತಿಯು
ರ್ಮಂಗಳಸದನಕ್ಕೆ ತಂದರತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ॥ ೪೬

ಪೊಸಮುತ್ತಿನವಸೆಯೊಳ್ರಂ
ಜಿಸುತೊಪ್ಪುವ ರನ್ನವರೆಯೊಳಿರಿಸುತ್ತವಳಂ ।
ಸಸಿಮೊಗದಂಗನೆಯರ್ಕ
ಳ್ಪಸದನಮಂ ಮಾಳ್ಪೊಡಾಗಳುದ್ಯೋಗಿಸಿದರ್ ॥ ೪೭

ಕನಕದ ಪೊಸಪುತ್ತಳಿಗುರೆ
ಮನಸಂದೊಳ್ವಣ್ಣವಿಡುವ ತೆರದಿಂದಾಗಳ್ ।
ವನಿತೆಗೆ ಕಾಶ್ಮೀರರಸಾ
ದ್ಯನುಲೇಪನಮಂ ಸಮಂತು ರಚಿಸಿದರಾಗಳ್ ॥ ೪೮

ಸಸಿವದನೆಯು ಸೋರ್ಮುಡಿಯಂ
ಪೊಸಸಂಪಗೆಯರಲ್ಗಳಿಂದೆ ಸಿಂಗರಿಸಲೊಡಂ ।

1 ಸೇವಿಸುವ 2 ವೆರೆನೊಸಲಂಗಳನಗೆ ಕೋವಿದೆ ......
3 ಮಂಗಳೋತ್ಸವಕೆ ಸತಿಯು.

ಅಸಿತಾಭ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ರಂ
ಜಿಸುವೆಳೆಮಿಂಚೊಪ್ಪುವಂತೆ ಸೊಗಸಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೪೯

ದಕ್ಷಂಗಲ್ಲದೆ [1] ತನ್ನಿಟಿ
ಲಾಕ್ಷಿಯನುಂತಿರದೆ [2] ತೆರೆಯನಿವನೆಂದದಕುರೆ ।
ಲಕ್ಷಿಸಿದ ಮುದ್ರೆಯೆನೆ ಕಂ
ಜಾಕ್ಷಿಯ ನುಣ್ಣೊಸಲತಿಲಕಮೆಸೆದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೫೦

ಮೃಡವೀರಭದ್ರನೆಂಬೀ
ಕಡವರಮಂ ಕಾಣ್ಬುದಕ್ಕೆ ಕರ್ಪಿಕ್ಕುವವೋಲ್ ।
[3] ಮುಡಿಯರ್ಭದ್ರಕಾಳಿಯ
[4] ನಿಡುಗಣ್ಗಳ್ಗೆಯ್ದೆ ಕರ್ಪನಚ್ಚಿದರೊಲವಿಂ ॥ ೫೧

ವೀರಭದ್ರನ ಮನೋರಥ
ಕೋರಂತುರೆ ಸಮೆದ ರನ್ನಗಾಲಿಗಳೆಂಬಂ ।
ತಾರಮಣಿಯ ತಾಟಂಕಂ
ರಾರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದೆಯ್ದೆ ಮಣಿಮಯರುಚಿಯಿಂ ॥ ೫೨

ತರುಣಿಯ ನುಣ್ಗಲ್ಲಮವ
ರ್ಬರೆದು ವಿರಾಜಿಸುವ ಮಕರಿಕಾಪತ್ರದೆ ಸಿಂ ।
ಗರವಾಂತುದು ವೀರಂ ಪುರ
ಹರನೆಂಬಂ ಬರೆದ ಶಾಸನಂಬೋಲ್ಸತತಂ ॥ ೫೩

ಚಾಂಪೇಯದಗ್ರದೊಳ್ಕ
ಣ್ಗೆಂಪೀವುತ್ತೊಪ್ಪುವಂಬುಕಣವೆಂಬಿನೆಗಂ ।
ಚಂಪಕೋದ್ಗಮಸುಗಂಧಿಯ
ಲಂಪಿಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಮೂಕುತಿಯ ಮುತ್ತೆಸೆಗುಂ ॥ ೫೪

ಜನಿಸಿದುದೊಂದೆಡೆ ಪಲವುಂ
ದಿನಮಗಲ್ದು ಬಳಿಕ್ಕೆ [5] ಕಂಡೆವೆಂದೆನುತುಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ [6] ಶಂಖಮನಪ್ಪಿದ ಮು
ತ್ತಿನಚಯಮೆನೆ ಕೊರಳಹಾರಮೆಸೆದತ್ತವಳಾ ॥ ೫೫

1 ನಿನ್ನಿಟಿ. 2 ತೆರೆಯನಿವಂದದೆಕುರೆ. 3 ಮುಡಿಯರ್ಭದ್ರಕಾಳಿಯ.
4 ನಿಡುಗಣ್ಗೆಯ್ದೆ. 5 ಕಂಡೆ ಎಂದೆನುತುಂ. 6 ಶಂಬರನಪ್ಪಿದ.

ಬಾವನ್ನಶಾಖೆಯಂ ಬಿಡ
ದಾವರಿಸುತ್ತೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸುತ್ತಿರ್ಪೆಳೆ ।
ಪಾವಿನವೋಲ್ರಂಜಿಸಿಪುದು
ಭಾವಕಿ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಬಾಹುವಲಯಮದಾಗಳ್ ॥ ೫೬

ಕರಸರಸಿರುಹದ ಮಧುವಂ
ಬರೆದಿರ್ದಂದಲ್ಲಿ ಮೆಯ್ಮರೆದು ಬಳಸಿದ ಮಧು ।
ಕರಸಂದೋಹಮೆನಲ್ಕಾ
ತರುಣಿಯ ಮುಂಗೈಯ ಪಚ್ಚೆಕಡಗಮದೆಸೆಗುಂ ॥ ೫೭

ಪಾಣಿಗ್ರಹದೊಳ್ಶಿನ್ನಯ
ಪಾಣಿಯೆ ಮೇಲಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೆಂದರಿಪುವವೊಲ್ ।
ಮಾಣಿಕದುಂಗುರವಂ ನೆರೆ
ಜಾಣೆಯರಂದವಳ ಚೆಲ್ವಕೈವೆರಲ್ಗಿಟ್ಟರ್ ೫೮

ಶ್ರೀಕರಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿಗೆ
ಕೋಕನದಾಸನನೊರಲ್ದು ಕಟ್ಟಿದ ನವರ ।
ತ್ನಾಕಲಿತಸೇತುವೆಂಬಂ
ತಾಕೆಗೆ ಕಟಿಸೂತ್ರಮೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೯

ಪತಿಗಪರಾಧಂ ದಕ್ಷ
ಕ್ರತುವಿಂ ಮುಂದಪ್ಪುದಂತದಂ ಸೈರಿಪುದೆಂ ।
ದತಿಶಯದಿಂ ಕಾಲ್ವಿಡಿದುದು
ತತಿಯೆಂಬಂತವಳಮುತ್ತಿನಂದುಗೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೬೦

ತರಳೆಯ ಚರಣಾಂಗುಲಿಗ
ಳ್ಗರವಿಂದಾಕ್ಷಿಯರಮರ್ಚಿದುರುಮುದ್ರಿಕೆಗಳ್ ।
ಪರಿಣಯದೊಳ್ವೀರಂಗವು
ಕರದಾಕಲ್ಪಂಗಳಾದುವಚ್ಚರಿಯಲ್ತೆ ॥ ೬೧

ಪಚ್ಚಂಗಳ್ಗೀಸತಿಯೊಳ್
ವಚ್ಚಂ ತಾನಾಗಿ ತೋರ್ದಳಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕಾ ।
ಪಚ್ಚಂಗಳಿವಳ್ಪಚ್ಚಂ
ಪಚ್ಚಂ ತಾವಾದುದಿಲ್ಲಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೬೨

ವ॥ ಇತ್ತಲವರೀಪ್ರಕಾರದಿಂ ಭದ್ರಕಾಳಿಯಂ ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮತ್ತಲ್ವಿಶ್ವನಾಥನನುಜ್ಞೆಯಿಂ ಮಹಾಸೇನಗಣಾಧಿಪತಿಗಳ್ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ಪ್ರಸಾಧನಮಂ ಕೈಗೊಳಿಸಲಾತನೊಪ್ಪಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಮುತ್ತಿನ ಬಾಸಿಗಂ ನೆಗಳ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕಳಿ ಮುತ್ತಿನೊಚ್ಚರಂ
ಮುತ್ತಿನ ಕಂಕಣಂ ಮಿಸುಪ ಮುತ್ತಿನ ಪಂಚಸರಂ ಪೊದಳ್ದ ಚಿ ।
ನ್ಮುತ್ತಿನ ತೋಳಬಂದಿಗಳನಂದೆಸೆದಂ ಶರದಭ್ರಮಾವಗಂ
[1] ಮುತ್ತಿ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ದ ನವನೀಲನಗಂಬೊಲುಮೇಶನಾತ್ಮಜಂ ॥ ೬೩

ಪೀತಾಂಬರಾಂಗದಿಂ ವಿ
ಖ್ಯಾತಂಬೆತ್ತಿರ್ಪನಂತಭೂಷಣದಿಂದೆ ವಿ ।
ಭೂತಿಯನೆಲ್ಲಾಗಳ್ಬಳಿ
ಕಾತಂ ಭೂತೇಶನಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಂ ॥ ೬೪

ಕಮಲಾಲಂಕೃತನಾಗಿರು
ತೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂತೆ ಚತುರಾನನನಾ ।
ಗಿ ಮಹಾಪುರುಷಂ ಭಾವಿಸೆ
ಕಮಲಾಸನನಂತೆ ಕಣ್ಗೆವಂದನದಾಗಳ್ ॥ ೬೫

ಸಕಲಾಧಿಷ್ಠಿತನಾಗಿ ಸಿ
ಕಕರಂ ಪೂರ್ಣೇಂದುವೋಲ್ವಿರಾಜಿಸುತುಂ ಚೋ ।
ದ್ಯಕೆಪಕ್ಕಾದಂ ವೀರಂ
ಸುಕರಜಗಚ್ಚಕ್ಷುವೆನಿಸಿ ಸೊಗಸೀವುತ್ತುಂ ॥ ೬೬

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ವೀರಭದ್ರಂ ವಿವಾಹಮುಹೂರ್ತವೇಳ್ತಿರ್ಪಕಾಲದೊಳ್,

ಮಾರಾರಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತುಂ
ಗೌರಿಯಪಾದಾಂಬುಜಕ್ಕೆ ವಿನಮಿತನಾಗು ।
ತ್ತಾರಿಸಿಗಳ ಪರಕೆಯುನವ
ಧಾರಿಸುತಾನಂದದೇಳ್ಗೆಯಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟಂ ॥ ೬೭

ಐರಾವತವನಡರ್ದುರು
ಭೇರಿಧ್ವನಿಶಂಖನಿಸ್ವನಂ ಕಹಳೆಗಳ ಮು ।

1 ಮುತ್ತಿರಿರಾಜಿಸಿದ.

ಹಾರಕವವಮುದೆಣ್ದಿಸೆಯುಂ
ಪೂರಿಸಲಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೀರಂ ಮುದದಿಂ ॥ ೭೮

ಹಿಂದಂ ಬೆಳ್ಗೊಡೆವಿಡಿದುಂ
ಚಂದಂ ಚಾಮರಯುಗಂಗಳಂ ಢಾಳಿಸುತುಂ ।
ಅಂದಾತನನೋರ್ಲೈಸುತೆ
ಬಂದರ್ಸಂತೋಷರಸದೊಳೋಲಾಡುತ್ತುಂ ॥ ೭೯

ಅಗಣಿತರುದ್ರಗಣಂ ಪ್ರಮ
ಥಗಣಂ ಭೃಂಗೀಶನಂದಿಮಾಕಾಳರ್ಮುಂ ।
ದಗಲದೆ ಬರುತಿರ್ದರ್ಸ್ಕಂ
ದಗಣೇಶ್ವರರೊಡನೆ ವೀರನಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ॥ ೮೦

ದೆಸೆಯಾಣ್ಮರ್ನಾನಾಸುರ
ವಿಸರಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರ್ಕಳೆರಡುಂ ಮೆಯ್ಯೊ ।
ಳ್ಪಸುಗಣ್ಣನನೋಲಗಿಸು
ತ್ತೊಸಗೆಗೆ ನಡೆತಂದರಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ॥ ೮೧

ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯು ಮೇ
ಲ್ಕಟ್ಟುಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ವೀರಭದ್ರನ ಸಿರಿಯಂ ।
ನಿಟ್ಟಿಸದೆಲರ್ವ್ವಟ್ಟೆಗುರದೆ
ಪುಟ್ಟಿರ್ದನುರಾಗವೆಂಬಿನಂ ಸೊಗಸುತ್ತುಂ ॥ ೮೨

ಎಡೆವಿಡದೆ ಪಿಡಿದ ಕೇತುಗ
ಳಡರ್ದೊಪ್ಪಿದುವಲ್ಲಿ ಖಚರರಂ ಮದುವೆಗೆ ಕೈ ।
ವಿಡಿದಿಳುಪಲ್ಬೂಮಾನಿನಿ
ಬಿಡದೆತ್ತಿದ ಕೈಗಳೆಂಬಿನಂ ಸೊಗಸುತ್ತುಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲ,

ಸುರಧನುವನಲ್ಲಿ ತಾಂ ತಂ
ದಿರಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ ನೀಲದಿಂ ಮಾಣಿಕದಿಂ ।
ಮರಕತದಿಂದಂ ರಚಿಸಿದ
ಸುರುಚಿರಮಾಗಿರ್ಪ ತೋರಣಂಗಳ್ತೋರ್ಕುಂ ॥ ೮೪

ವ॥ ಇಂತು ಪೊಳಲಸಿಂಗರವಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಬರ್ಪರ್ಗಳ್,

ನಡೆಮಡಿಗಳ ಪಾಸುತ್ತುಂ
ಸಡಗರದಿಂ ಶೋಭನಂಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತುಂ
ಬಿಡದಾರತಿಗಳನೆತ್ತುತ್ತೆ
ಮಡದಿಯರಿದಿರ್ಗೊಂಡರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಂ ‖ ೭೫

ಆರತಿ ಪಲವುಂ ತನುವಿಡಿ
ದಾರತಿಗಳನೆತ್ತುವಂತೆ ರತ್ನಂಕೆತ್ತಿಸಿ ।
ದಾರತಿಗಳನತಿಶಯದಿಂ
ದಾರತಿಪತಿವೈರಿಗೆತ್ತಿದರ್ಭಾವಕಿಯರ್ ‖ ೭೬

ಬಾಜಿಪ ಬದ್ದವಣದ ದನಿ
ಮೂಜಗವುಂ ತುಂಬೆ ದಿವ್ಯರತ್ನೋತ್ಕರದಿಂ ।
ರಾಜಿಪ ವಿವಾಹಗೇಹಮ
ನೋಜೆಯಿನೇಳ್ತಂದು ಪೊಕ್ಕನಾವೀರೇಶಂ ‖ ೭೭

ನಂದೀಶಂ ಕೈಗೊಡಲಾ
ಸ್ಕಂದಂ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಂ ಬಳಿಕ್ಕೆಡಬಲದೊಳ್ ।
ನಿಂದಿರ್ಪನ್ನಂ ವೀರಂ
ಗಂದಾಗಳ್ಕಂಡಪಡವನುರೆ ಪಿಡಿದರವರ್ ‖ ೭೮

ಏಗಂ ನವಗ್ರಹಂಗ
ಳ್ಬೇಗದಿನೇಕಾದಶಸ್ಥಲಕ್ಕೇಳ್ತಂದನು ।
ರಾಗದೊಳಿರ್ದರ್ಲಗ್ನಿಗ
ರಾಗಳ್ಬಂದೆರೆಯನೋಸರಿಸಿದರ್ಮುದದಿಂ ‖ ೭೯

ಪೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೊಪ್ಪುವ
ನಿಟ್ಟೆಯ್ದುಯ ಕೈಯನಿರದೆ ವೀರನ ಕೈಯೊ ।
ಳ್ಕಿಟ್ಟನಿರಿಸುತ್ತೆ ಮುದವಳ
ವಟ್ಟಾಗಳ್ಪೊನ್ನಗಾಡಿಯುಂ ಪಿಡಿವುತ್ತುಂ ‖ ೮೦

ಧಾರೆಯನೆರೆದಂ ಮುದದಿಂ
ವಾರಿಜಭವನಾಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ಮದವಕ್ಕಳ ।

ಕೂರೆಂಬ ಲತೆಯ ಬೇರ್ಗ
ಳ್ಗೋರಂತೆರೆವಂತೆ ನೀರನಂದಾಪದದೊಳ್ ॥ ೮೧

ಮೊರೆದುವು ಸುರದುಂದುಭಿಗ
ಳ್ಸುರಿದುವು ಪೂಮಳೆಗಳಾಗಸದಿನೆಲ್ಲಾಗ ।
ಳ್ಮೆರೆದಿರ್ದ ಜನಕ್ಕೆಲ್ಲಂ
ಹರಿಸಗಡಲ್ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಪರಿದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೮೨

ಪೊಸಮುತ್ತಿನಿಂದೆ ರಂಜಿಪ
ಪಸೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೂವವಿಟ್ಟಾದರದಿಂ ।
ಮಿಸುಗುವ ನೀರಾಜನಮಂ
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯರವರ್ಗಳಡಿಗೆ ನೀರಾಜಿಸಿದರ್ ॥ ೮೩

ವ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾ,

ಎಲ್ಲರುದ್ರಸಮೂಹದಿಂ ಗಣವೃಂದದಿಂ ಸುರರಾಜಿಯಿಂ
ದಲ್ಲಿ ವೀರನ ಪಾದಪದ್ಮಕೆ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಮುದದಿಂದುಮಾ ।
ವಲ್ಲಭಂ ಕೊಡಿಸುತ್ತೆಯಾಮುದವರ್ಗಳುನ್ನತತೇಜಮಂ
ನಿಲ್ಲದೀಕ್ಷಿಸಿ ಹಿಗ್ಗುತುಂ ಪೊರೆಯೇರುತುಂ ಪೊದಳ್ದೊಪ್ಪಿದಂ ॥ ೮೪

ಪಿರಿದುಂ ಸಂತಸದಿಂದೆ ನಾಗಬಲಿಯಂ ನಾಲ್ಕುಂ ದಿನಂ ಬರ್ಪಿನಂ
ಪರಮಾನಂದದೊಳಂದು ತೀರ್ಚಿ ಮೃಗಭೂಕಾಶ್ಮೀರನೀರಂಗಳಿಂ
ದಿರದೊಲ್ದೋಕುಳಿಯಾಡಿಸುತ್ತೆ ಬಳಿಕಂ ದಿವ್ಯಾನ್ನದಿಂದಂದು ಬಂ
ದರನೆಲ್ಲಂ ತಣಿವುತ್ತೆ ವಿಶ್ವಪತಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ ಮನೋರಾಗದಿಂ ॥ ೮೫

ಅವರವರ ಸಲಿಗೆ ಸಾಮಿಾ
ಪ್ಯವನರಿತವರವರ ತಾರತಮ್ಯವನರಿದು ।
ತ್ಸವದಿಂದಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಂ
ದಿವಿಜಾದಿಗಳಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಗುರುವಿಶ್ವೇಶಂ ॥ ೮೬

1 ವೀರಂಗೆ ಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ
ಸೇರಿಸುತತಿಸುಖದ ಪೆರ್ಚುಗೆಯನೊಲವಿಂದಂ ।
ಮಾರಹರಂ ಪುರಮಥನಂ
ಗೌರೀಶಂ ವಿಶ್ವನಾಥನೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದಂ ॥ ೮೭

---

1 ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ಕಾಳಿಗೆ.

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹವೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರಮಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೮೮

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ತಿಗೊಳ್ವಿನಿಂ ।
ತುಳಿಲನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ಪು ಮೊಗಮೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಹೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೮೯

ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬಿರೆದ ರಜಮನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮಿಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೯೦

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತಪಾದ
ಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದಮಧು
ಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ ಸತ್ಕ
ವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀವೀರ
ಭದ್ರವಿಜಯಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಭದ್ರಕಾಳಿಯು
ತ್ಪತ್ತಿ ತತ್ಪಾದಾದಿಕೇಶಾಂತವರ್ಣನಂ ವೀರ
ಭದ್ರವಿವಾಹವರ್ಣನಂ
ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶಿವೆಯು ನಗೆಮೊಗದ ಸೌಂದ
ರ್ಯವನಿರದೀಕ್ಷಿಪೊಡೆ ವಿಶ್ವತಶ್ಚಕ್ಷುವೆನಿಸಿ ।
1 ಭುವನದೊಳೆಕೀರ್ತಿವೆತ್ತೊ
ಪ್ಪುವ ಪಶ ಪತಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ ॥

ವೀರನ ಲೀಲೆಯಂ ನೆಗಳ್ದ ವೀರನ ಚೆಲ್ವಿನ ರೀತಿಯೇಳ್ಗೆಯಂ
ವೀರನುದಾರಮಂ ಬಳಿಕ ವೀರನ ತೇಜದದೊಂದು ಪೆರ್ಮೆಯಂ ।
ವೀರನ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಲಲಿತವೀರನ ಸೊಲ್ಪಿಡಿದಿರ್ಪ ಗಾನಮಂ
ಮಾರಹರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಸಂತಸದಿಂದಿರುತಿರ್ದನಾವಗಂ ॥ ೨

ವೀರನ ಮಾತೆ ಮಾತೆಯೆನಿಸಿರ್ಪುದು ಸರ್ವಜಗಕ್ಕೆ ಭಾವಿಸ
ಲ್ವೀರನ ಮಾರ್ಗಮೇ ಸುಗತಿಗಂತದು ಮಾರ್ಗಮೆನಿಪ್ಪುದಾವಗಂ
ವೀರನ ಬಿನ್ನಣಂ ಧರೆಗೆ ಬಿನ್ನಣಮಾಗಿ ವಿರಾಜಿಕುಂ ವಲಂ
ವೀರನ ಭಾವಮೆಂಬುದದು ಲೋಕಕೆ ಜೀವನಮಾಗಿ ರಂಜಿಕುಂ ॥ ೩

ವ॥ ಇಂತಪ್ಪ ವೀರಭದ್ರನಂ ಲಾಲಿಸುತ್ತೆ ವಿಶ್ವನಾಥನಿರುತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂಪೇರೋಲಗದೊಳ್ಭದ್ರಾಸನಾಸೀನನಾಗಿರುತಿರ್ಪಿನಂ ನಾರದನೇಳ್ತಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದು,

ಪಗಲೊಳ್ತಿಳಿಜೊನ್ನಮನಿಂ
ದುಗುಳ್ವುದೀ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಮಿದು ಚಿತ್ರಮೆನ ॥
ಲ್ನಗೆಮೊಗದಿಂ ಪಲ್ಗದಿರ್ಗ
ಳ್ಮಿಗೆ ಸೂಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಮುನೀಶಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೪

ವ॥ ದೇವಾ ದಕ್ಷವೆಸರಿಂದಿರ್ಪ ಮೂರ್ಖನೋರ್ವ್ವಂ ನೀಲಗಿರಿಯಿಂ ಪಡುವಲಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಹರಿದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲೊಳ್ಗಂಗಾದ್ವಾರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ 2 ಕನಖಲವೆಂಬ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಪುರಮಿರ್ಪುದಲ್ಲಿ 3 ಬೃಹಸ್ಪತಿಸವ

---

1 ಭುವನದೊಳ್ಕೀರ್ತಿಪೆತ್ತೊ. 2 ಬನಕಲ. 3 ಬೃಹಸ್ಪತಿಸಖ.

ವೆಂಬ ನಾಮವಂ ತಾಳ್ದಶ್ವಮೇಧಯಾಗಮನುಪದ್ರಷ್ಟೃವೆಂಬ ಯಜ್ಞರಕ್ಷಕನನು ಮತದಿಂ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದನಾಯಜ್ಞಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗಿ ಸಮಸ್ತದೇವರ್ಕಳುಂ ಋಷಿಗಳುಂ ಬಂದಿರ್ದಪರವರಾರೆಂದೊಡೆ,

ಹರಿಯುಂ ವಾಸವನುಂ ಕೃಶಾನುಯಮರುಂ ನೈರುತ್ಯನುಂ 1 ಸಾಗರೇ
ಶ್ವರನುಂ ವಾಯುವುಮನುಷ್ಯಧರ್ಮಪಶುಪರ್ಮುಂತಾದ ದೇವರ್ಕಳುಂ ।
ವರಭೃಗ್ವತ್ರಿವಸಿಷ್ಠಮುಖ್ಯಮುನಿಗಳ್ಪೆಂಪಿಂದೆ ತಂತಮ್ಮ ಪೆಂ
ಡಿರನಂದೊರ್ಳ್ದೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ತೊಡಗುತ್ತಿರ್ದಪ್ಪರಾಯಜ್ಞಮಂ ॥ ೫

ಭಗನೆಂಬಾದಿತ್ಯನುಂ ಪೂಷನೆನಿಸುವಿನನುಂ ಸೊರ್ಕಿನಿಂ ಕೂಳ್ಗೆ ಬಂದಾ
ವಗಮಿರ್ಪರ್ದೇವಸಂತತ್ಯದಿತಿಪಿತೃಗಣಂ ವಾಣಿನಾಸತ್ಯರೇಗಂ ।
ಸೊಗಸಂಸೂಸುತ್ತಮೇಕಾದಶರೆನಿಸುವ ರುದ್ರರ್ಕಳುಂ ನಾಡೆ ತಾವಿ
ಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರ್ದಾಕ್ರತೂದ್ಯೋಗಕೆ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿರ್ದಪರ್ಪೆಂಪಿನಿಂದಂ ॥ ೬

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ತಾರಕದಾನವೇಂದ್ರನ ಮಹಾಬಲವಂ ಸಲೆ ಸಾರ್ದು ರಂಜಿಪಾ
ಕೋರನವೋಲನೂನ ಘನವಾರಿಧಿಗಂದು ಕನಲ್ದು ಬಂದುಮಾ ।
ಧೀರನಗಸ್ತ್ಯನಂತೆ ಖಳದಕ್ಷನೆನಿಪ್ಪನ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯುಂ
ಸೇರಿದನೆಯ್ದೆ ಜನ್ನದ ಜನಂ ಜರಿಯಲ್ಕೆ ದಧೀಚಿತಾಪಸಂ ॥ ೭

ವ॥ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕಾಸಭೆಯೊಳ್ಮಹಾದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣದೆ,

ಶಿವನಂ ಕಾಣನನಂತವೇದವರಸುತ್ತಿಪ್ಪಾರ್ತನಂ ಕಾಣೆನಾಂ
ಭವನಂ ಕಾಣೆ ನಗಾತ್ಮಜಾಧಿಪತಿಯುಂ ಕಾಣೆಂ ಲಸನ್ಮೂರ್ತಿಶಂ ।
ಭವ ನಾಂ ಕಾಣೆನೊರಲ್ದು ಯಜ್ಞಹವಿಯುಂ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಮುಂದತ್ತನು
ಣ್ಭವನಂ ಕಾಣೆನೆನುತ್ತೆ ತನ್ಮುನಿವರಂ ತೋರೆಂದನಾದಕ್ಷನೊಳ್ ॥ ೮

ಉಸಿರಿಲ್ಲದೊಡಲ್ಬಗೆವೊಡೆ
ಸಸಿಯಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ಪೆಣ್ಗ
ಣ್ಗೆಸೆವಳೆ ನಿನ್ನೀಯಾಗಂ
ಸಸಿಧರನಿಲ್ಲದೆ ಸಮಂತು ತಾನೊಪ್ಪುಗುಮೋ ॥ ೯

ನನ್ನಿವೆರೆದಿರದ ಮೆಲ್ನುಡಿ
ಬಿನ್ನಣವೊಡಗೂಡದಿರ್ಪ ಪರಮವಿರಾಗಂ ।

---

1 ನಗರೇ.

ಪನ್ನಗಭೂಷಣನಿಲ್ಲದ
ಜನ್ನಕ್ಕೆ ಜಯಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ಸಮನಿಪುದೇ ॥ ೧೦

ಪೂಜಾರ್ಹನನೊಲವಿಂದಂ
ಪೂಜಿಸದೆಯಪೂಜ್ಯರಪ್ಪರಂ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ।
ಪೂಜಿಸುವಾತಂ ಮಿಗೆ ಪಳೆ
ಗಾಜಂ ಪಿಡಿದಮರಮಣಿಯನೊಕ್ಕದನಕ್ಕುಂ ॥ ೧೧

ನಿಜಸತ್ಫಲವೀವೀಸುರ
ಕುಜಮಂ [1] ಬಿಟ್ಟಲವಕೆಯ್ದು ನೀರೆರೆವನವೋಲ್ ।
ತ್ರಿಜಗತ್ಪತಿಯನುಳಿದು ನಾ
ಕಜರಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಯಲ್ದೊರೆಯನೀಂಟುವರೇ ॥ ೧೨

ಪ್ರಾಜ್ಞರ್ತಾವೆನಿಸಿರ್ಪ ತಾಪಸಜನಂ ಕೆಯ್ವೊಕ್ಕ ತಂತಮ್ಮ ದಿ
ವ್ಯಜ್ಞಾನೇಕ್ಷಣದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಪಜನಂ ನಿರ್ಮಾಯನಂ ನಿತ್ಯನಂ ।
ಸುಜ್ಞಾನಾವೃತನಂ ತ್ರಿಲೋಕಪಿತನಂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾದೇವನಂ
ಯಜ್ಞಾರಂಭದೊಳಾತನಂ ಭಜಿಸು ತಿರ್ಪರ್ಬಾಳ್ವೆನೆಂದೆಂಬವರ್ ॥ ೧೩

ಪೂರ್ವಿನೊಳಾವರ್ಗಂ ಬರಡನಳ್ಕರಿನಿಂ ಕರೆವುತ್ತೆ ನಚ್ಚುವೀ
ಪೆರ್ಮರುಳಂತೆಯೊನ್ನಲರ್ಗೆ ಯಾಗಸಹಸ್ರದ ಸತ್ಫಲಂಗಳಂ ।
ಬೀರ್ವವನಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಸುರವೃಂದಮನರ್ಚಿಸಿ ಕೆಟ್ಟೆ ನೀಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕೊರ್ಬನೆನಿಪ್ಪ ರುದ್ರನ ಪದಂಗಳನರ್ಚಿಸು ಬಾಳ್ವೆನೆಂಬೊಡಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಎಂದುಸಿರ್ದ ಮುನಿಪುಂಗವಂಗಾಕೂಳನಿಂತೆಂದಂ,

ಇಂದೊರ್ವ ರುದ್ರನಿರದೊಡೆ
ಕುಂದಪ್ಪುದೆ ಯಾಗಮಿತ್ತ ನೋಡು ಕರಂ ಪ ।
ನ್ನೊಂದೆನಿಸುವ ರುದ್ರರ್ಸಲೆ
ವಂದಿರ್ದಪರೆನ್ನ ಸಭೆಯೊಳೆಂದಂ ಮೂರ್ಖಂ ॥ ೧೫

ನೆಲಕೆಲ್ಲಂ ಮುನ್ನಾತಂ
ತಲೆಹೊರೆಯಾಗಿರ್ದವಂ ಬಳಿಕೆ ಮೂಲೋಕದ ।

---

1 ಬಿಟ್ಟೆಲರಕೆಯ್ದು.

ಕೊಲೆಯುಂ ಪೊತ್ತಿರ್ದವನೀ
ಸ್ಥಲಕೇಂ ತಾಂ ಯೋಗ್ಯನೇ ಎನುತ್ತವನುಸಿರ್ದಂ ‖ ೧೬

ಜಡರೂಪಂ ಮೂರೂರಂ
ಕಿಡಿಸಿದವಂ ನಿಗಮದೂರನಾನಿರ್ದೈವಂ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳವನಂ ನೀಂ ಪೆಸ
ರ್ಗೊಡಿವರೆ ಕೇಳ್ಮುನಿಯೆ ನಿನಗೆ 1 ಮೆಳ್ಪಡೆಯುಂಟೇ ‖ ೧೭

ಬೈಕಂತಿಂಬವನೆನ್ನ ಜನ್ನದ ಮಹಾನ್ನೈವೇದ್ಯಕೇನರ್ಹನೇ
ಯೇಕಾಕಿತ್ವದೊಳಿರ್ಪವಂ ಸುರಸಭಾವ್ಯೂಹಕ್ಕದೇಂ ಸಲ್ವನೇ ।
ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ಮಿಗೆವಂದವಂ ಬಳಿಕೊರಲ್ದಾತಂಗೆ ಪೆಂಪಿಂದಮೆ
ಲ್ಲಾಕಾಲಂ ಸಲೆ ಶೂಲಿಗೀವಹವಿಯುಂ ಬೇಳ್ವೆಂ ಮನೋರಾಗದಿಂ ‖ ೧೮

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದಾ ಕ್ಷುದ್ರದಕ್ಷಂಗೆ ಮುನಿ ಮುನಿದುಸಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ವಾಸಿಯದೇಕೊ ದಕ್ಷ ಘನಮತ್ತಗಜಂ ಬಗೆದಂದುಕೊಳ್ವುರು
ಗ್ರಾಸಮನುಂಡು ಜೀವವಿಡಿದೊಪ್ಪುವುದೇ ಮೃಗಧೂರ್ತಕಂ ವಲಂ ।
ವಾಸುಗಿ ತಾಳ್ದ ಧಾತ್ರಿಯನಣಂ ಪೊರಲಾರ್ಪುದೆ ಡುಂಡುಭಂ ಹರಿ
ದ್ವ್ಯಾಸನ ಬಾಯತುತ್ತು ದನುಜಾರಿಗೆ ಪಥ್ಯಮದಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೇ ‖ ೧೯

ವ॥ ಇಂತುಸಿರ್ದು ಶಾಪಂಗೊಟ್ಟನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ನಿನ್ನಯ ಯಜ್ಞಕಿಂದೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಭಯಂ ತಲೆದೋರ್ಕೆ ಸಂತತಂ
ಜನ್ನಮನೆಯ್ದಿ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬ ಖಳಂಗುರುಮಾರಿ ಬರ್ಕೆ ಕೇ ।
ಳ್ನಿನ್ನಯ ಜನ್ನದೋಗರಕೆ ಬಾಯೊರತರ್ಗೆ ವಿಪತ್ತು ತೋರ್ಕೆಯಿ
ಜನ್ನಿಗನಪ್ಪವಂಗಿರದೆ ಸಾರ್ಗೆಯುಲುಂಬಲೆಯೆಂದನಾಕ್ಷಣಂ ‖ ೨೦

ಪರಮೇಶ್ವರ 2 ನಿಂದೆಯಿನಿಹ
ಪರಮಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪುದಾರಿ ಭಾಪೆನುತುಂ ಮುನಿ ।
ವರನಾಗಳ್ ಶಪಿಸುತ್ತ
ಲ್ಲಿರದೆ ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ತೆರಳ್ದನಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ‖ ೨೧

3 ದೇವನಗಸ್ತ್ಯನುಮಾಭೃಗು
ದೇವಂ ಗೌತಮುವಸಿಷ್ಠರುಪಮನ್ಯು ಮಹಾ ।

ಮೆಳ್ಪಡಿಯೊಂಟೇ. 2 ನಿಂದೆಯಿಾಗಿಹ. 3 ದೇವನಗಸ್ಥ್ಯನಾಭೃಗು

ದೇವರ ನಿಂದಾಧ್ವರಮಿದು
ನಾವಿರೆವೆಂದೆನುತೆ ತೆರಳ್ದರಾಸ್ಥಳದಿಂದಂ ॥ ೨೨

ಓರೊರ್ವರ ಕೂಡೇಳ್ದ
ತ್ತೋರಂತಂಟೆಂಟುಸಾಸಿರಂ ಮುನಿನಿಕರಂ ।
ಚಾರುತರಾಧ್ವರಪಿಥವಂ
ಘೋರೆನೆ ತೊಲಗಿತ್ತದಾಗಳೇನೆಂದುಸಿರ್ವೆಂ ॥ ೨೩

ಮುಖದಧಿದೈವಂ ತಾನೆ ವಿ
ಮುಖವಾದತ್ತೆಂದು 1 ನುಡಿವುತಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯಾ ।
ಮುಖಮುದ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತಾಗ
ಳ್ಮುಖವಿಾತೆರದಿಂದ ಕೆಡುವುದೆಂದರಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೨೪

ತರಳವೃತ್ತಂ॥ ಕೆಲಬರೀತನಸಂಗದಿಂ ನಮಗೀಗಳಪ್ಪುದಪಾಯುವೆಂ
ದುಲಿವುತಿರ್ದರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂಬರೀತನ ವೋಳದಿಂ ।
ತಲೆಗೆ ಬಂದುದಿದೆಂದು ಬೆರ್ಚಿ ಮಿಡುಂಕಿದರ್ಕೆಲರೀತನಿಂ
ವಿಲಯವಾದೆವೆನುತ್ತೆ ಕಣ್ಗೆಡುತಿರ್ದರಲ್ಲಿಯ ಸಾಧುಗಳ್ ॥ ೨೫

ಶಕುನಂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರ್ದುದನರಿತರಿತು 2 ಭ್ರಾತೃಗಳ್ಪೋಪೆವೆಂದೆಂ
ದು ಕರಂ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೊಡಂ ವೋಣ್ಪರಿಯರೆನಿಸುವರ್ನೀತಿಯಲ್ಲೆಂದೊಡಂ ಬಂ ।
ದು ಕದಂಬಂ ಗೋಳಿಡುತ್ತುಂ ಪಿಡಿದುರೆ ನಿಲಿಸಲ್ಮಿಕ್ಕವೆಂದೊರ್ವರೊರ್ವ
ರ್ವಿಕಳಂಗೊಡಿರ್ದವೆಂದುಂ ನುಡಿವವಸರದೊಳ್ಪೂಷನಿಂತೆಂದುಪೇಳ್ದಂ ॥ ೨೬

ಮುನಿಗಳ್ಮುಂದರಿಯದೆ ಘೋಂ
ಕನೆ ಪೋದೊಡೆ ಚಿತೆಯೆ ಗಾಳಿಗೂಳರವರ್ಕೆ ।
ಮ್ಮನೆ ಕಾಲ್ಗೆಡುವುದುಚಿತಮುರೆ
ಜಿನುಗೇಕೆ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಭಯಮೇಕೆಂದಂ ॥ ೨೭

ಕಿರಿದಾನುಂ ಪೊಳ್ತು ಚಿಂತಾರ್ಣವದೊಳದಿರುತಾಳ್ದಿರ್ದ ದೇವರ್ಕಳಂ ಕಂ
ಡರದಾಪೂಷಂ ನಗುತ್ತುಂ ಮೊದಲತಿಶಯದಿಂ ಬಂದುದೇ ಪೊಲ್ಲಮಿಂದ ।
ಳ್ಕರುಗೊಂಡೀಗಳ್ಬಳಿಕ್ಕಂ ತಿರುಗುವದದಕಿಂದಂ ಕರಂ ಪೊಲ್ಲಮೆಮ್ಮಂ
ಜರಚುತ್ತಂ ಸಂತವಿಟ್ಟುಂದವರ್ಗಳಕೊಲೆಗೆಂತೊಟ್ಟನೋಡುಟ್ಟನಾಗಳ್ ॥ ೨೮

1. ನುಡಿವುತಲ್ಲಿರ್ದಸಭೆಯು. 2 ಭ್ರಾತೃಗಳ್ಪೋಗವದೆಂ.

ನಿಲ್ಲವಿದೇಕೆ ಪೋದಪಿರಿಮಾತ್ಮಜನಂ ತಲೆಗಾಯ್ದೊಡಂದು ಪೂ
ವಿಲ್ಲನನಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ದೊಡಸುರಾಂಧಕನಂ ಮುಳಿಸಿಂದೆ ಕೊಂದೊಡೇಂ ।
ಬಲ್ಲಿದನಪ್ಪನೇ ರಣಕೆ ಬಂಟನೆ ಬಳ್ಳಡಿಯೆಂದು ಹಾಸ್ಯದಿಂ
ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಂ ದುರಾತ್ಮಭಗನೆಂಬಿನನೆಂದುಸಿರ್ದಂ ಮುನೀಶ್ವರಂ ॥ ೨೯

ಚಿತ್ತವಿಸು ಜೀಯ ಎನುತಾ
ಬತ್ತು ಪಣಪನೇನುಮುಳಿಯದಂದದೊಳಾಮುನಿ ।
ಪೋತ್ತಮನುಸುರಲ್ ಶಂಭು ನ
ಗುತ್ತಾಗಳ್ವೀರಭದ್ರನಂ ನೋಡಲೊಡಂ ॥ ೩೦

ವ॥ ಆಗಳಭಿನವರುದ್ರನಪ್ಪ ವೀರಭದ್ರಂ ಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಕುಣಿವ ಪೊದಳ್ದ ಮೀಸೆ ಮಿಸುಕುತ್ತೆಸೆದಿರ್ಪಧರಂ ಕನಲ್ಕೆವೆಂ
ಟಣಿಸಿದ ಮಾನಸಂ ಕಿಡಿಯನಂದುಗುಳ್ವಕ್ಷಿ ಕಲಂಕಿದಾಸ್ಯಮಂ ।
ತಣಿಯರ ಮಾನಿ ತಾಂ ಮಸೆವ ದಾಡೆಯಿನೊಪ್ಪುತೆ ವೀರಭದ್ರನಾ
ಕ್ಷಣದೊಳೆ ಭೈರವಾಕೃತಿಯನಾಂತೆಸೆದಿರ್ದನಿದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ॥ ೩೧

ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗಮಂ
ಸುಡುವ ಮಹಾಕಾಳರುದ್ರನೆಂದೆಂಬಿನೆಗಂ ।
ಕಡು ಮುನಿಸಿಂ ಖಡ್ಗಮನುರೆ
[1] ಜಡಿವುತ್ತುಂ ವೀರಭದ್ರನೇಳ್ದನದಾಗಳ್ ॥ ೩೨

ವೀರನ ಚಿದ್ರದಲ್ಲೊಗೆದ ಮುನ್ನಿನ ಜೇರದ ಜೇರ್ಗೆ ನೀರದಾ
ಯಾರಿಸಿವಾಕ್ಯಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಾಸ್ಯದೊಳಂದು ತಳಿರ್ತು ಪೂತಮೋ ।
ಲಾರಮಣೀಯಮಾಗೆಯಧರಾರುಣಮುಂ ದಶನಪ್ರಕಾಶಮುಂ
ಧೀರನತೀವ ಕೋಪವಡೆಗೊಂಡುಸಿರ್ದಂ ಸಭೆಯಾಯೆನುತ್ತಿರಲ್ ೩೩

ಪೋಳ್ವೆಂ ದಕ್ಷನಮಂಡೆಯಂ ಭಗನ ಕಣ್ಣಂ ಮೀಂಟುತಿರ್ಕುಳ್ಗಳಿಂ
ಕೀಳ್ವೆಂ ಪೂಷನ ಪಲ್ಗಳಂ ಬಿದಿಯ ಕಾಂತಾಘೋಣಮಂ ಕತ್ತಿಯಿಂ ।
ಸೀಳ್ವೆಂ ಬಂದ ಮುನಿಪ್ರತಾನದಭಿಮಾನಂಗೊಂಡು ಪೇಣ್ ಲಜ್ಜೆಯಂ
ಕೊಳ್ವೆಂ ನಾಡೆ ಕಡಂಗಿ ಬೆಳ್ಪಸಮನಾಂ ತಾಳ್ವೆಂ ಮನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂ ॥ ೩೪

---

1 ಜಡಿವುತ್ತುಂ...... ವೀರಭದ್ರನಾಗಳ್.

ಕಡಿವೆಂ ಕಾಲನ ತೋಳ್ಗಳಂ ರಸನೆಯುಂ ಕೊಯ್ವೆಂ ಬಳಿಕ್ಕಗ್ಗಿಯಾ
ಸುಡುವೆಂ ಜನ್ನದ ಶಾಲೆಯುಂ ಭಯದೆ ಪುಲ್ಗರ್ಚುತ್ತೆ ನೀರ್ವೊಕ್ಕರಂ ।
ಬಿಡುವೆಂ ತೋಳ್ವಲಮಂ ರಣಾಂಗಣದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗಿಂದು ನಾಂ ತೋರುವೆಂ
ಬಡಿವೆಂ ಪಾಳ್ಮನೆಹಾಳನಂ ಬಡಿವವೋಲ್ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇವರ್ಕಳಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ಪೂಣ್ದು ನುಡಿದ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ನಿರವಿಸಿದ ನದೆಂತೆಂತೊಡೆ,

ಬಡನರಿಯುಂ ಬಡಿವೊಡೆ ಮೇ
ಣ್ತೊಡುವರೆ ಪಾಶುಪತಮಸ್ತ್ರಮೊರ್ಪಿಡಿವುಲ್ಲಂ ।
ಸುಡುವೊಡೆ ಬಡಬಾನಳನಂ
ಪಿಡಿವವರುಂಟೇ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ಕೇಳೆಂದಂ ॥ ೩೬

ಕಡಲಂ ದಾಂಟುವವಂಗೆ ಬೆಂಚೆ ಗನಮೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ನಾಡೆ ತು
ತ್ತಿಡುವಂಗಾಮಳಕಂ ಕರಂ ಪಿರಿದೆ ಮೇಣ್ಸಪ್ತಾದ್ರಿಯುಂ ಸಂತತಂ ।
ಪೊಡೆಚೆಂಡಾಡುವವಂಗದೇಂ ಗರ್ದುಗಿನಾಟಂ ಪೆಂಪೆ ಮೂಲೋಕಮಂ
ಬಡಿಪೀಸಾಸಿಯೆನಿಪ್ಪವಂಗೆ ಬಡದಕ್ಷಂ ದೊಡ್ಡಿತೇ ನೋಳ್ಪಿನಂ ॥ ೩೭

ಅವರವರ ದೋಷಮೇ ತಾ
ನವರವರಂ ತಿಂದು ತೇಗುಗುಂ ನೀನೀಗ ।
ಳ್ಸವರದೊಳವರಂ ಪಿಡಿತಂ
ದೆನಗೊಪ್ಪಿಸೆನುತ್ತೆ ವೀರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಂ ॥ ೩೮

ವ॥ ಆಗಳ್ವೀರಭದ್ರನುಮಾಮಹೇಶ್ವರರ್ಗವನತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿರ್ಪಿನಂ ದೇವಿಯುರ್ಪುತ್ರಪ್ರೇಮದಿಂದಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದು ಜಯಸೇಸೆಯಿಟ್ಟು,

ವೀರಶ್ರೀಯುಂ ಪದಪಿಂ
ವೀರಂಗೊಲ್ದಿತ್ತು ಕಳುಪುವಂತೊಲವಿಂದಂ ।
ಗೌರಿ ಪರಸುತ್ತೆ ಕಳುಪಿದ
ಳೋರಂತಾಭದ್ರಕಾಳಿಯುಂ ಸಂತಸದಿಂ ॥ ೩೯

ವ॥ ಆಗಳ್ವೀರಭದ್ರಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಾಮಭೇರಿಯುಂ ಪೊಯ಼್ಸಿನಂ,

ಉಳ್ಕೆಗಳುದಿರ್ದುವು ನಭದಿಂ
ಕಳ್ಕನೆ ಮುನ್ನೀರ್ಗಳೇಳ್ದುವಾಗಸಕಾಗಳ್ ।

ತುಳ್ಕಿದುವಹಿತನಿಕಾಯಮು
ದಳ್ಕುವಿನಂ ಪೊಣ್ಮಿದತ್ತು ಭೇರೀನಿನದಂ ‖ ೪೦

ಆಗಳ್,

ಎಳೆ ಬಳೆದತ್ತೊ ದಿಗ್ವಳಯಮಿಾದುದೊ ನೋಳ್ಪಿನಮಾವಗಂ ನಭ
ಸ್ಥಳಮುರೆ ಪೆತ್ತುದೋ ಬಳಿಕೆ ಮುನ್ನಳಿದಿರ್ದ ಸಮಸ್ತಲೋಕಮಾ ।
ಗಳೆ ಜನಿಸಿತ್ತೊ ಎಂದೆನೆ ಕರಂ ನೆರೆದತ್ತು ಚತುರ್ಬಳಂ ಮಹಾ
ಬಳನೆನಿಸಿರ್ಪ ಶೂಲಿಗೆ ಚತುರ್ಬಲದಾಸೆಯದುಂಟೆ ನೋಳ್ಪಿನಂ ‖ ೪೧

ಪೊಂದೇರನಡರ್ದನಾನಿಜ
ಸುಂದರಿಯುನೊಡಂಗೊಳುತ್ತೆ 1 ವೀರಂ ಮುದದಿಂ ।
2 ದಂದಲ್ಲಿ ಜಾಂಗುಭಲರೇ
ಯೆಂದುಸಿರುತ್ತಿರೆ ಸಮಸ್ತಗಣಸಂದೋಹಂ ‖ ೪೨

ಸಾರಥಿಯಾದಂ ಮುದದಿಂ
ವಾರಿಜಭವನುಭಯಚಾಮರವನಾಂತವರೊ ।
ಳ್ವಾರುಕರೇಣುಕರೆನಿಪ
ರ್ವೀರಂಗಂದಾತಪತ್ರಮಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದರ್ ‖ ೪೩

ಅಡಪವಳಂ ಸಾನಂದಂ
ಪಡೆವಳ್ಳಂ ನಂದಿ ಮಿಸುಪ ಪೊಂಗಿಂಡಿಯುಮಂ।
ಬಿಡದೆಸೆವ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ
ಪಡಿಯುರನಾಗಿರ್ದು ಪೊಗಳ್ವಮಂ ಮಾಕಾಳಂ ‖ ೪೪

ವರರತ್ನದ ಪಾದುಕೆಯಂ
ಕರದೊಳ್ತಾಳ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದವಂ ಚಂಡೇಶಂ ।
ಸುರುಚಿರಕನಕದ ಡವಕೆಯು
ನಿರದಾಂತಿರ್ದಾತನಾಸುಕೇಶಿ ಗಣೇಶಂ ‖ ೪೫

3 ಭಾನುಸುಕಂಪಗಣೇಶಂ
ತಾನಾಂತಂ ವ್ಯಜನವಂ ನಿಕುಂಭಗಣೇಶಂ ।

1 ವೀರರುಮುದ. 2 ದಿಂದಲ್ಲಿಜಾಂಗುಭಲಾ. 3 ಭಾನುಕಂಪನಗಣೇಶಂ.

ಮಾನಿತಪದಂಗಳಂ ಪರ
ಮಾನಂದದೊಳೊತ್ತುವೊಳಿಗಮನ್ವಾಂತಿರ್ದಂ ॥ ೪೭

ಹಾಹಾಹೂಹುಗಳೊಲವಿಂ
ನೀಹಾರಮಯೂಖಧರನ ವೀರಾವಳಿಗಳ ।
ನೇ ಹಾಡುತ್ತುಂ ಮುದದಿಂ
ದಾಹರನ ಕುಮಾರನಂಪ್ರಿಯಂಪೊಂದಿರ್ದರ್ ॥ ೪೭

ವ॥ ಇಂತನಂತವೈಭವದಿಂ ವೀರಭದ್ರಂ ನಡೆವವಸರದೊಳ್,

ಎವೆಯುಲುಗುವನಿತರೊಳ್ವಿ
ಶ್ವವನೆಲ್ಲಂ ಸುಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟಿಡುವ ರುದ್ರರ್ಕಳ್ ।
ಳ್ನವಕೋಟಿವೆರಸಿ ಬಂದಂ
ತವಕದೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನೆಂಬ ಗಣೇಶಂ ॥ ೪೮

ಆಗಸವಂ ಭೂಮಿಯುನನು
ರಾಗದೊಳುರೆ ತಾಳವಾಗಿ ಬಾಜಿಸುತಿರ್ಪ ಮ ।
1 ಹಾಗಣಶತಕೋಟಿಗಳಿಂ
ದಾಗಳ್ನಡೆತಂದನಿರದೆ ಘಂಟಾಕರ್ಣಂ ॥ ೪೯

ಕೊರ್ಬಿದ ಶತ್ರುಸಮೂಹದ
ಗರ್ಬವನೆಳ್ಬಟ್ಟುತಿರ್ಪಸಂಖ್ಯಾತಗಣದ ।
ಪರ್ಬುಗೆಯಿಂ ಬಂದಾತನ
ದೊರ್ಬಂ ಶ್ರೀಕಾಳಕಂಠನೆಂಬ ಗಣೇಶಂ ॥ ೫೦

ಮುನಿದೊಡೆ ಕಡಲೇಳಂ ಭೊಂ
ಕನೆ ಕುಡಿವ ಗಣಂಗಳೆಂಟುಖರ್ವದೆ ಸಹಿತಂ ।
2 ಮುನಿಸಿಂ ಕುಕಿಲಿರಿವುತೆ ತಾ
ನೆನಸುಂ ಬೇಗದೊಳೆ ಬಂದನಾಜ್ವಾಲಾಸ್ಯಂ ॥ ೫೧

---

1 ಹಾಗಣೇಶರ್ಶತಕೋಟಿಗಳಿಂ. 2 ಮುನಿಸಿ ಕುಕಲಿರಿವುತೆ ತಾ.

ತರಿಸಂದು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳಂ
ತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವ ಗಣಂಗಳೇಳರ್ಬುದಷಂ ।
ನೆರೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಿಗೆ ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿವುತ್ತುಂ ಬಂದನಾಗಳಿರದೆ ಸುಷೋಷಂ ॥ ೫೧

ಚಂಡಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮಿ
ದಂಡಿಯು ಕೂಡೈದುಕೋಟಿ ಬಂದುದು ನಾಡೆ ಶಿ ।
ಖಂಡಿಯೊಡನೊಂದು ಖರ್ವಂ
ಕೆಂಡವನುಗುಳುತೆ ಬಂದರುತ್ಸವದಿಂದಂ ॥ ೫೨

ಕೋಳಾಹಳಮದು ನೆಗಳಲ್
ಶೂಳಿಯ ಕೂಡೆಂಟುಪದ್ಮ ಮುರುಗಣನಿಕರಂ ।
ಕಾಳಾಂತಕಗಣನೊಡನೀ
ರೇಳೆನಿಸುವಕೋಟಿ ಮುಖ್ಯಗಣರೇಳ್ತಂದರ್ ॥ ೫೩

ಲಾಕುಳಿಯೊಡನೇಳ್ತಂದುದ
ನೇಕಗಣಂ ಮುಂಡಮಾರಿಯಂಬರನೊಡನೆ ಪಿ ।
ನಾಕಿಯು ಕೂಡೆಂಟೆಣಿಪಾ
ಪಾಖರ್ವಂ ಬಂದುದಾಗಳಾಗಸದಿಂದಂ ॥ ೫೫

ಭರದಿಂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯೊಡನಾ
ದರದಿಂದಂ ವಿಶ್ವಮಾಲಿಯೊಡನುತ್ಸವದಿಂ ।
ಪಿರಿದೇಳೇಳ್ಕೋಟಿಗಣೇ
ಶ್ವರರಾಗಳ್ಬಂದು ನಿಂದರದನೇನೆಂಬೆಂ ॥ ೫೬

ಭರದಿಂ ಪುಷ್ಕರನುಂ ಪ್ರಭಾಸನುಮೊರಲ್ದಾಶಾಧಿಯುಂ ದಂಡಿಯುಂ
ಪಿರಿದಾಂತಿರ್ಪಮಹೇಶಪಾವಕರ್ಗಳಂ ಕಾಮುಂಡಿಯುಂ ನೈಮಿಶಾ
ಖ್ಯರುಮಿಂತೆಂಟೆಣಿಸಿರ್ಪ ರುದ್ರರಿವರಂದೊರೊರ್ವರೆಂಟೆಂಟು ಸಾ
ಸಿರಮಾಗಿರ್ಪರುಕೋಟಿರುದ್ರಗಣದಿಂದೇಳ್ತಂದರಾನಂದದಿಂ ॥ ೫೭

ಭವನುಂ ರುದ್ರನುಮುಗ್ರನುಂ ಪಶುಪನುಂ ಶರ್ವಂ ಮಹಾದೇವರಂ
ಬಿವರುಂ ಭೀಮನುಮಾವಗಂ ಸೊಗಸುತಿರ್ಪೀಶಾನನುಂ ಮತ್ತಿವರ್ ।

ಶಿವನೆಂದೆಂಟೆಣಿಸಿರ್ಪ ಮೂರ್ತಿಗಳಜಸ್ರಂ ತಾವದೆಂಟೆಂಟುಪ
ದ್ಮವೆನಿಪ್ಪಾ ಪ್ರಮಥರ್ಕಳ ನ್ಷತಿಕೆಯಿಂದೇಳ್ತಂದರಂದಳ್ತಿಯಿಂ ॥ ೫೮

ಪಿಡಿತಂದೆಣ್ಬಿಸೆಯಾನೆಯಂ ಶರಭಮಂ ಶಾರ್ದೂಲಮಂ ಸಿಂಗಮಂ
ಕಡುಪಿಂದೇರಿ ನಭಕ್ಕೆ ಧಿಂಕಿಡುತೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಕೈ ।
ದುಡುಕುತ್ತುಂ ಮಿಗೆ ಬಟ್ಟಿವೆಟ್ಟುಗಳನೋರಂತಣ್ಣಿ ಕಲ್ಲಾಮತುಂ
ನಡೆದತ್ತಾಗಣಸೇನೆಯಾಘಟ್ಟ ದಿಶಾಭಾಗಕ್ಕೆ ತಳ್ವೊಯ್ವಿನಂ ॥ ೫೯

ಅರಿಲ್ಗಳನುರೆ ತರಿದೊಲವಿಂ
ತರುಂಬುತೊಂಬತ್ತುಗರದಿನೆಕ್ಕಸರಂಗೆ ॥
ಯ್ಬೊರಲ್ದುತಳೆವುತ್ತೆ ನೆರೆ ಬಾಂ
ದೊರೆಯಂ ಚಲಕುತ್ತೆ ತಳರ್ದರಭವಗಣಂಗಳ್ ॥ ೬೦

ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಮಾತೆರದೊಳಬ್ಜಭವಾಂಡಮ ತಾನೆಯಾರಯ
ಲ್ಕರೆದುದೊ ಎಂಬಿನಂ ನೆಗಳ್ದರುದ್ರಗಣಂ ಪ್ರಮಥರ್ಕಳಿಂದಮ ।
ಚ್ಚರಿವಡೆದಿರ್ಪ ತದ್ಬಲಮನೀಕ್ಷಿಸುತಂದು ಕಡಂಗಿ ಪೆರ್ಚಿ ಸ
ತ್ಕರಿಸುತೆ ವೀರಭದ್ರನಿರದೆಳ್ತರುತಿರ್ದನನೂನರಾಗದಿಂ ॥ ೬೧

ಮುನಿದೊಡೆ ಮೂಲೋಕಮನೊ
ರ್ವನೆಯುರುಪುವ ಸಾಸಿಗಂಗೆ ಮಖಮಂ ತವಿಸ ।
ಲ್ಕನಿತೇತರ್ಕೆ ಬಲಂ ಪ್ರಭು
ವೆನಿಸಿರ್ಪರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಂ ಬಲ್ಲವರಾರ್ ॥ ೬೨

ಧರೆಯಿಂಬಿಲ್ಲ ಚತುರ್ಬಲಂ ನಡೆವುದಕ್ಕೇನೆಂಬೆನಾನೀಗಳಂ
ಬರಮಿಂಬಿಲ್ಲ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನೀಳ್ದಮಿಳಿರ್ವಾ ಕೇತುಪ್ರತಾನಕ್ಕೆ ಬಂ ।
ಧುರನಾನಾವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷಕೆ ವಲಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಿಂಬಿಲ್ಲ ನೋ
ಳ್ಪರೆ ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ನೋಟಕರ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಂಬಿಲ್ಲಮೋಣಿಂತಿದಂ ॥ ೬೩

ತಳ್ಗಿದುದವನೀಭಾಗಂ
ಮುಳ್ಗಿದನಾನಂದಿರಾಜ 1 ನಳಿದುದು ದಿಗಿಭಂ ।
ನುಳ್ಗಿದಂ ಕೂರ್ಮಂ ಬಲ
ದೇಳ್ಗೆಯನಾವಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣಿಸುವಾತಂ ॥ ೬೪

---

1 ನಳಿದಪ್ಪುದಿಗಿಭಂಗಳ್.

ಭರದೆ ಚತುರ್ಬಲಂ ನಡೆವುತಿರ್ಪಿನೆಗಂ ಪದಘಾತದಿಂದಮಂ
ಬರಕಡರುತ್ತೆ ಮುಂಬರಿದು ದಕ್ಷನ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಮುಸುಂಕಿ ಮ ।
ತ್ತಿರದೆ ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ಬಹುಧೂಳಿ ಬಳಿಕ್ಕುರುವೀರಭದ್ರನಾ
ಸಿರಿದೆನಿಸುತ್ತೆ ತೋರ್ಪ ಪಡೆವಳ್ಳನವೋಲ್ಭಯಮಂ ನಿಮಿರ್ಚುತಂ ॥ ೬೫

ಆದಂ ಪದಹತಿಯಿಂದೆ
ಳ್ದಾಧೂಳಿ ನಭಕ್ಕೆ ನಿಳ್ಕಿ ಕಡಲಂ ಮುಸುಕ ।
ಲ್ಕಾದತ್ತಾಗಳ್ ಹರ್ಷವಿ
ಷಾದಂ ಗಿರಿರಾಜಸುತೆಗದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೬೬

ಕಳಸಂಗಳ್ಗಣವರ್ಯರುನ್ನತಕಿರೀಟಂಗಳ್ ಲಸದ್ದರ್ಪಣಂ
ಗಳೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿನೊಪ್ಪುವಡ್ಡಣಗಳೋರಂತೊಪ್ಪುವಾ ನಿಬ್ಬಣಂ ।
ಬಳಮಾಗಲ್ ಜಯಕಾಂತೆಯುತ್ಸವಕೆ ವೀರಂಗೆತ್ತಿ ತಾಂ ತೋರ್ಪ ಕೆಂ
ದಳೆಯೆಂಬಂತೆ ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ನೆಗೆದಾಕೆಂಧೂಳಿಯಾಕಾಶದೊಳ್ ॥ ೬೭

ಇಂತಪ್ಪ ಗಣಸಮೂಹದ
ನಂತಬಲಂಬೆರಸಿ ಬಂದು ದಕ್ಷನಗರದೊಳ್ ।
ಮುಂತೊಪ್ಪುವ ಪಾಳೆಯಮಂ
ಸಂತಸದಿಂ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ವೀರಂ ಧೀರಂ ॥ ೬೮

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹವೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೯

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ರಿಗೊಳ್ಪಿನಿಂ ।
ತುಳಿಲ 1 ನೊಡರ್ಚಲಾಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೭೦

ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬೆರೆದ ರಜಮು 2 ನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।

---

1 ನೊಡರ್ಚದಾಲ್ದು. 2 ನುರದೆ.

ವೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯುಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲವಿಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೭೧

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತ
ಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದ
ಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ
ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವೀರ
ಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಪ್ರಾ
ರಂಭಂ ದಧೀಚಿಶಾಪಂ ವೀರಭದ್ರಪ್ರಯಾಣವರ್ಣನಂ
ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಸರ್ವ್ವಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲಂ ತಾ
ನೊರ್ವ್ವನೆ ತಾಯ್ತಂದೆಯೆಂಬುದಂ ತೋರ್ಪಡೆ ಸಲೆ ।
ಪಾರ್ವ್ವತಿಗರೆವೆಯ್ಯಿತ್ತಾ
ಸರ್ವ್ವಜ್ಞಂ ವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ವ॥ ಈ ರೀತಿಯಿಂ ಪಾಳೆಯವಂ ಬಿಟ್ಟು ವೀರಭದ್ರಮಿರ್ಪಿನಮತ್ತಲಾ ದಕ್ಷಂ ತನ್ನ ಸೊರ್ಕಿಂದೇನುಮನರಿಯದೆ ನಾರಾಯಣಂಗಗ್ರಾಸನಂಗೊಟ್ಟುಳಿದದೇವರ್ಕಳ್ಗೆಲ್ಲಮವರವರ ತಾರತಮ್ಯವನರಿದುಚಿತಾಸನಂಗಳನಿತ್ತು ಯಜ್ಞಸಂಭ್ರಮದೊಳಿರ್ಪಿನಂ,

ಸುರಿದುವು ರಕ್ತದ ಮಳೆಗಳ್
ಧರೆಗೊರಗಿದುವಲ್ಲಿಯುಪವನದ ವೃಕ್ಷಂಗಳ್ ।
ಗಿರಿಗಳ್ಮಿಗೆ ನಡುಗಿದುವಂ
ದುರಿಯಂ ಸೂಸಿತ್ತು ತಾಲವೃಂತದ ಪವನಂ ॥ ೨

ಊಳ್ದುವನಂತಜಂಬುಕಮವಾಪಗಲಲ್ಲಿರದೆಯ್ದೆ ತಾರೆಗ
ಳ್ಬೀಳ್ದುವನಂತಮಶ್ವನಿಕರಂ ಸಲೆ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಣನೀರ್ಗಳಿಂ ।
ದಳ್ದುವು ದೇವತಾಪ್ರತಿಮೆ ದೇಗುಲದೊಳ್ಜನಮಂದು ನೋಳ್ಪಿನಂ
ಪೋಳ್ದುವು ಸೂರರೀರ್ವ್ವರುರೆ ತೋರ್ದರದಾಗಳೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಶೆಯೊಳ್ ॥ ೩

ಎಡದ ಕಣ್ಣಿಡದಲ್ಲಿಯಾಗಳೆ ಕೆತ್ತುತಿರ್ದುವು ಸಂತತಂ
ಪಿಡಿದ ಕೈಯಲಗಾಗಳುಂ ತೊರೆಯುರ್ಚಿ ಬೀಳ್ದುದದಾವಗಂ ।
ಪಡುವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಜೇನಿರದಿಟ್ಟುದಂದುರೆ ನೋಳ್ಪಿನಂ
ಬಿಡದೆ ಜನ್ನದ ವಹ್ನಿ ಭೋಂಕನೆ ತಣ್ಣಿತಾದುದು ದಕ್ಷನಾ ॥ ೪

ವ॥ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ,

ಭಾನುಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ಬಳಿಕೊಂದೆ ಶರೀರಮನಾಂತುದೆಂಬಿನಂ
ಬಾನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರ್ದುದು ನವೀನಮಹಾಪ್ರಭೆಯೊಂದು ಮೂರ್ತಿ ದಲ್ ।

ತಾನದು ಘೋರನಾಗಳಿಳಿತಂದುದು ನಿಂದುದು ಮೂರ್ಖದಕ್ಷನಾ
ಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ದ ದೇವನಿಕರಂ ಮುನಿಸಂತತಿ ಬೆರ್ಚಿ ಬೀಳ್ವಿನಂ ‖ ೫

ವ‖ ವ ತ್ತಮಾ ಮೂರ್ತಿ,

ಸಾಸಿರಕಣ್ಗಳಿಂದುರಿಗಳಂ ಸಲೆ ಸೂಸುತೆ ನೀಳ್ದು ತೋರ್ಪ ನೂ
ರ್ಧಾಸಿರತೋಳ್ಗಳಿಂ ಪಿಡಿದ ಕೂರಸಿಯಂ ಜಡಿವುತ್ತೆ ನಾಡೆ ಮೂ ।
ರ್ಧಾಸಿರಮಾದ ಪೆರ್ಮೊಗದಿನುಣ್ಮಿ ಕರಂ ನಿಡಿದಾದ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂ
ದಾಸುರಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ಗಣಪುಂಗವನಲ್ಲಿರದೊಪ್ಪಿದಂ ವಲಂ ‖ ೬

ಬಳಿಕಾತಂ ತಾಳ್ದ ನೂರ್ಧಾಸಿರವರಕರದೊಳ್ಪಾಡೆ ರಂಜಿಪ್ಪ ಕೂರ್ಪಾ
ಳ್ಗಳೊಳಾಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪಂ ಪೊಳೆವಿನೆಗಮದಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಗೆಟ್ಟು ಮತ್ತಾ ।
ಗಳೆ ರುದ್ರಕೋಟಿಯಾ ಬಂದುದು ಮಿಗೆ ಸಭೆಯಂ ಮುತ್ತಿದತ್ತೆಂದು ಬೆಂಬೀ
ಳ್ದಳಲುತ್ತುಂ ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ತುಂ ಕಳವಳಿಸುತೆ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟುದಾಸ್ಥಾನವಾಗಳ್ ‖ ೭

ತಾಳ್ದನಸುರಾರಿ ಭೀತಿಯು
ನೆಳ್ದೋಡಿದನಿಂದ್ರನಖಿಳದೇವಪ್ರತತಿ ತೆ ।
ಮಳ್ದುದು ದಕ್ಷಂ ಕಾಲ್ಗೆ
ಟ್ಟಿರ್ದಂ ಮರವಟ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಡಿದಿರ್ದನವೋಲ್ ‖ ೮

ವ‖ ಇಂತಿರ್ದ ದಕ್ಷನೆಂತಾನುಮೆಳ್ಚತ್ತು ಗಣೇಶ್ವರನೊಳಿಂತೆಂದಂ,

[1] ನೀನಾರ್ಬಂದಿಹ ಕಾರಣ
[2] ವೇನುಸುರೆನಲಾತನಲ್ಲಿ ಗಹಗಹಿಸುತೆ ಪಂ ।
ಚಾನನಕುಮಾರವೀರನ
ಸೇನಾಪತಿ ನಾನೆನುತ್ತೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದಂ ‖ ೯

ಆಹವನೀಯಪಾವಕನೊಳಾವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಳ್ಪ ದಿ
ವ್ಯಾಹುತಿ ದೇವದೇವನೆನಿಸಿರ್ಪ ಪಿನಾಕಿಗೆ ಸಲ್ವುದಾವಗಂ ।
[3] ಆ ಪುರವೈರಿಗಂತದನೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲ್ಮಗೆ ಕೊಟ್ಟುದಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕಾಹುತಿ [4] ಗೊಳ್ವುದೊಲ್ದು ಸುರಸಂತತಿ ಸಾಧುಗಳೆಯ್ದೆ ಬಲ್ಲವೊರ್ ‖ ೧೦

---

1 ನೀನದಾರ್ಬಂದಕಾರಣವ. 2 ದೇನುಸುರೆನಲಾ. 3 ಆ ಹುರವೈರಿ.
4 ಗೊಳ್ಳದೊಲ್ದು.

ಅದರಿಂದೆ ವೀರಭದ್ರಂ
ಮೊದಲಾಹುತಿಭಾಗಕೆನ್ನನಟ್ಟಿದನೆನೆ ಕೋ ।
ಪದಿನೆಂದಂ ದಕ್ಷಂ ಪುಗಿ
ಸಿದರಾರೋ ನಿನ್ನನಿಲ್ಲಿಗೆನಲಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧

ನಿನ್ನ ಮಗಳೀಶನೆನಿಸಿ
1 ರ್ಪೆನ್ನೊಡೆಯನ ರಾಣಿ ಮಾವನಾತಂಗುರೆ ನೀಂ ।
ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆಯ್ದೆ ಸಲುಗೆಯ
ಬಿನ್ನಣದಿಂ ಬಂದೆನೆಂದೊಡವನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೨

ಅತನೆನಗಳಿಯನೆ ಬಳಿ
ಕ್ಕಾತಂ ಕೈವಿಡಿದ ಪೆಣ್ಣದೆನ್ನಯ ಮಗಳೇ ।
ಏತರ ನುಡಿ ನಿನ್ನದು ಕೇ
ಳ್ಮಾತೊಂದಿದು ನಿನಗೆ ಮಾನ್ಯವೆಂದವನುಸಿರ್ದಂ ॥ ೧೩

ಎನ್ನಳಿಯಂದಿರೆನ್ನ ತನುಜಾತೆಯರೆನ್ನಯ ಬಂಧುಗೋತ್ರಗ
ಳ್ತನ್ನಯ ಜೀವವೆಂದೆನಿಪ ದೇವತೆಗಳ್ಮನಿವೃಂದವಿಾಗಳೀ ।
ಯೆನ್ನಸುವಿಂಗೆ ತಾವೆ ನೆರವಾಗಿದೆ ನೋಡು ಬಳಿಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕರಂ
ನನ್ನವರೆನ್ನದಿರ್ದಿನಗೆ ಕೂಳ್ಗೊಡೆನೆಂದೆನುತಿರ್ದನಾಖಳಂ ॥ ೧೪

ಸಂಗರಕೆ ಬಂದು ಬರುವಾ
ತುಂಗುಟ್ಟದಿರೆನ್ನ ಮಸ್ತಕಂ 2 ದುರ್ಮತಿ ಯು ।
ದ್ಧಾಂಗಣದೊಳ್ಬೀಳ್ದ ಬಳಿ
ಕ್ಕಂಗವಿಪುದು ನಿನ್ನ ತುತ್ತನೆಂದವನುಸಿರ್ದಂ ॥ ೧೫

ಎನ್ನೀ ಮೊಗವಂ ಮುಂದಿ
ಟ್ಟಿನ್ನಾಂ ಮಗಳೆಂದುಮಳಿಯನೆಂದೆನುತವರಂ ।
ಮನ್ನಿಸಿದೊಡೆ ಗಣಪುಂಗವ
ನೀನ್ನಗು ಬಳಿಕೆನ್ನನೆಂದು ನುಡಿದಂ ದಕ್ಷಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅದಕ್ಕಾ ಗಣಪುಂಗವಂ,

---

1 ರ್ಪೆನ್ನೊಡೆಯನರಾಣಿ....ಮವನಾತಂಗುರೆ. 2 ಮತಿಯು.

ಮೃಡನ ವಿರೋಧವೇಂ ನಿನಗೆ ಪಥ್ಯವೆ ಬೇಡೆನೆ 1 ನಾನದಂ ಬಿಡೆಂ
ಕೆಡುವೆ ದಿಟಕ್ಕೆಯಂತದರಿನೆಂದೆನೆ ಕೆಟ್ಟಪೆ ನಾಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನೀ ।
ನುಡಿಯದಿರೆಂದೆನಲ್ಕೆಗಳ್ದ ನಿನ್ನಯ ಪೆರ್ದಲೆ ವೀರಭದ್ರನಿಂ
ದುಡಿವುದೆನುತ್ತವಂ ನುಡಿದು ಪೋದನದಾಗಳತೀವಕೋಪದಿಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಆಗಳೊರ್ವಂ ಬಂದು ದಕ್ಷನೊಡನಿಂತೆಂದಂ,

ಏಳಂಬುಧಿಗಳ್ಕೆರೆದುವೊ
ಕಾಳನ ಜಂಗುಳಿಯೊ ಮಿಳ್ತುವಿನ ಮೊತ್ತವೊ ಎನೆ ।
ಶೂಳಿಕುಮಾರನ ವೀರನ
ಪಾಳೆಯಮದುಪೊಳಲ್ಗೆ ಬಂದುದೆಂದವನುಸಿರ್ದಂ ॥ ೧೮

ಪಾಳೆಯದೊಳ್ಮಿಗೆ ಪರ್ಬಿದ
ಕೋಳಾಹಳಮಂ ಪೊದಳ್ದ ಧೀಂಕಿಟ್ಟೊಪ್ಪುವ ।
ಧೂಳಿಯ ಬಿತ್ತರವಂ ನೀಂ
ಕೇಳೀಗಳ್ನೋಡೆನುತ್ತೆ ನುಡಿದಂ ದೂತಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಆಗಳ್ದಕ್ಷಂ ಭಯವಿಹ್ವಳನಾಗಿ,

ಹರಿಯಂ ಬರ್ಹಿಯನಾದಿನೇಶಸುತನಂ ಕ್ರವ್ಯಾದನಂ ಸಾಗರೇ
ಶ್ವರನಂ ಮಾರುತನಂ ಕುಬೇರನನೊರಲ್ದೀಶಾನರೆಂಬಷ್ಟದಿ ।
ಗ್ವರರಂ ನೋಡಿ ಪೊದಳ್ದ ಭೀತಿಯೊದವಿಂದೇಳೇಳೆನುತ್ತಿರ್ದನಾ
ತುರದಿಂ ದಕ್ಷಪಿತಾಮಹಂ ಮಿಗೆ ವಿವೇಕಂ ಭೀತರೊಳ್ತೋರ್ಕುಮೇ ॥ ೨೦

ವ॥ ಇಂತೆಂಬಿನಮಾಗಳ್ನಾರಾಯಣಂ ಸಮಸ್ತದೇವವ್ಯೂಹಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪೊಳಲಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ವೀರಭದ್ರಂಗಿದಿರಾಗಿ ಪೌಜಂ ರಚಿಸಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಎನಸುಂ ಶೈಲಚಯಂ ಸುರೇಂದ್ರನಿದಿರೊಳ್ಮೇಘಂಗಳೊಡ್ಡಾಪ್ರಭಂ
ಜನಸಾಮುಖ್ಯದೆ 2 ಕುಂಭಸಂಭವನ ಮುಂದಂಭೋನಿದಾನಂ ವಲಂ ।
ಮುನಿದೇಳ್ತಂದಿದಿರೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವ ತೆರದಿಂದಾರಯ್ಯೆ ತಾಂ ವೀರಭ
ದ್ರನಮುಂಭಾಗದೊಳೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟುದದಟಿಂದಂ ದೇವಸೈನ್ಯೋತ್ಕರಂ ॥ ೨೧

ಇಂತೊಡ್ಡಿದ ಪೌಜಂ ಕಂ
ಡಂತಕಹರವೀರನಂದು ನಂದೀಶ್ವರನಂ ।

---

1 ಬೇಡೆನಾನದಂಬಿಡೆ. 2 ಕುಂಭ....ವನ.

ನೀಂ ತಿಳಿಪಿವರಿವರಾರೆನೆ
ಸಂತಸದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನಾತನದಾಗಳ್ ‖ ೧೧

ಅರಿಯಿಂದರಿದೆನಿಸುವ ದನು
ಜರ ತಲೆಗಳನರಿವ ರಾಕ್ಷಸಾರಿ ಬಳಿಕ್ಕೆಮು ।
ಗರಿಯೆನಿಸಿ ಪದ್ಮಸಂಖ್ಯೆಯು
ಪರಿವಾರಂಗೂಡಿ ಬಂದನಿದೆ ನೋಡೆಂದಂ ‖ ೧೨

ಶತಕೋಟಿಯಿಂದೆ ರಾಕ್ಷಸ
ಶತಕೋಟಿಗಳಂ ಸಮಂತು ಗೆಲ್ವಾತಂ ಬಲ ।
ಶತಕೋಟಿಯಿನಿರ್ದಪನೀ
ಶತಕೋಟಿಧರಂ ಸಮಂತು ನೋಡೆಂದುಸಿರ್ದಂ ‖ ೧೩

ಅವಿಚಾರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಗತಿ
ತ್ವವೆ ನಿಜವೆಂದರುಪುವಂತೆ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಂ ।
ಅವಿಚಾರಿಕೃಷ್ಣವರ್ತ್ಮಂ
ನವಕೋಟಿಬಲಂಗಳಿಂದೆ ತೋರ್ದಪನೀತಂ ‖ ೧೪

ಸಮವರ್ತಿಗೆ ತಾಂ ಗಡ ದ
ಕ್ಷಮುಖಕ್ಕಾಪ್ತತೆ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನವ್ಮೊಳ್ವೈರಂ ।
ಸಮನಿಸಿಯುಮಿಾತನೊಳ್ವ
ದ್ಮವೆನಿಪ ಬಲಮಿದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆಂದೆನುತುಸಿರ್ದಂ ‖ ೧೫

ಪುಣ್ಯಜನಂ ತಾನೆನಿಸಿಯು
ಪುಣ್ಯಾಧ್ವರಕೊಲ್ದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿರ್ದಾತನ ।
ಗಣ್ಯಬಲೋಪೇತಂ ತಾಂ
ಪುಣ್ಯಜನಂ ಬಳಿಕೆ 1 ನೋಡಿವನನೆಂದುಸಿರ್ದಂ ‖ ೧೬

ನಂಜಿನ ಮೊತ್ತಮೊ ಸಿಡಿಲ್ಗಳ
ಪುಂಜವೊ ಎನೆ ಪತ್ತುಪದ್ಮಬಲದಿಂದಂ ಮಿಗೆ ।
ರಂಜಿಸುವಾತಂ ರಿಪುಕುಲ
ಭಂಜನನೆನಿಸಿರ್ಪ ವರುಣನಿವನೆಂದುಸಿರ್ದಂ ‖ ೧೭

ಕಡಲಂ ಕಲಂಕಿ ಗಿರಿಗಳ
ಗಡಣವನೆಳ್ಚಟ್ಟಿ ಪಲವುಮುಗಿಲೊಡ್ಡುಗಳಂ ।

---

1 ನೋಡಿವನೆಂದುಸಿರ್ದಂ.

ಕೆಡಿಸುವವಂ ಪದ್ಮವೆನಿಪ
ಪಡೆಯಿಂ ಬಂದಿರ್ಪವಂ ಪ್ರಭಂಜನನೀತಂ ॥ ೨೯

ನೇತ್ರತ್ರಯಂ ಜಗಕೆ ಸ
ನ್ಮಿತ್ರಂ ತಾನಾಗಿ ಪತ್ತುಪದ್ಮದ ಬಲದಿಂ ।
1 ದೈತಂದಿಹ ಚೈತ್ರರಥನ
ಮಿತ್ರಂ ಈಶಾನನಾತನಂ ನೋಡೆಂದಂ ॥ ೩೦

ಈಸನ ಮುದೆ ಯನೇ ತಾ
ಳ್ದೀಸಂಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರ್ದವನೀ ।
ಈಸಾನ್ಯನೆಂಬವಂ ನೂ
ರ್ಧಾಸಿರಪಡೆಯಿಂದೆ ಚಿತ್ತವಿಸು ನೀನೆಂದಂ ॥ ೩೧

2 ಪೂಸಂ ಮೇಣ್ಬಗಮಿಂತಿವ
ರೀಸಂಗೊಂದಂಗವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರ್ದರ್ ।
ನಾಸಕ್ಕೇಳ್ತಂದವರ್ನೂ
ರ್ಧಾಸಿರಲಕ್ಕವಡೆಯೊಡನೆ ನೋಡೆಂದುಸಿರ್ದರ್ ॥ ೩೨

ವ॥ ಇಂತು ದೇವರ್ಕಳನೋರೊರ್ವರಂ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ತೋರಿ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ಪಿನಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳುಭಯಬಲದೊಳ್ಪೊಣ್ಮುವ ಸನ್ನೆಯ ಭೇರೀರವಮೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ,

ಇದು ಕಡಲಂ ಸಮಂತು ಕಡೆವಂದು ಪೊದಳ್ದ ಮಹಾನಿದಾನವೋ
ಇದು ಕಡೆಗಾಲದೊಳ್ಮೊಳಗುತಿರ್ಪ ಸಿಡಿಲ್ಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯೋ ಬಳಿ
ಕ್ಕಿದುವೆ ಮಹಾತ್ಮಭೈರವನ ಢಕ್ಕೆಯ ರಾವಮೊ ತಾನಿದೆಂಬವೋ
3 ಲುದಿಸುತಜಾಂಡಮಂ ತುರಿಹದಿಂದಡರ್ದತ್ತುರೆ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಕುಳಿಕನ ಕುಳವೋ ಬಡಬಾ
ನಳನಾಜ್ವಾಲೆಗಳೊ ಭೈರವನ ಬಳಗವೊ ಎನೆ ।

---

1 ಬಂದಾತಂಚೈತ್ರರಥಾ
ಧೀಶನಮಿತ್ರಂಯಾಶಾನನಾತನಂ ನೋಡೆಂದಂ ॥

2 ಪೂಸನುಂಭಗನುಮಿಂತಿವ.

3 ಲುದಿಸುತಜಾಂಡಮಾತುರಿಹದಡರ್ದತ್ತುರೆ.

ಕೊಳಂಗುಳದೊಳಂಭಯಂಬಳಮದು
ಪಳಂಚಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತಮಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆಂ ॥ ೩೪

ಜ್ಯಾರವಮುಂ ಕಿಳಿರುಂ ಚೀ
ತ್ಕಾರಂ ಬೃಂಹಿತಮುಮಖಿಳವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಪರಿ ।
ವಾರದ ಬೊಬ್ಬೆಗಳುಂ ಮಿಗೆ
ತಾರಗೆವಟ್ಟೆಯನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಪರ್ಬಿದುದಾಗಳ್ ೩೫

ಬಿಲ್ವಡೆ ಪನ್ನತಿಕೆಯಿನಾ
ಬಿಲ್ವಡೆಯೊಳ್ಪರಿಗೆಕಾರರೆಂದೆನಿಸಿಪರ್ ।
ಬಲ್ವಂಟರ್ಪರಿವಿಡಿದಾ
ಬಲ್ವಂಟರೊಳಾಗಳಮರ್ದು ಪೊಣರ್ದರ್ತಾಗಳ್ ೩೬

ಕುಂತದ ಬಲ್ಗಯ್ಯರ್ಮಿಗೆ
ಕುಂತದ ಬಲ್ಗಯ್ಯರೊಡನೆ ಗೋಳಾಯಿಲರುರೆ ।
ಯಂತಾಗೋಳಾಯಿಲರೊ
ಳ್ಸಾರ್ತಂ ತಳ್ತಿರಿದಾಡಿ ಕುಕಿಲರಿವುತೊಪ್ಪಿರ್ದರ್ ॥ ೩೭

ಕರಿ ಕರಿಯೊಳ್ಜೋದರ್ಜೋ
ದರೊಳೆಯ್ದೆ ಸಮಂತು ರಥಿಕರೊಳ್ರಥಿಕಚಯಂ ।
ಕರಮೀಸಿ ಕರೆದು ಕಾದಿ
ತ್ತೆರಡುಂ ಬಲದಲ್ಲಿಯದ್ಭುತಂ ಪುಟ್ಟುವಿನಂ ॥ ೩೮

ಶರಮಯಮಾದುದಂಬರಮದಾಗಳೆ ನೋಳ್ಪನೆಗಂ ಜಗಜ್ಜನಂ
ಶರಮಯಮಾದುದೀಧರಣಿಯೆಲ್ಲಮವಂದಿರದೆಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳ್ ।
ಶರಮಯಮಾದುದಿರ್ವಲದ 1 ಬಿಲ್ವಡೆಯಾರ್ದೆಸುವಂದಿವೆಲ್ಲವುಂ
ಶರಮಯಮಾಗಿಯುಂ ಸಲೆ ರಜೋಮಯಮಾದುದಿದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ॥ ೩೯

ಘನತರಮಾದ ಯುದ್ಧದ ಪದೋದ್ಭವಧೂಳಿ ಮುಸುಂಕುವಲ್ಲಿಯುಂ
ದನಿಮಿಸಮಾರ್ಬಲಂ ಮುರಿದು ಚಕ್ಕನೆ ಕಣ್ಗೆಡುತೋಡುತಂ ಕರಂ ।
ಮನುಜರ ಜನ್ಮವಿಂದೆಮಗೆ ಸಾರ್ದೊಡೆ ನಾವೆ ಕೃತಾರ್ಥರಪ್ಪೆವೆಂ
ದು ನುಡಿವುತಿರ್ದುದಾಸಮರಭೂಮಿಯೊಳಾಗಳಿದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ॥ ೪೦

1 ಬಿಲ್ಸೆಡೆ.

ಚೂಣಿಯ ಬಲಮದು ಮುರಿಯ
ಲ್ಕಾಣುತ್ತುಂ ಪೂಷನೆಂಬವಂ 1 ಬಲಗೊಂಡಾ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೇಳ್ತಂದಾಗಳೆ
ಹಾಣಾಹಾಣಿಯಿನೊಡರ್ಚಿದಂ ಸಂಗರಮಂ ॥ ೪೧

ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಬರ್ಪ ಬಲಕಭ
ಯಂಗೊಡುತುಂ ಬಗನೆನಿಪ್ಪ ಸೂರಂ ಪೂಷಂ ।
ಗಂಗವೆನಿಸುತ್ತೆ ತನ್ನ ಬ
ಲಂಗೂಡಿ ಬಳಿಕ್ಕಮಾತನೊಡನೇಳ್ತಂದಂ ॥ ೪೨

ಎಲರುಣಿಗೊಲ್ದು ರಂಕೆಯುದು ಸಾರ್ದವೊಲಾರಯೆ ದಟ್ಟಿತಪ್ಪ ಕ
ಳ್ತಲೆಗೊಲವಿಂದೆ ನೋಡೆ ಪಿರಿದುಂ ಕಠಿಣಂ ಸಲೆ ಪೊಂದಿದಂತೆಯುಂ ।
ಜ್ವಲಿಪ ದವಾನಳಂಗೆ ಮರುತಂ ನೆರವಾದವೊಲಾಭಗಂ ಮಹಾ
ಬಲನೆನಿಸಿರ್ಪವಂಗೆ ಸಖನಾಗಿ ಸಮಂತುರೆ ಬಂದನಾಕ್ಷಣಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಇಂತವರೀರ್ವರುಂ ತಂತಮ್ಮ ಬಲಂಗೂಡಿ ಸಂಗರಕ್ಕೇಳ್ತಂದು ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಇರಿ ಇರಿ ಪೋದು ತುತ್ತುಗೊಡು ಮಾರಿಗೆ ಗಂಟಲನೌಂಕು ಗೋಣ್ಗಳಂ
ಮುರಿಮುರಿದಿಕ್ಕು ಮಾರ್ಮಲೆವರಂ ಕ್ರಕಚಂಗಳಿನಾದುರ್ದೇಹಮಂ ।
ಕೊರೆ ಕೊರೆ ತೋಳ್ಗಳಂ ತೊಡೆಗಳಂ ಕರವಾಳ್ಗಳಿನೀಗಳಿಂದು ತ
ತ್ತರದರಿಯೆಂದು ಪೇಳ್ದು ಸಲೆಯುಬ್ಬರಿಸುತ್ತೆಸೆದಿರ್ದರಾಜಿಯೊಳ್ ॥ ೪೪

ಪಿಡಿ ಪಿಡಿದಾಳ್ಗಳಂ ಬಿಡದೆ ಕಟ್ಟು ಕಡಂಗಿದಿರಾಂತ ಬಂಟರಂ
ಕಡಿಕಡಿದಟ್ಟು ಸಂಗರದೊಳೋಡಿದರಂ ಸಲೆ ಕಾಯ್ದುವರ್ಗಳಂ ।
ಬಿಡುಬಿಡು ಬಲ್ಮೆದೋರಿದ ಭಟರ್ಕಳ ಕೊರ್ವಿದುಪರ್ವಿದೆಲ್ಗಳಂ
ಪುಡಿಪುಡಿಗುಟ್ಟೆನುತ್ತುಸಿರುತಿರ್ದರತೀವ ಮದೋದ್ಧತೋಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ಭಟರ್ಗೆ ನಿಯಾಮಿಸುವ ಸೂರರಿರ್ವ್ವರ್ಗಿದಿರ್ಚಿ ಬಂದು ಮೇಘನಾದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರಂ ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಗರ್ವದಮಾತಿದೇಕೆ ನಿಮಗಿಂದು ಬಯಲ್ಗೆ ಪೊಣರ್ಕೆಗೊಟ್ಟು ನೀ
ವಿರ್ವ್ವರನೇಕಮಾದ ಚತುರಂಗಬಲಂ ಸಹಿತೆಯ್ದಿ ಬಂದು ನಂ ।

1 ಬಲಮಂದ.

ಮೊರ್ವನೊಳಿಂದು ಕಾದಿದೊಡೆ ಕಾಣ್ಬೆನದಾಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾ
ದೋರ್ವಲಮಂ ಬಳಿಕ್ಕಮಿದಿರಾಗಿವೆನುತ್ತುಸಿರ್ದಂ ಗಣೇಶ್ವರಂ ॥ ೪೬

ಚೋರರ್ಕಳುಮಂ ಬಗೆವೊಡೆ
ಜಾರರ್ಕಳುಮಂ ಬಿಗುರ್ವಡಿಪ ತೆರನಲ್ತಿದು ।
ವೀರರ್ಕಳನಳ್ತಿಸುವುದು
ಸೂರರ್ಕಳಬಗೆಯುದಲ್ತು ಕೇಳೆಂದುಸಿರ್ದಂ ॥ ೪೭

ಜೆಂಗಯ್ಗಳ್ಸಲೆ ಸಾಸಿರಂಗಳಮಗುಂಟೆಂದೆಂಬ ಗರ್ವಂಗಳಿಂ
ಮೇಂಗೈಯಪ್ಪೆವೆನುತ್ತೆ ಬಂದಿರಿವುದಕ್ಕೇನಾಯ್ತು ರಕ್ತಾಂಬುವಿಂ ।
ತಂಗೈಯುಂ ನೆರೆ ಮಾಡಿ ತೋರ್ಪೆವೆನುತುಂ ಕೂರ್ವಾಳ್ಗಳಿಂದೆಯ್ದಿ ಹ
ಸ್ತಂಗಳ್ಸಾಸಿರಮಂ ಸಮಂತು ತರಿವಂ ರುದ್ರಂ ಬಳಿಕ್ಕಿರ್ಪರಂ ॥ ೪೮

ಬಿಡದೆ ದಿವಾಂಧಕಪ್ರತತಿಯುಂ ಮಿಗೆ ನಿಂದು ಕರಂಗಳಿಂದೆ ಕ
ಣ್ಗಿಡಿಸಿದೊಡಾರಯಲ್ಕುಮುದಸಂತತಿಗಂತಳಲಿತ್ತು ಮಾನ್ಗಳು ।
ಗ್ಗಡಪೊಳಪಂ ಮುಸುಂಕಿದೊಡೆ ಸಂಗರಕೇಂ ದಿಟ ಬೀರರಪ್ಪಿರೇ
ಸಡಿ ಪಡಯೆಂದೆನುತ್ತೆ ಪಿಡಿದಂ ಮುಳಿದೀರ್ವರನೊಂದುಹಸ್ತದಿಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಬಳಿಕ್ಕಾಗಣೇಶ್ವರಂ ವೀರಭದ್ರನನುಜ್ಞೆಯಿಂ,

ಮೊರೆವ ಮಹೋಗ್ರಸರ್ಪರದನಂಗಳನಾದುರ್ಗರೆ ಕೀಳ್ವವೋಲ್ಮಹಾ
ಹರಿಯುರುದಂಷ್ಟ್ರಮಂ ಮುರಿವವೋಲ್ಮದದಂತಿಯ ನೀಳ್ದ ದಂತಮಂ ।
ಭರದಿನುದಿರ್ಚುವಂತಿರದೆ ಪೂಷನ ಪಲ್ಗಳನಿರ್ಕುಳಿಂ ವಲಂ
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೆ ಕೀಳ್ತು ನೆರೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತೆಸೆದಿರ್ದನಾಗಣಂ ॥ ೫೦

ಭಗದರ್ಶನವೆಂದೆಂಬುದು
1 ಪಗಲೊಳ್ಕಡುಕಷ್ಟವೆಂದು ಗಣವರನವನಾ ।
ಮೊಗಮುಂ ನೋಡದೆ ಲೋಚನ
ಯುಗಮಂ ಮಾಂಟಿಸಿದನಾಗಳೆರ್ದಾಭಗನಾ ॥ ೫೧

ಪರಮೇಘನಾದನಾತಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ಹಂಸಾಭಿಧಾನದಿಂ ತೋರ್ಪರಿವರ್ ।
ಪರಿಕಿಪೊಡಾತನ ದೆಸೆಯಿಂ
ಪಿರಿದು ಭಯಂ ಬರ್ಪುದಿವರ್ಗಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೫೨

1 ಪಗಲೊಳ್ಕರಕಷ್ಟವೆಂದೊ.

ಪದೆಪಿಂದಿವರಿರ್ವರ ಸೋ
ಲದ ಪೆರ್ಚುಗೆ ತನ್ನದೆಂದು ಮುಳಿದೇಳ್ತಂದಂ ।
1 ಬರ್ದಿಲಾಣ್ಮಂ ತನ್ನಯ ಬಲ
ದೊದವಿಂದಂ ಸಂಗರಕ್ಕೆ ಮನವೊಲ್ದಾಗಳ್ ॥ ೫೩

ಐರಾವತವನಡರ್ದು ಮಿಗೆ
ಹೀರಾಯುಧವಿಡಿದು ಬರ್ಪ ಸುರಪನೊಡನೆ ಮದ ।
ವಾರಣಬಲವೇಳ್ತಂದುದ
ಪಾರಂ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ಗಳಾದಿಸಿದ ತೆರದಿಂ ॥ ೫೪

ಹರಿರಥಮಂ ಸಮಂತು ಸಲೆ ಮುಂಚುವ ಪೆರ್ಮೆಯನಾಂತು ರಂಜಿಪಾ
ಹರಿಹಯಮಂ ಬಳಿಕ್ಕಿರದೆ ತಮ್ಮಯ ಸತ್ವರದಿಂದೆ ಸೋಲಿಪೀ ।
ಹರಿಹಯವೃಂದವಂದಗಣಿತಂ ರಣಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪಿನಂ
ಹರಿಗುರೆ ಧೀಂಕಿಡುತ್ತೆ ಬಳಿಕೆಲ್ಲಿಯುಮಾವರಿಸಿರ್ದುದಾಕ್ಷಣಂ ॥ ೭೫

ಬಲವೆಂಬಂಬುಧಿಯೊಳ್ಸಂ
ಚಲಿಸುವ ಬೈತ್ರಂಗಳೆಂಬಿನಂ ನವರತ್ನೋ ।
ಜ್ಜ್ವಲಿತರಥಂಗಳನಂತಂ
ಬಲಹರನಂ ಬಳಸಿ ಕಣ್ಗೆವಂದುವವಾಗಳ್ ॥ ೫೬

ಸುರರುಂ ಕಿಂಪುರುಷರ್ ಕಿ
ನ್ನರರುಂ ಗಂಧರ್ವರುಂ ಬಳಿಕ್ಕುರೆ ವಿದ್ಯಾ ।
ಧರರಪ್ಸರರುಂ ಸುರಪತಿ
ಯೆರಡುಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರತಿಶಯದಿಂದಂ ॥ ೫೭

ಉಳಿದಾಶಾಪತಿಗಳ್ಬಳಿಕ್ಕದಟಿನಿಂ ತಂತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾಯುಧಂ
ಗಳನಾಂತೊಪ್ಪುವ ವಾಹನಪ್ರತತಿಯಂ ತಾವೇರಿ ತಂತಮ್ಮಯಾ
ಬಳದಿಂದಿಂದ್ರನ ಪಿಂತೆಯುಂ ಬಳಸಿಯುಂ ಮೇಣ್ಮುಂತೆಯುಂ ಬಂದರು
ಜ್ಜ್ವಳತೇಜೋಮಯರಾಗಿಯಾಹವಧರಾಭಾಗಕ್ಕೆ ತಾವಳ್ಕರಿಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಇಂತೇಳ್ತರ್ಪಿಂದ್ರನ ಪೆರ್ಪಡೆಯುಂ ತ್ರಿಲೋಚನನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರಂ ಕಂಡು ಎಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಯಂ ನಾನೇ ಕೀರ್ಚಿಬರ್ಪೆನೆಂದು ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮೇಘನಾದಂಗೆ ಬೆಂಬಲನಾಗಿ ನಿಜಬಲಂಗೂಡಿ ನಡೆತಂದು,

1 ಬರ್ದಿಲರಾಣ್ಮಂ.

ಅರೆವುಳಿಯಲಿಕ್ಕಿದಂ ಮ
ತ್ತರೆವುಳಿಯಂ ಬೊಬ್ಬೆಯುಬ್ಬೆಯಿಂದಟ್ಟಿದನಂ ।
ದರೆವುಳಿಯಂ ಕೈಪರೆಯು
ಬ್ಬರದಿಂದೋಡಿಸಿದನಾಗಣೇಶ್ವರನಾಗಳ್ ॥ ೭೯

1 ತೇರ್ಗಳಿನಾತೇರ್ಗಳ ಪೊನೆ
ಯಾಳ್ಗಳಿನಾಳ್ಗಳನನೇಕಹಯದಿಂ ಹಯಮಂ ।
ನುಳ್ಗಪ್ಪಿನೆಗಮಿಡುತೆ ಕರ
ವಾಳ್ಗೊನೆಯಿಂದಿರಿದು ಕೆಡೆಪಿದಂ ಪರಬಲಮಂ ॥ ೮೦

ಮತ್ತಂ,

ಕಡುಮುಳಿಸಿಂದ 2 ಪೊರ್ಕರದಿನಾನೆಗಳಂ ನೆಗಳ್ದಾ ತ್ರಿಲೋಚನಂ
ಪಿಡಿದಿಡೆಯಾಗಸಕ್ಕಡರ್ದು ರಂಜಿಸುತಿರ್ದುವು ದೇವರಾಜನಿಂ ।
ಕಡಿವಡೆದಿರ್ದ ಗೂಡನಿರದೆತ್ತುವೆವೆಂದುರೆ ಸಗ್ಗಕೆಯ್ದಿ ದಾ
ಳಿಡುವ ನಗಪ್ರತಾನವೊ ಎನಲ್ಕೆಗೆ ರಾಜಿಸುತಂತರಿಕ್ಷದೊಳ್ ॥ ೮೧

ವ॥ ಇಂತಾ ತ್ರಿಲೋಚನನಿಂ ತನ್ನಯ ಬಲವೆಲ್ಲಂ ಬಯಲಾದುದಂ ಕಂಡಿಂದ್ರನಾತನೊಡನುಸುರ್ದನತೆಂದೆಂದೊಡೆ,

ಕಲಗಳೆನಿಪ್ಪವರ್ಬಲಕೆ ಬಲ್ಲಹರಾದವರಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಕೀ
ಳ್ಪಲವನೆ ಕೊಂದು ಕೂಗಿದೊಡೆ ಬೀರರ ಸಾಲ್ಗೆರೆ ಸಲ್ವರೇಯವ ।
ರ್ಬಲಯುತನಪ್ಪ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನೀಂ ಸಮರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನೀಳ್ದ ಕೂ
ರಲಗುಗುಳುತ್ತೆ ಬಾರೆನಲವಂಗದಟಿಂದುಸಿರ್ದಂ ಗಣೇಶ್ವರಂ ॥ ೮೨

ಬಲರಿಪುವೆಂದು ನಿನ್ನನುರೆ ಪೇಳ್ವುದು ಲೋಕಮದೆಂತು ನೀಂ ಕರಂ
ಬಲಯುತನಪ್ಪೆ ನೀನಬಲ ನಾಶಕೆ ನಾಸಿರದಂಜಿ ರಂಗದೊ ।
ಳ್ಕೊಲಲುರುದೋಷವೆಂದು ತಲೆಗಾಯ್ದೊಡದಂ ತಿಳಿದಿರ್ದುದಿಲ್ಲ ನೀ
ನಲಗಣಸೇ ಬಳಿಕ್ಕೆನಗೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರಿಪುದೈ ಪುರಂದರಾ ॥ ೮೩

ವ॥ ಇಂತೆಂದ ಗಣೇಶ್ವರಂಗಿಂದ್ರನೆಂದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ನನ್ನಿಯಿದಪ್ಪುದಾಂ ನಿನಗೆ ಪಾಸಟಿಯೇ ಬಗೆಯಲ್ ತ್ರಿಲೋಚನಂ
ನಿನ್ನೊಳಜಸ್ರವೊಪ್ಪುತಿದೆ ಸಾಸಿರಕಣ್ಣೆಸೆದಿರ್ಪುದಾರಯಲ್ ।

1 ತೇರ್ಗಳಿಂತೇರ್ಗಳಂಪೊನೆ. 2 ಪೊರ್ಕರಡಿ. 3 ನಾಶಲನನಾಜಿರಂಗದೊಳ್.

ನನ್ನೊಳದಾವಗಂ ಬಿಡದೆ ನನ್ನಯ ನಿನ್ನಯ ತಾರತಮ್ಯವಂ
ಪನ್ನಗಲೋಕಮುಂ ಮನುಜಲೋಕಮುಮರ್ತ್ಯರುಮೆಯ್ದೆ ಕಾಣರೇ ‖ ೬೪

ವ॥ ಅದಕ್ಕಾಗಣೇಶ್ವರಸಿಂತೆಂದಂ,

ಸಾಸಿರಕಣ್ಗಳುಂಟೆ 1 ನಿನಗಾಂ ಘನವೆಂದುಸಿರ್ವಯ್ ಬಳಿಕ್ಕ ನೀಂ
ಸಾಸಿಗನಪ್ಪುದಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದಲಾ ನಿನಗಾವ ರೀತಿಯೊಳ್ ।
ಸಾಸಿರಕಣ್ಗಳಾದುವದನೀಗಳೆ ಕೇಳ್ದೊಡೆ ಕೇಳ್ದರೆಲ್ಲರುಂ
ಪೇಸುವರ್ಕೈ ಬಳಿಕ್ಕನಿತು ನಾಣ್ದೊರೆದೂಳರೆ ಪಾಕಶಾಸನಾ ‖ ೬೫

ಪಣ್ಣಿದ ರಣದೊಳ್ನಿನ್ನಯ
ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಮನೊಂದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೆ ಪಿರಿಯಾ ।
ಕಣ್ಣೆನಿಸಿ ತೋರದೊಡೆ ಮು
ಕ್ಕಣ್ಣಂ ನಾನಲ್ತು ಮೂರ್ಖ ಕೇಳೆಂದುಸಿರ್ದಂ ‖ ೬೬

ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲದ ಬಿಲ್ಲಂ ಪು
ಷ್ಕರದೊಳ್ಮಿಗೆ ಪೊಳೆದು ಪೋಗುತಿರ್ಪಾಯುಧಮಂ ।
ಪಿರಿದುಂ ನಚ್ಚೀಗಳ್ನಂ
ಗರಕೇಳ್ತಂದ್ಯೆ ಬಳಾರಿ ಛಾಪೆಂದುಸಿರ್ದಂ ‖ ೬೭

ವ॥ ಇಂತು ಗಣೇಶ್ವರನಪ್ಪಂಗೌದಾಸೀನೋಕ್ತಿಗಳಂ ಕೇಳ್ದು,

ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದ ಬಿಲ್ಲಿಂದಂ
ನೆಲೆಗಡಿಪೆಂ ನಿನ್ನನಿಂದು ನಾಂ ತಳೆದೀ ಸಂ ।
ಚಲಿಸುವ ಖಡ್ಗದಿನಸು ಸಂ
ಚಲಿಸುವವೋಲ್ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದನಾ ಗೋತ್ರಭಿದಂ ‖ ೬೮

ಬಗೆಯದೆ ನಿನ್ನಂ ಕೊಲ್ವೆಂ
ತೆಗೆವೆಂ ನನ್ನಳಲನಿನ್ನು ತಾಯುಸುರಂ ಮಿಗೆ ।
ಪೊಗುವುದು ನಿನಗಕ್ಕುಮೆ ಗಣ
ನಗೆಯಲ್ತೆಂದುಸಿರ್ದು ಬಿಲ್ಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಲೊಡಂ ‖ ೬೯

ಬಾರದು ಬಿಲ್ಲದನುಳಿದುರು
ಹೀರಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದಂ ಚಲಿಸದೊಡದು ।

---

1 ನಿನಗೆನಾಂ.

ಪೇರಿಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಸಾರ್ಚಿದ
ನೋರಂತದು ತೂಗದಿರೆ ಭಯಂಗೊಳುತಿರ್ದಂ ॥ ೭೦

ಸುರಗಿಗೆ ಕೈಸಾರ್ಚಿದೊಡದು
ತೆರಳದು ಖಂಡೆಯಕೆ ಕೈಯನಿಕ್ಕಿದೊಡಂ ತಾಂ ।
ಪರಿಯೊಳದು ಬಾರದಿರ್ದೊಡೆ
ಮರವಟ್ಟಂ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನಾ ಪುರುಹೂತಂ ॥ ೭೧

ಇನ್ನಿರ್ದೊಡೆ ಗಣವರನಿಂ
ನಾಂ ನೋವೆನೆನುತ್ತೆ ಬರ್ಹಿಯಾಕೃತಿಯುಂ ತಾ ।
ಳ್ದುನ್ನತಿಗೆಟ್ಟೋಡುತ್ತುಂ
ತಾಂ ನೆಮ್ಮಿದನೊಂದು ಬೆಟ್ಟುವಂ ದೇವೇಂದ್ರಂ ॥ ೭೨

ನವಿಲಾಕೃತಿಯಿಂದೋಡಿದ
ದಿವದಾಣ್ಮನ ನೋಡಿ ಮೇಘನಾದಂ ತ್ರ್ಯಂಬಕ ।
ರವರಿರ್ವರ್ ಕೈವೊಯ್ದು ನ
ಗುವಿನಂ ಸುರಸೇನೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೭೩

ತೋಳ್ತುರುಗ 1 ಲ್ಕೇಸುರಿಯುಂ
ಕಳ್ತಲೆ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚನೆಯ್ದೆ ಮುತ್ತುವ ತೆರದಿಂ ।
ಮಿಳ್ತುವನುರೆ ಗೆಲ್ದನ ಬ
2 ಲ್ತೊಳ್ತಂ ಮುಕ್ಕುರಿಸಿತಖಿಳಸುರಬಲವಾಗಳ್ ॥ ೭೪

ಪಡೆ ಕವಿಯಲ್ಕಡಂಗಿದನೆ ಮೇಣ್ಧೃತಿಗುಂದಿದನೇ 3 ಪೊಡರ್ಪದೇ
ನುಡುಗಿತೆ ತೇಜದೇಳ್ಗೆಯದು ಪೈಸರಿಸಿತ್ತೆ ಬಿಗುರ್ಪೊದಳ್ದುದೇ ।
ಕಡುಪಳಿಯಿತ್ತೆ ಮತ್ತವನ ದೋರ್ವಲಮಾಗಳೆ ಮುನ್ನಿನಿಂದೆ ನೂ
ರ್ಮಡಿಸಿತು ಪೇಳ್ವರಾರವನ ಬೀರದ ಪೆರ್ಚುಗೆಯಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೭೫

ಕರ್ಬುಸುಗಳ ಜಂಗುಳಿಯುಂ
ಪೆರ್ಬುಲಿ ಮುರಿವಂತೆ ವೈರಿಬಲವಂ ತ್ರ್ಯಂಬಕ ।
ನೊರ್ವನೆ ಮುರಿದುರೆ ಗರ್ಭದೊ
ಳುರ್ವುತ್ತಿರ್ದಂ ಮಹಾರಣಾಂಗಣದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೭೬

---

1 ಕೇಸುರಿಯಿಂ. 2 ರ್ತೊಳ್ತಂ. 3 ಪೊಡರ್ಪುದೇ.

ವ॥ ಇಂತು ದೇವಸೇನೆ ಬಯಲಾಗಲುಳಿದ ದಿಕ್ಪತಿಗಳ್ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ್ನಿಳಿಂ ಪಾಥೀಶ್ವರಂ ನಡೆದುದೇ ಮಾರ್ಗಮೆಂದು ಪೋಗಲುಜ್ಜುಗಿಸಿರ್ಪಿನಮರಿದೋರೊರ್ವರಂ ಪಚಾರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಅವಿಚಾರಿತ್ವಂ ಕರಂ ಪೊರ್ದಿದ ತಳಕದರಂ ಮಾಳ್ಪುದುಂ ಸರ್ವಭಕ್ಷಿ
ತ್ವವೆ ನಿನ್ನಂಗಂ ಬಳಿಕ್ಕಂ ಭವದವಗುಣಮಂ ನೋಡಲಿಂಬುಂಟೆ ನಿನ್ನಂ ।
ತೆವೊಲಿರ್ಪೀದಕ್ಷನೆಂಬಂಗುರುತರಸಖನಾಗಿರ್ದೆಯೆಂದಗ್ನಿಯಿಂದೊ
ಪ್ಪುವ ಜಿಹ್ವಾಮೂಲಮಂ ತುಂಡಿಸಿ ಮಿಗೆ ನಲಿವುತ್ತಿರ್ದನಾರುದ್ರನಾಗಳ್ ೭೭

ಧರೆಯೊಳ್ಧರ್ಮವೆನಿಪ್ಪನಾಮುವನೊರಲ್ದಾಂತಿರ್ದು ನಿರ್ದೈವನಾ
ಗಿರುತಿರ್ದೀತನ ಜನ್ಮಮಂ ಸಲಪಲೆಂದೇಳ್ತಂದ ಮಾಪಾಪಿಯೆಂ ।
ದರವಿಂದಾಪ್ತನ ಪುತ್ರನಂ ಜಡಿದು ದೋರ್ದಂಡಂಗಳಂ ಕೋಪದಿಂ
ದರಿದಂ ದಂತಿಯ ಹಸ್ತಮಂ ಕಡಿವ ಸಿಂಗಂಬೋಲ್ಗಣಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೭೮

ಸುಷ್ಠುಂ ಪಾಪಿಷ್ಠನೀತಂ ರಗುತದ ಕಡಲಂ ಪೀರ್ದು ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಬಾಯಂ
ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪಾತಂ ಸದಾ ದಕ್ಷನ ಮಖಕುರುವಾಚಾರ್ಯನಾಗಿರ್ದನೀತಂ ।
ಮುಟ್ಟಕ್ಕಾಂ ತರ್ಪೆನೆಂದಾ ದನುಜನನದಟಿಂದಂ ಪೆಡಂಗೈಯನಾಗ
ಳ್ಕಟ್ಟುತ್ತೊತ್ತಿರ್ದನೇಗಂಗಣವರನೆನಿಪೀ ತ್ರ್ಯಂಬಕಂ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದಂ ॥ ೭೯

ಪಿರಿದುಂ ಜನ್ನದ ಕೂಳನುಂಡೊಲೆವುತುಂ ಪೆರ್ಚಿರ್ಪ ಪೆರ್ಬೊಟ್ಟೆಯು
ಬ್ಬರದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆ 1 ಪೋರಿಸಲ್ವರುಣನೆಂಬಾತಂ ಕನಲ್ದಾತನಂ ।
ಮರುಳೊಂದಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ಪೇರೊಡಲನಾಗಳ್ಗರ್ದಿಯುಂಡಿರ್ದುದಂ
ಭರದಿಂ ಕಾರಿಸಿ ರಿಂಗಣಕ್ಕೆ ಮನಸಂದತ್ತೆಲ್ಲರುಂ ನೋಳ್ಪಿನಂ ॥ ೮೦

ಪರಮೇಶದ್ವೇಷಿಯೊಳ್ಮಿತ್ರತೆಯನೆಸಗಿದಂಗೆಯ್ದೆ ಮುನ್ನುಳ್ಳ ಭಾಗ್ಯಂ
ಸರಿಗುಂ ತಾನೆಂದು ಪೇಳ್ವರ್ಬುಧವರರದನೀಗಳ್ಕರಂ ಕಂಡೆವೀಯ ।
ಧ್ವರದೊಳ್ದಕ್ಷಂಗೆ ಮಿತ್ರತ್ವವನೆಸಗುವಿನಂ ವೇಗಮೋಗಂ ಕಿಡುತ್ತುಂ
ಮರುತಂ ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟಿರಲ್ಕಾಗಲವನ ವೃಷಣಂಗೊಯ್ಸಿದಂ ತದ್ಗಣೇಂದ್ರಂ ॥ ೮೧

ಸ್ಮರನಾಶಂಗಾಪ್ತನೆಂಬೀ ನೆಗಳ್ದುರುಯಶಮಂ ತಾಳ್ದಿರುತ್ತುಂ ಬಳಿಕ್ಕಾ
ಹರವೈರಂಬೆತ್ತು ಯಜ್ಞಕ್ಕುರೆ 2 ಕೆಲಚೆಸಿಸಲ್ ಶ್ರೀದಪಾದಂಗಳಂ ತೋ ।

---

1 ಪೋರಿಸಂ. 2 ಕೆಲಜನಿಸಲ್.

ಮರದಿಂದುತುಂಡುಗೆಯ್ವಂ ಪುರಹರನವತಾರಂ ಗಣೇಶಂ ದಿಟಕ್ಕಾ
ವರಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಗಳ್ಗಾವಸುಮತಿಯೊಳದೇಂ ಬಾಳ್ಕೆಯುಂಟೇ ಬಳಿಕ್ಕಂ ॥ ೮೨

ಶಶಿಚೂಡಾಲಾಂಛನಂದಾಳ್ದಿ ಸೆದವರೊಲವಿಂ ನೋಡೆಯಜ್ಞಾನದಿಂದಾ
ಶಶಿಚೂಡದ್ರೋಹಮಂ ಮಾಡೆ ವಧೆಗೆಯುವರ್ಗಳ್ಯೋಗ್ಯ 1 ರಲ್ತೆಂದುಮೇಕಾ ।
ದಶರುದ್ರಖ್ಯಾತರಂ ದಿಗ್ವರಪಶುಪತಿಯುಂ ಪೋಣ್ಬಿಡುತ್ತೆಯ್ದಿ ಮಿಕ್ಕಾ
ದ ಶಿವದ್ರೋಹಿಪ್ರತಾನಂಗಳನುರೆ ಸದೆದಂ ತ್ರ್ಯಂಬಕಂ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಆಗಳ್,

2 ಅರೆ ಉಳಿ ಸಗ್ಗಿಗರ ಬಳಂ
ಸರಿವುತ್ತಿರೆ ಮೇಘನಾದನುಂ ತ್ರ್ಯಂಬಕನುಂ ।
ಭರದಿಂದರೆಯಟ್ಟುತೆ ಸಂ
ಹರಿಸಿದರಾಬಲವನೆಲ್ಲವಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೮೪

ಕಡಿವಡೆದರ್ಕೆಲರ್ಮುಡಿದವರ್ಪಲರಾಹವದಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪಿನಂ
ಬಡಿವಡೆದರ್ಪಲರ್ಸುಳ್ದವರ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಸಮಂತು ಶೈಲಮಂ ।
ಬಿಡದದರ್ದರ್ಪಲರ್ಜಲದೊಳಳ್ದವರಲ್ಲಿ ಪಲರ್ಬಳಿಕ್ಕೆ ಪು
ಲ್ವಿಡಿದದಟರ್ಕೆಲರ್ಪರಿದು ಪುತ್ತವನೇರಿ ಪಲುಂಬಿದರ್ಪಲರ್ ॥ ೮೫

ಪರಮದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ದೇವತತಿಯುಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಮಾಭಾರಮಿಂ
ದರೆಯಾಯ್ತೆಂದವನೀವಧೂಟಿ ಪದೆಪಿಂ ಪೆರ್ಚುತ್ತೆ ಸಂರಂಭದಿಂ ।
ಪಿರಿದುಂ ತಾಳ್ದನುರಾಗಮುರ್ವಿ ಪರಿದಂತಂದಾಧರಾಭಾಗದೊ
ಳ್ಪರಿವುತ್ತಿತ್ತುದು ರಕ್ತವಾಹಿನಿ ಗಣವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಮಂ ॥ ೮೬

ಶಿವಯೆಂಬೆರಡಕ್ಕರಮದು
ಭವಮಂ ಬಹುಪಾತಕಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸುವವೋ ।
ಲವರೀರ್ವರೆ ದಿಗ್ವರರಂ
ದಿವಿಜಬಲವ್ರಜಮನೆಯ್ದೆ ತವಿಸಿದರಾಗಳ್ ॥ ೮೭

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹವೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಿಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೮೮

---

1 ರಲ್ತೆಂದದೇಕಾ. 2 ಅರೆವುಳಿ.

ಮುಳಿಯಲಗೇಂದ್ರಜಾತೆ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದೆ ಪುಟ್ಟಿತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ರಿಗೊಳ್ಳಿನಿಂ ।
ತುಳಿಲನೊಡರ್ಚದೊಲ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟುಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೮೯

ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಮರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊಳ್
ಳ್ಬರೆದ ರಜಮ 1 ನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮಾಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೯೦

ಇದು ಸಮಸ್ತಭುವನಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾ
ಜಿತಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದ
ಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ
ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವೀರ
ಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ದಕ್ಷಪುರೋತ್ಪಾತ
ವರ್ಣನಮಾಸುರಮೂರ್ತಿದಕ್ಷಸಂವಾದದೇವಸೈನ್ಯ
ಪ್ರಮಥಯುದ್ಧಪೂಷಭಗದಂತನೇತ್ರಾಪಹರಣ
ದೇವೇಂದ್ರಪಲಾಯನದಿಕ್ಪಾಲಶಿಕ್ಷಾವರ್ಣನ
ಮೇಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

---

1 ನುರಡೆ.

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ತಲೆಗಳನಂತಂ ಕೊರಲೊ
ಳ್ಸಲೆಗೊಂಡುಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರನೆಂಬೀಪೆಸರಂ ।
ಸಲೆ ತಾಳ್ದಿಂತಾಶ್ಚರ್ಯಕೆ
ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದ ವಿಶ್ವನಾಥ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮಂ ॥ ೧

ಅಂತಖಿಳದೇವಬಲವೆ
ಲ್ಲಂ ತಪ್ಪರ್ ವಿಷ್ಣುವಿರ್ದೆಡೆಗೆ ದಕ್ಷಂ ಭಯ ।
ವಾಂತು ಮುಖಕಾಂತಿ ಮಸುಳಿಸಿ
ಚಿಂತೆಯಿನೇಳ್ತಂದು ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದುಸಿರ್ದಂ ॥ ೨

ಖಂಡಶಶಾಂಕಶೇಖರನೊಳೊಳ್ಳಿತೆ ವೈರಮಿದೆಂದು ನನ್ನಯಾ
ಪೆಂಡಿತಿ ನಾಡೆ ಪುಲ್ವಿಡಿದು ಸಾರಿದಳಂದು ತನೂಜೆ ಮುನ್ನಮೋ ।
ಕಂಡವೊಲೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ದಳುರುಮಂತ್ರಿಯೆನಿಪ್ಪನ ಮಾತನೊಕ್ಕೆನಾಂ
ಕಂಡೆನದಕ್ಕೆ ತತ್ಫಲವನೆಂದೊರೆದಂ ಖಳನಾಮುರಾರಿಯೊಳ್ ॥ ೩

ವ॥ ಅದಕ್ಕಾವಿಷ್ಣುವಿಂತೆಂದಂ.

ಚಿಂತೆಯುದೇಕೆ ದಕ್ಷ ಸಮರಾಂಗಣದೊಳ್ಮಿಗೆ ಸಾವು ಕೇಡದ
ಭ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಮೆ ಮಹೋದಧಿಗೊರ್ಚರೆನೀರ್ಸುರಾದ್ರಿಗೋ ।
ರಂತರೆಗಾಣಿ ಕುಂದಿದೊಡೆ ಪೆರ್ಮೆಗೆ ಹಾನಿಯೆ ದೇವತಾಬಲ
ಕ್ಕಿಂತಳಿವೆಯ್ದೆ ಸಾರ್ದೊಡೆ ಬಳಿಕ್ಕದಕಳ್ಕುವರೇ ಪ್ರತಾಪಿಗಳ್ ॥ ೪

ಎನ್ನಯ ದೇಹಮುಳ್ಳನಿತುಪೊಳ್ತು ಮುನಿಪ್ರಕರಾಧ್ವರಕ್ಕೆ ಮೇ
ಣ್ನಿನ್ನಸುವಿಂಗೆ ಕೇಡನುರೆ ತರ್ಪನ ತಾಯ್ಪುಸಿ ಚಿಂತೆ ಬೇಡಿದ ।
ಕ್ಕೆನ್ನನೆ ನಂಬಿರೆಂದು ಕಳುಪುತ್ತವನಂ ಬಳಿಕಿತ್ತ ಕಾಳೆಗ
ಕ್ಕುನ್ನತಿಯಿಂದೆ ಬಂದನೊಲವಿಂದವೆ ಪೆರ್ಬಲಗೂಡಿ ಮಾಧವಂ ॥ ೫

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯಾತನ ಬಿಲ್ಲಲಂಕೃತಿ ಮತ್ತದ
ೞೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯಾತನ ವಾರಣಂಗಳ ಬೃಂಹಿತಂ ।
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯಾತನ ವಾರುವಂಗಳ ಹೇಷಿತಂ
ನಿಲ್ಲದಾವರಿಸಿತ್ತು ಲೋಕವನೆಲ್ಲವಂ ಸಿರಿಯಾಣ್ಮನಾ ॥ ೭

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯಾತನ ಬಾಣಘೀಂಕೃತಿ ಮತ್ತದ
ೞೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯಾತನ ತೇರ ಚೀತ್ಕೃತಿ ಸಂತತಂ ।
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯಾತನ ಸೇನೆಯುಬ್ಬರದುಬ್ಬರಂ
ಘಲ್ಲಿಸಿತ್ತಿಳೆಯೆಲ್ಲವಂ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುರಾರಿಯಾ ॥ ೮

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಎಳೆದೇರನಡರ್ದು ಮಿಗೆ ಮು
ಪ್ಪೊಳಲಂ ದಹಿಸಲ್ಕೆ ಪೋಪಭವನೆಂಬಿನೆಗಂ ।
ಪೊಳೆವ ಮಣಿರಥಮನಡರ್ದಾ
ಗಳೆ ತಳರ್ದಂ ವೀರಭದ್ರನಭಿನವರುದ್ರಂ ॥

ಹಿಂದೆ ಪಶುಪತಿಗೆ ಸಾರಥಿ
ಯೆಂದೆನಿಸಿದ ಬಿದಿಯೆ ತಾನೆ ಸಾರಥಿಯಾಗೇ ।
ೞ್ತಂದಂ ವೀರಂಗಾಗಣ
ವೃಂದಂ ಜಯಜಯಯೆನುತ್ತೆ ಮಿಗೆ ಪೊಗೞ್ವಿನೆಗಂ ॥ ೯

1 ಪಗಲೊಳ್ಪ್ರಭೆಯಿಾತನ ಸಿರಿ
ಮಗುದವನೋಲೈಸೆ 2 ಕುಂದೆನೆನುತುಂ ಸಾರ್ದಾ ।
ಮೃಗಧರಬಿಂಬವೊ ತಾನೆನೆ
ನೆಗಪಿದ ನವಮೌಕ್ತಿಕಾತಪತ್ರಂ ಮೆರೆಗುಂ ॥ ೧೦

ಬಿಡದೆ ಢಾಳಿಪ ಚಾಮರಂಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಮಿಗೆ ರಂಜಿಪಾ
ಮೃಡಕುಮಾರನ ವೀರಭದ್ರನ ಚಾರುವಕ್ತ್ರಮದೊಪ್ಪುಗುಂ ।
ಸಡಗರಂಬಡೆದಾಡುತೊಪ್ಪುವ ರಾಜಹಂಸಯುಗಂಗಳಾ
ನಡುವೆ ಕಣ್ಗೆ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಪ ನವೀನಕಂಜಮಿದೆಂಬಿನಂ ॥ ೧೧

ನೆಗಪಿದ ವೃಷಧ್ವಜಂಗ
ಳ್ಗಗನಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪ ಸುರಗಂಗೆಯು ವೀ ।

1 ಪೊಗಲೊಳ್ಪ್ರಭೆ. 2 ಕುಂದದೆನುತುಂ.

ಚಿಗಳಿನ ಕಣ್ಗೆಸೆದುವು ಕಾ
ಳೆಗಕಂದಾವೀರಭದ್ರನೇಳ್ತರ್ಪಾಗಳ್ ॥ ೧೨

ವ॥ ಇಂತನಂತವ್ಯೆಭವದಿಂ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತಬಲಂಗೂಡಿ ಸಮರಾಂಗಣಮಂ ಪುಗುವಾಗಳ್,

ಇದೆ ಬಂದಂ ಕಾಲಶೈಲೋಜ್ಜ್ವಲಪವಿಧರನೀಬಂದನುಗ್ರಂ ಭವಂ ತಾ
ನಿದೆ ಬಂದಂ ಶಂಬರಾರಾತಿವಿಪಿನದವನೀಬಂದಿನೀಶಂ ಮಹೇಶಂ ।
ಇದೆ ಬಂದಂ ನೋಡಿಮಾಯಧ್ವರಹರನೆನಿಪೀ ವೀರಭದ್ರಂ ಬಳಿಕ್ಕಿಂ
ತಿದೆ ಬಂದಂ ಬಂದನೆಂದುಣ್ಮುವ ಘನಕಹಳಾರಾವವೊಪ್ಪಿರ್ದುದಾಗಳ್ ॥ ೧೩

ಆಕಹಳಾರವಮಂ ಬಿಡ
ದೇ ಕೇಳುತ್ತೊಡ್ಡುತಿರ್ದುದಾಹರಿಯ ಬಲಂ ।
ಲೋಕತ್ರಯವಿಘುಘನಶರ
ಭಾಕಾರನ ಮುಂದೆ ಹರಿಬಲಂ ನಿಂದಪುದೆ ॥ ೧೪

ನಾರಿಯನ್ನುರಿಗೇರಿಸುತ್ತವೆ ನೋಡಿ ಟಂಕೃತಿಗೆಯ್ವನಂ
ವೀರಭದ್ರನದಾಗಳೇ ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಪಾ ।
ಭೈರವಸ್ವನದಿಂದೆ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿಯಂದದು ಪೊಣ್ಮಿ ಸಂ
ಹಾರಮಾದುದು ಕೇಳ್ದು ಮಾರ್ಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಂದು ನಿಮೇಷದೊಳ್ ॥ ೧೫

ವರಜಹ್ನುಗಿದಿರ್ಚಿದ ನಿ
ರ್ಜರದೀರ್ಘಿಕೆಯಂತದಂದು ಬಯಲಾದತ್ತಾ ।
ಹರಿಯುರುಪರಿವಾರಂ ಸಂ
ಗರದಿಳೆಯೊಳ್ವೀರಭದ್ರನಿದಿರೊಳದಾಗಳ್ ॥ ೧೬

ವ॥ ಇಂತು ಬಲಂ ಬಯಲಾಗೆ ಹರಿಯಿಂತೆಂದಂ,

ಆಳ್ವಲಮಡಂಗಿದೊಡೆ ಮೇಣ್
1 ತೋಳ್ವಲಮುದಡಂಗಿಪೋಯ್ತು ಬಲಗೈಯುವರ್ಗುರೆ ।
ತೋಳ್ವಲಮೋ 2 ಬಲಮೆನೆ ಕರ
ವಾಳ್ವಿಡಿದೆಳ್ತಂದನಾಹವಕೆ ಕಂಸಹರಂ ॥ ೧೭

1 ತೋಳ್ವಲಮೋಡಂಗಿಪೋಯ್ತು. 2 ಬಲಮೆನುತೆಕರ. 3 ಸವರ.

ಕರವಾಳ್ಕೈಯೊಳಡಂಗ
ಲ್ಪರಿದಚ್ಚರಿವಡುತೆ ಶಾರ್ಙವಂ ಪಿಡಿದೇರಿಸಿ ।
ತಿರುವಾಯ್ಗೊಲ್ದು ಮಹಾಸ್ತ್ರೋ
ತ್ಕರಮಂ ಬಿಡದೆಚ್ಚನಾಗಳಾದನುಜಹರಂ ॥ ೧೮

3 ಬವರದೊಳಬ್ಜನೇತ್ರನಿರದೆಚ್ಚ ಶರವ್ರಜಮಾಗಳಳ್ಳಿಪೋ
ದುವು ಶಿವಭಕ್ತಿವರ್ಜಿತನೊಡರ್ಚಿದ ನಿರ್ಮಳಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಂ ।
ತೆವೊಲದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಮಿಗೆ ಘೂರ್ಣಿಸಿ ಮಂತ್ರಶರಂಗಳಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕವಗಡಿಸುತ್ತೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತೆಚ್ಚನಸೂಯೆದೆ ವೀರಭದ್ರನಾ ॥ ೧೯

ವರಚಾಂಪೇಯಮನೊಲವಿಂ
ಪರಿತಂದು ಮುಸುಂಕಿ ತೋರ್ಪ ಬವರಂಗಳವೋಲ್ ।
ಹರಿಯುರುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗ
ಳ್ಪರಿಭವಮಂ ಪಡೆದುವೆಯ್ದೆ ವೀರಭದ್ರನ ಪೊರೆಯೊಳ್ ॥ ೨೦

ಬಳಿಕಾಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗ
ಳ್ಪಳಯಮನೆಯ್ದಲ್ಕೆ ಕಂಡು ವೈಷ್ಣವಬಾಣಂ ।
ಗಳಿನಾರ್ದೆಚ್ಚಂ ದಾನವ
ಕುಳಪರ್ವತವಜ್ರಪಾಣಿ ಹರಿ ಮುಳಿಸಿಂದಂ ॥ ೨೧

ಹರಿ ಮುಳಿದೆಚ್ಚ ವೈಷ್ಣವಶರಂ ಸಲೆ ವೀರನ ಸಾರುತಲ್ಲಿ ಬೆಂ
ದುರಿದುರೆ ಬೂದಿಯಾದುವು ಮನೋಜಶಿಲೀಮುಖವಂದು ಚಂದ್ರಶೇ ।
ಖರನಿದಿರಲ್ಲಿ ಚುರ್ಚಿದವೊಲಂತದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂದುಗಾಣದೇ
ಮರಲ್ದು ಶರಕ್ಕೆ ಕೈದುಡುಕುತಿರ್ಪವನೊಳ್ನುಡಿದಂ ಮಖಾಂತಕಂ ॥ ೨೨

ಕರವಾಳ್ಕೈಯೊಳಡಂಗಿಪೋದುದು ಮಹಾಬಾಣೋತ್ಕರಂ ನೋಳ್ಪಿನಂ
ಮುರಿದತ್ತಲ್ಲಿಯೆ ನಾಡೆ ಮಂತ್ರಶರಸಂದೋಹಂ ಬಳಿಕ್ಕಾಗಳೇ ।
ಸರಿದತ್ತಾರಯೆ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರನಿಕುರುಂಬಂ ಬೀರಮಳ್ದಲ್ಲಿ ಬೆಂ
1 ದುರಿದತ್ತಂದದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತರಿವವಂ ತಾಂ ಚಿಂತಿಸಲ್ವೇಡವೇ ॥ ೨೩

2 ಅರಿಯದವರ್ಗೆನ್ನ ಸಾಸದ
ಕುರುಪಂ ನಾಂ ತೋರ್ಪೆನೆಂದು ಗರುಡನೆರಂಕೆಯು ।
3 ನುರೆ ಪರಿದು ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲಂ
ಮುರಿದಂ ಶರವೊಂದರಿಂದಮೋ ವೀರೇಶಂ ॥ ೨೪

---

1 ದುರಿದತ್ತಿದನೀಕ್ಷಿಸು. 2 ಅರಿಯದಿರ್ಪಂಗೆ ಸಾಸದ. 3 ದುರೆ.

ವ॥ ಇಂತು ಗರುಡನೆರಂಕೆಗಳ್ಬರಿವಟ್ಟೊಡಂ ವೀರಂಮುರಿಯದೆ ಗದೆಗೊಂಡಿಡೆ,

ಅಗದೆಯಾಗಸದೊಳ್ಬಯು
ಲಾಗೆ ಮುರಧ್ವಂಸಿ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟುರೆ ತಲೆ ।
ದೂಗುತೆ ವೀರೇಶನೊಳಂ
ದಾಗಳ್ನುಡಿದಂ ನಯೋಕ್ತಿಗಳನೊಲವಿಂದಂ ॥ ೨೫

ನೀನಾರ್ನಿನ್ನಯ್ಯನ ಪೆಸ
ರೇನಿದನೆನಗರಿಪೆನಲ್ಪೊದಳ್ದೊಪ್ಪುವ ಹಸಿ ।
ತಾನನದೆ ವೀರಭದ್ರಂ
ತಾನಂದುರೆ ಪೇಳ್ದನಿರದೆ ಮಧುಸೂದನನೊಳ್ ॥ ೨೬

ಜನಕಂ ಬೇರೆನಗೊರ್ವನುಂಟೆ ನಿನಗಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ್ಗಂ ಮಹಾ
ಜನಕಂ ತಾನೆನಿಸಿರ್ಪುಮಾರಮಣನೇ ಮತ್ತಾತನಿಂತೆನ್ನಯಾ ।
ಘನನಾಮಂ ಸಲೆ ವೀರಭದ್ರನೆನಿಕುಂ ಕೇಳೆಂದೆನಲ್ಕೋಪದಿಂ
ಜಿನುಗುತ್ತಂ ದನುಜಾರಿಯಂದುಸಿರ್ದನಾ ವೀರೇಶನೊಳ್ಗೆರ್ವಯಿಂ ॥ ೨೭

ಎನ್ನಂ ಪೆತ್ತವನೊರ್ವನುಂಟೆ ಜಗಮಂ ನಾಂ ಪೆತ್ತವಂ ನೋಳ್ಪೊಡೀ
ಯೆನ್ನೀಕುಕ್ಷಿಯೊಳಾಚತುರ್ದಶಜಗಂ ತಾನಿರ್ಪುದೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ।
ನನ್ನೀನಾಭಿಸರೋಜದೊಳ್ಜನಿಸಿದಾತಂ ಬ್ರಹ್ಮನಂತಾತನಾ
ಚೆನ್ನಂತೋರ್ಪ ಲಲಾಟದೊಳ್ಜನಿಸಿದಂ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂದೊಳ್ಪಿನಿಂ ॥ ೨೮

ಅದರಿಂ ಸತ್ವಗುಣಂ ನನತ್ತು ತನತಾಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ತೋರ್ಪಿರ್ಪೀರಜೋ
ಭ್ಯುದಯಂ ನಾಡೆ ನಿಮತ್ತು ತಾಮಸಗುಣಂ ನೀನೊರ್ಮೆಯುಂ ನಮ್ಮ ಭಾ ।
ಗ್ಯದ ಪೆಂಪಂ ಸಲೆ ತಾರತಮ್ಯದಿರವಂ ಕಂಡಾತನಲ್ತಂದವಂ
ಪದೆಪಿಂ ಪೇಳೆ ನಗುತ್ತೆ ವೀರನುಸಿರ್ದಂ ವೇದೋಕ್ತಮಾದುಕ್ತಿಯಿಂ । ೨೯

ಜಗಮಂ ಪುಟ್ಟಿಪ ಸಾಸಮಂ ಬಳಿಕದಂ ರಕ್ಷಣ್ಯಮಂ ಮಾಡುವು
ಜ್ಜುಗಮಂ ಮೇಣದನೆಯ್ದೆ ಸಂಹರಿಸುವಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದೌನ್ನತ್ಯಮಂ ।
ಬಗೆದಂದಾವಿಧಿಗಂ ಡಿಟಕ್ಕೆ ನಿನಗಂ ರುದ್ರಂಗಮಿತ್ತಾಲಸ
ತ್ರಿಗುಣಾತೀತಮಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಗುಣಮಂ ನೀಂ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಬರ್ಕುಮೇ ॥ ೩೦

ಬಗೆಯಲ್ ನೀಂ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂಪನೆನಿಸುತ್ತಿರ್ಪಾತನಾರುದ್ರನೇ
ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಸಲೆ ಬಲ್ಲವೋಲ್ಪುರುಷನಾಗೊಪ್ಪಿರ್ದಪಂ ಸಂತತಂ ।

ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮಾರ್ಪರಕೂಟದಿಂ ಜನಿಸಿದಾತಂ ಬ್ರಹ್ಮನಾಶಂಥುವೋ
ಲ್ನೆಗಳ್ಪಾಸ್ಯಂಗಳವೈದು ರಂಜಿಸುವುದಂ ಕಂಡಿಂತು ನೀಂ ಪೇಳ್ವರೇ ‖ ೩೧

ರಸೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಪ ಸಾಸಮಂ ಪಡೆವುದಕ್ಕಾರುದ್ರನಂ ನಾಲ್ಮೊಗಂ
ನೊಸಲೊಳ್ ಧ್ಯಾನಿಸಲಲ್ಲಿ ತೋರ್ದಭವನಂ ಹೀನೋಕ್ತಿಯಿಂ ಪೇಳ್ವರೇ ।
ನೊಸಲೇಂ 1 ಮೇಣ್ಗುದದಂತೆ ಯೋನಿವೊಲಿದೇಂ ನಿಂದಾಸ್ಪದಸ್ಥಾನಮೋ
ನುಸಿರ್ದೀಮಾತನಿದೇಕೆ ಭಂಗಕೊಳಗಾಗಿರ್ದಪ್ಪೆ ಕಂಸಾಂತಕಾ ‖ ೩೨

ನಿನ್ನೊಡಲೊಳಿರ್ಪ ಜಗಮಂ
ಮುನ್ನಂ ಮುನಿಪತಿದಧೀಚಿಗೊರೆಯಲ್ಕದನೇ ।
ತನ್ನಂಗುಟದೊಳ್ತೋರುತೆ
ಬನ್ನಂಬಡಿಸಿದ 2 ನಿದೊಂದು ಘನವೆಂದುಸಿರ್ವಯ್ ‖ ೩೩

3 ಸ್ಥಿತಿಕರ್ತಂ ನೀನಾದೊಡೆ
ಸುತನಲ್ಲವೆ ಮನ್ಮಥಂ ಮಹಾದೇವಂ ಸಂ ।
ಹೃತಿಯಂ ಮಾಳ್ಪಂದೇಗಂ
ಹತಮಾಗಿರ್ದಯ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನೀನೆಂದುಸಿರ್ದಂ ‖ ೩೪

4 ನಿನ್ನಣುಗಂ ಗಡ ಬೊಮ್ಮಂ
ಮುನ್ನಂ ಪರಮೇಶನಿಂದೆ ಪೋಗಿರ್ದಾತಲೆ ।
ಯಂ ನೀಂ ಕೂಡಿಸು ನೋಳ್ಪೆಂ
ನಿನ್ನಯ ಪನ್ನತಿಕೆಯುನ್ನತಿಯನಸುರಹರಾ ‖ ೩೫

ರಕ್ಕೆಗೆ ನೀನೊಡೆಯಂ ಗಡ
ರಕ್ಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ನನಗೆ ತೋರೆನುತಂ ।
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾತ್ಮಜಂ ಹರಿ
ಯಕ್ಕುಳಿಪಂತೊಂದು ಬಾಣಮಂ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚಂ ‖ ೩೬

ಎಚ್ಚಂಬೆರ್ದೆಯಿಂದುರ್ಚಲ್
5 ಮುಚ್ಚುತ್ತುಂ ತಕ್ಕೆ ನಾಡೆ ತೆರ್ಪತಾತ್ರಗಳ್ ।
ಬೆಚ್ಚದೆ ಕೋಪಾನಲಮುರೆ
ಬಿಚ್ಚಳಸಲ್ ಹರಿ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನಿಡುಸ್ವೈವಿನೆಗಂ ‖ ೩೭

---

1 ಮೇಣ್ಗುದದಂತೆ. 2 ನೀವೊಂದು. 3 ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀಂ ಕರ್ತುವಾದೊಡೆ
4. ನಿನ್ನಮಗಂ. 5 ಮುಚುರ್ತ್ತಂತಕ್ಕೆನಾಡ.

ಆತನುರುಶ್ವಾಸದೆ ಸಂ
ಜಾತಮುದಾದತ್ತು ವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಯನಂತಂ ।
ಭೂತಳಮೆತ್ತಣ್ತು ದಿಶಾ
ವ್ರಾತಮದೆತ್ತಣ್ತೆನಲ್ಕುಸುಂಕಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೩೮

ಪೊಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪುದಿದಿರ್ದ ಲೋಕಮನೆಲ್ಲಮಂ ಕಡುಗೋಪದಿಂ
ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತುಗುಳ್ದಾಗಳೇ ವರವೀರಭದ್ರನ ಮೇಲೆ ದಾ ।
ಳಿಟ್ಟನೋ ಹರಿಯೆಂಬಿನಂ ಬಗೆಗೂಡಿ ತೋರಿಸುವಾಬಲಂ
ಮುಟ್ಟೆವಂದುದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುರುಭಾನುಕಂಪಗಣೇಶ್ವರಂ ॥ ೩೯

ವರಶಂಖಂಬಿಡದೂದುತಿರ್ಪಿನೆಗವಾನಾದಂ ವಿರಿಂಚಾಂಡಮಂ
ಪರಿದೆಯ್ದಲ್ ಶಶಿಸೂರ್ಯರಂದುರುಳ್ದರೀಭೂಭಾಗದೊಳ್ ಸಪ್ತಸಾ ।
ಗರಮುಂದೆಯ್ದೆ ಕಲಂಕಿದತ್ತು ನೆಗಳ್ದಾವಿಷ್ಣೂತ್ಕರಂ ನೋಳ್ಪಿನಂ
ಹರಣಂನೀಗಿದುದಂತದಕ್ಕೆ ಮುಳಿದಾಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದಂ ॥ ೪೦

ಒಕ್ಕೈಗೆ ಬಾರದೊಡೆ ತ
ನ್ನಿಕ್ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಂ ಬಾರದೊಡದು ।
ನೀಳ್ಕರಿಸಿದ[1] ಚಿಂತೆಯಿನಂ
ದಳ್ಕುತ್ತಂ ನೆನೆದನೊಂದುಪಾಯಮನಾಗಳ್ ॥ ೪೧

ಶಿರದಿಂದಿಂತಿದನೆತ್ತಿಕೊಳ್ವೆನೆನುತುಂ ಬಾಗುತ್ತಿರಲ್ಕಾಗಳಂ
ಬರದೊಳ್ಪಿಂತೆ[2] ಜಲಂಧರಂ ತಲೆಯಿನಂದೆತ್ತಿಂತಿದಂ ನೋಳ್ಪೆನಂ ।
ದುರುಸತ್ವಂತಳೆದೆತ್ತುತಿರ್ದೊಡೆ ಶಿರಂ ತುಂಡಾದುದಂತಲ್ಲಿ ಮೋ
ಣೆರದೇ ನಿನ್ನ ಶಿರಸ್ಸು ಬೇಡೆನುತೆಯಾರ್ದತ್ತೊಂದು ನಾದಂ ವಲಂ ॥ ೪೨

ಆರವಮಂ ಕೇಳ್ದಾಗಳ್
ನಾರಾಯಣನಂದದೃಶ್ಯನಾದಂ ಬಳಿಕಂ ।
ವೀರಂ ನಸುನಗುತುಂ ಪರಿ
ವಾರಂಸಹಿತಧ್ವರಸ್ಥಳಕೆ ನಡೆತಂದಂ ॥ ೪೩

ಕದಳೀವನಮಂ ಮುದದಿಂ
ಮದಗಜಮುರವಣಿಸಿ ಬಂದು ಪುಗುವಂತಾಗ ।

1 ಚಿಂತೆಯಿಂ. 2 ಜಲಂಧರನ.

ಳ್ಪುದೆಪಿಂದೇಳ್ತಂದಂ ಜ
ನ್ನದ ಸಾಲೆಗೆ ವೀರಭದ್ರನಭಿನವರುದ್ರಂ ॥ ೪೪

ಬಂದಾಮಂಟಪದೊಳ್ಭಯ
ದಿಂದಿರ್ದಾದಕ್ಷನಂ ಬಳಿಕ್ಕಧ್ವರಮಂ ।
ವೃಂದಾರಕರಂ ಮುನಿಗಳ
ವೃಂದಮನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ದಂ ॥ ೪೫

ನೆಲನಂದಿರ್ಭಾಗವಾದತ್ತುದಧಿಶಮುದಯಂ ತಾಮ್ಮಳಲ್ದೋರ್ದುದೇಗಂ
ಕುಲಶೈಲಂಗಳ್ಬಳಿಕ್ಕಂ ಬಿರಿದುವು ಮಿಗೆ ಹೇಮಾಚಳಂ ನೀಳ್ದು ಸೀಳ್ದ ॥
ತ್ರೈಲರಂಪಾಗಳ್ವಲಂ ತಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿದುದಾಕಾಶದೊಳ್ವೀರಭದ್ರಂ
ಸಲೆ ಸಿಂಹಧ್ವಾನಮಂ ಮಾಳ್ಪನೆಗಮುದರ ಪೆಂಪಂ ಕರಂ ಪೇಳ್ವನಾವಂ ॥ ೪೬

ಆರವಮಂ ಕೇಳ್ದಧ್ವರ
ಪೂರುಷನಾಗಳ್ಭಯಂಬಡುತೆ ಮೃಗರೂಪಿಂ ।
ದೋರಂತೋಡುತಿರಲ್ಕಾ
ವೀರಂ ತಾನರ್ಧಚಂದ್ರಶರದಿಂದೆಚ್ಚಂ ॥ ೪೭

ತಲೆ ಪರಿದುರುಳ್ದುದಾಗಳ್
ನೆಲಕಧ್ವರಪೂರುಷನ 1 ಬಳಿಕ್ಕಾಗಳ್ಭಿಂ ।
ದಲೆಯಾಗುತ್ತೋಡಿತು ಮುನಿ
ಕುಲಮುಂ ದೇವರ್ಕಳಂಗನಾಚಯಮಾಗಳ್ ॥ ೪೮

ಉಟ್ಟುಡೆ ಕಳಲ್ದು ಪೋದುವು
ತೊಟ್ಟಾಭರಣಂ ಸಡಿಲ್ದು ಬೀಳ್ದುವು ಸುರರ್ಗಳ ।
ಹೆಟ್ಟುಗೆಯರ್ಭಯದಿಂ ನಾ
ಣ್ಗೆಟ್ಟೋಡಿತ್ತಾಗಳಲ್ಲಿಯುದನೇನೆಂಬೆಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ಮತಿಯುಂ ಧೃತಿಯುಂ ಸಲೆ ಸ
ದ್ಗತಿಯುಂ ದರ್ಶನದೊಳೀವ ವೀರನನೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಮತಿಗೆಟ್ಟಂ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟಂ
ಗತಿಗೆಟ್ಟಂ ದಕ್ಷನಿಂತಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೫೦

---

1 ಬಳಿಕ್ಕಾಗಳ್ಪಿಂದಲರಾಗುತ್ತೋಡಿತು.

ವ॥ ಆಗಳ್ವೀರಭದ್ರಂ,

ನಿಕ್ಕುವಮಾದ [1] ಹೋತಗಜನಾಮುವದಾಹರಿನಾಮುವಾರಯು
ಲ್ಮಕ್ಕಡಕಾ [2] ಶಿವಾಯೆನಿಪ ನಾಮುವುದಂದುರೆ ನೋಳ್ಪೊಡಂ ಸೃಗಾ ।
ಲಕ್ಕಮರ್ದಿಪ್ಪವೋಲ್ನಿನಗೆ ದಕ್ಷನೆನಿಪ್ಪಭಿಧಾನ [3] ಮಿದರ್ೊಡೇಂ
ದಕ್ಕನೆನಿಪ್ಪೆಯೋಯೆನುತೆ ಕಣ್ಡಿಯುಮಂ ಜಡಿದಂ ಪ್ರತಾಪದಿಂ ॥ ೫೧

ಕೆಡೆಕೆಡೆ ಕೂರಕಮ್ಮಿ ಕೆಡೆ ನಾಣಿಲಿ [4] ಮೋಡ ದುರಾತ್ಮ ದುಟ್ಟ ನೀಂ
ಕೆಡೆಕೆಡೆ ತಾಣಬಟ್ಟ ಕೆಡೆ ಮಾನಿಸಗಳ್ತೆ ಮಹೋಗ್ರಪಾಪಿ ಕೀ ।
ಳ್ಕಡೆಕೆಡೆ ಮೂರ್ಖಭೂತ ಕೆಡೆ [5] ನಿಟ್ಟುರಬಾಣಿ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯನೇ
ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆಂದು ಪೊಯ್ದು ಬಿಸುಟಂ ತಲೆಯಂ ನೆರೆ ನೀಚದಕ್ಷನಾ ॥ ೫೨

ಬಿರುಗಾಳಿಯಿನೆಲೆಯುಲೆಯು
ಲ್ಬುರಿಪಟ್ಟಾಪಣ್ತತಾಳಫಳಮಂಬಿನೆಗಂ ।
ನೆರೆ ವೀರನ ಕರವಾಳಿಂ
ದುರೆ ಬೀಳ್ದುರುಳ್ದತ್ತು ದಕ್ಷಶಿರವಿರದಾಗಳ್ ॥ ೫೩

ವ॥ ಆಗಳ್ವೀರಭದ್ರನಾತಲೆಯುಂ ಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ ಕುಡಲದಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೊಡೆಸೆಂಡಾಡೆ ಬಳಿಕ್ಕದಂ ಬಿಸುಟ್ಟು,

ತಲೆಯೊಂದೇ ಬೀಳ್ದು ಪೋಯ್ತೆಂದುಸಿರ್ವರೆ ಬಳಿಕೀಶೀರ್ಷಮಂ ದೇವತಾಸಂ
ಕುಲವರ್ಮೂರ್ಧವ್ರಾತಮಂ ತಾಂ ಕೆಡಪಿದ ತಲೆ ಮೇಣಾರಯಲ್ಮತ್ತೆ ತನ್ನಾ ।
ತಲೆಯಿಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇಗಂ ನಿರಯಶರಧಿಯೊಳ್ಸಂಕಿ ಪೋಳ್ಗೆಯ್ದು ತೋರ್ದಾ
ತಲೆಯೆಂದುತ್ಕೋಪದಿಂದಂ ತಲೆಯುಸಿರದೆ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯೊಳ್ಬೀಳ್ದನಾಗಳ್ ॥ ೫೪

ತಲೆಸಾಸಿರದಿಂದಹಿಪತಿ
ಸಲೆ ತಾಳ್ದೀಜಗಮನಿವನ ತಲೆಯೊಂದೀಗ ।
ಳ್ಳಲಯುಂಗೆಯ್ದತ್ತೀತನ
ತಲೆಯೋ ತಲೆಯೆಂದು ದೇವಿ ನಸುನಗುತಿರ್ದಳ್ ॥ ೫೫

ವ॥ ಇಂತು ಭದ್ರಕಾಳಿಯುಸಿರ್ವಿನಂ ವೀರಭದ್ರಂ ದರಸ್ಮಿತನಾಗಿ,

1 ಹೋತಿಗಜ. 2 ಶಿವಾವೆನಿಪ. 3 ನಾರ್ದೊಡೇಂ.

4 ಮೋಡೆ. 5 ನಿಟ್ಟುಬಾಣಿ.

ಈತಲೆಗೆಣೆಯೆನಿಸುವ ತಲೆ
ಭೂತಳದೊಳಗಿಲ್ಲೆನುತ್ತೆ ಮುದಿಕೋತನ ತಲೆ ।
ಈತಲೆಗೆಣೆಯೆನಿಪುದೆ 1 ನು
ತ್ತಾತಲೆಯಂ ಪತ್ತಿಸಿದನವಂಗಂದಾಗಳ್ ॥ ೫೬

ವ॥ ಮತ್ತಂ,

ಅಳಿಯಂ ಗಡ ದಕ್ಷಂಗಿವ
ನಳಿಯನೆ ನಮಗೆನುತೆ ವಾಮಪದದಿಂದೆ ಕಿಮು ।
ಳ್ದುಳಿವುತ್ತಾಸಸಿಯಂ ಕಿಡು
ವುಳವಂ ಕೊಲ್ವಂತೆ ಕೊಂದನಾವೀರೇಶಂ ॥ ೫೭

ಕುಲಜರೊಳಂ ಮತ್ತಂತೆಯು
ಕುಲಜರೊಳಂ ಬೆರೆದು ತಾಂ 2 ಮಗಳ್ಮಾಯೆನಿಸುತೆ ।
ನೆಲದೊಳ್ಪೋರ್ಪಳೆನುತೆ ವಾ
ಗ್ಲಲನೆಯ ನಾಸಿಕಮನರಿದನಾವೀರೇಶಂ ॥ ೫೮

ಅದಿತಿಯ ಕುಚಾಗ್ರಮಂ ಕೂ
ಡಿದ ತುಟಿಗಳನರಿಯಲವಳ ಬಾಯ್ಪೆರೆದತ್ತಾ ।
ತ್ರಿದಿವದ ಬಾಳ್ಕೆಯುವರ ತಾ
ಯ್ಗಿದು ಚಿತ್ರವೆ ಲೋಕವರಿಯೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುವುದು ತಾಂ ॥ ೫೯

ಅನಲನ ಸತಿಯ ಬಲದ ಮೂ
ಗಿನ ಹೋಟೆಯನೆಡದ ಮೊಲೆಯ ತುದಿಯಂ ಕೊಯ್ವು ।
ತ್ತನಿಮಿಷರಂಗನೆಯರ ಕ
ಣ್ಬನಿವೊಳೆಯಿಂ ಕರ್ಚಿದಂ ಕರದ ಕರವಾಳಂ ॥ ೬೦

3 ದುಟ್ಟುಳವಳೊಡೆಯನಿಂದಂ
ಘಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ವಂತೆ ನಾಡೆ ದಕ್ಷಮುಖಶ್ರೀ ।
ಕೆಟ್ಟುದು ವೀರಂ ಮಿಗೆ ಮಾ
ಳ್ಪಟ್ಟುಳಿಯಿಂದೊಂದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳಾಗಳ್ ॥ ೬೧

ಮೆಳೆಯನಿರದಳುರ್ದ ದಾವಾ
ನಳನಾಜ್ವಾಲೆಗಳ ತೆರದೆ ದಕ್ಷನ ಪೊಳಲಂ ।

1 ಮತ್ತಾ. 2 ಮಗುಳ್ಮಾವೆನಿಸುತೆ; 3 ದುಟ್ಟವೆಣ್ಗೊಡೆಯನಿಂದಂ.

[1] ದಳದುಳಗೆಯ್ದುದದಂತಾ
ಗಳೆ ವೀರೇಶ್ವರನ ಸೇನೆ ಕಡುಮುಳಿಸಿಂದಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್,

ಅನ್ನದ ರಾಶಿಯುಂ ಘೃತದ ಕಟ್ಟೆಯನಾವಿಷದೊಟ್ಟಿಲಂ ಕರಂ
ಚೆನ್ನೆನಿಸಿರ್ಪಪೂಪನಿಚಯಂಗಳ ಬೆಟ್ಟುಮನಣ್ಣೆವಾಲ್ಗಳಾ ।
ಸನ್ನಮದಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಕೊಳನಂ ಮೊಸರ್ವೆಂಚೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವಂ
ತಿನ್ನದೆ ಪೋದರೆಂದಳುತೆ ಚುನ್ನಮನಾಡಿದುದೊಂದು ಪೆರ್ವರುಳ್ ॥ ೬೩

ದುಟ್ಟನೆನಿಪ್ಪ ದಕ್ಷನ ಸುವರ್ಣಮಣಿವ್ರಜದಿಂದೆ ರಂಜಿಪಾ
ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪೊದಳ್ದವನ ಯಜ್ಞನಿಪಾಸಮನೆಲ್ಲವಂ ವಲಂ ।
ಸುಟ್ಟು ಮರುಳ್ಗಣಂ ಬಳಿಕೆ ನಮ್ಮೊಡೆಯಂಗಭವಂಗಿದೀಗಳೇ
ಪಟ್ಟಣವಾದುದೆಂದುಸಿರುತಿರ್ದುದದಾಗಳದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ॥ ೬೪

ಮುನಿದೊಂದು ಮರುಳ್ಜನ್ನದ
ಮುನಿಗಳ ಗಡ್ಡಂಗಳಂ ಜಟಾಳಿಯನುರೆ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ತರೆದುಟ್ಟುದನೆಳೆಯು
ಲ್ಜನಮುನಿಗಳ ತೆರದಿನವರ್ಗಳೊಪ್ಪಿದರಾಗಳ್ ॥ ೬೫

ಯೂಪಸ್ತಂಭಂಗಳ್ಗಾ
ತಾಪಸರಂ ಕಟ್ಟಿ ಯಾಗಕಾತಂ ತಂದಿ ॥
ರ್ದೀಪಶುಗಳನೀಕ್ಷಿಸೆನು
ತ್ತಾಪದದೊಳ್ನಗಿಸುತಿರ್ದುವಲ್ಲಿ ಮರುಳ್ಗಳ್ ॥ ೬೬

ಜನ್ನಕೆ ತಂದು ಕಟ್ಟಿದ ತುರಂಗಮನಂ [2] ದಡದೊಂದು ಭೂತಮಂ
ತಾಂ ನಗುತೊಂದು ಭೂತಮದು ನೀಂ ಬಳಿಕಾರೆನೆ ನಾಂ ಧನಾಧಿಪಂ ।
ನಿನ್ನ ಬರಂ ವಿಚಿತ್ರಮೆನೆ ನನ್ನ ಸಖಂಗೆಸಗಿರ್ದ ವಾಸವಂ
ನಾಂ ನೆರೆ ನೋಡಬಂದೆನೆನುತುಂ ನಗಿಸುತ್ತೆಸೆದಿರ್ದುದೆಲ್ಲರಂ ॥ ೬೭

ಆಹವದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಪತಿಗಳಾಭರಣಂಗಳನಾಯುಧಂಗಳಂ
ವಾಹನವೃಂದಮಂ ಸೆಳೆದು ಭೂತಗಣಂ ಮಿಗೆ ತೊಟ್ಟು ಹಸ್ತದೊಳ್ ।

1 ದಳದುಳಂಗೆಯ್ದುದಂತಾ. 2 ದಡರೊಂದು ಭೂತಮುಂ.

ಸಾಹಸದಿಂದೆ ತಾಳ್ದಿದರ್ದು ನಾವು ದಿಶಾಧಿಪರಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸೆಂ
ದಾಹರಪುತ್ರನಂ ನಗಿಸುತೊಪ್ಪಿದುವಾಗಳತೀವ ಹಾಸ್ಯದಿಂ ॥ ೭೮

ಮುಳಿಸಿಂದಂ ಭೂತವೃಂದಂ ಕೊಳುಗುಳದೆಡೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿದಸ್ವಪ್ನರಂ ದ
ಳ್ದಳಿಯಂ ಕಯ್ಯಾಕ್ಕಗ್ಗೆ ಮತ್ತಾಜಠರಗಳಕೆ ತಂದಂತವಂ ಮೇಳಿಸುತ್ತಂ ।
ದಳಲಿಂ ತತ್ಕೇಶದಿಂದಂ ಬಿಗಿಬಿಗಿದುರದಾರ್ದುಂ ಪೆಡಂಗೈಸಿ ಸಿಂತಾ
ಗಳೆ ಕಟ್ಟುತ್ತುಂ ಬಳಿಕ್ಕಂತವರ್ಗಳನೆಳತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರ್ದುದೇಗಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಆಗಳ್ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಂ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಸಲುಗೆವಡೆದಾಗಳಾಗಿರ್ದು ದರಿಂದಾಪಿತಾಮಹನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು,

ಹರಿಯುಂ ದೇವೇಂದ್ರಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶನಿಚಯಮುಂ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ತಾವಾ
ದರದಿಂದಂ ನಮ್ರರಾಗುತ್ತವೆ ಕರಯುಗಮಂ ಮಂಡೆಯೊಳ್ ಸಾರ್ಚಿ ದೇವಾ ।
ದುರುಳಂಗಜ್ಞಂಗೆ ನೀಡುಂ 1 ಕೆಲಚೆನಿಸಿದ ಮಾದ್ರೋಹಮಂ ನೋಡದೆಮ್ಮಂ
ಕರುಣಂ ಕಯ್ಮಿಕ್ಕು ನೀನೇ ಸಲಪುವುದೆನುತುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದುರಾಗಳ್ ॥ ೮೦

ವ॥ ಇಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿ,

ಸುಳಿ ಜಯ ವಾಮದೇವ ಜಯ ಶಾಶ್ವತಮೂರ್ತಿ ಸುಧಾಂಶುಮೌಳಿ ನಿ
ರ್ಮಳ ಜಯ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ಜಯ ಮನ್ಮಥಕಾಲಮದಪ್ರಹಾರಿ ಮಾ ।
ಬಳ ಜಯ ಮೃತ್ಯುನಾಶ ಜಯ ಜನ್ಮವಿದೂರ ನಿರಾಮಯಾಂಗ ನಿ
ಷ್ಕಳ ಜಯ ವೀರಭದ್ರ ಜಯಯೆಂದೆನುತಿರ್ದುದು ದೇವಸಂಕುಳಂ ॥ ೮೧

ಗುರು ಜಯ ಭಾಳನೇತ್ರ ಜಯ ಸಿಂಧುರಚರ್ಮ 2 ವೃತಾಂಗ ಸಂಹೃತಾ
ಸುರ ಜಯ ಕಾಲಕಂಠ ಜಯ ಸರ್ವಗಣಾಧಿಪ ಭೂತನಾಥ ಶಂ ।
ಕರ ಜಯ ನೀಲವರ್ಣ ಜಯ ಭೋಗಿವಿಭೂಷಣ ಭದ್ರಕಾಳಿಯಾ
ವರ ಜಯ ವೀರಭದ್ರ ಜಯಯೆಂದೆನುತಿರ್ದುದಮರ್ತ್ಯಸಂಚಯಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಈರೀತಿಯಿಂ ನುತಿಸಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುತಿರ್ದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಮುದದಿಂದಂ ವಾಸುದೇವಾಶ್ರಮವೆನಿಸಿ ಕರಂ ರಂಜಿಪೀಶೌತ್ಕಟಗ್ರಾ
ಮದ ಪೆಂಪಂ ನೋಳ್ಪೆವೆಂದಾಕಳಶಜಜಮದಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳ್ಕಾಶ್ಯಪಂ ಸ ।
ತ್ಪದಿನೊಪ್ಪಿರ್ಪೀದಧೀಚಿಪ್ರಮುಖರೊಡನೆ ಪೋಪಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ನುಂ
ಗಿದ ಕಿಚ್ಚಂ ಮುಳ್ಗಿಸುತ್ತುಂ ಹರಣಮನೆಮಗಂದಿತ್ತರಾರ್ ವೀರಭದ್ರಾ ॥ ೮೩

1 ಕೆಲಜನಿಸಿದ. 2 ವೃತಾಂ ಸಂಹೃತಾಧರ.

ಮತ್ತಂ ನಾವೆಲ್ಲರುಂ ತ್ವತ್ಕರುಣದ ಬಲದಿಂ ಪೋಗುತಂದಿರ್ಪಿನಂ ಬಂ
ದತ್ತಂದುಗ್ರಾಹಿ ನುಂಗಿತ್ತದು ಬಳಿಕಿರದೆಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಕೋಪದಿಂ ಸೀ ।
ಳುತ್ತಂದಾಸರ್ಪನಂ ಪ್ರಾಣಮನೆಮಗಿತಿಕಾರುಣ್ಯದೌನ್ನತ್ಯದಿಂದೊ
ಲ್ದಿತ್ತಾತಂ ನೀನೆಯಲ್ಲಾನತಜನಕರುಣಾಂಭೋಧಿಯೇ ವೀರಭದ್ರಾ ॥ ೭೪

ಅಂದಾದಂ ಪಂಚಮೇಢ್ರಾಸುರನೆನಿಪವನೊರ್ವಂ ಬಳಿಕ್ಕೆಮ್ಮನೆಲ್ಲಂ
ಕೊಂದುಂ ನುಂಗಿರ್ಪನಂ ಮತ್ತವ 1 ನುದರವನಂತೆಯ್ದೆ ಸೀಳ್ದಂ ಬಳಿಕ್ಕಾ ।
ನಂದಂಬೆತ್ತಾಗಳೇ ದಲ್ ಹರಣಮನೊಲವಿಂ ಭಸ್ಮದಿಂದಿತ್ತು ತೋರ್ದಾ
ಮಂದಾರಂ ನೀನೆಯಲ್ಲಾ ತ್ರಿಭುವನನತಪಾದಾಬ್ಜನೇ ವೀರಭದ್ರಾ ॥ ೭೫

ಧರೆಯೊಳ್ನಿಮ್ಮ ಪದಾಬ್ಜದರ್ಶನಮದಂತೆಲ್ಲಾಗಡುಂ ನಾಡೆ ಸಾ
ಸಿರತಪ್ಪಂ ಸಲೆ ಸೈರಿಸಿರ್ಪುದೆನುತುಂ ವೇದಪ್ರತಾನಂ ಕರಂ ।
ಮೊರೆವುತ್ತಿರ್ಪುದಜಸ್ರಮಂತದಕಬದ್ಧಂ ಬರ್ಕುವೇ ನಿಮ್ಮಯಾ
ಕರುಣಂ ತಾಂ ಹರಣಂ ಬಳಿಕ್ಕಮಗೆನುತ್ತುಂ ಪೇಳ್ದರಂದೊಲ್ಪಿನಿಂ ॥ ೭೬

ನೆರೆ ನಿಮ್ಮಯ ದರುಶನದಿಂ
ಪರಿವುದು ಭವಬಂಧನಂ ಬಳಿಕ್ಕೀಬಂಧನ ।
ಮುರೆ ಪರಿಯದಿರಲ್ಕೀಗ
ಳ್ಕೊರತೆಯದಾರ್ಗಪ್ಪುದಭವ ಚಿತ್ತವಿಸೆಂದರ್ ॥ ೭೭

ಜನಕಂ ನೀಂ ಸುರತತಿಗೆಂ
ದನುನಯದಿಂ ವೇದವಿತತಿಯೊದರುತ್ತಿರ್ಕುಂ ।
ತನಯರಪರಾಧಮಂ ಪಿತ
ನೆನಿಪಂ ತಾಂ ಕಾಯದಿರ್ಪನೇ ಕಾಮಹರಾ ॥ ೭೮

ವ॥ ಇಂತತಿದೈನ್ಯೋಕ್ತಿಯನುಸಿರ್ವ ದೇವರ್ಕಳ ಬಿನ್ನಪಂಗೇಳ್ದು ಕಾರುಣ್ಯ ಸಿಂಧುವೆನಿಪ್ಪಾವೀರಭದ್ರಂ ದರಹಸಿತಾನನನಾಗುತ್ತವರೊಳುಸಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಜಡರೂಪಮಾದ ಕರ್ಮ
ಕ್ಕೊಡೆತನವಂ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದರಿನುರುಫಲಮಂ ।
2 ಪಡೆವೆನಿರದೆಂಬವಂ ನೀ
ರ್ಗಡದದರೊಳ್ ಬೆಣ್ಣೆಗೊಳ್ವ ಮರುಳಂತಕ್ಕುಂ ॥ ೭೯

1 ನುದರವಂತೆಯ್ದೆ. 2 ಪಡೆನೆಂದೆಬವಂನೀ.

ಅಪರಾಧವನೆಸಗಿದವಂ
ಗಪರಾಧಂ ತಾನೆ ಬಂದು ಬಂಧಿಪುದೇ ಮೇ ।
ಣಪರಾಧಕ್ಕಾಜ್ಞೆಯನೀ
1 ವಪರಿಚಿತಂ ಬೇರದೊರ್ವನುಂಟಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೮೦

ಬಿಲ್ಲಾಳಿಲ್ಲದೆ ಬಾಣಮೆಯ್ದು ಗುರಿಯುಂ ತಾಂ ತಾಂಗುತೊಪ್ಪಿರ್ದೊಡಂ
ಬಲ್ಲಾಳಪ್ಪುರುಚಕ್ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕರಂ ಚಕ್ರಂ ಘಟಾನೀಕಮುಂ ।
ಎಲ್ಲಾಗಳ್ಸವೆಪುತ್ತಮಿರ್ದೊಡೆ ಮಲಂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕರ್ತೃತ್ವಮಂ
ಬಲ್ಲರ್ಪೇಳ್ವರೆನುತ್ತೆ ನೀಳ್ದುಸಿರ್ದನಾವೀರೇಶನಂದಳ್ಕರಿಂ ॥ ೮೧

ಹರವಿರಹಿತಸತ್ಕರ್ಮಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ದುಷ್ಕರ್ಮಮಕ್ಕುಮಥವಾಸಕ್ತಿಯಿ ।
ನಿರದೆಸಗಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮಂ
ಪಿರಿದುಂ ಸತ್ಕರ್ಮವೆನಿಪುದಿದು ವೇದಮತಂ ॥ ೮೨

ಖಂಡಿಸಿ ತಂದೆಯಂಘ್ರಿಗಳನೆಯ್ದೆ ಮಹೇಶನ ಪಾದಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಖಂಡಶಶಾಂಕಮೌಳಿಯ ಕೃಪಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿರ್ದನಾಕ್ಷಣಂ ।
ಚಂಡನೆನಿಪ್ಪವಂ ಬಳಿಕಮೀಶ್ವರವೈರದೊಳಿಂದು ನೀವು ಕೈ
ಕೊಂಡ ಸುಕರ್ಮಮಿಂತಿದುವೆ ದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮಮದಾಯ್ತು ನಿಶ್ಚಯಂ ॥ ೮೩

ಮದನಾರಾತಿಪದಾಬ್ಜಭಕ್ತಿರಹಿತಂ ತಾನುಜ್ಜುಗಂಗೆಯ್ದ ಯಾ
ಗದ ಪೆರ್ಚುಂ ಜಪದೇಳ್ಗೆಯುಂ ಬಳಿಕೆ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಮುಂ ದಾನದೊಂ ।
ದೊದವುಂ ಮಾತಪಮುಂ ಸಮಸ್ತವಿಧಿಯುಂ ಮೇಣ್ಬೂದಿಯೊಳ್ಬೇಳ್ದ ಹೋ
ಮದವೋಲ್ಕೆಟ್ಟುರೆ ಪೋಪುವೆಂದುಸಿರ್ದ ವೇದೋಕ್ತಾರ್ಥವೇಂ ಮಿಥ್ಯವೇ ॥ ೮೪

ವ॥ ಆವನಾನೊರ್ವನೊಡರ್ಚಿದ ಸತ್ಕರ್ಮಕ್ಕಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕಂ ಫಲಂಗಳನೀವ ಕರ್ಮಾಧೀನನಲ್ಲದ ಸ್ವತಂತ್ರಪ್ರಭುವಾದ ಸರ್ವಗತನಾಗಿರ್ದ ಪರಮೇಶ್ವರನನರಿಯದೆ ಕರ್ಮಮನನುಸರಿಸಿ ಕೆಟ್ಟಿರಿಮೆಂದು ವೀರಭದ್ರಂ ನಿರವಿಸಲೊಡನರಿವೆಡೆಗೊಂಡಾದೇವತೆಗಳ್ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುತಿರ್ದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಸುರಮಣಿಗೆತ್ತು ಬಲ್ಗಿಡಿಯನಳ್ತಿಯಿನಾಗಳೆ 2 ಸೋಗಿಲಲ್ಲಿ ತಂ
ದಿರಿಸಿ ಕಡಂಗಿ ತೋರ್ಪ ಮರುಳಂದವೆ ನೇವಳಗೆತ್ತು ಸರ್ಪನಂ ।

---

1 ವಪರಿ—ಬೇರದೊರ್ವ. 2 ಸೋಂಕಿಲಲ್ಲಿ.

ಧರಿಸುವೆನೆಂದು ಪೋಣ್ಪಿಡಿದ ಗಾವಿಲನಂತೆವೊಲೆಯ್ದು ಕೆಟ್ಟೆ ವೀ
ದುರುಳನ ಕೂರಕಮ್ಮವನೆ ದೈವವೆನುತ್ತೆ ಕರಂ ಮಖಾಂತಕಾ ॥ ೮೫

ಶಾಲ್ಮಲಿಯುಂ ಸುರದ್ರುಮವೆನುತ್ತಲಗರ್ದಮನೋಜಿದಪ್ಪಿ ಪೇಣ್
ಸಾಲ್ಮೊಗನೆಂದು ಕಾಳ್ಪುರವನಂಬುಧಿಯೆಂದರಿವಜ್ಞರಂದದಿಂ ।
ನಾಲ್ಮೊಗಗಂದನಾದ ಖಳದಕ್ಷನ ಪೇಳದೆ ಕೆಟ್ಟೆವೀಗಳೀ
ಕಲ್ಮಷಕರ್ಮವಂ ಬಳಿಕೆ ಬರ್ಮವೆನುತ್ತವೆಯಧ್ವರಾಂತಕಾ ॥ ೮೬

ವ॥ ಇಂತು ನಿರೀಶ್ವರಮತಮಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ವೀರಭದ್ರನ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಣಂಗೆಯ್ದುಪೇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ ಬಂಧನಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿರ್ಪಿನಮಾಗಳಿದೇ ಸಮಯವೆಂದು ದಕ್ಷನೇಳ್ತಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕುರಿಮೊಗವಂ ವಿಮೋಚನವಂಮಾಡಲ್ವೇಳ್ಕೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುಡದಕ್ಕಾ ವೀರಭದ್ರನಿಂತೆಂದಂ

ಪರಮೇಶದ್ರೋಹಿಗೆ ಸಾ
ಗರವಸನೆಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಬಳಿಕ್ಕಾರಯ್ಯಲ್ ।
ನಿರುಹರಣಮಿಲ್ಲ ಕುರಿಮೊಗ
ಮಿರವೇಳ್ಕೆಂದೆನುತೆ ನುಡಿದನಾವೀರೇಶಂ ॥ ೮೭

ಹರನಿಂದಕರೆಲ್ಲಂ ಮಿಗೆ
ನರದೇಹಂದೊಟ್ಟು ತೋರ್ಪ ಕುರಿಗಳೆನುತ್ತೀ ।
ಧರೆಯರಿಯಲ್ವೇಳ್ಕೆಂದಂ
ದಿರವೇಳ್ಕುಂ ಕುರಿಮೊಗಂ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ದಕ್ಷಾ ॥ ೮೮

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ದಕ್ಷಸಹಿತಂ ಸಮಸ್ತದೇವಸಮೂಹಮನೊಡಗೊಂಡು, ಅನಂತಪ್ರಮಥಗಣರುದ್ರಗಣಾಡಂಬರದಿಂದನೇಕಹರ್ಷಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ತೇಂಕಾಡುತ್ತೆ, ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರಂ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕಭಿಮುಖನಾಗೇಳ್ತರ್ಪಾಗಳ್ಗಲ್ಲವರೆಯ ದನಿಗಳಬ್ಬರಂ, ಬಿರುದಿನ ಕಹಳಾರವಂ, ವೀರಾವಳಿಯನೋದುವ ಪಾಠಕರ ನಿನಾದಂ, ಕೊಂಡಾಡುವ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳ ನಿರ್ಘೋಷಂಗಳೆಣ್ದೆಸೆಯಂ ತೀವಲ್ಕಾಪುರೋಪಕಂಠಮಂ ಸಾರ್ಪಿನಮಾಗಳ್,

ಪುರಹರನನುಮತದಿಂ ತ
ತ್ಪುರವಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಗುಹಗಣಾಧೀಶ್ವರರತಿ ।
ಹರುಷದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಡರ್ಮುಖ
ಹರನಂ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಣಸಹಿತಮವರ್ ॥ ೮೯

ವ॥ ಇಂತಿದಿರ್ವಂದ ಗಣಾಧಿಪತಿಯಂ ಮಹಾಸೇನನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರಂ ಪಟ್ಟಣಂಬೊಕ್ಕೃತಪರ್ಾಗಳ್,

ಕರುಮಾಡದಗ್ರದೊಳ್ಸಂ
ದರಿಯೊರ್ವಳ್ ಲಾಜೆನಿವಹಮಂ ಸೂಸುತ್ತುಂ ।
ಕರಮೆಸೆದಳಲರ ಸರಿಯಂ
ಸುರಿವುತ್ತೆಸೆದಿರ್ಪ ಗಗನಚರಿಯೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೯೦

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಸೌಧಾಗ್ರದೊಳ್,

ಅನುನಯದಿಂ ಘುಸೃಣಾಂಬುವ
ನೆನಸುಂ ಸೂಸುತ್ತೆ ಕಣ್ಗೆವಂದಳದೊರ್ವಳ್ ।
ಅನುರಾಗದ ಮಳೆಗರೆವೀ
ಘನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ ಎಂಬವೋಲ್ಸೊಗಸನೀವುತ್ತುಂ ॥ ೯೧

ಕೈರವನೇತ್ರೆ ಚಂಪಕಸುನಾಸಿಕೆ ವಾರಿಜವಕ್ತ್ರೆ ನಾಡೆ ಕಾ
ಶ್ಮೀರಸುಗಂಧಿ ಕುಂದದರಹಾಸೆಯೆನಿಪ್ಪ ಲತಾಂಗಿಯುದ್ಗಮಾ ।
ಕಾರದಿ ನಿಂತು ರಂಜಿಸುತೆ ಚಿತ್ರಮೆನಲ್ಧರೆ ನೋಡೆ ಮತ್ತಮಾ
ವೀರನನೀಕ್ಷಿಪಲ್ಲಿ ಮರವಟ್ಟೆಸೆದಿರ್ದಳೆಯೊರ್ವಳೊಪ್ಪದಿಂ ॥ ೯೨

ಪಸದನಗೆಯ್ದು ತೋರ್ಪಬಲೆಯಿರ್ಪಿನೆಗಂ ಮುಖವೈರಿ ಬಂದನೆಂ
ದುಸುರಲದೊರ್ವ ಕಾಂತೆ ನಿಜಹಸ್ತದೊಳಾಂತ ತೊಳಪ್ಪ ಮುತ್ತಿನೆ ।
ಕ್ಕಸರದಿನೆಯ್ದೆ ಬಂದು ಸಲೆ ನೋಡಿದಳಾಪಳುಕಿಂದೆ ರಂಜಿಪೆ
ಕ್ಕಸರವನಾಂತು ರಾಜಿಸುವ ಯೊಗಿನಿವೋಲ್ ಬಳಿಕಾಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥ ೯೩

ವ॥ ಮತ್ತಮದೊರ್ವಳ್ವೀರಭದ್ರನಂ ನೋಳ್ಪಲ್ಲಿ,

ಭಾಸುರಮಾಗಿ ಲೇಪಿಸಿದ ಚಂದನಮೆಯ್ದೆ ವಿಭೂತಿ ಕಂಠದೊ
ಳ್ಪೂಸಿ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಪ ಪೊಸಗತ್ತುರಿಯೇ ಬಿಸಮಾಲಲಾಟದೊಳ್ ।
ಲೇಸೆನಿಸಿರ್ಪ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟೆ ಧನಂಜಯನೇತ್ರಮಾಗೆ ಮ
ತ್ತಾಸತಿಯಂದು ಮೂರನೆಯ ಸಂಪದವಾಂತವೊಲಂಗೆಳೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೯೪

ವ॥ ಅಗಳ್,

ಧೀರನ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಸಂ
ಹಾರನ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪಾ ।

ವೀರನ ಪದಸಂಪದವಂ
ತೋರೆಂದೋರಂತೆಯೊರ್ವಳಂ ಬೆಸಗೊಂಡಳ್ ॥ ೯೫

ತಲೆಯೊಳ್ತಾಳ್ದೊಪ್ಪುವ ನಿ
ರ್ಮಳಲಿಂಗದಿನುಟ್ಟು ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸುತ್ತೊಪ್ಪುವ ।
ಪುಲಿದೊವಲೊಂದಿರ್ಪಾತಂ
ಕಲಿದಲವಂ ವೀರಭದ್ರನೀಕ್ಷಿಪುದೆಂದಳ್ ॥ ೯೬

ಪ್ಪುಡನಿಂದಂ ಪಂಚವೇಢ್ರಾಸುರನೆನಿಪ ಖಳಂ ಮಾವರಾಹಂಗೆ 1 ತೋರ್ಪೀ
ರಡಿಸಾಸಂದಾಳ್ದು ಮೂದೇವರಿನಳಿಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಪೆತ್ತು ಲೋಕ ।
ಕ್ಕೊಡೆಯಂ ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದುಳಿದಮರರನೆಲ್ಲಂ ವಲಂ ನುಂಗಿರಲ್ದ
ಲ್ಮಡಿಪುತ್ತಂತಾತನಂ ದೇವತೆಗಳನುಳುಪಿರ್ದಾತನೀತಂ ಮೃಗಾಕ್ಷೀ ॥ ೯೭

ಹಿಂದೆ ಹಿರಣ್ಯಕಾಕ್ಷನೆನಿಸಿರ್ಪವನಂ ಪೊಣರ್ದಿಕ್ಕಿ ರಕ್ತಮಂ
ಕುಂದದೆ ಪೀರ್ದು ಮೂಜಗಮನಳ್ಗಿಸುತಿರ್ಪ ನೃಸಿಂಹನಂ ವಲಂ ।
ಕೊಂದು ಜಗತ್ತ್ರಯಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಂ ಶರಭಾಕೃತಿಯಿಂದೊಡರ್ಚುತಾ
ನಂದದೊಳಿರ್ದವಂ ಬಳಿಕಮೀತನೆನುತ್ತವೆ ತೋರ್ದಳಾತನಂ ॥ ೯೮

ಆಯುವದಲ್ಪಮಾಗೆ ಮರೆವೊಕ್ಕ ಸುಧರ್ಮನನಾಪರಾಶರಂ
ಶ್ರೀಯುತರುದ್ರದಿಂದಮಭಿಷೇಕಮನಾಗಲೊಡರ್ಚುವನ್ನಮ ।
ನ್ಯಾಯದೊಳಾತನಂ ಪಿಡಿದ ಮೃತ್ಯುವನಂದುರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ದೀ
ರ್ಘಾಯುವನಿತ್ತ ದೇವನುರೆ ತೋರ್ದಪನೀಕ್ಷಿಸು ಭೃಂಗಕುಂತಳೇ ॥ ೯೯

ಒಂದುದಿನಂ ಪ್ರದೋಷದೊಳುಮಾಪನನಾಶುಗಸೂನು ಪೂಜೆಗೆ
ಯ್ವಂದುರುಪೀಠಮಳ್ಗೆ ನಿಜಶೀರ್ಷಮನಳ್ಗಿಪೆನೆಂದು ಪೂಣ್ವಿನಂ ।
ತಂದದನಿತ್ತು ವಾಯುಜನನೋವುತೆಯಾತನ ನೇಮಮಂ ಮಹಾ
ನಂದವೆ ತೀರ್ಚಿದಪ್ರತಿಮನೀತನೊರಲ್ಬುರೆ ನೋಡು ಭಾಮಿನೀ ॥ ೧೦೦

ವರಜಮದಗ್ನಿಕಶ್ಯಪರಗಸ್ತ್ಯಮುನೀಶ್ವರನಾದಿಯಾದವ
ರ್ಗಿರದೆ ಸುರೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಸುರಸಂತತಿಗಂ ಬಗೆದಂದು ಮೂರುಸೂ ।
ಳ್ಪಿರಿದೆನಿಪಾಯುವಂ ಭಸಿತವಂ ತಳೆದಿತ್ತ ದಯಾಳುವೀರನಂ
ಸರಸಿಜನೇತ್ರೆ ನೋಡೆನುತೆ ತೋರಿಸುತಿರ್ದಳತಿಪ್ರಮೋದದಿಂ ॥ ೧೦೧

1 ತೋರ್ಪೇರಡಿ.

ಸುಳಿವಿದೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದ
ಪೊಳೆಪಿದೆ ಪರಮಾರ್ಥದಖಿಳಮುನಿಗಳ ಮನದೊಳ್ ।
ತೊಳಗುವ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ
ಬೆಳಗಿದೆ ನೋಡೆಂದು ತೋರ್ದರ್ಳಾಕೆಗೆ ಮುದದಿಂ ॥ ೧೦೨

ಮುತ್ತಿದೆ ಮುಕ್ತಿವಧೂಟಿಯು
ನೆತ್ತಿಯು ಮನದೀಪ್ಸಿತವನೊರಲ್ದೀವ ಮರದ ।
ಬಿತ್ತಿದೆ ತನುವಿಡಿದೊಪ್ಪುವ
ಚಿತ್ತಿದೆ ನೀನೀಕ್ಷಿಸೆಂದ ಪೊಗಳುತ್ತುಸಿರ್ದರ್ಳ್ ॥ ೧೦೩

ತನ್ನೆಂಟಕ್ಕರಮಂತುರ
ಮಂ 1 ನಾಲ್ಕೇಳಮದನೊರ್ವೆ ಜಪಿಸಲ್ಕವರ್ಗಂ ।
ದುನ್ನತಪದಮಂ ಕುಡುಪವ
ನಂ ನೀಂ ನೋಡೆಂದು ತೋರುತಿರ್ದರ್ಳ್ಮುದದಿಂ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಇಂತು ಪೇಳ್ವುದುಂ,

ಕಂಡೆನಿಂದುಕಲಾವತಂಸನನಪ್ರಮೇಯನನೀಶನಂ
ಕಂಡೆನಾನತದುಷ್ಕೃತಾಂಬುಧಿವಾಡಬಾನಳನಂ ಕರಂ ।
ಕಂಡೆನಗ್ನಿಸುಧಾಂಶುವಾರಿಜಮಿತ್ರಲೋಚನನಂ ವಲಂ
ಕಂಡೆನೀವರವೀರಭದ್ರನನೀಗಳಾಂ ಮೃಗಲೋಚನೇ ॥ ೧೦೫

ಕಂಡೆಂ ಕರುಣಾಕರನಂ
ಕಂಡೆಂ ಭಾಳೇಕ್ಷನಂ ಮಖಾರಾತಿಯನಾಂ ।
ಕಂಡೆಂ ವೀರೇಶ್ವರನಂ
ಕಂಡೀಗಳ್ಧನ್ಯಳಾದೆನೆಂದವಳುಸಿರ್ದರ್ಳ್ ॥ ೧೦೬

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ದಕ್ಷನಂ ನೋಡಿ,

ಅಜಪುತ್ರನೆಂಬರೀತನ
ನಜಪುತ್ರನೆನಿಪ್ಪ ನಾಮಮೀಗಳಿವಂಗುರೆ ।
ನಿಜಮಾದತ್ತೆಂದೊರ್ವಂ
ಬುಜಲೋಚನೆಯವನ ಮೊಗಮನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದರ್ಳ್ ॥ ೧೦೭

1 ನಾಲ್ಕೇಳ..ನೊರ್ಮೆ

ಐವೊಗನೊಳ್ಮೊಗದಿನೊಗೆದು
ದೀವೊಗವೋ ಬಳಿಕದೊಂದು ವೊಗವೋ ಪೇಳೆಂ ।
ದಾವೇಷಾಸ್ಯನ ವೊಗವಮಂ
ಕಾಮಿನಿಯೊರ್ವಳೊಳುಸಿರ್ದು ಪಳಿವುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೦೮

ಇಂತು ನಿರೀಕ್ಷಿಪ ಸತಿಯು
ರ್ಗಂತು ಸೊಗಂಗರೆವುತ್ತಖಿಳಗಣಸಹಿತಾಗ ।
ಳ್ಕಂತುಮದಾರಾತಿಯು ಸೊಗ
ಸಾಂತರಮನೆಗಾಗಿ ಬಂದನಾವೀರೇಶಂ ॥ ೧೦೯

ವ॥ ಅಗಳಲ್ಲಿ ವೃಷಭನಿಂ ಪ್ರಾಗಣಕ್ಕವತರಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಣಿಯಪ್ಪ ಭದ್ರಕಾಳಿಯ ಸಹಿತಂ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರ ವಿಲಾಸಿನಿಯರಪ್ಪನಂತರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರ್ನೀರಾಜಿಪ ನವರತ್ನದಾರತಿಗಳನಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಖಿಳಮಹಾಮುನೀಶ್ವರರಾಶೀರ್ವಾದಂಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಂ ಭವನರಮನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಹದಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ವೀರೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದ ಚತುರ್ದಶಭುವನಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸರ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ದಂಡಧರಗರ್ವಪರ್ವತವಜ್ರದಂಡಂಗೆ ಪುರತ್ರಯಕುಮುದಮಾರ್ತಾಂಡಂಗೆ ಜಲಂಧರವನದಾವಾನಳಂಗೆ ಕಾಮಾಂಧಕಾರಭಾಸ್ಕರಂಗೆ ಅಂಧಕಾಂಭೋನಿಧಿಕುಂಭಸಂಭವಂಗೆ ಕರಿದನುಜಮತ್ತೇಭಪಂಚಾನನಂಗೆ ಸಾಮಗಾನಪ್ರಿಯಂಗೆ ಸೋಮಾರ್ಧಜೂಟಂಗೆ ಸುಕೃತಸ್ವರೂಪಂಗೆ ಪಿನಾಕಚಾಪಂಗೆ ವಿಶ್ವಂಭರಾವರೂಥಂಗೆ ವಿಶ್ವನಾಥಂಗೆ ಚಿನ್ನರನ್ನದ ಪೂಗಳಿಂ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಂ ವಿರಚಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗುತ್ತವನತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ತಾಂ ತಂದ ದೇವರ್ಕಳಾಯುಧಾಕಲ್ಪವಾಹನಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸುತ್ತುಮವರ್ಗಳ್ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದಪರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ದರಹಸಿತಾನನನಾಗಿ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಬರವೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ,

ನುಳ್ಗಿದ ಪಲ್ಗಳಿಂದೊಡೆದ ಮಂಡೆಗಳಿಂ ಮುರಿದಿರ್ದ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ
ನೆಳ್ಗಿದ ಬಾಯ್ಗಳಿಂ ತರೆದ ಮೀಸೆಗಳಿಂ ಪೊರಪೊಣ್ಮಿದೆಲ್ಗಳಿಂ ।
ದಳ್ಗಿದ ಕಣ್ಗಳಿಂ ಕೊರೆದ ತೋಳ್ಗಳಿನಂಗದೊ[1] ಳೆಯ್ದೆ ತೋರ್ಪ ಬಾಸುಳ್ಗಳಿನೆಯ್ದೆ ಬಂದೆರಗಿ ಕೀರ್ತಿಸುತಿರ್ದುದು ದೇವಸಂಕುಳಂ ॥ ೧೧೦

ಶ್ರೀಗೌರೀಪ್ರಿಯ ಶಾಶ್ವತಾಂಗ ವಿಲಸಚ್ಚಂದ್ರಾರ್ಧಚೂಡಾಮಣೀ
ವಾಗೀಶಾರ್ಚಿತ ವಿಷ್ಣುವಂದಿತಪದ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಮಾಲಾಧರಾ ।
ನಾಗಾಲಂಕೃತ ಸರ್ವದೇವನಮಿತಶ್ರೀಪಾದಪಂಕೋದ್ಭವಾ
ರಾಗದ್ವೇಷವಿದೂರ ರಕ್ಷಿಸೆನುತಂದಾರ್ದತ್ತು ದೇವವ್ರಜಂ ॥ ೧೧೧

---

1 ಳಯ್ದೆ..ಬಾ.

ಮುಂದರಿಯದೆ ಮೂರ್ಖತೆಯಿಂ
ನೊಂದವರಂ ದುಃಖವಹ್ನಿಯಿಂದೆಲ್ಲಾಗಳ್ ।
ಬೆಂದವರಂ ರಕ್ಷಿಸು ಕೃಪೆ
ಯಿಂದಂ ಜಗದೇಕಬಂಧು ಗಂಗಾಜೂಟಾ ॥ ೧೧೨

ಪಶುಗಳ್ ನಾವೆಲ್ಲಂ ಸಲೆ
ಪಶುಪತಿ ನೀಂ ಲೋಕಜನಕನೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪೈ ।
ಶಿಶುಗಳ್ ನಾವದರಿಂ ರ
ಕ್ಷಿಸೆನುತೆ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ದುದಾವಿಬುಧಕುಲಂ ॥ ೧೧೩

1 ದೋಷವಿರಹಿತರನುರೆ ಕೀ
ನಾಶಂ 2 ರಕ್ಷಿಪನದೊಂದು ಪೆರ್ಮೆಯೆನಿಪುದೇಂ ।
ದೋಷಿಗಳಂ 3 ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದು
ಸಾಸಿಗರ ಸುಶೀಲಮದುವೆ ವೃಷಭಪತಾಕಾ ॥ ೧೧೪

ವ॥ ಇಂತು ದೇವತೆಗಳ್ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ಪನವಾಗಳ್ ದಕ್ಷನೇಳ್ತಂದು ದಂಡಪ್ರಣತನಾಗಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಏವೊಳ್ತಂ ನೀನಾಡಿಪ
ಪಾಪೆಗಳಾವೆಲ್ಲರುಂ ಸ್ವತಂತ್ರತೆ ನಮಗುಂ ।
ಟೇ ಪರಿಕಿಸಮುರಗುರುವೇ
ತಾಪತ್ರಯದೂರ ವಿಶ್ವನಾಥಪ್ರಭುವೇ ॥ ೧೧೫

ನಿನ್ನೊಳ್ ದ್ವೇಷಂ ಬಲಿದುರೆ
ನಾಂ ನೆಗಳ್ದುರುಕರ್ಮಮಳ್ಗಿ ಪೋದತ್ತಾಗಳ್ ।
ನಿನ್ನಂ ಮರೆವೊಕ್ಕ ಬಳಿ
ಕ್ಕಂ ನಾಂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕೇಡು ಬರ್ಕುಮೆ ದೇವಾ ॥ ೧೧೬

ವ॥ ಇಂತು ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ದ ದಕ್ಷನಂ ದೇವರ್ಕಳಂ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

ಶತಮನ್ಯುವಿನುರುಫಲಮಂ
ಶತಮನ್ಯುನತಾಂಘ್ರಿ ಕರುಣದಿಂ ದಕ್ಷಂಗಿ ।

---

1 ದೋಷವಿಲ್ಲದರನುರೆ. 2 ರಕ್ಷಿಸುವನದೊಂದು, 3 ರಕ್ಷಿಸುವುದು.

ತ್ರತಿಕೃಪೆಯಿಂದೆಲ್ಲಾ ದೇ
ವತೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕವರ್ಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೭

1 ಹರ ಕೊಂದೊಡೆ ನಿಮ್ಮಂ ಕಾ
ಯ್ವರುಂಟೆ 2 ನೀವೀಗ ಭೀತಿಸಿವ್ವೇಡೆನುತುಂ ।
ಕರುಣದಿನೀಕ್ಷಿಸುತಾಶಂ
ಕರ 3 ನಂದವರ್ಗಧಿಕಕೃಪೆಯಿನಭಯಂಗೊಟ್ಟಂ ॥ ೧೧೮

4 ಮಿತ್ರನೆನಿಪ್ಪಾಸೂರ್ಯನ
ನೇತ್ರಂ ಭಗನೆಂಬವಂಗದೆಲ್ಲಾಗಳ್ಮಿಗೆ ।
5 ನೇತ್ರಮದಪ್ಪುದೆನುತೆ ಸಿತ
ಗಾತ್ರಂ ಫಣಿಸೂತ್ರನುಸಿರ್ದನಾಗಳ್ಮುದದಿಂ ॥ ೧೧೯

6 ಅಗಿಪಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸವಿಯು
ಮಿಗೆ ದಕ್ಷನ ಬಾಯೊಳರಿಯಲಾಪೂಷನೆನು ।
ತ್ತಗಜಾಪತಿ ಮುದದಿಂ ಕಿರು
ನಗೆಮೊಗದಿಂ ವರಮನಿತ್ತನಾತಂಗಾಗಳ್ ॥ ೧೨೦

ಉಳಿದಮರವ್ರಜಕೊಲ್ದಂ
ದಳಿದವಯವಮುಂ ಬಳಿಕ್ಕವರ ವಾಹನಮುಂ ।
7 ತೊಳಪಾಕಲ್ಪಸುಶಸ್ತ್ರಂ
ಗಳನಿತ್ತಂ ಹರ್ಷದಿಂದೆ ಬೋಳೆಯುರೆರೆಯುಂ ॥ ೧೨೧

ಸಮರದೊಳೆ ಸತ್ತು ಪೋಗಿ
ರ್ದಮರವ್ರಜಕೆಲ್ಲಮಸುವನಿತ್ತಂ ಬಳಿಯುಂ ।
ಸುಮನೋಬಾಣವಿನಾಶಂ
ಸುಮನಃಪತಿನತಪದಾಬ್ಜನತಿಕೃಪೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೨೨

ವ॥ ಇಂತಿವೆಲ್ಲವಂ ಕೊಟ್ಟು ದೈವಾಧೀನದೆ ನೊಂದಿರೆನುತೆ ಸಂತವಿಸಿಯು ವರಂ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ,

---

1 ನಾಂ ಕೊಂದೊಡೆ. 2 ಭೀತಿಸಿವ್ವೇಡೆಂದೆನುತಃಂ 3 ನಂದವರ್ಗೆ.. ಕೃಪೆಯಿನಭಯಂಗೊಟ್ಟಂ. 4 ಮಿತ್ರನೆಂದೆನಿಪ ಸೂರ್ಯನ. 5 ನೇತ್ರಮಾದಪ್ಪುವೆನುತೆ. 6 ಅಗಿಪವಸ್ತುಗಳ ಸವಿಯುಂ. 7 ತೊಳಗುವಾಕಲ್ಪಶಸ್ತ್ರಂ.

ದೇವಂಗಂ ದೇವಿಯರ್ಗಂ
ದಾವೀರಂಗಂ 1 ಬಳಿಕ್ಕ ತಾಂ 2 ಪೊಡಮಡುತುಂ ।
3 ದೇವರ್ಕಳ್ಗೆ ತಂತ
ಮ್ಮಾವಾಸಕೆ ಪೋದರಂದನೇಕೋತ್ಸವದಿಂ ॥ ೧೨೩

ವ॥ ಇಂತು ದೇವರ್ಕಳ್ಗೆ ವರಂಗೊಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕಾರುಣ್ಯದೆಸಕಮಂ ಕಂಡು ಚತುರಾನನಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಗಾಡಿ ಮುಸುಳ್ದು ಬಂದು ಮರೆವೊಕ್ಕಮರಾಳಿ ಭವತ್ಪದಾಬ್ಜಮಂ
ಸೂಡಿ ಶಿರಸ್ಸಿನೊಳ್ತೊಲಗಿದುನ್ನತಿಯುಂ ಪಡೆವರ್ಸುಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ।
ಕೂಡಿದವರ್ಗೆ ಮುನ್ನಳಿದ ಸಂಪದಮಾಕ್ಷಣಮೆಯ್ದೆ ಬಂದು ಕೈ
ಗೂಡದೆ ಮಾಣ್ಬುದೇ ತ್ರಿಭುವನಂಗಳೊಳಿಂದುಕಲಾವತಂಸನೇ ॥ ೧೨೪

ವ॥ ಇಂತು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಬ್ಜಭವನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಾರುಣ್ಯಪಾರಾವಾರನೆನಿಪ್ಪ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರಂ ವೀರಭದ್ರನಂ ನೋಡಿ,

ಮೆಯ್ದುಡವುತ್ತೊಲವಿಂದಂ
ಬಾಯ್ದುಂಬುಲಗೊಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ರಂಜಿಪ ಮುಮ್ಮೊನೆ ।
ಗೆಯ್ದುವನಿತ್ತೊಲವಿಂದೀ
ರೆಯ್ದು 4 ಭುಜದಿನಾಗಳೇಳ್ಕರಿಸಿ ಪೆರ್ಚುತ್ತುಂ ॥ ೧೨೫

ತಾಂ ಪೊದೆದಿರ್ದಜಿನಾಂಬರ
ಮಂ 5 ಧರಿಸಿದನಾಬಳಿಕ್ಕೆ ಗಳದೊಳ್ತಾಳ್ದ ನಿ ।
ಳಿಂಪಶಿರೋಮಾಲೆಯನುರೆ
ಪೆಂಪಿಂದಂ ಕೊರಲ್ಗೆ ಸಾರ್ಚಿದಂ ಮಖಹರನಾ ॥ ೧೨೬

ಎನ್ನಂ 6 ದಲ್ಬಜಿಪರ್ಗೆ ಕೇಳಿತರಜನ್ಮಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಕೈಗೂಡುವಾ
ಚೆನ್ನಪ್ಪುನ್ನತಸಂಪದಂ ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯೋತ್ಕರಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ।
ನಿನ್ನಂ ಮೇಣ್ಭಜಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪವರ್ಗದಂದಾಜನ್ಮದೊಳ್ಸಾರ್ಗೆನು
ತ್ತುಂ ನಾಗಾಜಿನವಾಸನಂದು ವರವಂ ವೀರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಂ ವಲಂ ॥ ೧೨೭

---

1 ಬಳಿಕೆಲ್ಲಾ. 2 ಪೊಡಮಡುತ. 3 ಲ್ಲಾದೇವತೆಗಳ್ಗೆ ತಂ.
4 ಭುಜದಿಂದೇಳ್ಕರಿಸಿ. 5 ದಹಿಸಿದಂಬಳಿಕ್ಕೆ.
6 ದಲ್ಬಜಿಪರ್ಗೊಂದಿತರಜನ್ಮಕ್ಕೆಯ್ದ.

ವ॥ ಇಂತು ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ವರಂಗೊಟ್ಟು ದೇವಿಯು ದರಹಸಿತಾನನಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ,

ಸಕಲರಭೀಷ್ಟಮಂ ಸಲಿಸುತಿರ್ಪವನಾಂ ಬಳಿಕೆನ್ನಭೀಷ್ಟದಾ
ಯಕಿಯೆನಿಸುತ್ತೆ ತೋರ್ಪ ವಧು ನೀಂ ಸಲೆ ನಿನ್ನ ಪೊದಳ್ದಭೀಷ್ಟಮಂ ।
ಸುಕರಮೆನಲ್ಕಡಂಗಿಯೊಸೆದಿತ್ತಪನೀತನೆನುತ್ತಮಾಗಳಂ
ಬಿಕೆಗುರೆ ಪೇಳ್ದನಾತ್ರಿಪುರಸೂದನನಂದು ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ॥ ೧೨೮

ವ॥ ಆಗಳ್ವೀರಭದ್ರಂ ಭದ್ರಕಾಳೀಸಹಿತಂ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಪ್ಪ ಪಾರ್ವತಿಯ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ದಂಡಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪಿನಂ,

ಏಳೆನ್ನಾಪ್ತತನೂಜನೆ
ಏಳೆನ್ನಭಿಮತಮನಿತ್ತ ಕಲ್ಪದ್ರುಮವೇ ।
ಏಳೆನ್ನ ಕಾಮಧೇನುವೆ
ಏಳೇಳೆಂದಗತನೂಜೆ ನುಡಿವುತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೧೨೯

ನಿನ್ನಯ್ಯನವೋಲ್ ಸಕಲಜ
ಗನ್ನುತನಾಗಿರ್ಪುದೆಂದು ಪರಸುತ್ತೆ ಕರಂ ।
ರನ್ನದ ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟಗ
ಕನ್ನಿಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಮೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೩೦

ನಿಗಮಸ್ತುತ್ಯನ ವೀರಭದ್ರನ ವರಾಸ್ಯಾಂಭೋಜಮಂ ನೋಡುತುಂ
ಬಗೆವೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಕಡಂಗಿ ಮುದ್ದಿಸುತೆ ಮುಂಡಾಡುತ್ತೆ ಮತ್ತಾತನಂ ।
ನಗರಾಜಾತ್ಮಜೆಗಂ ಸಮಸ್ತಗಣಕಂ ತಾಂ ತೋರಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮೂ
ಜಗಮಂ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೩೧

ಗಜವಕ್ತ್ರಾಸ್ಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರಂ ಪದನತಜನತಾನಂದವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಂ
ದ್ವಿಜರಾಜಾರ್ಧಾಂಕಜೂಟಂ ತ್ರಿದಶಮಕುಟಮಾಣಿಕ್ಯಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟಪಾದಂ ।
ಭುಜಗೇಂದ್ರಾಕಲ್ಪಭೂಷಂ ಗಿರಿಸುತೆಯುರಸಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರ್ದಂ
ನಿಜಭಕ್ತವ್ರಾತಮಂ ರಕ್ಷಿಸುತತಿಕೃಪೆಯಿಂ ಕಾಶಿಯೊಳ್ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ॥ ೧೩೨

ವರಬುಧ [1] ಕವಿಗಳ ಮೇಳ
ಕ್ಕಿರದಾಶ್ರಯಮಪ್ಪ ಕೃತಿ ಪೊದಳ್ದೊಪ್ಪುವಿನಂ ।

---

1 ರವಿ.

ಧರೆ ಬೆಳೆಗುಂ ಮಳೆಗೊಳ್ಗುಂ
ಪರಿಣತರರಿವಿನೆಗಮಾವಗಂ ಸಮುಚಿತದಿಂ ‖ ೧೩೩

ಹರಭಕ್ತ್ಯಂಬುಧಿ ಮೇರೆದಪ್ಪುಗೆ [1] ಲಸಚ್ಛ್ರೀವೀರಶೈವಾಗಮೋ
ಕ್ತರಧರ್ಮಂ ಸಲೆ ಪೆರ್ಚಿ ತೋರ್ಕೆ ಸುಜನಾಭೀಷ್ಟಂಗಳೆಲ್ಲಾಗಡಂ ।
ದೊರೆಕೊಳ್ಗೊಪ್ಪುವ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ಸಂತತಂ
ಪರಸುತ್ತಿರ್ಕೆ ಮಹೇಶನಗ್ಗಳಿಕೆಯಾಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಾಂಬರಂ ‖ ೧೩೪

ಮಾದೇವನ ಬಗೆವಂದಾ
ದ್ವಾದಶಲೀಲಾಸ್ವರೂಪವೀರನ ವಿಜಯು ।
[2] ದ್ವಾದಶಸಂಖ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ
ದ್ವಾದಶರವಿಗಳವೊಲೆಯ್ದೆ ಬೆಳಗುಗೆ ಜಗಮಂ ‖ ೧೩೫

ಬಿಸಿಲಿಂಗಳ್ಗದ ಗಾಳಿಯಂಡಲೆಯದಿರ್ದಾಮೋದಮಂ ನಾಡೆಯು
ಣ್ಡಿಸೆಗಂ ಬೀರುವ ನೂತ್ನಮಾದ ವಿಲಸದ್ವಾಕ್ಪುಷ್ಪಮಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಸಸಿಜೂಟಂ ವರವೀರಭದ್ರನಮಲಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂ
ತಸದಿಂದರ್ಚಿಸಿದಂ ನೃಪೋತ್ತಮನೆನಿಪ್ಪಾವೀರಭದ್ರಾಹ್ವಯಂ ‖ ೧೩೬

ರೂಪಾಲಂಕಾರಭಾವಂ [3] ಮೃದುಪದವಿವಿಧನ್ಯಾಸಮಾರೀತಿನೀತಿ
ವ್ಯಾಪಿತ್ವಂ ಲಕ್ಷಣಂ ಬಿನ್ನಣಮತಿಚತುರಂ ತೋರ್ಪ ಸತ್ಕಾವ್ಯಮೆಂದಂ ।
ಬೀಪೆಣ್ಣಂ ಪೆತ್ತು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆನಿಪ ಫಲದಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ವೀರಭದ್ರ
ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕರ್ಪಿಸುತ್ತಗ್ಗಳಿಕೆವಡೆದನಾವೀರಭದ್ರಕ್ಷಿತೀಶಂ ‖ ೧೩೭

ಈವೀರಭದ್ರವಿಜಯಮ
ನಾವಂ ಬರೆವಂ ಸಮಂತು ಕೇಳ್ವಂ ಪೇಳ್ವಂ ।
ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರಕೃಪೆಯಿಂ
ಕೈವಲ್ಯಾಂಗನೆಯ ಮೇಳದಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪಂ ‖ ೧೩೮

ಇದು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ತವರ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹಮೊಲ್ದು ಪು
ಟ್ಟಿದ ತಳಮಂತಿದೆಯ್ದೆ ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಸಂಚಯಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾ ।
ನಿದು ಪರಮಾರ್ಥಸಾರವಿದು ನೋಡೆ ಪುರಾಣವಿಚಾರದೇಳ್ಗೆಯಿಂ
ತಿದೆನಿಸಿ ವೀರಭದ್ರವಿಜಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ‖ ೧೩೯

---

1 ಲಸಚ್ಛ್ರೀ. . ಶೈವಾಗಮೋ.   2 ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಮುೀಗಂ.
3 ಮೃದು ಪದವಿನ್ಯಾಸಮಾರೀತಿ,

ಘುಳಿಯಲಗೇನ್ದ್ರಜಾತ ತಲೆಯಿಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗದ ಗಂಗೆಗಾಕ್ಷಣಂ
ಕಳವಳವೆಯ್ದ ಪುಟ್ಟಿ ತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳುಮಾಂಪ್ರಿಗೊಳ್ಪಿಸಿಂ ।
ತುಳಿಲನೊಡರ್ಚದೊಲ್ದು ಪೊಗದೊಳ್ಮೊಗವಿಕ್ಕುತೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಾಂ
ಬೊಳೆಗೊಲವಿತ್ತ ಜಾಣ ಸಲಪೀಜಗಮಂ ಗುರುವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೧೪೦

ಗಿರಿಯ ಮಗಳ ಮುಡಿಯೊಳಪರ್ದ ಸುರಕುಜಪ್ರಸೂನದೊ
ಳ್ಬಿರೆದ ರಜಮನಿರದೆ ಸವಿದು ತಣಿದು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಮೊರೆವ ಮಧುಪರವದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಯನಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಪೊರೆವ ಗರಳಗಳನ ಚರಣಕಮಲಮೀಗಭೀಷ್ಟಮಂ ॥ ೧೪೧

ಇದು ಸಮಸ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಕಲಸುರಮಕುಟಮಣಿವಿರಾಜಿತ
ಪಾದಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಶೀಪುರಾಧೀಶ್ವರ ವಿಶ್ವನಾಥಪದಪಂಕೇಜಮಕರಂದ
ಮಧುಕರಾಯಮಾಣ ಶ್ರೀಕಂಠವಂಶಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆನಿಪ
ಸತ್ಕವೀಶ್ವರ ವೀರಭದ್ರನೃಪಾಲನಿಂ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶ್ರೀ
ವೀರಭದ್ರವಿಜಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ವಿಷ್ಣು
ಪರಾಭವದಕ್ಷಮಸ್ತಕಚ್ಛೇದನಸರ್ವದೇವತಾ
ವಿಜ್ಞಾಪನಾಕರ್ಣನತದ್ಬಂಧವಿಮೋಚನ
ಕಾಶೀಪುರಪ್ರವೇಶವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪದ
ಸಂದರ್ಶನಸರ್ವದೇವತಾಪುನಃ
ಪ್ರಾಣದಾನವರಪ್ರದಾನ
ವರ್ಣನಂ ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಕಠಿಣಪದಗಳ ಅರ್ಥ.

ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೆಯದು ಆಶ್ವಾಸವನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯದು ಪದ್ಯವನ್ನೂ, 'ವ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರವು ವಚನವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವುವು.)

ಅಗೞ್—ಕಂದಕ	2–21
ಅಗ್ಗಳ—ಶಕ್ತ	1–18
ಅಟ್ಟು—ಜೋಡಣೆ	7–26
ಅಟ್ಟುಳಿ—ಹಿಂಸೆ, ತೊಂದರೆ	1–61
ಅಡಪವಳ—ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಚೀಲದವನು	2–47
ಅಡ್ಡಣ—ಗುರಾಣಿ	10–67
ಅಡ್ಡಾಯುಧ—ಖಡ್ಗ	5–33
ಅಣಸು—ಅಗ್ರ	3–58
ಅಣಿಯರ—ಅಧಿಕ, ಅತಿಶಯ	10–31
ಅನಿಮಿಷ—ಮೀನು, ದೇವತೆ	1–42
ಅಬ್ಬುದ—ರೋಗ	8–14
ಅಮರ್ಚು—ಸೇರು	1–3
ಅಱುಲ್—ನಕ್ಷತ್ರ	10–60
ಅಲಗಣಸು—ಶತ್ರು, ಕತ್ತಿಯ ಅಗ್ರ	3–59
ಅಲಂಪು—ಸೊಗಸು, ವಿಭವ	5–69
ಅಲರ್ವಚ್ಚ—ಪುಷ್ಪಾಭರಣ	3–57 ವ.
ಅವಗ್ರಹ—ಆನೆಯ ಹಣೆ	5–57 ವ.
ಅವಿ—ಅಡು	11–25
ಅಳಸು—ಸುರತಧ್ವನಿ	6–80
ಅಳುರ್—(ಅಳುರ್—ಆವರಣೆ) ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳು	7–20
ಅೞಲ್—ದುಃಖ	1–20
ಅೞಿ—ನಾಶ, ದುಂಬಿ	1–49 ವ.
ಅೞ್ಕಮೆ—ಅಜೀರ್ಣ, ಅಜಮೆ	6–8
ಆಡುಂಬೊಲ—ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ, ಆಟವಾಡುವ ಸ್ಥಳ	2–19
ಆರ್ಪು—ಶಕ್ತಿ	1–25
ಆಱಡಿ—ದುಂಬಿ, ಶತ್ರುತ್ವ	1–49 ವ.
ಆೞಿ—ಮಂಡಲಿ	5–5
ಇಂಗಳ—ಬೆಂಕಿ (ಸಂ. ಅಂಗಾರ)	7–56
ಉತ್ಕಳಿಕೆ—ವ್ಯಾಕುಲತೆ, ತೆರೆ	1–44
ಉಂತೆ—ಹೀಗೆ	1–21
ಉರದ—ಗಲಭೆಮಾಡುವ	10–28
ಉಲುಂಬಡೆ—(ಉಲ್ವು+ಉಂಬಡೆ) ದಹಿಸುವ ಮಾನ್ಯ	10–20
ಉಱುಗು (ಉೞಿಗೆ)—ಅನುರಾಗ, ಬೇಟ	6–94
ಎಕ್ಕೆಕ್ಕೆ—ಮೇಲೆಮೇಲೆ	6–53
ಎಡ್ಡ—ಮನೋಹರ	2–9
ಎಣವಕ್ಕಿ—ಚಕ್ರವಾಕ	3–58
ಎಲರ್ವಟ್ಟೆ—ಆಕಾಶ	9–72
ಎಲವ—ಪ್ರಕಾಶ, ಸೊಬಗು	1–4
ಏಗಂ—ನಿಶ್ಚಯ, ಅತಿಶಯ	1–46
ಒಚ್ಚರ—ಏಕಾವಳಿಸರ	9–63
ಒರ್ಚೇರೆ—ಒಂದು ಬೊಗಸೆ	12–4
ಓಪರ್—ಪ್ರಿಯರು	1–34
ಕಂಕಾಳ—ಎಲುಬುಗಳ ಪಂಜರ	6–67
ಕಂಕೆಲ್ಲಿ—ಅಶೋಕದಮರ (ಸಂ. ಕಂಕೇಳಿ)	1–32
ಕಡವರ—ನಿಧಿ	9–51
ಕಡುಪು—ಪರಾಕ್ರಮ, ಅತಿಶಯ	11–75
ಕಡೆ—ರಂಗವಲಿ	9–39
ಕನಲ್ಕೆ—ಕೋಪ	10–31
ಕಪ್ಪರ—ಎಲುಬಿನ ಚಿಪ್ಪು (ಸಂ. ಕರ್ಪರ)	5–15
ಕಬ್ಬ—ಕಾವ್ಯ	1–19

ಕಮ್ಮರಲ್-ಸುಗಂಧಪುಷ್ಪ 3-38
ಕರಕ-ದಾಳಿಂಬದ ಮರ 1-52
,,-ಕಮಂಡಲ 5-5 ವ
ಕರ್ಮಂದಿ-ಸನ್ಯಾಸಿ 6-83
ಕಸ್ತಿ-ಹೋರಾಟ 7-67
ಕಳ-ಯುದ್ಧ ರಂಗ 6-68
ಕಾಲ್-ಕಾಲುವೆ 7-16
ಕಾಲ್ಗೆಡು-ಹೆದರು 10-27
ಕಾವಣ-ಚಪ್ಪರ 1-63
ಕಾಳ್ಪುರ-ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹ 12-86
ಕುರುವಿಂದ-ಕೆಂಪು 3-63
ಕುಳಿರ್-ಚಳಿ, ಹಿಮ (7-20) 3-63
ಕೆಲಚು-ಸಹಾಯ 11-82
ಕೈಲಾಗ-ಹಸ್ತಲಾಘವ 3-19 ವ.
ಕೊಸಗು-ಬಟ್ಟದಾವರೆ 3-40
ಕೋಡು-ಶೈತ್ಯ 7-25
ಕೋವರಿ (ಕೌವರಿ)-ಸಂಭ್ರಮ 6-77
ಕೌಂಗು-ಅಡಿಕೆಯಮರ 1-52
ಕ್ರಮ-ಪಾದ 1-16
ಖಂಡೆಯ-ಖಡ್ಗ 11-71
ಗರ-ಗ್ರಹ 9-43
ಗಱೆ-ಕಡೆಗೋಲು 2-7
ಗಾಗುಳ (ಗಾಗಳ)-ಗಲಭೆ 6-121
ಗಾಂಪ-ಮೂಢ 2-23
ಗಾಡಿ-ಸೊಬಗು 1-33
ಗುಡಿ-ಪೂರ್ಣ 3-29
ಗುಣ್ಪು-ಆಳ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ 2-9
ಗೆತ್ತು-ಭಾವಿಸಿ, (ಗಿಱು-ಪರಿಭಾವನೆ) 2-26
ಗೇಣ್-ಕತ್ತಿ 6-46
ಗೊಂದಣ-ಗುಂಪು 1-8
ಘಟ್ಟಿವಳ್ತಿ-ಗಂಧಮಾರುವವರು 2-32
ಘನರಸ-ನೀರು, ಘನವಾದ ನವರಸಗಳು 1-30
ಚಳಿ-ಶೀತ, ಬೇಸರಿಕೆ 1-49
ಚೂಣಿ-ಮುಂಭಾಗ 11-41
ಚೆಂಬಿಸಿಲ್-(ಕೆಚ್ಚನೆ+ಬಿಸಿಲ್) 2-26
ಚೆನ್ನಪೊಂಗ-ವೀರ 38-8
ಚೌವಟ-(ಸಂ. ಚತುಷ್ಪಥ) 2-34
ಜತ್ತಕ-ಮೋಸ 6-96
ಜನ್ನ-(ಸಂ. ಯಜ್ಞ) 1-8
ಜಸ-ಕೀರ್ತಿ (ಸಂ. ಯಶಸ್) 1-8
ಜಂಗುಳಿ-ಗುಂಪು 5-34
ಜಿನುಗು-ಗೊಣಗುಟ್ಟು 10-27
ಜೆರ್ಕು-ಉಗುರಿನಿಂದಾದ ಗಾಯ (ಜರ್ಕು-ನಖಕ್ಷತೆ) 6-79
ಟಿಕ್ಕೆ-ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ರತ್ನ 7-56
ಡವಕೆ-ಪೀಕದಾನಿ, ಕಾಳಂಜಿ 10-46
ಡುಂಡುಭ-ಜಲವ್ಯಾಳ, ನೀರು ಹಾವು 10-19
ಢಾಳ-ಲಾವಣ್ಯ 6-130
ತಗರ್-ಗತಿಬಂಧನ 6-48
ತರವಾರಿ-ಖಡ್ಗ 3-59
ತಱುಬು (ತಱುಂಬು)-ನಿಲ್ಲಿಸು 5-42
ತಲ್ಲಟ-ನಡುಕ, ಭಯ 6-61
ತಿರುವಾಯ್-ಸಿಂಜಿನಿಯ ಮಧ್ಯ 12-18
ತಿಱು-ಕೊಯ್ 3-45
ತಿಸೂಳಿ-ತ್ರಿಶೂಲಿ 1-45
ತುಱುಗಲ್-ಸಮೂಹ 11-74
ತುಟಿಲ್ಗೆಯ್-ನಮಸ್ಕರಿಸು 1-3
ತುಟಿಲಾಳ್-ವೀರ 3-59
ತೆರ್ಪಱು (ತೆಪ್ಪಱು)-ಮೂರ್ಛೆತಿಳಿ (ತೆಪ್ಪಱು-ಚೇತನಕರಣೆ) 12-37
ತೆಲ್ಲಟ್ಟಿ-ಉಡ:ಗೊರೆ 6-75
ತೊದಳ್-ಸುಳ್ಳು 6-96
ತೋಟಿ-ಯುದ್ಧ 7-73
ತೋಲ್-ತೊಗಲು 4-27
ತೋಳ್-ಮರದ ಕೊಂಬೆ 11-74
ದಬ್ಧಟಿ-ಸಂಕೋಲೆ 12-69
ದಾವತಿಗೊಳ್-ಶ್ರಮಹೊಂದು 7-62
ದೋಣಿ-ಬತ್ತಳಿಕೆ 9-10
ದೊಳ್ಳಾಸ-ಮೋಸ, 6-96
ನಾರಂಗ-ಕಿತ್ತಳೇಮರ 1-52
ನಿಕ್ಕುವಂ-ನಿಶ್ಚಯಂ 12-51
ನಿಬ್ಬಣ(ದಿಬ್ಬಣ)-ಯೌತಕ, ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನ 10-68

ನೀಱ–ವೀರ, ಸುಂದರ 1–10

ನುೞ್ಗು–ಪುಡಿಮಾಡು 11–66

ನೆಗೞ್ತೆ–ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ 1–24

ನೆತ್ತ–(ನಂ. ನೇತ್ರ) 61–08

ನೆಱೆವೆಱೆ–ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ 3–47

ನೇವಳ–ಕಂಠಹಾರ 12–85

ಪಚಾರಿಸು–ತಿರಸ್ಕರಿಸು 11–76 ವ.

ಪಚ್ಚೆ–ಚಿಗುರು, ಪ್ರವಾಳ 3–56

ಪಟ್ಟವಣೆ–ಸಿಂಹಾಸನ 7–50

ಪಡಿಯಱ–ಪ್ರತೀಹಾರ, ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ 10–45

ಪಡೆವಳ್ಳಂ–ಸೇನಾಧಿಪತಿ 2–47

ಪತ್ತುಗೆ–ಹೊಂದಿಕೆ 6–15

ಪರಪು–ಹರಡುವಿಕೆ 7–53

ಪಱಮೆ–ದುಂಬಿ 4–40

ಪರಿಕಾಲ್–ಹರಿಯುವ ಕಾಲುವೆ 1–53

ಪರಿವೇಷ–ಗುಡಿಕಟ್ಟು 2–20

ಪಱೆ–ವಾದ್ಯ 6–80

ಪಸದನ–ಅಲಂಕಾರ(ಸಂ. ಪ್ರಸಾಧನ) 9–47

ಪಳಾಳ–ಟಕ್ಕು, ಮೋಸ 6–91

ಪೞಿ–ವಸ್ತ್ರವಿಶೇಷ; ದೂಷಣ 1–49 ವ.

ಪಟ್ಕವನೆ–ಶಯನಗೃಹ 6–67

ಪಾಕಲ್–(ಸಂ. ಪ್ರಾಕಾರ) 2–40

ಪಾರಿಯಪಟ್ಟೆ–ಮೇಲುಮುಸುಕು 6–30

ಪಾಟ್ಮನೆಹಾಟ–ತುಡುಗುಣಿನಾಯಿ 10–35

ಪಿಚುಮಂದ–ಬೇವಿನ ಗಿಡ 7–86

ಪಿಱಿ–ಮಾಂಸ 11–66

ಪುಚ್ಚಳಿ–ಕೇಡು 7–65

ಪುಯ್ಯಲಿಡು–ಮೊರೆಯಿಡು 3–56

ಪೂವಲಿಗೆಯ್–ರಂಗವಲಿಬಿಡು 3–8

ಪೇರಿಟ್ಟಿ–ಗೊಡ್ಡದಾದ ಸಬಳವೆಂಬ ಆಯುಧ 11–70

ಪೈಸರಿಸು–ಜಾರು 11–75

ಪೊಚ್ಚಱು–ಸ್ಫುರಣ, ಪ್ರಕಾಶ (ಪೊಚ್ಚಱು-ಸ್ಫುರಣೆ) 9–3

ಪೊಚ್ಚಱುವಳಿ–ಜರತಾರಿ ಬಟ್ಟೆ 9–45

ಪೊಡರ್ಪು–ಶಕ್ತಿ, ಮಹಿಮೆ 1–3

ಪೊದೞ್–ಹುಟ್ಟು 11–75

ಪೊರೆಯೇಱು–ವೃದ್ಧಿಹೊಂದು 8–45

ಪೊಲ್ಲ (ಪೊಲ್ಲದು)–ಕೆಟ್ಟುದು 10–28

ಪೊೞಲ್–ಪಟ್ಟಣ 2–7

ಪೋರ್–ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ 11–80

ಪಂಚಕ–ಯುದ್ಧರಂಗ 5–5

ಬಂಚ–(ಸಂ. ವಂಶ) 7–93

ಬಂಡು–ಮಕರಂದ 3–35

ಬರಿಕೆಯ್–ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು 4–45

ಬವರ–ಯುದ್ಧ 12–19

ಬಾಂಬೊಳೆ–ದೇವನದಿ 2–57

ಬಾವನ್ನ–ಶ್ರೀಗಂಧ 3–33

ಬಾಸೆವಿಡಿ–ಸಾಲಿಡು 9–17

ಬಿಂಗಾರ–ಹೂಜಿ, ಕಲಶ (ಸಂ. ಭೃಂಗಾರ) 9–33

ಬಿಗುರ್–ಭಯ 11–75

ಬಿಣ್ಪು–ಭಾರ 1–57

ಬಿದು–ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ 5–54

ಬಿನ್ನಣ–(ಸಂ. ವಿಜ್ಞಾನ) 10–4

ಬಿಯಳ–(ಸಂ. ವ್ಯಾಳ) 9–5

ಬಿರಯಿ–(ಸಂ. ವಿರಹಿ) 3–45

ಬೆಕ್ಕಸ–ಆಶ್ಚರ್ಯ 12–25

ಬೆಂಚೆ–ಅಲ್ಪಸರಸ್ಸು 7–56

ಬೆತೆ–(ಸಂ. ವ್ಯಥೆ) 10–27

ಬೆಳ್ಪಳಿ–ಚಾಂಚಲ್ಯ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ 2–7

ಬೆಳ್ಳಡಿ–ಶಿವ, ಈಶ್ವರ 10–29

ಬೇಂಟ–ವಿಯೋಗ, ದುಃಖ 1–60

ಬೇರ–(ಸಂ. ವೈರ) 10–33

ಬೇವಸ–ಚಿಂತೆ, ವ್ಯಥೆ 6–53

ಬೇಳ್–ಹವಿಃಪ್ರದಾನ 10–18

,,–ಮೋಹ, ಭ್ರಾಂತಿ 1–49

ಬೈಕ–ಭಿಕ್ಷೆ 10–18

ಬೈತ್ರ–ಹಡಗು (ಸಂ. ಬಹಿತ್ರ) 1156

ಬೊಜಗ–ಸರ್ಪ, ವಿಟ (ಸಂ. ಭುಜಂಗ) 2–37

ಭಂಗ–ನಾಶ, ಅಲೆ 2–10

ಮಕ್ಕಡ–ಕಪಿ (ಸಂ. ಮರ್ಕಟ) 12–51

ಮಗಳ್ಮಾಯ್–ಗಂಡನ ಕೂಡಿ ಬಿಡದಿರುವವಳು 12–58

ಮಡ–ಹಿಮ್ಮಡಿ 9–191
ಮಡಿ–ಸಾವು, ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆ 5–47
ಮನದನ್ನಳ್–ಪ್ರಿಯತಮೆ 1–32
ಮಯಣ– ಮನ್ಮಥ (ಸಂ, ಮದನ) 6–123
ಮರ್ಪು–ಕತ್ತಲೆ 1–18
ಮರುನ್ನದಿ–ದೇವನದಿ 2–12
ಮಸ್ಕರಿ–ಸನ್ಯಾಸಿ 6–92
ಮುಗಿಲ್–ಮಾಳಿಗೆಯ ತುದಿ 2–40
ಮುಚ್ಚುರ್–ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗು 12–37
ಮುಮ್ಮುರಿ–ಕಾದ ಮಳಲು 6–121
ಮುಯ್ಯೇರಡಿ–ಭ್ರಮರ 6–102
ಮೆಳ್ಪಡೆ(ಮೆಳ್ವಡೆ)–ಮರುಳ್ತನ 10.17
ಯಾದಃ–ನೀರು, ಹೊಳೆ 1–45
ರಿಗ್ಗವಣೆ–ಮೃದಂಗ 6–80
ರಿಂಗಣ–ಕುಣಿತ 11–80
ರೂಹ–(ಸಂ. ರೂಪ) 2–25
ಱೋಡಾಡು–ಹಾಸ್ಯಮಾಡು 6–41
ಲಕ್ಕಣ–(ಸಂ. ಲಕ್ಷಣ) 1–33
ಲಗ್ಗಿಗ–ಜ್ಯೋಯಿಸ 9–79
ಲತೆ–ಬಳ್ಳಿ, ಸ್ತ್ರೀ 1–51
ಲಾಕುಳ–ಯೋಗದಂಡ 10–55
ಲೌಡಿ–ಆಯುಧವಿಶೇಷ 5–33

ವಾಸಿ–ಶಪಥ 10–19
ವಿದ್ರುಮ–ವೃಕ್ಷ, ಹವಳ 1–42
ವಿಶಾಖ–ಕೊಂಬೆ, ಷಣ್ಮುಖ 1–5
ವೆಂಟಣಿಸು–ಆವರಿಸು 10–31
ಶಂಬರ–ನೀರು 3–16
ಶರ–ನೀರು, ಬಾಣ 1–449
ಶುಂಡಾಲ–ಆನೆ 5–4
ಸಕ್ಕದ–ಸಂಸ್ಕೃತ 1–22
ಸತಿ–ಸ್ತ್ರೀ, ಪಾರ್ವತಿ 1–51
ಸಬ್ಬಲಕ್ಕಣ–(ಸಂ. ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ) 11–9
ಸಂಶ್ಲೇಷ–ಆಲಿಂಗನ 13–1
ಸುಟ್ಟು–ಅಂಗುಲಿದರ್ಶನ, (ಬೆರಳಿನಿಂದ ತೋರಿಸು) 5–77
ಸುಳಿ–(ಸಂ. ಶೂಲಿ) 1–43
ಸುರಗಿ–ಕತ್ತಿ (ಸಂ. ಛುರಿಕಾ) 11–71
ಸುಸಿಲ್–ಸುರತ 3–31
ಸೂಱವಿತಾನ–ಸೂರ್ಯರ ಗುಂಪು, ಸೂರಿನ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು 2–24
ಹದಿಬದಿ–ಪತಿವ್ರತೆ 7–4
ಹಮ್ಮದ–ಮೂರ್ಛೆ 6–53
ಹರಿಬ–ವೈರ 5–14
ಹುರ–ಪಟ್ಟಣ (ಸಂ. ಪುರ) 2–25
ಹೆಟ್ಟುಗೆ–ಸಖಿ 3–54